

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

15. december 2021

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2021-2022

Mødeperioden fra den 26. til den 29. april 2021

De vedtagne tekster af 28. april 2021 om decharge for regnskabsåret 2019 er offentliggjort i EUT L 340 af 24.9.2021.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 27. april 2021

2021/C 506/01	Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om gennemførelsesrapporten om færdselssikkerhedsaspekterne af køretøjsikkerhedspakken (2019/2205(INI))	2
2021/C 506/02	Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om kemiske rester i Østersøen på grundlag af andragende nr. 1328/2019 og 0406/2020 (2021/2567(RSP))	9
2021/C 506/03	Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om tekniske og operationelle foranstaltninger til fordel for en mere effektiv og renere søtransport (2019/2193(INI))	12
2021/C 506/04	Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag II, III og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af aclonifen, acrinathrin, <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808, chlorantraniliprol, ethirimol, lufenuron, penthiopyrad, picloram og <i>Pseudomonas sp.</i> stamme DSMZ 13134 i eller på visse produkter (D070113/03 — 2021/2590(RPS))	20
2021/C 506/05	Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag II, III og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af acequinocyl, acibenzolar-S-methyl, <i>Bacillus subtilis</i> stamme IAB/BS03, emamectin, flonicamid, flutolanil, fosetyl, imazamox og oxathiapiprolin i eller på visse produkter (D063854/04 — 2021/2608(RPS))	23

Onsdag den 28. april 2021

2021/C 506/06	Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2021 om resultatet af forhandlingerne mellem EU og Det Forenede Kongerige (2021/2658(RSP))	26
2021/C 506/07	Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2021 om jordbundsbeskyttelse (2021/2548(RSP))	38

Torsdag den 29. april 2021

2021/C 506/08	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om digital beskatning: OECD-forhandlinger, digitale virksomheders skattemæssige hjemsted og en eventuel europæisk digital skat (2021/2010(INI))	54
2021/C 506/09	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om mordet på Daphne Caruana Galizia og retssituationen i Malta (2021/2611(RSP))	64
2021/C 506/10	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om covid-19-pandemien i Latinamerika (2021/2645(RSP))	69
2021/C 506/11	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om Bolivia og anholdelsen af den tidligere præsident Jeanine Áñez og andre embedsmænd (2021/2646(RSP))	74
2021/C 506/12	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om blasfemilove i Pakistan, navnlig sagen om Shagufta Kausar og Shafqat Emmanuel (2021/2647(RSP))	77
2021/C 506/13	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om Rusland, sagen om Aleksej Navalnyj, militær opbygning langs Ukraines grænse og russiske angreb i Tjekkiet (2021/2642(RSP))	82
2021/C 506/14	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om 5-året for fredsftalen i Colombia (2021/2643(RSP))	89
2021/C 506/15	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om den europæiske børnegaranti (2021/2605(RSP))	94
2021/C 506/16	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om adgang til covid-testning til overkommelige priser (2021/2654(RSP))	105

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

Torsdag den 29. april 2021

2021/C 506/17	Europa-Parlamentets henstilling af 29. april 2021 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om forbindelserne mellem EU og Indien (2021/2023(INI))	109
---------------	---	-----

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 27. april 2021

2021/C 506/18	Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om anmodning om ophævelse af Filip De Mans immunitet (2020/2271(IMM))	119
2021/C 506/19	Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om anmodning om ophævelse af Zdzisław Krasnodębskis immunitet (2020/2224(IMM))	121

2021/C 506/20	Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om anmodning om ophævelse af Ioannis Lagos' immunitet (2020/2240(IMM))	123
2021/C 506/21	Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om anmodning om ophævelse af Ioannis Lagos' immunitet (2020/2219(IMM))	125
2021/C 506/22	Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om indgåelse af en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister (2020/2272(ACI))	127

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 27. april 2021

2021/C 506/23	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) af 1994 om ændring af indrømmelser for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (10643/20 — C9-0424/2020 — 2020/0230(NLE))	134
2021/C 506/24	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Honduras om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træprodukter til Den Europæiske Union (12543/2020 — C9-0084/2021 — 2020/0157(NLE))	135
2021/C 506/25	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (07064/2/2020 — C9-0111/2021 — 2018/0224(COD))	136
2021/C 506/26	P9_TA(2021)0125 Særprogrammet til gennemførelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om oprettelse af særprogrammet til gennemførelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation (08550/2019 — C9-0167/2020 — 2018/0225(CNS)) P9_TC1-CNS(2018)0225 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. april 2021 med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse (EU) 2021/... om oprettelse af særprogrammet til gennemførelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation, og om ophævelse af afgørelse 2013/743/EU	141
2021/C 506/27	P9_TA(2021)0126 Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (omarbejdning) (COM(2019)0331 — C9-0042/2019 — 2019/0151(COD)) P9_TC1-COD(2019)0151 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (omarbejdning)	142

2021/C 506/28	P9_TA(2021)0127	Strategisk innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi ***I	
		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om den strategiske innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) for 2021-2027: Styrke Europas innovationstalent og -kapacitet (COM(2019)0330 — C9-0043/2019 — 2019/0152(COD))	
	P9_TC1-COD(2019)0152	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2021/... om den strategiske innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) for 2021-2027: Styrkelse af Europas innovationstalent og -kapacitet og om ophævelse af afgørelse nr. 1312/2013/EU	143
2021/C 506/29	P9_TA(2021)0128	En EU-civilbeskyttelsesmekanisme ***I	
		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (COM(2020)0220 — C9-0160/2020 — 2020/0097(COD))	
	P9_TC1-COD(2020)0097	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme	144
2021/C 506/30		Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Honduras om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træprodukter til Den Europæiske Union (12543/2020 — C9-0084/2021 — 2020/0157M(NLE))	145
2021/C 506/31		Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 24. marts 2021 om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2008 om behandling af ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler og veterinærlægemidler (C(2021)01603 — 2021/2616(DEA))	151
2021/C 506/32		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for det indre marked, virksomheders, herunder små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne, plante-, dyre-, fødevarer- og foderområdet og europæiske statistikker (programmet for det indre marked) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014 og (EU) nr. 652/2014 (14281/1/2020 — C9-0133/2021 — 2018/0231(COD))	153
2021/C 506/33		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere (EGF) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1309/2013 (05532/1/2021 — C9-0139/2021 — 2018/0202(COD))	154
2021/C 506/34		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 og Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 (06833/1/2020 — C9-0144/2021 — 2018/0207(COD))	155
2021/C 506/35		Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for retlige anliggender og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1382/2013 (06834/1/2020 — C9-0138/2021 — 2018/0208(COD))	157

2021/C 506/36	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013, (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (14312/1/2020 — C9-0140/2021 — 2018/0236(COD))	158
---------------	--	-----

Onsdag den 28. april 2021

2021/C 506/37	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side og af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer (05022/2021 — C9-0086/2021 — 2020/0382(NLE))	159
---------------	--	-----

2021/C 506/38	P9_TA(2021)0142 Flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627 (COM(2019)0619 — C9-0188/2019 — 2019/0272(COD)) P9_TC1-COD(2019)0272 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 28. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627	160
---------------	--	-----

2021/C 506/39	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online (14308/1/2020 — C9-0113/2021 — 2018/0331(COD))	217
---------------	---	-----

Torsdag den 29. april 2021

2021/C 506/40	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 29. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution med henblik på at fremme den frie bevægelighed under covid-19-pandemien (digitalt grønt certifikat) (COM(2021)0130 — C9-0104/2021 — 2021/0068(COD)) [Ændring 25, med mindre andet er angivet]	218
---------------	--	-----

2021/C 506/41	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 29. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt bor eller opholder sig på medlemsstaternes område, under covid-19-pandemien (digitalt grønt certifikat) (COM(2021)0140 — C9-0100/2021 — 2021/0071(COD)) [Ændring 1, med mindre andet er angivet]	237
---------------	---	-----

2021/C 506/42	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014 (05330/1/2021 — C9-0108/2021 — 2018/0211(COD))	241
---------------	--	-----

2021/C 506/43	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om jernbangepassagerers rettigheder og forpligtelser (omarbejdning) (12262/1/2020 — C9-0011/2021 — 2017/0237(COD))	242
---------------	--	-----

2021/C 506/44	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092 (06748/1/2020 — C9-0112/2021 — 2018/0254(COD))	243
2021/C 506/45	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240 (06789/1/2020 — C9-0109/2021 — 2018/0227(COD))	244
2021/C 506/46	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (LIFE) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1293/2013 (06077/1/2020 — C9-0110/2021 — 2018/0209(COD))	245
2021/C 506/47	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 389/2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet for så vidt angår indholdet af elektroniske registre (COM(2021)0028 — C9-0016/2021 — 2021/0015(CNS))	246
2021/C 506/48	Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om overslag over Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2022 (2020/2264(BUI))	247

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet **■** eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2021-2022

Mødeperioden fra den 26. til den 29. april 2021

De vedtagne tekster af 28. april 2021 om decharge for regnskabsåret 2019 er offentliggjort i EUT L 340 af 24.9.2021.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 27. april 2021

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2021)0122

Gennemførelsesrapport om færdselssikkerhedsaspekterne af køretøjssikkerhedspakken

Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om gennemførelsesrapporten om færdselssikkerhedsaspekterne af køretøjssikkerhedspakken (2019/2205(INI))

(2021/C 506/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til køretøjssikkerhedspakken, der omfatter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU af 3. april 2014 om periodisk teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/46/EU af 3. april 2014 om ændring af Rådets direktiv 1999/37/EF om registreringsdokumenter for motorkøretøjer ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/47/EU af 3. april 2014 om syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer, der kører på Unionens område ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. november 2017 om redning af liv: forbedret sikkerhed i biler i EU ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 31. maj 2018 med henstillinger til Kommissionen om manipulation af kilometertæller i motorkøretøjer: revision af EU's retlige rammer ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. juli 2010 med titlen »På vej mod et europæisk trafik-sikkerhedsområde: politiske retningslinjer for trafik-sikkerheden for 2011-2020« (COM(2010)0389),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene: »EU Road Safety Policy Framework 2021-2030 — Next steps towards »Vision Zero«« (SWD(2019)0283),
- der henviser til De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling, navnlig mål 3.6 om at halvere antallet af dødsfald og tilskadekomne på verdensplan som følge af trafikulykker senest i 2020, og mål 11.2 om at skabe adgang for alle til sikre, tilgængelige og bæredygtige transportsystemer til en overkommelig pris for alle senest i 2030 og forbedre trafik-sikkerheden, bl.a. ved at udbygge den kollektive trafik under særlig hensyntagen til behovene hos personer i sårbare situationer, kvinder, børn, personer med handicap og ældre,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet — en europæisk transportsektor, der er klar til fremtiden« (COM(2020)0789),

⁽¹⁾ EUT L 127 af 29.4.2014, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 127 af 29.4.2014, s. 129.

⁽³⁾ EUT L 127 af 29.4.2014, s. 134.

⁽⁴⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 76 af 9.3.2020, s. 151.

Tirsdag den 27. april 2021

- der henviser til sin beslutning om en europæisk strategi for samarbejdende intelligente transportsystemer ⁽⁶⁾ med en opfordring til Kommissionen om hurtigt at fremsætte et lovforslag om adgang til bestemte oplysninger og ressourcer fra køretøjmonteret udstyr,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. februar 2020 om en europæisk strategi for data (COM(2020)0066), hvori der omtales en ajourføring af den nuværende lovgivning om adgang til køretøjsdata for at sikre fair adgang til visse bildata,
 - der henviser til den af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste bestilte og i september 2020 offentliggjorte vurdering af gennemførelsen på europæisk plan af køretøjssikkerhedspakken,
 - der henviser til Kommissionens rapport af 4. november 2020 om gennemførelse af direktiv 2014/45/EU om periodisk teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil (COM(2020)0699),
 - der henviser til Kommissionens rapport af 3. november 2020 om gennemførelsen af direktiv 2014/47/EU om syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer, der kører på Unionens område (COM(2020)0676),
 - der henviser til det af Kommissionens Generaldirektorat for Mobilitet og Transport (GD MOVE) bestilte og i februar 2019 offentliggjorte studie om udvidelse af periodiske syn til lette påhængsvogne og to- og trehjulede køretøjer,
 - der henviser til det af GD MOVE bestilte og i februar 2019 offentliggjorte studie om indførelse af eCall i periodiske syn af motorkøretøjer,
 - der henviser til det af GD MOVE bestilte og i april 2015 offentliggjorte gennemførlighedsstudie om køretøjsinformationsplatformen,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144 af 27. november 2019 om krav til typegodkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer for så vidt angår deres generelle sikkerhed og beskyttelsen af køretøjspassagerer og bløde trafikanter ⁽⁷⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til udarbejdelse af initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0028/2021),
- A. der henviser til, at EU i 2010 vedtog en trafikikkerhedspolitik, hvis mål var at nedbringe antallet af trafikdræbte med 50 % inden 2020; der henviser til, at EU i 2011 opstillede »vision nul«-målet, hvis sigte er at nedbringe antallet af dødsulykker i vejtrafikken til nul inden 2050; der henviser til, at omkring 22 800 mennesker mistede livet og ca. 135 000 blev alvorligt kvæstet på vejene i Europa i 2019; der henviser til, at det er nødvendigt at træffe mere effektive og samordnede foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan, hvis vision nul-målet skal nås;
- B. der henviser til, at der igennem de seneste år har kunnet noteres betydelige fremskridt med hensyn til at nedbringe antallet af trafikdræbte, men at udviklingen er gået for langsomt trods bestræbelser på at forbedre trafikikkerheden i EU; der henviser til, at tekniske fejl ved køretøjer anses for at være årsag til omkring 5 % af de ulykker, der involverer køretøjer til godstransport; der henviser til, at dårlig vedligeholdelse af køretøjer anses for at være årsag til 4 % af de ulykker, der involverer trafikanter;
- C. der henviser til, at foreløbige tal for 2019 viser, at der var færre trafikdræbte på vejene i EU i forhold til året før, men at fremskridtene stadig er for langsomme; der henviser til, at det er sikkert, at EU's mål om at halvere antallet af trafikdræbte mellem 2010 og udgangen af 2020 kun vil blive cirka halvt opfyldt, da der hidtil kun er registreret et fald på 23 %; der henviser til, at hyppige og omhyggelige periodiske syn af køretøjer, som foretages af velkvalificerede inspektører, og syn ved vejsiden er af afgørende betydning for at øge trafikikkerheden;

⁽⁶⁾ EUT C 162 af 10.5.2019, s. 2.

⁽⁷⁾ EUT L 325 af 16.12.2019, s. 1.

Tirsdag den 27. april 2021

- D. der henviser til, at den kæmpemæssige forskel i antallet af trafikdræbte medlemsstaterne imellem — i det land, hvor tallet er højest, er der fire gange flere trafikdræbte end i det, hvor det er lavest — understreger behovet for særlig overvågning, partnerskab og bistand til de medlemsstater, som klarer sig dårligst;
- E. der henviser til, at der fortsat er store forskelle i trafiksikkerheden mellem de østeuropæiske og de vesteuropæiske medlemsstater; der henviser til, at de førstnævnte ofte er bestemmelsessted for brugte biler fra de sidstnævnte, hvilket kan indebære risici for både menneskers sikkerhed og miljøet, som der er behov for at tage op til overvejelse på EU-plan;
- F. der henviser til, at køretøjssikkerhed ud over hensynet til klima og miljø også er et spørgsmål om folkesundhed, både i forhold til at øge trafiksikkerheden og i forhold til at begrænse emissionernes påvirkning af luftkvaliteten; der henviser til, at de seneste emissionsskandaler har illustreret behovet for uafhængige syn gennem et køretøjs samlede levetid, hvor der tages hensyn til dets faktiske emissioner;
- G. der henviser til, at en analyse af medlemsstaternes gennemførelse og anvendelse af køretøjssikkerhedspakken viser, at der er behov for at styrke harmoniseringsprocedurerne på EU-plan;
- H. der henviser til, at brugtbilmarkedet i EU er to til tre gange så stort som markedet for nye biler, og at svig med kilometertallet i brugte biler i alvorlig grad går ud over trafiksikkerheden; der henviser til, at andelen af køretøjer, som er manipuleret, ifølge studier anslås at ligge på mellem 5 og 12 % af alle brugte biler, der handles på nationalt plan, og mellem 30 og 50 % af dem, som handles på tværs af grænserne; der henviser til, at manipulation af kilometertællere kun betragtes som en strafbar handling i seks medlemsstater; der henviser til, at manglen på en fælles europæisk database også hindrer retsforfølgelsen af denne svigagtige praksis;
- I. der henviser til, at den øgede brug af automatiserede kørselsfunktioner kræver en ajourføring af køretøjssikkerhedspakken, så den omfatter syn af og uddannelse i de nye avancerede køreassistentsystemer, som skal indføres fra 2022;
- J. der henviser til, at nogle medlemsstater allerede har indført instrumenter for at mindske omfanget af manipulation af kilometertællere, såsom Car-Pass i Belgien og Nationale AutoPas (NAP) i Nederlandene; der henviser til, at begge medlemsstater anvender en database, hvori kilometertallet registreres ved hver vedligeholdelse, service, reparation og hvert periodisk syn af køretøjet, uden at der indsamles personoplysninger, og til, at begge lande inden for kort tid næsten har udryddet svig med kilometertallet på deres område;
- K. der henviser til, at vejinfrastrukturens kvalitet er af afgørende betydning for trafiksikkerheden; der henviser til, at konnektivitet og digital infrastruktur allerede har og i stigende grad vil få afgørende betydning for trafiksikkerheden, i takt med at antallet af opkoblede og selvkørende køretøjer stiger;

Anbefalinger

Gennemførelse og anvendelse af køretøjssikkerhedspakken — EU-sikkerhedsmål

- glæder sig over, at gennemførelsen af køretøjssikkerhedspakken og anvendelsen af visse af dens bestemmelser har vist en forbedret harmonisering af de nationale procedurer, navnlig for så vidt angår hyppigheden og indholdet af syn af køretøjer og den metode, som anvendes;
- glæder sig over, at gennemførelsen af køretøjssikkerhedspakken har bidraget til at forbedre kvaliteten af de periodiske syn, inspektørernes kvalifikationsniveau og medlemsstaternes koordinering af og standarder for syn ved vejsiden med henblik på at øge trafiksikkerheden;
- beklager, at køretøjssikkerhedspakken — trods den forbedrede kvalitet af de periodiske syn og de positive følger, som dette har for trafiksikkerheden — indeholder nogle ikke-obligatoriske bestemmelser, som ikke er blevet gennemført tilstrækkeligt konsekvent, eller som ganske enkelt slet ikke er blevet gennemført; understreger behovet for gradvist at bevæge os væk fra frivillige bestemmelser og udforme et system af obligatoriske krav for at øge harmoniseringen på EU-plan af aspekter som f.eks. fastgørelse af last, informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne, og minder om, at disse foranstaltninger er særligt vigtige for grænseregioner;
- beklager, at adskillige medlemsstater ikke har gennemført køretøjssikkerhedspakken rettidigt, og at Kommissionen har måttet indlede traktatbrudsprocedurer over for én medlemsstat; opfordrer indtrængende de pågældende medlemsstater til hurtigt at gennemføre de manglende bestemmelser i køretøjssikkerhedspakken i deres nationale lovgivning og til fuldt ud at opfylde alle deres forpligtelser til at tilvejebringe fuldstændige tekniske oplysninger, eftersom trafiksikkerhed for Europas borgere er en prioritet for EU;

Tirsdag den 27. april 2021

5. beklager, at utilstrækkelig finansiering af synsaktiviteter, herunder personale, udstyr og uddannelse, fortsat hæmmer opnåelsen af målene for køretøjssikkerhed; understreger, at medlemsstaterne bør stille tilstrækkelig økonomisk og administrativ støtte til rådighed for deres nationale trafiksikkerhedsmyndigheder, så de kan gennemføre køretøjs-sikkerhedspakken og den fremtidige reviderede udgave af den effektivt;

Hyppigheden og indholdet af syn

6. glæder sig over, at 90 % af alle syn af køretøjer efter køretøjssikkerhedspakkens ikrafttræden er sket med samme intervaller som eller endnu hyppigere end foreskrevet i pakken, hvilket i høj grad bidrager til at reducere antallet af usikre køretøjer på vejene i EU; beklager imidlertid, at nogle medlemsstater stadig anvender længere intervaller end foreskrevet i pakken, hvilket mindsker sikkerheden under kørsel; opfordrer de pågældende medlemsstater til straks at overholde de intervaller, der er foreskrevet i pakken, da det handler om EU-borgernes sikkerhed og liv;

7. opfordrer Kommissionen til at overveje at skærpe synsordningen og indføre pligt til supplerende kontroller ved et nærmere præciseret kilometertal for køretøjer i kategori M1, der anvendes som taxa eller ambulance, og køretøjer i kategori N1, som bruges af pakkeleveringstjenester, og til at overveje at udvide denne forpligtelse til også at gælde for andre køretøjer i disse kategorier, som anvendes til andre erhvervmæssige formål;

8. noterer sig stigningen i anvendelsen af individuelle køretøjer og delemobilitet til offentlig transport og/eller logistiske formål; anmoder Kommissionen om at vurdere, om hyppigheden, hvormed disse køretøjer inspiceres, bør øges tilsvarende ved at indføre en mulighed for et årligt obligatorisk syn eller ved f.eks. at afspejle intensiteten af deres kørsel med hensyn til antal tilbagelagte kilometer og den dermed forbundne forældelse af komponenter samt antallet af transporterede passagerer;

9. bemærker, at der ikke er forudsat gensidig anerkendelse af periodiske syn af brugte biler, der er importeret fra andre medlemsstater, i tilfælde, hvor medlemsstaterne opererer med forskellig synshyppighed, og at pakken i denne henseende således kun giver begrænset gensidig anerkendelse; opfordrer Kommissionen til at indarbejde en EU-attestering af brugte biler ved den næste revision af køretøjssikkerhedspakken;

10. bemærker, at motorcyklister betragtes som bløde trafikanter, og at dødeligheden blandt motorcyklister er den, som er langsomst faldende blandt alle trafikanter i EU; bemærker, at navnlig manipulation og tuning af knallerter øger risikoen for ulykker hos unge og unge voksne; opfordrer derfor Kommissionen til at overveje at udvide forpligtelsen til at foretage syn ved vejsiden til to- og trehjulede køretøjer, herunder et årligt minimumsmål for syn på 5 %, da disse køretøjer i øjeblikket slet ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/47/EU;

11. opfordrer Kommissionen til at overveje at ophæve undtagelser fra forpligtelsen til at foretage periodiske syn af to- og trehjulede køretøjer, sådan som direktiv 2014/45/EU aktuelt giver mulighed for; opfordrer Kommissionen til i sin kommende evaluering at vurdere muligheden for også at medtage kategorier af to- og trehjulede køretøjer med et slagvolumen på under 125 cm³ samt lette påhængsvogne i den obligatoriske ordning for periodiske syn på grundlag af de relevante data om trafikuheld og cost-benefit-faktorer såsom afstanden til synssteder i fjerntliggende områder, administrative byrder og økonomiske omkostninger for EU-borgerne; anmoder Kommissionen om at basere sin vurdering på en sammenligning af resultaterne mellem lande, hvor der allerede foretages periodiske syn af alle køretøjer i disse kategorier, og lande, hvor sådanne kontroller ikke foretages, og virkningerne for trafiksikkerheden; opfordrer til at indføre en supplerende kontrolplan på grundlag af kilometertal for motorcykler, der anvendes til udbringning af pakker eller mad eller til anden erhvervmæssig befordring af varer eller personer;

12. bemærker, at toleranceniveauet for så vidt angår overskridelser af gyldighedsdatoen for periodiske syn varierer kraftigt fra medlemsstat til medlemsstat, nemlig fra op til fire måneder til nultolerance; opfordrer Kommissionen til at harmonisere toleranceniveauet ved at indføre et maksimalt tidsrum af kort varighed, som ikke går ud over den rettidige gennemførelse af periodiske syn, og ved at hæve straffen for manglende overholdelse;

13. minder om, at køretøjer, der er tilpasset til at blive ført af personer med handicap, har særlige funktioner og konfigurationer; påpeger, at køretøjer, der anvendes til befordring af passagerer med handicap, skal leve op til specifikke tekniske krav såsom fastgjorte sejer samt have tilpassede pladser med henblik på at garantere passagerernes sikkerhed; understreger behovet for at sikre, at alle disse grundlæggende funktioner indarbejdes behørigt i hvert syn;

Tirsdag den 27. april 2021

14. beklager, at medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelser om sanktioner for svig med kilometertallet indtil nu kun har indført generelle foranstaltninger; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at leve op til dette klare krav i køretøjssikkerhedspakken, gennemføre mere målrettede foranstaltninger i deres nationale lovgivning uden yderligere forsinkelse og afsætte de fornødne menneskelige og økonomiske ressourcer til at håndhæve det; beklager, at den nuværende bestemmelse om sanktioner for svig med kilometertallet fortsat er svag, idet den blot kræver, at de skal være »effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, have afskrækkende virkning og ikke må medføre forskelsbehandling«, mens fastsættelsen af de konkrete bødebøder og tilsvarende afskrækkende foranstaltninger stort set overlades til medlemsstaternes skøn; mener, at der ved næste revision bør fastsættes mere harmoniserede og konkrete sanktioner for svig med kilometertallet samt yderligere robuste foranstaltninger til bekæmpelse af manipulation, herunder passende cybersikkerhedsmekanismer og krypteringsteknologier, der kan lægge hindringer i vejen for elektronisk manipulation og gøre den lettere at opdage; opfordrer Kommissionen til at foreskrive, at visse køretøjsspecifikke data, funktioner og softwareoplysninger skal være tilgængelige for kontrolorganer; opfordrer til, at det pålægges medlemsstaterne at skabe juridiske, tekniske og operationelle hindringer, der gør det umuligt at manipulere kilometertallet; understreger, at den omstændighed, at der ikke findes en sammenhængende database med kilometerstandsdata for brugte biler, som er gensidigt anerkendt, og som udveksles mellem medlemsstaterne, er en væsentlig hindring for afsløring af svig med kilometertallet;

15. opfordrer Kommissionen til med den næste revision af pakken at indføre obligatoriske bestemmelser, som gør det muligt for medlemsstaterne at registrere obligatoriske kilometertal i forbindelse med hvert syn og serviceeftersyn og hver vedligeholdelsesoperation og større reparation, som udføres, fra og med køretøjets første registrering;

16. opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til de nye emissionstest under faktiske kørselsforhold, der er fastsat i Euro 6-forordningen og eventuelle fremtidige revisioner; opfordrer Kommissionen til at medtage målinger, der afspejler sådanne test, i de periodiske syn, og til at medtage eventuelle andre mulige udviklinger i den næste revision af køretøjssikkerhedspakken; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at harmonisere både teknologierne til måling af emissioner ved periodiske syn og de højeste tilladte niveauer for at sikre, at alle køretøjer på de europæiske veje overholder emissionsstandarderne;

Det anvendte udstyr og uddannelse af inspektører

17. glæder sig over, at testudstyret i alle medlemsstater efter køretøjssikkerhedspakkens ikrafttræden er blevet harmoniseret og opfylder visse minimumskrav, hvilket forbedrer ensartetheden af de periodiske syn i hele EU;

18. bemærker, at selv om alle medlemsstater har indført krav om minimumskvalifikationer for inspektører, som udfører periodiske syn, er det ikke alle, der følger kravene i bilag IV til direktiv 2014/45/EU om periodisk teknisk kontrol; opfordrer de pågældende medlemsstater til at bringe deres krav i overensstemmelse hermed; anmoder Kommissionen om at fremme en udveksling af god praksis og høstede erfaringer blandt medlemsstaterne vedrørende gennemførelsen af bilag IV i direktiv 2014/45/EU samt vurdere behovet for regelmæssige genopfriskningskurser og behørigt prøver; opfordrer Kommissionen til at fremme regelmæssige opdateringer og harmonisering af kursusindholdet blandt medlemsstaterne for at tilpasse inspektørernes viden og færdigheder til udviklingen inden for automatisering og digitalisering i bilindustrien, navnlig for så vidt angår avanceret køreassistance, førerløse systemer og brugen af elektroniske informationsudvekslingssystemer blandt nationale myndigheder med ansvar for trafikikkerhed, herunder vedrørende sikker datadeling, cybersikkerhed og beskyttelse af trafikanternes personoplysninger; understreger, at manipulation af og svig med elektroniske sikkerhedsfunktioner såsom avancerede køreassistentsystemer er forbundet med en høj sikkerhedsrisiko og derfor skal opdages af inspektørerne; understreger, at inspektørerne bør modtage særlig uddannelse i kontrol af softwarens integritet;

19. gentager, at der bør tages skridt til at sikre inspektørers og kontrolorganers uafhængighed af branchen for handel med og vedligeholdelse og reparation af køretøjer for at undgå eventuelle økonomiske interessekonflikter, herunder i forbindelse med kontrol af emissioner, og samtidig tilvejebringes stærkere garantier med hensyn til civilretligt ansvar for alle parter;

Syn ved vejsiden og fastgørelse af last

20. bemærker, at antallet af syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer ifølge Kommissionens rapporter har været faldende gennem de seneste seks år; beklager denne tendens og minder om, at medlemsstaterne i medfør af køretøjssikkerhedspakken siden 2018 har været forpligtet til at sikre, at der foretages et minimumsantal af syn ved vejsiden, som står i forhold til antallet af registrerede køretøjer på deres område (5 %); opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at nå minimumsmålet på 5 % og minder om, at den første rapport om opfyldelsen af dette mål er den, som

Tirsdag den 27. april 2021

skal foreligge den 31. marts 2021 for årene 2019-2020; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med syn ved vejsiden at medtage køretøjer i klasse N1⁽⁸⁾, der anvendes til erhvervsmæssig kørsel, i betragtning af væksten i antallet af sådanne køretøjer og det store antal kilometer, de tilbagelægger;

21. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om yderligere at forbedre kvaliteten og den ikkediskriminerende karakter af disse syn ved vejkanterne i overensstemmelse med reglerne på det indre marked ved eksempelvis at fastsætte og indsamle data om centrale præstationsindikatorer og tilskynde til anvendelse af systemer til vurdering af risikoprofil med henblik på en bedre målretning af syn og sanktioner, navnlig for »vaneovertrædere«, samtidig med at EU's ramme for databeskyttelse overholdes fuldt ud;

22. beklager, at nedskæringer i nationale budgetudgifter til håndhævelse af trafikikkerhedslovgivning og vedligeholdelse af veje synes at have medvirket til at mindske hyppigheden af syn ved vejsiden i de seneste år; opfordrer i denne henseende nationale myndigheder til at garantere øget finansiering til synsaktiviteter, navnlig i lyset af den mulige indførelse af obligatoriske syn af nye køretøjstyper;

23. beklager, at bestemmelserne i køretøjsikkerhedspakken med hensyn til kontrol af fastgøring af last ikke er obligatoriske, og at de relevante sikkerhedsforanstaltninger derfor kun er blevet gennemført af et fåtal af medlemsstater; konkluderer derfor, at harmoniseringen langt fra er gennemført for så vidt dette angår; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en styrkelse af disse bestemmelser i forbindelse med den næste revision, herunder om harmoniserede minimumskrav til fastgørelse af last, obligatorisk udstyr til fastgørelse af last for hvert køretøj og om et minimumsniveau af kompetencer, uddannelse og viden hos både det personale, der foretager fastgørelsen af last, og inspektørerne;

Informationsregistre og dataudveksling mellem medlemsstaterne

24. beklager, at kun få medlemsstater fører en national elektronisk database over de betydelige og farlige mangler, der er konstateret i forbindelse med syn ved vejsiden, og at medlemsstaterne sjældent indberetter resultaterne af disse syn til det nationale kontaktpunkt i den medlemsstat, hvor køretøjet er registreret; beklager, at der i køretøjsikkerhedspakken ikke fastsættes nogen foranstaltninger, som registreringsmedlemsstaten bør træffe, når den er blevet underrettet om sådanne betydelige og farlige mangler; opfordrer indtrængende Kommissionen til at skærpe disse bestemmelser ved den næste revision, herunder ved at fastsætte en samlet pakke af foranstaltninger, som den registrerende medlemsstat bør iværksætte efter at have modtaget en sådan underretning;

25. opfordrer i lyset af den elektroniske registrering af køretøjsdata i henhold til køretøjsikkerhedspakken Kommissionen til at overveje at ændre direktiv 2014/46/EU om registreringsdokumenter for motorkøretøjer for at fjerne forpligtelsen til at fremlægge fysiske dokumenter og førerens forpligtelse til at fremlægge trykte registreringsattester; bemærker, at der bør fastsættes betingelser, der gør det muligt for inspektører at gøre brug af de elektroniske registreringer i fuldt omfang;

26. opfordrer medlemsstaterne til at lette systematisk udveksling af data om periodiske syn og kilometerstand mellem deres respektive kompetente myndigheder for syn, registrering og godkendelse af køretøjer, fabrikanten af testudstyr og køretøjsfabrikanter; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens gennemførlighedsstudie om køretøjsinformationsplatformen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde for at sikre, at der oprettes en køretøjsinformationsplatform som led i den næste revision med henblik på at fremskynde og lette dataudvekslingen og sikre en mere effektiv samordning mellem medlemsstaterne; understreger, at denne køretøjsinformationsplatform bør muliggøre en helt papirløs syns- og dataudvekslingsproces under fuld hensyntagen til cybersikkerhed og databeskyttelse over for tredjeparter; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens ibrugtagning af EU MOVEHUB-platformen og dens nyligt udviklede ODOCAR-modul, der tilvejebringer en IT-infrastruktur til udveksling af kilometerdata i hele Unionen på grundlag af en databaseløsning, herunder muligheden for at udveksle oplysninger med Eucaris-netværket; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om det ved en fremtidig revision bør gøres obligatorisk for medlemsstaterne at anvende EU MOVEHUB;

27. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den næste revision at vurdere muligheden for — som en del af en obligatorisk udveksling af data om køretøjshistorik mellem registreringsmyndigheder — ikke blot at medtage kilometerdata, men også oplysninger om ulykker og hyppigheden af væsentlige funktionsmæssige fejl, da dette vil sikre, at EU-borgerne beskyttes mod svindel og informeres bedre om deres køretøjs historie og stand og om tidligere, skjulte reparationer; mener, at trafikulykker bør medføre yderligere syn, hvilket vil bidrage til at sikre, at køretøjerne bliver repareret behørigt, og øge trafikikkerheden;

⁽⁸⁾ Køretøjer til godsbefordring med en totalmasse på mindre end 3,5 ton (dvs. pickupper og varevogne).

Tirsdag den 27. april 2021

En fremtidssikret ramme

28. opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til de tekniske fremskridt inden for køretøjsikkerhedsfunktioner i forbindelse med den næste revision; bemærker, at nye køretøjer i henhold til forordning (EU) 2019/2144 skal være udstyret med nye avancerede sikkerheds- og førerassistentsystemer fra 2022; opfordrer Kommissionen til at lade sådanne nye systemer indgå i de periodiske syn samt i bilinspektørernes færdigheder og viden og til at mindske risikoen for ulovlige indgreb og manipulation af sådanne systemer; anmoder Kommissionen om også at medtage eCall samt software og »trådløse« opdateringer i periodiske syn ⁽⁹⁾ og udarbejde retningslinjer og standarder for regelmæssige sikkerhedstjek og syn af selvkørende og opkoblede køretøjer; opfordrer Kommissionen til at undersøge en yderligere anvendelse af sensorer, der er integreret i køretøjer, i forbindelse med syn ved vejsiden, og til at være særligt opmærksom på de særlige krav ved selvdiagnosticeringssystemer i køretøjer og det overordnede princip om folkesundhed; opfordrer i denne forbindelse bilproducenter og myndigheder til at samarbejde om ibrugtagningen af nye køreassistentteknologier med henblik på at sikre permanent overholdelse af standarder og hjælpe med at forudse fremtidige tendenser;

29. bemærker fremkomsten af nye transportmidler på offentlige veje, bl.a. e-scootere, onewheels og hoverboards; anmoder Kommissionen om at vurdere, om disse nye transportmidler bør indgå i den kommende revision med det formål at forbedre trafikikkerheden;

30. opfordrer Kommissionen til at afholde et europæisk år for trafikikkerhed i løbet af de kommende år som forberedelse til 2030 som mellemsigtet måldato for opnåelse af »vision nul«;

31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der afsættes tilstrækkelige midler til vejinfrastrukturens kvalitet, navnlig vedligeholdelse; opfordrer endvidere Kommissionen til at styrke sin tilgang til vedligeholdelse ved at træffe passende foranstaltninger til forbedring af medlemsstaternes langsigtede vedligeholdelsesplanlægning; bemærker, at konnektivitet og digital sikkerhed vil få afgørende betydning for den kommende stigning i antallet af opkoblede og selvkørende køretøjer;

o

o o

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽⁹⁾ Se Bilag I og III til direktiv 2014/45/EU.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0123

Kemiske rester i Østersøen på grundlag af andragende nr. 1328/2019 og 0406/2020 (forretningsordenens artikel 227, stk. 2)**Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om kemiske rester i Østersøen på grundlag af andragende nr. 1328/2019 og 0406/2020 (2021/2567(RSP))**

(2021/C 506/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til andragende nr. 1328/2019 og 0406/2020,
- der henviser til artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 4 og 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 35 og 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 18. september 1997 om de økologiske problemer i Østersøen⁽¹⁾, målet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske⁽²⁾ foranstaltninger til nedbringelse af forurening og farlige stoffer og medlemsstaternes forpligtelse til at overvåge kemisk undervandsammunion i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)⁽³⁾,
- der henviser til tilsagnene om at »redde havet« og gøre Østersøområdet førende på verdensplan inden for maritim sikkerhed i henhold til EU-strategien for Østersøområdet og til EU-medlemsstaternes tilsagn om at fjerne dumpet kemisk ammunition og ueksploderet ammunition i henhold til handlingsplanen for EU-strategien for maritim sikkerhed,
- der henviser til Kommissionens ambition om nulforurening for et giftfrit miljø som fastsat i kapitel 2.1.8 i dens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640) og EU's tilsagn om at standse tabet af biodiversitet og blive førende på verdensplan med hensyn til at tackle den globale biodiversitetskrise i overensstemmelse med dens biodiversitetsstrategi frem til 2020 og biodiversitetsstrategien for 2030,
- der henviser til de forpligtelser, som deltagerstaterne har påtaget sig i henhold til artikel 2 i FN's Økonomiske Kommission for Europas konvention fra 1992 om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer og artikel 4 i protokollen hertil om vand og sundhed fra 1999,
- der henviser til Kommissionens kommende Interregprogram for Østersøområdet 2021-2027,
- der henviser til Helsingforskonventionen fra 1992 om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet, handlingsplanen for Østersøen og konklusionerne fra komitéen til beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (HELCOM) om kemisk ammunition, der dumpes i havet,
- der henviser til staternes forpligtelser i henhold til FN's mål for bæredygtig udvikling, særlig mål 3.9 om at nedbringe antallet af dødsfald og sygdomme som følge af udsættelse for farlige kemikalier og forurening, mål 6.3 om at forbedre vandkvaliteten ved at reducere forurening, afskaffe affaldsdumping og minimere udslip af farlige kemikalier og materialer og mål 14.1 og 14.2 om at forebygge havforurening og beskytte hav- og kystnære økosystemer,
- der henviser til resolution 1612(2008) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om kemisk ammunition, der er begravet i Østersøen, og til den ledsagende betænkning af 28. april 2008,
- der henviser til drøftelserne om andragende nr. 1328/2019 og 0406/2020 på mødet i Udvalget for Andragender den 3. december 2020,
- der henviser til forretningsordenens artikel 227, stk. 2,

⁽¹⁾ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 147.

⁽²⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

Tirsdag den 27. april 2021

- A. der henviser til, at mindst 50 000 tons konventionelle og kemiske våben, der indeholder farlige stoffer (såsom sennepsgas og tåregas samt nerve- og kvælningskemikalier) er blevet dumpet i Østersøen siden afslutningen af Anden Verdenskrig;
- B. der henviser til, at denne ammunition nedbrydes langsomt og lækker giftige stoffer i vandet, hvilket udgør en fare for menneskers sundhed ved at forurene fødevarer og forårsage alvorlige forbrændinger og forgiftninger ved direkte kontakt, skader marine økosystemer og biodiversitet og bringer lokale økonomiske aktiviteter såsom fiskeri, udvinding af naturressourcer og produktion af vedvarende energi i fare;
- C. der henviser til, at Østersøen på grund af sin geografiske situation er et delvis lukket hav med en langsom udskiftning af vand og meget lav selvrensningsevne; der henviser til, at det betragtes som et af de mest forurenede have i verden med et fald i iltniveauet i dybderne, hvilket allerede truer al liv i dette hav;
- D. der henviser til, at der er udført værdifuld forskning af HELCOM-ad hoc-arbejdsgruppen om dumpet kemisk ammunition (CHEMU), det EU-finansierede projekt »Modelling of Ecological Risks related to Sea-Dumped Chemical Weapons« (MERCW) og ad hoc-HELCOM-ekspertgrupperne til ajourføring og revision af de eksisterende oplysninger om dumpet kemisk ammunition i Østersøen (MUNI) og om miljømæssige risici for farlige objekter i havet (SUBMERGED);
- E. der henviser til, at der blev givet udtryk for behov for øget samarbejde under kollokviet om udfordringerne ved ueksploderet ammunition i havet, der blev afholdt i Bruxelles den 20. februar 2019;
- F. der henviser til, at det internationale samfund mangler pålidelige oplysninger om mængden, arten og placeringen af den bortskaffede ammunition på grund af dårlig dokumentation for disse aktiviteter og utilstrækkelig forskning i havbunden i Østersøen;
- G. der henviser til, at der ikke er opnået enighed om den aktuelle tilstand af ammunitionen, den nøjagtige fare, den udgør, og de mulige løsninger på dette problem;
- H. der henviser til, at Interregprogrammet for Østersøområdet ydede finansiering til programmet CHEMSEA (Chemical Munitions Search and Assessment) 2011-2014, DAIMON (Decision Aid for Marine Munitions) 2016-2019 og DAIMON 2 2019-2021 for i alt 10,13 mio. EUR (heraf 7,8 mio. EUR — 77 % — fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling); der henviser til, at disse projekter undersøgte de steder, hvor der er dumpet ammunition, indholdet og tilstanden af ammunitionen, og hvordan den reagerer på forholdene i Østersøen, og gav myndighederne beslutningsredskaber og uddannelse i de teknologier, der anvendes til risikoanalyse, oprydning og miljøkonsekvensvurdering;
- I. der henviser til, at spørgsmålet om konventionel og kemisk ammunition, der dumpes i havet, behandles af NATO, som har tilstrækkelige værktøjer, instrumenter og erfaringer til at løse dette problem med succes;
- J. der henviser til, at CHEMSEA-projektet, som sluttede i 2014, konkluderede, at selv om stederne, hvor der er dumpet kemisk ammunition ikke udgør en umiddelbar trussel, vil de fortsat være et problem for Østersøen;
- K. der henviser til, at den høje transporttæthed og den store økonomiske aktivitet i Østersøområdet ikke blot gør dette til et miljøproblem, men også et problem med betydelige økonomiske konsekvenser, herunder for fiskeindustrien;
1. understreger, at de miljø- og sundhedsmæssige farer ved ammunition, der er bortskaffet i Østersøen efter Anden Verdenskrig, ikke blot er et regionalt, europæisk spørgsmål, men et alvorligt globalt problem med uforudsigelige kort- og langsigtede grænseoverskridende virkninger;
 2. opfordrer indtrængende det internationale samfund til helhjertet at gå ind for samarbejde og ægte solidaritet for at optrappe overvågningen af dumpet ammunition med henblik på at minimere de mulige risici for havmiljøet og de marine aktiviteter; opfordrer indtrængende alle parter, der ligger inde med klassificerede oplysninger om dumpingaktiviteterne og deres nøjagtige placering til at afklassificere disse oplysninger og give de berørte lande, Kommissionen og Europa-Parlamentet hurtigst muligt adgang til dem;

Tirsdag den 27. april 2021

3. opfordrer Kommissionen og det fælles programmeringsudvalg for Interreg Østersøområdet til at sikre tilstrækkelig finansiering af forskning og foranstaltninger, der er nødvendige for at imødekomme de farer, som den dumpede ammunition i Østersøen udgør; glæder sig over den særlige indsats, der er gjort, og den konstruktive forskning, der er udført af HELCOM og inden for rammerne af CHEMSEA-, DAIMON- og DAIMON 2-projekterne, der finansieres af Interregprogrammet for Østersøområdet;
4. opfordrer alle involverede parter til at overholde international miljølovgivning og yde yderligere finansielle bidrag til Interregprogrammet for Østersøområdet for 2021-2027; glæder sig over det tværnationale Interregprogram for Østersøområdet 2021-2027, som vil finansiere foranstaltninger til reduktion af forureningen af Østersøen;
5. understreger behovet for regelmæssig overvågning af ammunitionens korrosionstilstand og en ajourført miljørisikovurdering af virkningerne af de forurenende stoffer, der udledes, på menneskers sundhed, de marine økosystemer og regionens biodiversitet;
6. glæder sig over den indsats, der er gjort på nationalt plan, såsom kortlægning af placeringen af dumpet ammunition og overvågning og fjernelse af farlige materialer;
7. understreger i denne forbindelse betydningen af mellemstatslige og interregionale samarbejdsmechanismer, fri adgang til offentlig information og effektiv udveksling af videnskabelig viden og forskning;
8. opfordrer Kommissionen til med henblik på dens ambition om nulforurening for et giftfrit miljø at nedsætte en ekspertgruppe med de berørte medlemsstater og andre interessenter og organisationer, der har til opgave at: i) undersøge og kortlægge nøjagtigt placeringen af de forurenede områder, ii) komme med forslag til passende miljøvenlige og omkostningseffektive løsninger til overvågning og rensning af forureningen med det endelige mål at fjerne eller helt neutralisere farlige materialer, når borttagningen af den er umulig, iii) udvikle pålidelige værktøjer til støtte for beslutningstagningen, iv) gennemføre en oplysningskampagne for at informere de berørte grupper (såsom fiskere, lokale beboere, turister og investorer) om de potentielle sundhedsmæssige og økonomiske risici, og v) udarbejde retningslinjer for katastrofeberedskab i forbindelse med miljøkatastrofer;
9. beklager, at ingen af de 8,8 mio. EUR, der er tildelt under det europæiske naboskabsinstrument, blev anvendt til DAIMON- eller DAIMON 2-projekter under Interregprogrammet for Østersøområdet;
10. opfordrer Kommissionen til at inddrage alle relevante EU-agenturer og -institutioner, herunder Det Europæiske Forsvarsagentur, for at udnytte alle tilgængelige ressourcer og sikre, at problemet vil blive afspejlet i alle relevante EU-politikker og programmeringsprocesser, herunder havstrategirammedirektivet og handlingsplanen for maritim sikkerhedsstrategi;
11. opfordrer Kommissionen til at sikre, at spørgsmålet om ammunition, der er dumpet i europæiske farvande, er omfattet af de horisontale programmer for at muliggøre indsendelse af projekter, der dækker regioner, der er berørt af samme problem (Adriaterhavet og Det Joniske Hav, Nordsøen og Østersøen), og lette udvekslingen af erfaringer og bedste praksis;
12. anmoder Kommissionen om at gøre en samordnet indsats for at bekæmpe forureningen i Østersøen og fremme alle former for regionalt, nationalt og internationalt samarbejde med henblik herpå, herunder gennem sit partnerskab med NATO;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og medlemsstaternes og andre berørte staters regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0131

En mere effektiv og renere søtransport

Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om tekniske og operationelle foranstaltninger til fordel for en mere effektiv og renere søtransport (2019/2193(INI))

(2021/C 506/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin holdning, der blev vedtaget ved førstebehandlingen den 16. september 2020, om det globale system til indsamling af data om skibes fuelolieforbrug ⁽²⁾,
 - der henviser til Den Internationale Søfartsorganisations tredje undersøgelse af drivhusgasemissioner ⁽³⁾,
 - der henviser til den endelige rapport om Den Internationale Søfartsorganisations fjerde undersøgelse af drivhusgasemissioner ⁽⁴⁾,
 - der henviser til den ministererklæring, der blev vedtaget i december 2019 af de kontraherende parter i konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (Barcelonakonventionen),
 - der henviser til Kommissionens årsrapport for 2019 om CO₂-emissioner fra søtransport,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0029/2021),
- A. der henviser til, at søtransport og havne spiller en central rolle i Unionens økonomi, idet næsten 90 % af al EU's eksterne gods ankommer ad søvejen ⁽⁶⁾, og at søtransport og havne også spiller en vigtig rolle for turismen; der henviser til, at de er afgørende for at sikre uafbrudte forsyningskæder, som det er blevet påvist under covid-19-pandemien; der henviser til, at EU's søfartssektor økonomisk i alt bidrog med 149 mia. EUR til EU's BNP i 2018 og støtter mere end 2 millioner job ⁽⁷⁾; der henviser til, at dens direkte økonomiske virkning i 2018 var på 685 000 hav- og landbaserede job i EU; der henviser til, at 40 % af verdens flåde målt i bruttotonnage kontrolleres af EU;
- B. der henviser til, at søtransport af gods og passagerer er en nøgelfaktor i den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU, navnlig for så vidt angår konnektivitet og tilgængelighed for randområder, ø-regioner og fjerntliggende regioner; der henviser til, at EU i denne forbindelse bør investere i søfartssektorens konkurrenceevne og dens kapacitet til at gennemføre en bæredygtig omstilling;
- C. der henviser til, at EU's søfartssektor også bør bidrage til at håndtere biodiversitetstab og miljøförringelse og bidrage til opfyldelse af målene i den europæiske grønne pagt og biodiversitetsstrategien for 2030;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0219.

⁽³⁾ https://gmn.imo.org/wp-content/uploads/2017/05/GHG3-Executive-Summary-and-Report_web.pdf

⁽⁴⁾ <https://safety4sea.com/wp-content/uploads/2020/08/MEPC-75-7-15-Fourth-IMO-GHG-Study-2020-Final-report-Secretariat.pdf>

⁽⁵⁾ EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1.

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime_en

⁽⁷⁾ Oxford Economics (2020): The Economic Value of the EU Shipping Industry.

Tirsdag den 27. april 2021

- D. der henviser til, at sunde have og beskyttelse og genopretning af deres økosystemer er af afgørende betydning for menneskeheden som klimaregulatorer, da de producerer mindst halvdelen af ilten i jordens atmosfære, er værter for biodiversitet, er en kilde til global fødevarerikkerhed og menneskers sundhed og en kilde til økonomiske aktiviteter, herunder fiskeri, transport, handel, turisme, vedvarende energi og sundhedsprodukter, som bør være baseret på bæredygtighedsprincippet;
- E. der henviser til, at søfartssektoren er en sektor, der reguleres på både EU-plan og internationalt plan, og som stadig er meget afhængig af fossile brændstoffer; der henviser til, at et system til overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport, som i øjeblikket er under revision, har til formål at reducere drivhusgasemissioner fra skibsfarten i EU-farvande;
- F. der henviser til, at sektoren har udfoldet konstante bestræbelser for at opfylde målene for en reduktion af drivhusgasserne ved at overholde den gældende lovramme og gennemføre de teknologiske fremskridt, der er gjort til dato;
- G. der henviser til, at en tilstrækkelig finansiering derfor er vigtig for at kunne gennemføre denne nødvendige omstilling; der henviser til, at yderligere forskning og innovation er afgørende for at kunne gøre søtransporten CO₂-neutral;
- H. der henviser til, at international søtransport udleder omkring 940 mio. ton CO₂ om året og tegner sig for ca. 2,5 % af de globale drivhusgasemissioner⁽⁸⁾; der henviser til, at søtransport også påvirker miljøet ved at medvirke til klimaforandringer og gennem forskellige kilder til forurening, navnlig afgangning, motorer, der kører i havne, udtømming af ballastvand, kulbrinter, tungmetaller og kemikalier og containere mistet på havet, hvilket igen påvirker biodiversiteten og økosystemerne; der henviser til, at Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) regler om reduktion af SO_x-emissioner fra skibe første gang trådte i kraft i 2005 under den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (MARPOL-konventionen), og til at SO_x-emissionsgrænserne siden er blevet strammet progressivt med et maksimalt tilladt svovlindhold, der i øjeblikket ligger på 0,5 % og i emissionskontrolområder på 0,1 %; der henviser til, at denne beslutning bør bidrage til at reducere emissionerne; der henviser til, at IMO har til hensigt at nå til enighed om en global regulering vedrørende reduktion af »sodpartikelemmissioner« i 2021; der henviser til, at søtransport er den mest energieffektive transportform baseret på mængden af den transporterede fragt og de respektive emissioner pr. ton transporteret gods og pr. tilbagelagt kilometer;
- I. der henviser til, at, hvis der ikke hurtigt træffes afbødende foranstaltninger, kan emissionerne fra international søtransport stige fra ca. 90 % af 2008-emissionerne i 2018 til 90-130 % af 2008-emissionerne inden 2050⁽⁹⁾, og derved ikke bidrage tilstrækkeligt til at opfylde målene i Parisaftalen;
- J. der henviser til, at det er nødvendigt at begrænse og imødegå alle emissioner fra søfartssektoren, som er skadelige for luftkvaliteten og borgernes sundhed, efter en konsekvensanalyse af den relevante lovgivning;
- K. der henviser til, at EU bør gå i brechen for et højt ambitionsniveau for emissionsreduktioner i søfartssektoren både på internationalt plan og EU-plan;
- L. der henviser til, at rene teknologier og løsninger bør tilpasses forskellige typer af fartøjs- og flådesegmenter; der henviser til, at forskning og investeringer og tilstrækkelig støtte er afgørende for at sikre innovative løsninger og en bæredygtig omstilling af søfartssektoren;
- M. der henviser til, at offentlige og private investeringer i forbindelse med dekarbonisering af søfartssektoren skal følge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer⁽¹⁰⁾ og de centrale principper om retfærdig omstilling, såsom skabelse af arbejdspladser af høj kvalitet, omskolings- og omplaceringsgarantier og strukturelle sundheds- og sikkerhedsforanstaltninger for alle arbejdstagere med særligt fokus på muligheder for kvinder og unge arbejdstagere med henblik på at diversificere arbejdsstyrken i søfartssektoren; der henviser til, at tilstrækkelig uddannelse og anstændige arbejdsforhold i søfartssektoren er altafgørende for bl.a. at forebygge uheld, herunder miljøhændelser;

⁽⁸⁾ IMO's tredje undersøgelse af drivhusgasser.

⁽⁹⁾ IMO's fjerde undersøgelse af drivhusgasser.

⁽¹⁰⁾ EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13.

Tirsdag den 27. april 2021

- N. der henviser til, at Kommissionen i øjeblikket arbejder på en konsekvensanalyse om inddragelsen af søtransport i EU's emissionshandelssystem (ETS);
- O. der henviser til, at en klimaneutral omstilling af søtransportsektoren inden 2050 er nødvendig for at nå målene i den grønne pagt;

Incitamentsordninger for ren energi

1. beklager fordrejningen af konkurrencen på det europæiske marked mellem de fossile brændstoffer, som behandles mere gunstigt i skattemæssig henseende, og de rene alternative brændstoffer fra vedvarende energikilder; opfordrer Kommissionen til at afhjælpe dette med forslag om at genskabe retfærdige konkurrenceregler ved at anvende princippet om, at forurenere betaler inden for søtransport, og ved at fremme og yderligere tilskynde, f.eks. gennem afgiftsfritagelser, til anvendelsen af alternativer til svære brændselsolier, der i væsentlig grad reducerer indvirkningen på klimaet og miljøet, i søfartssektoren;
2. noterer sig virkningen af brugen af svær brændselsolie; understreger behovet for effektivt at tackle skibes brændstofemissioner og gradvist udfase anvendelsen af svær brændselsolie i skibsfarten, ikke kun som brændstof i sig selv, men også som blandingsstof for skibsbrændstoffer; bemærker behovet for teknologineutralitet, så længe det er i overensstemmelse med EU's miljømål; bemærker, at søtransport er påvirket af manglen på passende kriterier for affaldsfasens ophør, der er harmoniseret på EU-plan; fremhæver behovet for at forebygge kulstoflækage og bevare konkurrenceevnen i den europæiske søtransportsektor;
3. minder om, at søfartssektoren bør bidrage til Unionens bestræbelser på at reducere drivhusgasemissionerne og samtidig sikre sektorens konkurrenceevne; understreger behovet for at gøre brug af og investere i alle de muligheder, der er klar til at blive udrullet, og som kan reducere emissioner fra skibsfart, herunder omstillingsteknologier som alternativer til svær brændselsolie, sideløbende med at der findes og finansieres langsigtede nulemissionsalternativer; anerkender betydningen af omstillingsteknologier såsom LNG- og LNG-infrastruktur for en gradvis omstilling til nulemissionsalternativer i den maritime sektor;
4. minder om EU's tilsagn om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 i overensstemmelse med Parisaftalen; understreger i denne forbindelse EU's førende rolle og behovet for at forhandle om reduktionen af drivhusgasemissioner fra søtransportsektoren, også på internationalt plan inden for rammerne af IMO på grund af søtransportsektorens internationale og konkurrencemæssige dimension; gentager Parlamentets tidligere holdninger vedrørende inddragelsen af søtransport i EU's emissionshandelssystem (EU ETS) ⁽¹⁾, herunder vedrørende ajourføringen af konsekvensanalysen ⁽¹²⁾;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til under hensyntagen til IMO's oprindelige strategi for reduktion af drivhusgasemissioner fra skibe, der blev vedtaget i 2018, og den kommende revision heraf at gøre brug af deres indflydelse i IMO til at sikre, at IMO vedtager konkrete foranstaltninger med henblik på at udstikke en ambitiøs og realistisk kurs hen imod nulemissionsskibsfart, som er i overensstemmelse med Parisaftalens temperaturmål, og derved bidrage til lige konkurrencevilkår på internationalt plan;
6. opfordrer Kommissionen til under initiativet FuelEU Maritime ikke kun at adressere brændstoffernes kulstofintensitet, men også de tekniske og operationelle foranstaltninger, som vil øge effektiviteten af fartøjerne og deres drift; minder om, at Parlamentet i forbindelse med revisionen af forordning (EU) 2015/757 ⁽¹³⁾ opfordrede redere til at reducere emissionerne med 40 % senest i 2030 som et gennemsnit for alle de skibe, de er ansvarlige for, sammenlignet med den gennemsnitlige ydeevne pr. kategori af skibe af samme størrelse og type; tilføjer, at initiativet også bør omfatte en livscyklustilgang, der integrerer alle drivhusgasemissioner; understreger, at alternative brændstoffer, som ikke opfylder 70 %-tærsklen under REDII på livscyklusbasis, ikke bør være tilladt i henhold til forskrifterne;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0219.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55).

Tirsdag den 27. april 2021

Havne og gods

7. minder om behovet for at fremme samarbejdet mellem alle interessenter og at udveksle bedste praksis mellem havne, søfartssektoren og brændstof- og energileverandører med henblik på at udvikle en overordnet politikramme for dekarbonisering af havne og kystområder; opfordrer indtrængende havnemyndighederne til at etablere bæredygtige forvaltningsmetoder og certificere disse ved hjælp af metoder, der indarbejder en livscyklusvurdering af havnetjenesterne såsom den, der tilbydes i miljøvaredeklarationen;

8. fremhæver, at oversøiske territorier, herunder regioner i den yderste periferi og oversøiske lande og territorier og de havne, der er beliggende der, er af afgørende betydning for europæisk suverænitet og for europæisk og international søhandel på grund af deres strategiske placering; understreger, at drivkræfterne bag investering i disse havne er meget forskellige og spænder fra støtte til deres klassiske rolle som modtagere af skibe (lastning, losning, lagring og transport af varer) til sikring af multimodale forbindelser, etablering af energirelaterede infrastrukturer, opbygning af modstandsdygtighed over for klimaændringer og støtte til den samlede grønne omstilling samt digitalisering af fartøjer; opfordrer til yderligere investeringer i havne, der ligger i oversøiske territorier, for at forvandle dem til strategiske klynger for multimodal transport, energiproduktion, lagring og distribution samt turisme;

9. bemærker søhavnes grænseoverskridende dimension; understreger havnes rolle som klynger for alle former for transport, energi, industri og den blå økonomi; anerkender den tiltagende udvikling inden for havnesamarbejde og klynge dannelse;

10. bemærker den positive rolle, som den europæiske maritime klynge spiller, og den positive udvikling internationalt med hensyn til at støtte innovation og reducere skibsfartens emissioner, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte initiativer, der bidrager til denne positive udvikling;

11. opfordrer Kommissionen til gennem lovgivning at støtte målet om nulforurening (drivhusgasemissioner og luftforurenende stoffer) ved anløbspladsen og fremme udviklingen og udbredelsen af rene, multimodale løsninger i havne, der understøttes ved hjælp af en korridor tilgang; opfordrer navnlig Kommissionen til hurtigt at træffe foranstaltninger til at regulere adgangen til EU's havne for de mest forurenende skibe på grundlag af rammen for direktivet om havnestatskontrol⁽¹⁴⁾ og til at tilskynde til og støtte brugen af strømforsyning fra land ved hjælp af ren elektricitet eller andre energibesparende teknologier, der har en betydelig indvirkning på reduktionen af drivhusgasemissioner og luftforurenende stoffer; beklager, at revisionen af direktiv 2014/94/EU er blevet udskudt; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en revision af direktiv 2014/94/EU så hurtigt som muligt med henblik på at inkludere incitamenter for både medlemsstater og havne for at opskalere etableringen af den nødvendige infrastruktur; opfordrer Kommissionen til også at foreslå en revision af Rådets direktiv 2003/96/EF⁽¹⁵⁾;

12. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en strategi for nulemissionshavne og støtte bottom-up-initiativer, herunder tiltag, der fremmer udviklingen af havneindustrier med speciale i cirkulær økonomi, hvilket især vil medføre en bedre udnyttelse af indsamlet og behandlet affald fra skibe i havnene;

13. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af den grønne pagt at fremme trafikoverflytning til nærskibsfart på lige fod med jernbanetransport og transport ad indre vandveje som et bæredygtigt alternativ til vej- og lufttransport af gods og passagerer; understreger den vigtige rolle, som nærskibsfart spiller for opnåelse af mål for trafikoverflytning, med henblik på at reducere transportrelateret trængsel og emissioner, og som et springbræt til en nulemissionstransportform; fremhæver betydningen af med henblik herpå at iværksætte en strategi for EU-flådefornyelse- og modernisering for at fremme den grønne og digitale omstilling og fremme konkurrenceevnen i den europæiske maritime teknologisektor; minder i den forbindelse om behovet for et infrastrukturnet, der kan støtte denne intermodale kapacitet, hvilket vil kræve, at de investeringstilsagn, der er givet vedrørende TEN-T-nettet under Connecting Europe-faciliteten (CEF), overholdes;

14. understreger, at fremme af gnidningsløse multimodale transportforbindelser mellem havne og TEN-T-net samt forbedring af interoperabiliteten mellem de forskellige transportformer vil fjerne flaskehalse og mindske trafikbelastningen; understreger betydningen af søhavne og indlandshavne som strategiske og multimodale knudepunkter for TEN-T-nettet;

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57).

⁽¹⁵⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

Tirsdag den 27. april 2021

15. opfordrer også til at udvikle en klar strategi for, hvordan mere søtransport af gods kan foregå ved hjælp af roll-on/roll-off (ro-ro), hvilket ville resultere i færre tunge køretøjer på vejene; opfordrer Kommissionen til at tage mere konkrete skridt til at kombinere sin havpolitik med henblik på at undgå langvarig og miljøskadelig vejtransport på tværs af kontinentet ved at tilskynde til levering tættere på slutdestinationsmarkederne via mindre havne;

16. opfordrer Kommissionen til at omdefinere begrebet motorveje til søs som en integreret del af TEN-T-nettet, da det er afgørende for at fremme nærskibsforbindelser og -tjenester som bæredygtige alternativer til landtransport og fremme samarbejdet mellem søhavne og forbindelserne til deres bagland, ved at forenkle adgangskriterierne, navnlig for forbindelser mellem havne uden for hovednettet, ved at yde betydelig økonomisk støtte til søtransportforbindelser som alternativ til landtransport og ved at sikre deres forbindelse til jernbanenet;

17. mener, at en bæredygtig europæisk søfartssektor og en fremtidssikret infrastruktur, herunder TEN-T-nettet og den fremtidige udvidelse heraf, er afgørende for at opnå en klimaneutral økonomi; understreger, at der for at nå den procentvise stigning i godstransport ad vandveje, der tages sigte på i den europæiske grønne pagt, er behov for en konkret EU-investeringsplan og konkrete foranstaltninger på EU-plan;

Emissionskontrolområder og IMO

18. understreger det presserende sundheds- og miljøbehov for at etablere et SO_x-emissionskontrolområde (SECA), der dækker alle landene i Middelhavet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at støtte fremlæggelsen af et sådant område for IMO inden 2022; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til også at støtte princippet om en hurtig vedtagelse af et NO_x-emissionskontrolområde (NECA) med det formål at nedbringe kvælstofemissionerne i Middelhavet;

19. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at disse emissionskontrolområder udvides til alle Unionens have for at reducere det tilladte niveau af NO_x- og SO_x-emissioner fra fartøjer på en ensartet måde; understreger, at den kumulerede reduktion af emissioner af svovloxid og nitrogenoxid har en direkte indvirkning på reduktionen af fine partikler (PM₁₀ og PM_{2,5});

20. understreger, at EU bør gå foran med et godt eksempel ved at indføre ambitiøse lovgivningsmæssige krav til ren søtransport og samtidig støtte og presse på for foranstaltninger, der er mindst lige så ambitiøse som i internationale fora såsom IMO, hvilket vil sætte søtransporten i stand til at udfase sin udledning af drivhusgasemissioner globalt og i overensstemmelse med Parisaftalen;

Fartøjer og fremdrift

21. opfordrer Kommissionen, rederierne og operatørerne på skibene til at sikre gennemførelsen af alle de operationelle og tekniske foranstaltninger, der er til rådighed, for at opnå energieffektivitet, navnlig hastighedsoptimering, herunder nedsat fart, hvis det er relevant, innovationer inden for hydrodynamik, optimering af sejlbare veje, indførelse af nye fremdriftsmetoder såsom teknologier til vindassisteret fremdrift, optimering af fartøjer og bedre optimering af den maritime logistikkæde;

22. bemærker, at i søfartssektoren er skibsrederen og den person eller enhed, som står for den kommercielle drift af skibet, ikke altid den samme; mener derfor, at princippet om, at forurenere betaler, bør gælde for og lægge ansvaret på den enhed, der er ansvarlig for kommercielle drift af skibet, dvs. den kommercielle enhed, der betaler for det brændstof, som skibet forbruger, såsom skibsrederen, forvalteren, tidsbefragteren eller bareboatbefragteren;

23. bemærker, at digitaliseringen og automatiseringen af søfartssektoren, havne og skibe har et betydeligt potentiale til at bidrage til en reduktion af sektorens emissioner og spiller en central rolle i dekarboniseringen af sektoren i overensstemmelse med ambitionerne i den grønne pagt, navnlig gennem øget udveksling af ajourførte og verificerede data, der kan anvendes til at gennemføre tekniske opgaver og vedligeholdelse, f.eks. til at forudse den mest brændstoføkonomiske måde at sejle et skib ad en bestemt rute, og til optimering af havneanløb, hvilket bidrager til at reducere ventetiderne for fartøjer i havnene og dermed emissionerne; understreger behovet for at anvende digitalisering som et middel til at styrke samarbejdet mellem interessenter i sektoren og dermed gøre skibene mere energieffektive for at sætte dem i stand til at opfylde emissionskontrolstandarder og lette forvaltningen af miljørisici; opfordrer til handling og investering i digitalisering, forskning og innovation, navnlig til udvikling og harmonisering af anvendelsen på tværs af grænserne af trafikovervågnings- og trafikinformationssystemer for skibsfarten (VTMIS); bemærker, at udbredelsen af digitalisering og automatisering i søfartsindustrien vil afstedkomme en ændring i de individuelle jobspecifikationer og kvalifikationer, der kræves; påpeger, at disse forskellige kvalifikationer og vidensområder, især med hensyn til informationsteknologi, vil være påkrævet hos søfarende for at sikre skibenes sikkerhed og operationelle effektivitet;

Tirsdag den 27. april 2021

24. glæder sig over den nye grænse for brændstoffers svovlindhold på 0,5 %, der blev indført af IMO den 1. januar 2020, og understreger, at den ikke bør føre til, at forureningen flyttes fra luft til vand; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/883⁽¹⁶⁾ at arbejde inden for rammerne af IMO for på sammenhængende vis at tage hensyn til de miljømæssige virkninger af udledning af spildevand fra åbne scrubbersystemer og andre lastrester fra skibe og til at sikre, at de indsamles og behandles korrekt i modtagefaciliteter i havne; opfordrer i denne forbindelse kraftigt medlemsstaterne til at indføre forbud mod udledning af spildevand fra åbne scrubbersystemer og visse lastrester i deres territorialfarvande i overensstemmelse med direktiv 2000/60/EF⁽¹⁷⁾; understreger, at bæredygtige løsninger bør have forrang fra starten, baseret på livscyklusvurderinger; bemærker, at formålet med åbne scrubbersystemer er at begrænse luftforureningen, og at der er foretaget investeringer i disse; påpeger, at brugen af åbne scrubbersystemer har en indvirkning på miljøet, og glæder sig over, at IMO er ved at undersøge deres effekt på lang sigt; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til på grundlag af en konsekvensanalyse at gennemføre en gradvis udfasning af anvendelsen af åbne scrubbersystemer med henblik på at overholde emissionsgrænserne i overensstemmelse med IMO-rammen og MARPOL-konventionen;

25. opfordrer Kommissionen til at integrere alternative fremdriftssystemer, herunder vind og sol, i det kommende initiativ FuelEU Maritime; opfordrer den til at evaluere de nuværende initiativer og projekter vedrørende brug af sejlskibe til godstransport og til at sikre, at fremdriftssystemer til transport er berettigede til EU-finansiering;

26. opfordrer Kommissionen til at iværksætte foranstaltninger, der ledsages af den nødvendige finansiering, for at gøre det muligt for europæiske skibsværfter at foretage yderligere investeringer i bæredygtig, social og digitaliseret skibsbygning og i skibsreparationssektoren, hvilket er af strategisk betydning med henblik på at generere arbejdspladser og derved støtte overgangen til en model med cirkulær økonomi, der tager hensyn til fartøjernes samlede livscyklus; understreger betydningen af at støtte og udvikle bæredygtige løsninger til bygning og ophugning af fartøjer i EU i overensstemmelse med den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi; understreger i dette lys, at skibsværfter bør udvise rettidig omhu i deres værdikæder i og uden for EU i overensstemmelse med OECD- og FN-standarder, så skadelige miljøindvirkninger undgås, når fartøjer ophugges;

EU-finansiering

27. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af EU's finansieringsprogrammer, navnlig Horisont Europa og InvestEU, at støtte forskning i og udbredelse af rene teknologier og brændstoffer; fremhæver potentialet i elektricitet fra yderligere vedvarende energikilder, herunder grøn brint, ammoniak og vindkraft; understreger i denne sammenhæng de økonomiske følger af omstillingen til rene alternative brændstoffer, både for søfartsindustrien, den landbaserede brændstofforsyningskæde og havne; mener, at havne er naturlige knudepunkter for produktion, lagring, distribution og transport af rene, alternative brændstoffer; opfordrer til under Horisont Europa at videreføre indkaldelserne vedrørende projekter under den grønne pagt, som blev lanceret af Kommissionen under Horisont 2020, især for at gøre søfartssektoren grønnere og understøtte forskning og innovation samt udbredelsen af alternativer til svær brændselsolie, der i væsentlig grad reducerer indvirkningen på klimaet og miljøet, i søfartssektoren;

28. opfordrer Kommissionen til at gøre projekter, der sigter mod dekarbonisering af søtransport og reduktion af forurenende emissioner, herunder de nødvendige havneinfrastrukturer og -faciliteter, støtteberettigede under samhørighedspolitikken og gennem de europæiske struktur- og investeringsfonde, CEF og den grønne pagt, og til at stille midler og incitamenter til rådighed til at støtte søfartssektoren i omstillingen til en kulstoffri økonomi under hensyntagen til den sociale dimension af omstillingen; understreger betydningen af at skabe synergier og komplementaritet mellem forskellige EU-finansieringsløsninger uden at skabe unødige administrative byrder, der ville lægge en dæmper på private investeringer og derfor bremse de teknologiske fremskridt og dermed forbedringen af omkostningseffektiviteten; opfordrer Kommissionen til at fremme og investere i en grøn europæisk søfartsindustri på EU's territorium som led i sin europæiske industrielle genopretningsplan og indtage føringen med hensyn til udviklingen af nye skibe med miljøvenligt design, renovering og modernisering af eksisterende fartøjer samt ophugning;

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/883 af 17. april 2019 om modtagefaciliteter i havne til aflevering af affald fra skibe, om ændring af direktiv 2010/65/EU og om ophævelse af direktiv 2000/59/EF (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 116).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

Tirsdag den 27. april 2021

29. mener, at enhver realistisk omstillingsproces til målet om nulemission bør være baseret på involvering og deltagelse af sektorens aktører og EU-støtte i form af et passende budget sammen med dialog, fleksibilitet og omhu med henblik på at fremme de nødvendige lovreformer; mener, at disse betingelser er afgørende for at fremme et strategisk samarbejde med fokus på bæredygtighed ved hjælp af instrumenter som partnerskabet med fælles programlægning om »nul emissioner for søfartssektoren«;

30. minder om, at målene for dekarbonisering og trafikoverflytning bør støttes af CEF, som bør drage fordel af øgede budgetmidler;

31. beklager i denne forbindelse Rådets beslutning om at reducere budgetbevillingerne til fremtidsorienterede programmer som CEF, InvestEU og Horisont Europa; bemærker, at EU's ambitiøse dekarboniseringsdagsorden skal bakkes op af tilhørende finansiering og finansieringsinstrumenter;

32. minder om, at Den Europæiske Investeringsbank (EIB) yder støtte til attraktive kapitallån; mener imidlertid, at tærsklen for finansiering af mindre projekter bør sænkes; påpeger i denne sammenhæng, at programmet Green Shipping Guarantee, der tager sigte på at fremskynde europæiske rederiers gennemførelse af investeringer i grønne teknologier, også bør yde støtte til mindre transaktioner, herunder mere fleksible lånebetingelser; mener desuden, at EIB bør yde finansiering til skibsværfter både før og efter levering, hvilket i betydelig grad ville forbedre projekternes gennemførelse og levedygtighed;

33. fremhæver, at et skift i retning af dekarbonisering og incitamentsordninger for ren energi inden for søtransportsektoren ville skabe et behov for omskoling og uddannelse af arbejdstagerne; minder om, at EU og medlemsstaterne bør afsætte midler til dette formål; opfordrer Kommissionen til at oprette et EU-netværk for udveksling af god praksis med hensyn til tilpasning af arbejdsstyrken til sektorens nye behov;

34. støtter Kommissionens revision af retningslinjerne for statsstøtte i alle relevante sektorer, herunder transport og navnlig søtransport, med henblik på at nå målene i den europæiske grønne pagt ved at anvende princippet om en retfærdig omstilling og ved at give de nationale regeringer mulighed for direkte at støtte investeringer i dekarbonisering og ren energi; opfordrer Kommissionen til at undersøge, om de nuværende skattefritagelser tillader urimelige konkurrencebetingelser på tværs af sektorer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at skabe klarhed om statsstøtte til bæredygtige søtransportprojekter;

35. påpeger de økonomiske konsekvenser af covid-19-pandemien for sektoren for vandvejstransport, navnlig den kollektive passagertransport; opfordrer medlemsstaterne til at gøre sektoren for vandvejstransport til en prioritet i deres nationale genopretningsplaner, således at den kan få omfattende adgang til de ressourcer, som afsættes under genopretnings- og resiliensfaciliteten; opfordrer desuden Kommissionen til at udarbejde intelligente investeringsinitiativer til en bæredygtig og resilient genopretning i sektoren;

Kontrol og gennemførelse

36. opfordrer Kommissionen til at sikre gennemsigtighed og tilgængelighed af oplysninger om fartøjers miljømæssige indvirkning og energimæssige ydeevne og evaluere indførelsen af en europæisk mærkningsordning i overensstemmelse med de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af IMO, med det formål effektivt at reducere emissioner og yde støtte til sektoren ved at forbedre adgangen til finansiering, lån og garantier på basis af dens emissionspræstation og forbedre emissionsovervågningen, skabe fordele ved at tilskynde havnemyndighederne til at differentiere havneinfrastrukturafgifterne og gøre sektoren mere attraktiv; understreger endvidere behovet for yderligere at fremme, udvikle og gennemføre ordningen for »grønne skibe«, som bør tage hensyn til emissionsreduktion, affaldsbehandling og miljømæssig indvirkning navnlig gennem udveksling af erfaringer og ekspertise;

37. opfordrer Kommissionen til at foreslå en revision af direktivet om havnestatskontrol senest inden udgangen af 2021 som fastsat i Kommissionens arbejdsprogram for 2021 for at muliggøre en mere effektiv og omfattende kontrol af skibe og forenklede procedurer, herunder incitamenter til overholdelse af de miljømæssige, sociale, folkesundhedsmæssige og arbejdsretlige standarder, sikkerhed om bord på fartøjer, som anløber havne i EU, både for sømænd og for havnearbejderne, samt muligheder for effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, hvor der tages hensyn til miljø-, folkesundheds-, skatte- og sociallovgivningen;

38. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med ILO at styrke kapacitetsopbygningen for tredjelande i forbindelse med inspektioner og håndhævelse og til at iværksætte kampanjer sammen med arbejdsmarkedets parter for at skabe opmærksomhed om rettigheder og forpligtelser i henhold til konventionen om søfarendes arbejdsforhold; opfordrer Kommissionen til at arbejde for, at ILO opretter en database over inspektionsrapporter og klager fra sømænd, så sømænd og rederier kan gøre brug af de bedste rekrutterings- og formidlingstjenester, som er forenelige med konventionen om søfarendes arbejdsforhold;

Tirsdag den 27. april 2021

39. fremhæver det potentiale, som Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) med satellitsystemet Safe Sea Net har med hensyn til at overvåge olieforurening og ulovlig udtømmning af brændstoffer til søs og gennemførelsen af forordning (EU) 2015/757; understreger, at regionalt samarbejde, herunder med tredjelande, er vigtigt på dette område, især i Middelhavet; opfordrer derfor Kommissionen til at styrke udvekslingen af oplysninger og samarbejdet mellem landene;

40. understreger, at det påtænkte partnerskab i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU bør sikre passende lige konkurrencevilkår på miljømæssige og sociale områder uden at afstedkomme forstyrrelser i transporthandelsforbindelserne, herunder effektiv toldkontrol, som ikke bør svække EU-flådens konkurrencedygtighed og bør sikre gnidningsfri eksport og import mellem havnene i Det Forenede Kongerige og Unionen;

o

o o

41. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0132

Indsigelse mod en gennemførelsesakt: Maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af visse stoffer, herunder lufenuron

Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag II, III og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af aclonifen, acrinathrin, *Bacillus pumilus* QST 2808, chlorantraniliprol, ethirimol, lufenuron, penthiopyrad, picloram og *Pseudomonas* sp. stamme DSMZ 13134 i eller på visse produkter (D070113/03 — 2021/2590(RPS))

(2021/C 506/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag II, III og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af aclonifen, acrinathrin, *Bacillus pumilus* QST 2808, chlorantraniliprol, ethirimol, lufenuron, penthiopyrad, picloram og *Pseudomonas* sp. stamme DSMZ 13134 i eller på visse produkter (D070113/03,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, litra a),
- der henviser til udtalelse af 4. december 2020 fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider ⁽²⁾,
- der henviser til den begrundede udtalelse, der blev vedtaget af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) den 15. juli 2020 og offentliggjort den 18. august 2020 ⁽³⁾,
- der henviser til den begrundede udtalelse, der blev vedtaget af EFSA den 18. november 2016 og offentliggjort den 5. januar 2017 ⁽⁴⁾,
- der henviser til den videnskabelige rapport, der blev vedtaget af EFSA den 30. september 2008 og offentliggjort den 22. juni 2009 ⁽⁵⁾,
- der henviser til artikel 5a, stk. 3, litra b), i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁶⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3, og artikel 112, stk. 4, litra c),
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed,

⁽¹⁾ EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ EFSA's begrundede udtalelse om fastsættelse af importtolerancer for lufenuron i forskellige vegetabiliske og animalske produkter, EFSA Journal 2020; 18(8):6228, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2020.6228>.

⁽⁴⁾ EFSA's begrundede udtalelse om gennemgang af de eksisterende maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af glyphosat i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 396/2005", EFSA Journal 2017; 15(1):4652, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2016.4652>.

⁽⁵⁾ EFSA's videnskabelige rapport om konklusioner vedrørende fagfællebedømmelsen af vurderingen af pesticidrisikoen for aktivstoffet lufenuron, EFSA Journal 2009; 7(6):189, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2009.189r>.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Tirsdag den 27. april 2021

- A. der henviser til, at lufenuron er et benzoylureapesticid, der hæmmer produktionen af chitin i insekter og anvendes som pesticid og fungicid; der henviser til, at EU-godkendelsen af lufenuron udløb den 31. december 2019, og at der ikke blev indgivet nogen ansøgning om fornyelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽⁷⁾; der henviser til, at lufenuron ikke længere er godkendt til anvendelse i Unionen, men eksporteres som et landbrugsfødevarpesticid; der henviser til, at lufenuron ifølge en undersøgelse foretaget af det tyske miljøagentur ⁽⁸⁾ opfylder kriterierne for stoffer, der er persistente, bioakkumulerende og toksiske, som er fastsat i bilag XIII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽⁹⁾;
- B. der henviser til, at artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter forsigtighedsprincippet som et af Unionens grundlæggende principper;
- C. der henviser til, at det i artikel 168, stk. 1, i TEUF fastsættes, at der »skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter«;
- D. der henviser til, at direktiv 2009/128/EF har til formål at opnå en bæredygtig anvendelse af pesticider i Unionen ved at reducere risici ved og indvirkninger fra pesticidanvendelse på menneskers og dyrs sundhed og miljøet ved at fremme alternative metoder;
- E. der henviser til, at De Forenede Nationers Stockholm-konvention om persistente organiske miljøgifte, og at mødet i Komitéen for Vurdering af Persistente Organiske Miljøgifte i 2012 ⁽¹⁰⁾ identificerede lufenurons store potentiale for at opfylde alle kriterier for persistente organiske miljøgifte;
- F. der henviser til, at Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarsystem« ⁽¹¹⁾ fremmer en »global omstilling til bæredygtige landbrugsfødevarsystemer«, ikke kun inden for EU's grænser, men også uden for EU, og sigter mod at »tage hensyn til miljømæssige aspekter, når den vurderer anmodninger om importtolerancer for pesticider, der ikke længere er godkendt i EU, samtidig med at WTO-standarderne og -forpligtelserne overholdes«;
- G. der henviser til, at udkastet til Kommissionens forordning er blevet foreslået som følge af en ansøgning om importtolerancer for lufenuron, der anvendes i Brasilien på grapefrugter og sukkerrør, hvori det hedder, at højere maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (MRL'er) er nødvendige for at undgå ikketoldmæssige handelshindringer for import af disse afgrøder;
- H. der henviser til, at udkastet til Kommissionens forordning giver anledning til bekymring med hensyn til sikkerheden ved lufenuron på grundlag af forsigtighedsprincippet som følge af de manglende data vedrørende lufenurons indvirkning på folkesundheden og miljøet;
- I. der henviser til, at EFSA fastslår i sin udtalelse af 15. juli 2020, at Syngenta Crop Protection AG i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 396/2005 indgav en ansøgning til den kompetente nationale myndighed i Portugal (vurderende medlemsstat) om fastsættelse af importtolerancer for aktivstoffet lufenuron i forskellige afgrøder og animalske produkter på grundlag af godkendte anvendelser af lufenuron i Brasilien, Chile og Marokko. Den vurderende medlemsstat udarbejdede en evalueringsrapport i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 396/2005, som blev forelagt Europa-Kommissionen og sendt til Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) den 24. maj 2019; der henviser

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EFT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Altenburger, R., Gündel, U., Rotter, S., Vogs, C., Faust, M., Backhaus, T.: »Establishment of a concept for comparative risk assessment of plant protection products with special focus on the risks to the environment«, tekst nr. 47/2017, rapport nr. (UBA-FB) 002256/ENG, https://www.umweltbundesamt.de/sites/default/files/medien/1410/publikationen/2017-06-07_texte_47-2017_umweltrisiken-pflanzenschutzmittel.pdf.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁰⁾ UNEP/POPS/POPRC.8/INF/29.

⁽¹¹⁾ COM(2020)0381.

Tirsdag den 27. april 2021

til, at den vurderende medlemsstat foreslog at hæve MRL'er for lufenuron i grapefrugter (x30) og sukkerrør (x2) fra Brasilien og at hæve MRL'er for lufenuron i animalske produkter;

- J. der henviser til, at EFSA's konklusioner i dens udtalelse af 15. juli 2020 kun begrundes af behovet for at overholde normative værdier i Brasilien, og at der ikke tages hensyn til lufenurons langsigtede kumulative virkning på reproduktionstoksicitet, udviklingsneurotoksicitet og dets immunotoksiske potentiale efter langvarig indtagelse;
1. modsætter sig vedtagelse af udkastet til Kommissionens forordning;
 2. mener, at udkastet til Kommissionens forordning ikke er i overensstemmelse med formålet og indholdet i forordning (EF) nr. 396/2005;
 3. mener, at Kommissionens udkast til forordning går videre end de gennemførelsesbeføjelser, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 396/2005; bemærker, at det i betragtning 5 i nævnte forordning hedder, at MRL'er bør fastsættes på det lavest mulige niveau med henblik på at beskytte sårbare grupper såsom børn og ufødte børn;
 4. bemærker, at de gældende MRL'er for lufenuron i henhold til udkastet til Kommissionens forordning vil stige fra 0,01 mg/kg til 0,30 mg/kg for grapefrugter og fra 0,01 mg/kg til 0,02 mg/kg for sukkerrør;
 5. bemærker, at en nylig videnskabelig rapport konkluderede, at lufenuron kan fremkalde teratogene virkninger og histopatologiske ændringer i leveren og nyren hos rotter, hvilket tyder på, at gravide kvinder og deres ufødte børn kan være i fare ⁽¹²⁾;
 6. bemærker, at eksponering for insekticider medfører biokemiske forandringer, herunder oxidativ stress, og at moderens miljøeksponering for kemiske forurenende stoffer for nylig blev klassificeret som den næstvigtigste årsag til børnedødelighed i udviklingslandene ⁽¹³⁾;
 7. gentager, at virkningerne af eksponering for pesticider på tværs af generationer ikke er tilstrækkeligt undersøgt, og at virkningerne af eksponering af pesticider hos mennesker under graviditeten sjældent undersøges; understreger, at der er stadig flere beviser for den rolle, som gentagne eksponeringer spiller i den første levetid;
 8. foreslår, at MRL'erne for lufenuron forbliver på det laveste fastsatte niveau;
 9. mener, at beslutningen om at forhøje MRL'erne for lufenuron ikke kan begrundes, da der ikke er tilstrækkelig dokumentation for, at risikoen for gravide kvinder og deres ufødte børn og for fødevarer sikkerheden er acceptabel;
 10. opfordrer Kommissionen til at trække udkastet til forordning tilbage og forelægge udvalget et nyt forslag, der respekterer forsigtighedsprincippet;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹²⁾ Basal, W.T., Rahman T. Ahmed, A., Mahmoud, A.A., Omar, A.R.: »Lufenuron induces reproductive toxicity and genotoxic effects in pregnant albino rats and their fetuses«, *Scientific reports*, 2020: 10:19544, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7658361/>.

⁽¹³⁾ Cremonese, C., Freire, C., Machado De Camargo, A., Silva De Lima, J., Koifman, S., Meyer, A.: »Pesticide consumption, central nervous system and cardiovascular congenital malformations in the South and Southeast region of Brazil«, *International Journal of Occupational Medicine and Environmental Health*, 2014; 27(3), s. 474-86, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/24847732/>.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0133

Indsigelse mod en gennemførelsesretsakt: Maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer for visse produkter, herunder flonicamid

Europa-Parlamentets beslutning af 27. april 2021 om udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag II, III og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af acequinocyl, acibenzolar-S-methyl, *Bacillus subtilis* stamme IAB/BS03, emamectin, flonicamid, flutolanil, fosetyl, imazamox og oxathiapiprolin i eller på visse produkter (D063854/04 — 2021/2608(RPS))

(2021/C 506/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag II, III og IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af acequinocyl, acibenzolar-S-methyl, *Bacillus subtilis* stamme IAB/BS03, emamectin, flonicamid, flutolanil, fosetyl, imazamox og oxathiapiprolin i eller på visse produkter (D063854/04,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, litra a),
- der henviser til udtalelse af 18. februar 2020 fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider ⁽²⁾,
- der henviser til den udtalelse, der blev vedtaget af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) den 27. maj 2019 og offentliggjort den 2. august 2019 ⁽³⁾,
- der henviser til den begrundede udtalelse, der blev vedtaget af EFSA den 17. august 2018 og offentliggjort den 25. september 2018 ⁽⁴⁾,
- der henviser til den begrundede udtalelse, der blev vedtaget af EFSA den 29. august 2018 og offentliggjort den 18. september 2018 ⁽⁵⁾,
- der henviser til den konklusion, der blev vedtaget af EFSA den 18. december 2009 og offentliggjort den 7. maj 2010 ⁽⁶⁾,
- der henviser til udtalelse af 5. juni 2013 ⁽⁷⁾ fra Udvalget for Risikovurdering under Det Europæiske Kemikalieagentur,

⁽¹⁾ EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ EFSA's begrundede udtalelse med titlen »Modification of the existing maximum residue levels for flonicamid in strawberries and other berries«, EFSA Journal 2019, 17(7):5745, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5745>

⁽⁴⁾ EFSA's begrundede udtalelse med titlen »Modification of the existing maximum residue levels for flonicamid in various crops«, EFSA Journal 2018, 16(9):5410, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5410>

⁽⁵⁾ EFSA's begrundede udtalelse med titlen »Modification of the existing maximum residue levels for flonicamid in various root crops«, EFSA Journal 2018, 16(9):5414, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5414>

⁽⁶⁾ EFSA's konklusion med titlen »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance flonicamid«, EFSA Journal 2010, 8(5):1445, <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/1445>

⁽⁷⁾ Udtalelse af 5. juni 2013 fra Udvalget for Risikovurdering med forslag om harmoniseret klassificering og mærkning af flonicamid på EU-plan, <https://echa.europa.eu/documents/10162/0916c5b3-fa52-9cdf-4603-2cc40356ed95>

Tirsdag den 27. april 2021

- der henviser til artikel 5a, stk. 3, litra b), og artikel 5a, stk. 5, i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁸⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 2 og 3, og artikel 112, stk. 4, litra c),
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- A. der henviser til, at Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system« ⁽⁹⁾ fremmer en »global omstilling til bæredygtige landbrugsfødevarer-systemer i overensstemmelse med målene i denne strategi og med verdensmålene for bæredygtig udvikling«;
- B. der henviser til, at flonicamid er en selektivt, systemisk insekticid, der virker ved at afbryde insektfodring, bevægelser og anden adfærd, der resulterer i sult og dehydrering efterfulgt af død ⁽¹⁰⁾;
- C. der henviser til, at godkendelsesperioden for flonicamid som et aktivstof er blevet forlænget ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2069 ⁽¹¹⁾;
- D. der henviser til, at Det Europæiske Kemikalieagentur Udvalg for Risikovurdering i sin udtalelse af 5. juni 2013 ⁽¹²⁾ rapporterer om resultaterne af rotteforsøg, der fører til øget moderkagevægt, forsinket vaginal åbning, reduceret vægt af livmoder og æggestokke, lavere estradiol og øgede LH-niveauer, men finder dem ikke relaterede eller ikke relevante; der henviser til, at den kompetente myndighed i medlemsstaten Danmark konkluderer »tydelige effekter på viscerale misdannelser, som forekommer ved ikkematernelle toksiske niveauer i kaninen« ⁽¹³⁾;
- E. der henviser til, at den foreløbige registreringskontrolafgørelse (sag nr. 7436) af 14. december 2020 fra De Forenede Staters miljøstyrelse (EPA) om flonicamid fastslår, at »der ikke kan foretages en mere fuldstændig vurdering af risikoen for bier uden højere pollinatordata«, at »en foreliggende niveau I-undersøgelse for akut oral toksicitet ikke var tilstrækkelig til kvantitativ anvendelse, og at der på nuværende tidspunkt ikke foreligger test for niveau II og niveau III for flonicamid«, og at »kravene om akut oral toksicitetstest for voksne honningbier og honningbidata for niveau II og niveau III ((undersøgelser på semifeltbetingelser og på feltbetingelser) stadig ikke er opfyldt« ⁽¹⁴⁾.
- F. der henviser til, at Attorney General of Californien, Xavier Becerra, i sine bemærkninger af 2. november 2020 ⁽¹⁵⁾ til den foreslåede afgørelse om fornyet gennemgang af den foreløbige registrering kritiserer EPA for at mangle tilstrækkelige oplysninger til at karakterisere flonicamids risici for bestøvere;
- G. der henviser til, at denne Attorney General under henvisning til EPA's miljørisikovurdering yderligere forklarer, at en ny kronisk undersøgelse af voksne honningbier omfattede en forlænget observationsperiode, der havde til formål at opfange flonicamids forsinkede toksicitet, eftersom virkningerne ofte først observeres mange dage senere, efter at insekterne har sultet; der henviser til, at den nye undersøgelse viste, at flonicamid er ekstremt giftig for voksne bier; der henviser til, at EPA på grundlag af disse resultater fastslog, at de registrerede anvendelser af flonicamid ville udsætte bier for 17-51 gange den mængde flonicamid, der ville forårsage betydelig skade; der henviser til, at dødeligheden fortsatte i den forlængede observationsperiode med at stige ved alle testkoncentrationer på en dosisafhængig måde; der henviser til, at dødeligheden ikke stabiliserede sig ved udgangen af den forlængede observationsperiode i undersøgelsens flonicamiddele;

⁽⁸⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁹⁾ COM(2020)0381.

⁽¹⁰⁾ <https://www.regulations.gov/document/EPA-HQ-OPP-2014-0777-0041>

⁽¹¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2069 af 13. november 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår forlængelse af godkendelsesperioderne for aktivstofferne flonicamid (IKI-220), metalaxyl, penoxsulam og proquinazid (EUT L 295 af 14.11.2017, s. 51).

⁽¹²⁾ Udtalelse af 5. juni 2013 fra Udvalget for Risikovurdering med forslag om harmoniseret klassificering og mærkning af flonicamid på EU-plan, <https://echa.europa.eu/documents/10162/0916c5b3-fa52-9cdf-4603-2cc40356ed95>

⁽¹³⁾ Bilag 2 til udtalelse af 5. juni 2013 fra Udvalget for Risikovurdering med forslag om harmoniseret klassificering og mærkning af flonicamid på EU-plan, <https://echa.europa.eu/documents/10162/1e59e8be-0905-5fc1-8e76-a35628fa5833>

⁽¹⁴⁾ Docket Number EPA-HQ-OPP-2014-0777, <https://www.regulations.gov/document/EPA-HQ-OPP-2014-0777-0041> <https://www.regulations.gov/document/EPA-HQ-OPP-2014-0777-0041>, s. 13 og s. 18.

⁽¹⁵⁾ <https://oag.ca.gov/sites/default/files/FINAL%20Flonicamid%20PID%20Comment%Letter.pdf>

Tirsdag den 27. april 2021

- H. der henviser til, at artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter forsigtighedsprincippet som et af Unionens grundlæggende principper;
- I. der henviser til, at det i artikel 168, stk. 1, i TEUF fastsættes, at der »skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter«;
- J. der henviser til, at direktiv 2009/128/EF har til formål at opnå en bæredygtig anvendelse af pesticider i Unionen ved at reducere risici ved og indvirkninger fra pesticidanvendelse på menneskers og dyrs sundhed og miljøet og ved at fremme anvendelsen af integreret bekæmpelse af skadegørere og alternative metoder eller teknikker såsom ikkekemiske alternativer til pesticider;
- K. der henviser til, at der ved fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (MRL'er) skal tages hensyn til kumulative og synergistiske virkninger, og at det er yderst vigtigt, at der hurtigst muligt udvikles passende metoder til at foretage denne vurdering;
- L. der henviser til, at maksimalgrænseværdierne for flonicamid i henhold til udkastet til Kommissionens forordning vil stige fra 0,03 mg/kg, hvilket svarer til den nuværende detektionsgrænse, til 0,7 mg/kg for jordbær, til 1 mg/kg for brombær og hindbær, til 0,7 mg/kg for hyben, morbær, Azarolhvidtjørn/middelhavsmispel, hyldebær og andre små frugter og bær, til 0,8 mg/kg for blåbær, tranebær, ribs og stikkelsbær, til 0,3 mg/kg for andre rod- og knoldgrøntsager generelt, men til 0,6 mg/kg for radiser, til 0,07 mg/kg for hovedsalat og salatplanter og til 0,8 mg/kg for bælgfrugter;
1. modsætter sig vedtagelse af udkastet til Kommissionens forordning;
 2. mener, at udkastet til Kommissionens forordning ikke er i overensstemmelse med formålet og indholdet i forordning (EF) nr. 396/2005;
 3. anerkender, at EFSA arbejder på at udvikle metoder til at vurdere kumulative risici, men bemærker også, at problemet med at vurdere kumulative virkninger af pesticider og restkoncentrationer har været kendt i årtier; anmoder derfor EFSA og Kommissionen om hurtigst muligt at tage hånd om problemet;
 4. foreslår, at MRL-værdien for flonicamid forbliver på 0,03 mg/kg;
 5. opfordrer Kommissionen til at trække udkastet til forordning tilbage og forelægge udvalget et nyt;
 6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 28. april 2021

P9_TA(2021)0141

Resultatet af forhandlingerne mellem EU og Det Forenede Kongerige

Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2021 om resultatet af forhandlingerne mellem EU og Det Forenede Kongerige (2021/2658(RSP))

(2021/C 506/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«),
- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05022/2021),
- der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2020/2252 af 29. december 2020 om undertegnelse på Unionens vegne og om midlertidig anvendelse af handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side og af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer ⁽¹⁾,
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217 og 218, stk. 6, andet afsnit og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0086/2021),
- der henviser til sine beslutninger af henholdsvis 5. april 2017 om forhandlingerne med Det Forenede Kongerige efter dets meddelelse om, at det agter at udtræde af Den Europæiske Union ⁽²⁾, 3. oktober 2017 om status i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige ⁽³⁾, 13. december 2017 om status i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige ⁽⁴⁾, 14. marts 2018 om rammerne for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige ⁽⁵⁾, 18. september 2019 om situationen vedrørende Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union ⁽⁶⁾, 15. januar 2020 om gennemførelse og overvågning af bestemmelserne om borgernes rettigheder i udtrædelsesaftalen ⁽⁷⁾, 12. februar 2020 om det foreslåede forhandlingsmandat med henblik på et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽⁸⁾ og af 18. juni 2020 om forhandlingerne om et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 29. januar 2020 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹¹⁾ (»udtrædelsesaftalen«) og til den ledsagende politiske erklæring, der fastlægger rammen for de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽¹²⁾ (den »politiske erklæring«),
- der henviser til bidragene fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetudvalget, Budgetkontroludvalget, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om det Indre Marked

⁽¹⁾ EUT L 444 af 31.12.2020, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 298 af 23.8.2018, s. 24.

⁽³⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 369 af 11.10.2018, s. 32.

⁽⁵⁾ EUT C 162 af 10.5.2019, s. 40.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0016.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0006.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0033.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0152.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0018.

⁽¹¹⁾ EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.

⁽¹²⁾ EUT C 34 af 31.1.2020, s. 1.

Onsdag den 28. april 2021

og Forbrugerbeskyttelse, Transport- og Turismeudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Fiskeriudvalget, Udvalget om Kultur og Uddannelse, Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, som udpeger Kommissionen som Unionens forhandler, og bilaget hertil, der indeholder direktiverne for forhandling af et nyt partnerskab (COM(2020)0035) (»forhandlingsdirektiverne«),

— der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

1. udtrykker sin stærke påskønnelse af den handels- og samarbejdsaftale, der er indgået mellem EU og Det Forenede Kongerige (aftalen), og som begrænser de negative konsekvenser af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (EU) og etablerer en samarbejdsramme, der bør danne grundlag for et stærkt og konstruktivt fremtidigt partnerskab, hvor man undgår de mest omkalfatrende konsekvenser af et »no deal«-scenarie og skaber retssikkerhed for borgere og virksomheder; påskønner den stærke indsats og det afgørende bidrag, som EU's chefforhandler og hans team har ydet i denne henseende;

2. fastholder, at Det Forenede Kongeriges udtræden af EU er en historisk fejl, og minder om, at EU altid har respekteret Det Forenede Kongeriges beslutning, samtidig med at det har insisteret på, at Det Forenede Kongerige også må acceptere konsekvenserne af at forlade EU, og at et tredjeland ikke kan nyde de samme rettigheder og fordele som en medlemsstat; minder om, at Parlamentet under hele processen med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU har søgt at beskytte EU-borgernes rettigheder, beskytte freden og velstanden på øen Irland, beskytte fiskersamfundene, opretholde EU's retsorden, sikre EU's beslutningsautonomi, bevare toldunionens og det indre markeds integritet og samtidig undgå dumping på det sociale, miljø-, skatte- og lovgivningsmæssige område, da dette er afgørende for at beskytte EU's arbejdspladser, industri og konkurrenceevne og forfølge ambitionerne i den europæiske grønne pagt;

3. konstaterer med tilfredshed, at disse mål i vid udstrækning er blevet nået gennem handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige og udtrædelsesaftalen gennem håndhævede bestemmelser for lige konkurrencevilkår, herunder for statsstøtte, sociale og miljømæssige standarder, en langsigtet aftale for fiskeriet, en økonomisk aftale, der vil afbøde mange af de negative konsekvenser af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU, og en ny ramme for samarbejdet om retlige anliggender, politi og indre sikkerhed baseret på fuld respekt for EMRK og EU's retlige rammer for databeskyttelse; beklager ikke desto mindre den begrænsede rækkevidde, aftalen har fået på grund af Det Forenede Kongeriges manglende politiske vilje til at engagere sig på vigtige områder såsom udenrigs-, forsvars- og udenrigssikkerhedspolitikken, som langt fra lever op til ambitionsniveauet i den politiske erklæring; beklager også Det Forenede Kongeriges beslutning om ikke at deltage i Erasmus+, hvilket afskærer unge fra nyde godt af en enestående mulighed;

4. hilser det i lyset af intensiteten af varehandelen mellem EU og Det Forenede Kongerige velkommen, at aftalen har et stærkt fokus på varer, og bemærker, at det er en logisk konsekvens af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU og navnlig af afskaffelsen af den frie bevægelighed, at mulighederne for Det Forenede Kongeriges overvejende tjenestebaserede økonomi er stærkt reduceret, uden fortsat adgang til oprindelseslands- eller passportingordninger og uden automatisk anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, ligesom britiske tjenesteydere potentielt vil skulle forholde sig til 27 forskellige regelsæt og dermed må påregne øget papirarbejde; fremhæver, at det er den første aftale i EU's historie, hvor forhandlingerne har drejet sig om at opnå divergens frem for konvergens, og at øget friktion og flere barrierer og omkostninger for borgere og virksomheder derfor har været en uundgåelig konsekvens;

5. påskønner den overordnede horisontale tvistbilæggelsesmekanisme, som skulle give mulighed for rettidig bilæggelse af tvister og for krydssuspension af forpligtelser på alle økonomiske områder, hvis en af parterne ikke overholder sine forpligtelser; mener, at denne mekanisme kan blive en model og standard for alle fremtidige frihandelsaftaler;

6. minder om erklæringen af 11. september 2020 fra Parlamentets Koordinationsgruppe vedrørende Det Forenede Kongerige (UKCG) og dets gruppeledere og noterer sig, at Det Forenede Kongerige som underskriver af udtrædelsesaftalen er juridisk forpligtet til fuldt ud at gennemføre og overholde dens bestemmelser, og konstaterer med tilfredshed, at de krænkende bestemmelser i lovforslaget om Det Forenede Kongeriges indre marked blev trukket tilbage; fordømmer de mere aktuelle ensidige foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige i strid med udtrædelsesaftalen har truffet til at forlænge de

Onsdag den 28. april 2021

perioder, hvori eksportører fra Storbritannien til Nordirland er fritaget for at udstede eksportcertifikater for alle forsendelser af animalske produkter, hvor pakker ikke skal tolddeklarerer, og hvor de EU-regler, der skal forhindre jord i at komme ind på det indre marked, samt reglerne om kæledyrspas, ikke finder anvendelse; mener, at disse foranstaltninger udgør en alvorlig trussel mod det indre markeds integritet; fastholder, at alle sådanne beslutninger skal træffes i fællesskab gennem de relevante fælles organer; opfordrer på det kraftigste den britiske regering til at handle loyalt og implementere betingelserne i de aftaler, som den har undertegnet, fuldt ud, uden forsinkelse og på grundlag af en troværdig og omfattende tidsplan fastlagt i fællesskab med Kommissionen i overensstemmelse med loyalitetsforpligtelsen i udtrædelsesaftalen; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til målet at fortsætte den overtrædelsesprocedure mod Det Forenede Kongerige, der blev indledt den 15. marts 2021 i henhold til artikel 12, stk. 4, i protokollen om Irland/Nordirland; minder om, at vedvarende undladelse af at respektere resultatet af tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til udtrædelsesaftalen også kan føre til suspension af forpligtelser, herunder begrænsning af den frie markedsadgang, i henhold til handels- og samarbejdsaftalen; mener i denne forbindelse, at ratificeringen af handels- og samarbejdsaftalen styrker de værktøjer, vi råder over til håndhævelse af udtrædelsesaftalen; minder om, at fuld og korrekt overholdelse og gennemførelse af udtrædelsesaftalen er afgørende for at beskytte borgernes rettigheder, beskytte fredsprocessen og undgå en hård grænse på øen Irland, beskytte det indre markeds integritet og sikre, at Det Forenede Kongerige betaler sin rimelige andel af de forpligtelser, der er påløbet under og i forlængelse af medlemskabet, og derfor fortsat er en afgørende forudsætning for den fremtidige udvikling af forholdet mellem EU og Det Forenede Kongerige; fremhæver betydningen af god tro og nødvendigheden af tillid og troværdighed i denne henseende; minder om, at udformningen af protokollen om Irland/Nordirland og dennes artikel 16 er udtryk for en yderst skrøbelig og følsom politisk balance; understreger, at forslag eller foranstaltninger, der kan forrykke denne balance, skal håndteres med omtanke og med behørig forudgående høring af begge parter; fremhæver Nordirlands unikke omstændigheder og den rolle, som den nordirske forsamling har fået i protokollen, herunder kravet om samtykke til den fortsatte anvendelse af protokollen om fire år; fremhæver behovet for en løbende og styrket dialog mellem de politiske repræsentanter og civilsamfundet, herunder med repræsentanter for Nordirland, om alle aspekter af protokollen om Irland/Nordirland og den overordnede nordirske fredsproces; er dybt bekymret over de seneste spændinger i Nordirland og minder om, at EU er en af Langfredagsaftalens primære vogtere og er fast besluttet på at beskytte den;

Europa-Parlamentets rolle

7. beklager, at aftalerne først blev indgået i absolut sidste øjeblik, hvilket har skabt en usikkerhed, som påfører borgerne og de økonomiske aktører høje omkostninger, og desuden er gået ud over Parlamentets særlige ret til at granske og udøve demokratisk kontrol med de endelige aftaletekster forud for deres midlertidige anvendelse; fremhæver den exceptionelle karakter, som processen har haft, fordi der var en fast udløbsdato for overgangsperioden, som Det Forenede Kongerige imidlertid afviste at forlænge, selv om man stod midt i en pandemi; understreger, at denne proces på ingen måde må danne præcedens for fremtidige handelsaftaler, hvor det sædvanlige samarbejds- og informationsformat i henhold til artikel 218, stk. 10, i TEUF skal være garanteret, herunder deling af alle forhandlingstekster, løbende dialog og afsættelse af tilstrækkelig tid til Parlamentets formelle gennemgang og drøftelse af aftalerne; understreger, at aftaler ikke må tages midlertidigt i brug uden Parlamentets godkendelse; anerkender på trods af ovenstående, at Parlamentet fik lejlighed til regelmæssigt at give udtryk for sin holdning via den tætte og hyppige konsultation og dialog med EU's chefforhandler og Kommissionens taskforce for Det Forenede Kongerige samt vedtagelsen af to parlamentsbeslutninger i februar og juni 2020, som sikrede, at vores holdninger fuldt ud blev afspejlet i EU's oprindelige mandat og blev fremført af EU's chefforhandler under forhandlingerne;

8. støtter oprettelsen af en parlamentarisk partnerskabsforsamling for medlemmer af Europa-Parlamentet og Det Forenede Kongeriges parlament i henhold til aftalen; mener, at denne parlamentariske partnerskabsforsamling bør have til opgave at overvåge den fulde og korrekte gennemførelse af aftalen og fremsætte henstillinger til Partnerskabsrådet; foreslår, at dens virkefelt også kommer til at omfatte implementeringen af udtrædelsesaftalen, uden at gribe ind i forvaltningsstrukturen og kontrolmekanismerne for de respektive aftaler, samt retten til at fremsætte henstillinger på områder, hvor et forbedret samarbejde kan være til gavn for begge parter, og til at tage fælles initiativer til fremme af tætte forbindelser;

9. insisterer på, at Parlamentet skal spille en fuldgyltig rolle i overvågningen og implementeringen af aftalen, som anført i dets formand Sassolis skrivelse af 5. februar 2021; hilser det velkommen — uden at det berører de eksisterende tilsagn, de respektive kommissærer allerede har givet over for de ansvarlige parlamentsudvalg — at Kommissionen har afgivet en erklæring om Parlamentets rolle i aftalens implementering, hvori den bl.a. lover:

a) at holde Parlamentet løbende og fuldt underrettet om aktiviteterne i Partnerskabsrådet og andre fælles organer

Onsdag den 28. april 2021

- b) at inddrage Parlamentet i vigtige beslutninger inden for aftalens rammer om eventuelle unilaterale skridt fra Unionens side i henhold til aftalen, at tage størst muligt hensyn til Parlamentets synspunkter og, såfremt den skulle vælge ikke at følge Parlamentets holdning, at forklare grundene til sit valg
- c) at inddrage Parlamentet i tilstrækkelig god tid, såfremt den agter at forelægge Unionen et forslag om at ophæve eller suspendere aftalens tredje del [retshåndhævelse og retligt samarbejde i straffesager], hvis Det Forenede Kongerige ikke overholder sine forpligtelser i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention
- d) at inddrage Parlamentet i udvælgelsen af potentielle voldgiftsmænd og panelmedlemmer i henhold til aftalen
- e) at forelægge Parlamentet ethvert forslag til lovgivningsmæssige retsakter, der regulerer de nærmere bestemmelser for vedtagelse af de autonome foranstaltninger, som Unionen har ret til at træffe i henhold til aftalen
- f) at tage størst muligt hensyn til Parlamentets synspunkter vedrørende begge parter gennemførelse af aftalen, herunder om mulige overtrædelser af denne eller ubalancer i konkurrencevilkårene, og fremkomme med en begrundelse, hvis den vælger ikke at følge Parlamentets holdning
- g) at holde Parlamentet fuldt underrettet om sine vurderinger og afgørelser vedrørende datatilstrækkelighed samt ordninger for reguleringsmæssigt samarbejde med de britiske myndigheder om finansielle tjenesteydelser og eventuel tildeling af ækvivalens inden for finansielle tjenesteydelser; anmoder om, at der snarest muligt indledes forhandlinger med henblik på at få disse tilsagn konsolideret i en interinstitutionel aftale;

10. hilser aftalen om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede oplysninger velkommen; understreger, at denne aftale, navnlig dens artikel 3, ikke berører Parlamentets rettigheder i henhold til artikel 218, stk. 10, i TEUF, navnlig i lyset af punkt 9 ovenfor; påpeger, at Rådets metode med i en og samme procedure at anmode om Parlamentets godkendelse af to forskellige aftaler — EU-UK-aftalen om handel og samarbejde og EU-UK-aftalen om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer — ikke er i overensstemmelse med gældende praksis og på ingen måde må danne præcedens, da Parlamentet skal kunne give sit samtykke til hver enkelt international aftale for sig, ikke som en del af en pakke, og inden den træder i kraft, da dets prerogativer ellers vil blive alvorligt undergravet;

11. opfordrer indtrængende til en stærk inddragelse af fagforeninger, andre arbejdsmarkedsparter og civilsamfundsorganisationer fra EU og Det Forenede Kongerige i overvågningen og gennemførelsen af aftalen, herunder i form af høring og potentiel deltagelse af disse i de specialudvalg, hvor relevante spørgsmål skal behandles, samt til oprettelse af et særligt arbejdsmarkedsforum, der skal mødes forud for hvert møde i Partnerskabsrådet; foreslår i lyset af aftalens betydning og potentielt vidtrækkende konsekvenser, at den interne rådgivende gruppe udvides med flere repræsentanter for fagforeninger og andre arbejdsmarkedsparter, navnlig fra de europæiske sektorforbund, og at civilsamfundsorganisationer, fagforeninger og andre arbejdsmarkedsparter får beføjelse til at indgive klager til Kommissionen, som den skal være forpligtet til at reagere på;

12. påskønner Kommissionens bestræbelser på at inddrage interessenter så meget som muligt i betragtning af den begrænsede tid, der har været til rådighed, og påskønner endvidere de detaljerede forberedelsesmeddelelser, som har hjulpet virksomhederne med at gøre sig klar til de uundgåelige ændringer fra den 1. januar 2021, hvor Det Forenede Kongerige forlod toldunionen og det indre marked; opfordrer til en øget indsats fra alle EU's medlemsstater og, hvor det er relevant, regioners side for at sikre, at disse første måneder under den nye ordning for så vidt angår Det Forenede Kongeriges nye status går så gnidningsløst som muligt for alle økonomiske aktører og borgere; anerkender, at Det Forenede Kongeriges udtræden af EU har betydelige økonomiske konsekvenser på kort sigt, og opfordrer Kommissionen til at gøre fuld og rettidig brug af brexittilpasningsreserven på 5 mia. EUR, når den er vedtaget af lovgivningsparterne, for at hjælpe de sektorer, herunder såvel virksomheder som arbejdstagere, og medlemsstater, der er mest berørt af de negative og uforudsete virkninger af det nye forhold mellem EU og Det Forenede Kongerige;

Handel

13. understreger aftalens exceptionelt vidtrækkende karakter med hensyn til varehandelen, hvor målet om nulkvoter og nultold er nået, hvilket vil lette handelen med Det Forenede Kongerige inden for rammerne af passende oprindelsesregler, der beskytter EU-producenternes interesser, herunder gennem bilateral kumulation, eksportørers selvcertificering af

Onsdag den 28. april 2021

oprindelse samt den 12 måneders periode med fritagelse for noget af dokumentationen; understreger betydningen af, at aftalens exceptionelt vidtrækkende karakter kombineres med effektive lige konkurrencevilkår, navnlig med hensyn til ikke-forringelse og undgåelse af fremtidige divergenser;

14. understreger, at de to parterers tilsagn for så vidt angår handel med tjenesteydelser sikrer et liberaliseringsniveau, der går videre end deres WTO-forpligtelser, herunder gennem en fremadrettet mestbegunstigelsesklausul, en revisionsforpligtelse med henblik på fremtidige forbedringer og særlige regler for erhvervsudøvers mobilitet i forretningsøjemed («modus 4«-tjenesteydelser); minder imidlertid samtidig om, at Det Forenede Kongerige ved at forlade det indre marked mistede sin automatiske ubegrænsede ret til at levere tjenesteydelser i hele EU; anerkender klare bestemmelser om erhvervs-mæssige kvalifikationer, som er forskellige, fordi Det Forenede Kongerige er et tredjeland; påskønner ikke desto mindre over den mekanisme, der er fastsat i aftalen, hvorved EU og Det Forenede Kongerige senere kan indgå aftaler på enkeltsagsbasis og for specifikke erhverv om supplerende ordninger;

15. påskønner kapitlet om digital handel, herunder det udtrykkelige forbud mod datalokaliseringsskrav eller obligatorisk offentliggørelse af kildekode, som er en nyskabelse i forhold til de frihandelsaftaler, EU hidtil har indgået, samtidig med at EU's ret til at regulere og databeskyttelseskrav bevares; anerkender, at det digitale kapitel kan tjene som model for fremtidige handelsaftaler; glæder sig også over det lovgivningsmæssige samarbejde om fremspirende teknologier, herunder kunstig intelligens;

16. finder det prisværdigt, at der på trods af den indledende modvillighed fra Det Forenede Kongeriges side er forhandlet et overordnet kapitel om offentlige indkøb, som er det mest ambitiøse af sin art nogensinde, idet det går videre end WTO-aftalen om offentlige indkøb for at sikre lige behandling af EU's virksomheder, ligesom der er et kapitel om mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) behov og interesser; minder om, at de eksisterende geografiske betegnelser er blevet beskyttet i henhold til udtrædelsesaftalen, men beklager, at der ikke kunne findes nogen ordninger for fremtidige geografiske betegnelser i strid med tilsagnene i den politiske erklæring; anerkender ikke desto mindre »rendezvous«-klausulen om en fremtidig udvidelse af beskyttelsen og opfordrer indtrængende begge parter til at aktivere denne klausul så hurtigt som muligt;

17. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette og aktivt engagere sig i relevante lovgivningsmæssige koordineringsplatforme, der kan give Parlamentet fuld gennemsigtighed og muliggøre en høj grad af lovgivningsmæssig konvergens i fremtiden i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, og til at undgå unødvendige konflikter, samtidig med at hver parts ret til at regulere som fremhævet i aftalen sikres;

Lige konkurrencevilkår

18. glæder sig over det overordnede og moderne afsnit om lige vilkår for åben og fair konkurrence og bæredygtig udvikling, der bør betragtes som en model for fremtidige frihandelsaftaler med andre parter, der forhandles af EU, herunder:

- i) reglerne om ikke-forringelse af de nuværende høje niveauer for beskyttelse af arbejdstagerrettigheder og sociale standarder, miljø og klima, beskatning, som ikke må sænkes på en måde, der påvirker handel eller investeringer, samt reglerne om konkurrence og statsjede virksomheder
- ii) muligheden for at anvende ensidige udligningsforanstaltninger i tilfælde af betydelige fremtidige forskelle på områderne arbejdstagerrettigheder og sociale standarder, miljø- eller klimabeskyttelse eller kontrol med subsidier, hvis sådanne forskelle har væsentlig indvirkning på handelen eller investeringerne mellem parterne; understreger behovet for at sikre, at betydelige forskelle med væsentlig indvirkning på handel eller investeringer fortolkes bredt og kan påvises på en praktisk måde for at sikre, at muligheden for at anvende sådanne foranstaltninger ikke begrænses unødigt
- iii) det aftalte sæt af bindende principper for subsidiekontrol, hvis manglende overholdelse kan påklages af konkurrenter, og hvor domstolene har beføjelse til om nødvendigt at pålægge modtagerne at betale subsidiet tilbage, og muligheden for, at EU kan imødegå enhver manglende overholdelse fra Det Forenede Kongeriges side gennem ensidige sanktioner, herunder indførelse af told eller kvoter for visse produkter eller krydssuspension af andre dele af det økonomiske partnerskab; understreger behovet for at overvåge den nye britiske statsstøtteordning og vurdere mekanismens effektivitet med hensyn til at adressere uberettigede subsidier, således at den effektivt bidrager til lige konkurrencevilkår

Onsdag den 28. april 2021

- iv) beklager imidlertid, at kapitlet om beskatning ikke er omfattet af tvistbilæggelsesbestemmelser eller udligningsforanstaltninger; anmoder Kommissionen om fortsat at være opmærksom på spørgsmål om beskatning og hvidvask af penge, hvor alle tilgængelige værktøjer såsom listeopførelsesprocesserne bør anvendes til at afskrække Det Forenede Kongerige fra at indføre urimelige praksisser; minder i denne forbindelse om muligheden for at anmode om en revision af området under handelsoverskriften fire år efter aftalens ikrafttræden, hvis der opstår ubalancer
- v) minder om, at bestemmelserne om lige konkurrencevilkår finder generel anvendelse, herunder i såkaldte særlige økonomiske zoner;

19. fremhæver, at behørig overvågning og passende tilsyn er af afgørende betydning for at opnå en solid forståelse af såvel de tilbageværende som de nye hindringer, som virksomheder, og navnlig SMV'er, kommer ud for i den konkrete virkelighed; understreger betydningen af at undgå unødigt lovgivningsmæssig usikkerhed, administrative byrder og indviklede procedurer, som vil øge kompleksiteten og omkostningerne; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med erhvervslivet, navnlig SMV'er, med henblik på at undgå nye handelsfriktioner;

Forvaltning

20. påskønner de horisontale forvaltningsmæssige og institutionelle rammer i aftalen, som sikrer en fælles sammenhæng og håndhævelse på tværs af alle kapitler, hvorved yderligere parallelle strukturer og bureaukrati undgås, og der skabes retssikkerhed og solide garantier for parternes efterlevelse af bestemmelserne; anerkender navnlig den robuste mekanisme for bilæggelse af de tvister, der måtte opstå mellem EU og Det Forenede Kongerige om fortolkningen eller implementeringen af deres forpligtelser;

21. glæder sig over bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling i kapitlet om forvaltning, som sikrer, at Det Forenede Kongerige i sin nationale visumpolitik ikke kan gøre forskel mellem borgere fra EU's medlemsstater ved udstedelse af visa til kortvarige ophold; fordømmer forskelsbehandlingen af visse EU-borgere (fra Bulgarien, Estland, Litauen, Rumænien og Slovenien), som ikke er omfattet af den samme ordning for visumansøgninger i Det Forenede Kongerige som statsborgere fra de øvrige 22 EU-medlemsstater for så vidt angår de gebyrer, der skal betales for arbejdsvisa og arbejdsgiverattester (certificates of sponsorship);

Sikkerhed, udenrigsanliggender og udvikling

22. beklager, at Det Forenede Kongerige i modsætning til den politiske erklæring, der lagde op til et ambitiøst, bredt, dybt og fleksibelt partnerskab inden for udenrigspolitik, sikkerhed og forsvar, afviste at forhandle om disse aspekter som en del af aftalen; minder ikke desto mindre om, at det er i begge parter interesse at opretholde et tæt og varigt samarbejde på disse områder, navnlig med henblik på at fremme fred, sikkerhed, herunder terrorbekæmpelse, fremme en regelbaseret verdensorden, effektiv multilateralisme, FN-pagten, konsolidering af demokratiet og retsstatsprincippet samt beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, jf. artikel 21 i TEU; foreslår, at det fremtidige samarbejde og den fremtidige koordinering mellem EU og Det Forenede Kongerige styres af en systemisk platform for konsultationer på højt plan og koordinering af udenrigspolitiske spørgsmål, herunder udfordringer fra lande som Rusland og Kina, et tæt engagement i sikkerhedsspørgsmål, herunder inden for rammerne af samarbejdet mellem EU og NATO, og et systematisk præferentielt samarbejde, navnlig hvad angår fredsbevarende operationer; opfordrer især til et indgående samarbejde og koordinering med Det Forenede Kongerige for så vidt angår sanktionspolitikker med EU i betragtning af de fælles værdier og interesser og til oprettelse af en koordineringsmekanisme med henblik herpå;

23. beklager i den forbindelse Det Forenede Kongeriges beslutning om at nedgradere Den Europæiske Unions diplomatiske status og opfordrer de relevante britiske myndigheder til straks at omgøre denne beslutning og opfordrer indtrængende Kommissionen til at stå fast i forsvaret af en korrekt implementering af traktaterne;

24. påpeger Det Forenede Kongeriges betydning som aktør inden for udvikling og humanitær bistand på grund af omfanget af dets officielle udviklingsbistand (selv med nedskæringen fra 0,7 til 0,5 % af BNI), dets ekspertise, projektgennemførelseskapacitet og omfattende forbindelser med Commonwealth- og udviklingslande; opfordrer Det Forenede Kongerige til at bidrage til at minimere de negative virkninger af sin udtræden af EU for udviklingslandene og til at fastholde sit engagement som førende bidragsyder inden for udviklingsbistand og humanitær bistand; opfordrer til tæt donorkoordination og -samarbejde mellem EU og Det Forenede Kongerige, herunder muligheden for at trække på hinandens kapaciteter for at maksimere effektivitet, udviklingseffektivitet og fremskridt hen imod De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling;

Onsdag den 28. april 2021

Sektorspecifikke spørgsmål og tematisk samarbejde

25. mener, at det indre marked er en af Den Europæiske Unions største præstationer, som har været til stor gavn for begge parter økonomier og skabt grundlag for en forbedring af borgernes livskvalitet; understreger, at denne nye æra med økonomisk partnerskab bør være rettet mod at skabe gensidigt fordelagtige muligheder og under ingen omstændigheder må føre til en undergravelse af det indre markeds og toldunionens integritet og funktionsdygtighed; anerkender, at udvidelsen af de lempelser, der indrømmes autoriserede økonomiske operatører, er en passende vej frem for at undgå forvriddninger af handelen;

26. understreger, at EU som led i gennemførelsesprocessen især bør være opmærksom på, om de toldkontroller, der udføres, inden varerne indføres i det indre marked (enten fra Det Forenede Kongerige eller fra andre tredjelande via Det Forenede Kongerige) lever op til intentionerne i aftalen, og insisterer på, at det er af allerstørste betydning at sikre, at varer er i overensstemmelse med reglerne for det indre marked; understreger behovet for større investeringer i toldkontrollfaciliteter og for yderligere koordinering og udveksling af oplysninger mellem begge parter for så vidt muligt at forhindre handelsforstyrrelser og for at bevare toldunionens integritet til gavn for forbrugere og virksomheder; mener, at et gnidningsløst samarbejde mellem told- og markedsovervågningsmyndighederne er absolut nødvendigt, og giver udtryk for bekymring, navnlig med hensyn til den nødvendige operationelle kapacitet for en EU-tilstedeværelse i Nordirland;

27. noterer sig, at forbrugernes vaner og forbrugernes tillid til grænseoverskridende handel allerede er blevet negativt påvirket af usikkerheden om de gældende regler, og opfordrer Det Forenede Kongeriges regering, Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre de foranstaltninger, der er fastsat i aftalen for beskyttelse af forbrugerne, og til at styrke samarbejdet om forskellige sektorpolitikker vedrørende bæredygtige produktionsmetoder og produktsikkerhed; opfordrer til gennemsigtighed i produktserviceforsyningskæden til gavn for forbrugerne og erklærer, at priser, der afspejler de samlede købsomkostninger, herunder alle relevante gældende gebyrer og afgifter, og klarhed om gældende forbrugerrettigheder er afgørende for at undgå friktion og fremme forbrugernes tillid, når de køber på tværs af grænserne;

28. beklager den negative indvirkning på visse fiskersamfund, men anerkender samtidig, at fiskeribestemmelserne om en reduktion på 25 %, der indføres over 5½ år, er et mindre skadeligt resultat end en fuldstændig lukning for adgang til Det Forenede Kongeriges farvande; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at reduktionstærsklen på 25 % aldrig overskrides, og at der fortsat er gensidig adgang; er i den henseende bekymret over, at Partnerskabsrådet har lov til at ændre bilag FISH 35, 36 og 37; anmoder om at blive behørigt konsulteret forud for enhver sådan ændring;

29. udtrykker sin stærke bekymring over, hvordan situationen vil være, når denne periode udløber, og minder Det Forenede Kongerige om, at dets fortsatte adgang til EU's markeder hænger direkte sammen med EU-fiskeriets adgang til Det Forenede Kongeriges farvande i tiden derefter; erindrer om, at hvis Det Forenede Kongerige overvejer at begrænse adgangen efter den indledende 5-årige periode, vil EU kunne træffe foranstaltninger til at beskytte sine interesser, herunder ved at genindføre told eller kvoter for import af fisk fra Det Forenede Kongerige eller suspendere andre dele af aftalen, hvis der er risiko for alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder for EU's fiskerisamfund; beklager dybt, at EU's ret til at fiske anfægtes med afledningsmanøvrer, ved at gøre det umuligt at vedtage en aftale om TAC'er og kvoter i tide, ved at indføre uacceptable tekniske foranstaltninger samt ved at anlægge kontroversielle, restriktive fortolkninger af betingelserne for at erhverve licenser;

30. fremhæver sin dybe bekymring over de potentielle konsekvenser af, at Det Forenede Kongerige afviger fra Unionens forordninger om tekniske foranstaltninger og anden relateret EU-miljølovgivning, som kan føre til en de facto-begrænsning af adgangen til Det Forenede Kongeriges farvande for visse europæiske fiskerifartøjer; minder om, at aftalen forpligter alle parterne til præcist at begrunde den ikke-diskriminerende karakter af enhver udvikling på dette område og nødvendigheden af at sikre miljømæssig bæredygtighed på lang sigt i lyset af videnskabeligt verificerbare data; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på, at disse betingelser bliver opfyldt, og til at reagere kraftigt, hvis Det Forenede Kongerige handler på en diskriminerende måde;

31. udtrykker bekymring angående konsekvenserne af forskellige regler for territorier med særlig tilknytning til Det Forenede Kongerige, navnlig kronbesiddelser og oversøiske territorier; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på disse territorier og deres særlige karakteristika;

32. er betænkelig ved, hvordan en eventuel fremtidig ensidig sænkning af de sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder fra Det Forenede Kongeriges side vil blive adresseret og imødegået inden for aftalens rammer; understreger på ny, at enhver ensidig sænkning af sociale og arbejdsmarkedsmæssige standarder på bekostning af europæiske arbejdstagere og

Onsdag den 28. april 2021

virksomheder må imødegås og afhjælpes hurtigt for at opretholde lige konkurrencevilkår; beklager også, at Det Forenede Kongerige, selv om det i henhold til udtrædelsesaftalens artikel 127 var forpligtet til at gennemføre direktiverne om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og direktivet om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår⁽¹³⁾ i overgangsperioden, endnu ikke har taget de nødvendige skridt til at gøre dette og dermed har frataget arbejdstagere i Det Forenede Kongerige visse nyetablerede rettigheder;

33. hilser det velkommen, at den nye samarbejds mekanisme med hensyn til koordinering af social sikring ligger tæt på de eksisterende regler i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁴⁾ om koordinering af de sociale sikringsordninger og forordning (EF) nr. 987/2009⁽¹⁵⁾ om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004; hilser det navnlig velkommen, at EU's bestemmelser om ikkediskrimination, ligebehandling og sammenlægning af perioder er sikret i aftalen; beklager dog begrænsningerne af det materielle anvendelsesområde og navnlig, at familieydelse, langtidspleje, ikkebidragspligtige kontantydelse og overførsel af arbejdsløshedsunderstøttelse ikke er omfattet; opfordrer parterne til omgående at give borgere, som berøres af begrænsningerne af den frie bevægelighed, omfattende og pålidelige oplysninger om deres rettigheder med hensyn til ophold, arbejde og koordinering af socialsikring;

34. noterer sig den midlertidige bestemmelse om videregivelse af personoplysninger til Det Forenede Kongerige; understreger, som fremført i dets beslutninger af 12. februar 2020 og 18. juni 2020, betydningen af databeskyttelse både som en grundlæggende rettighed og som en vigtig katalysator for den digitale økonomi; erindrer, for så vidt angår tilstrækkeligheden af den britiske databeskyttelsesramme, om, at Det Forenede Kongeriges beskyttelsesniveau ifølge EU-Domstolens praksis »i det væsentlige« skal svare til det, som EU's retlige ramme sikrer, herunder med hensyn til videreoverførsler til tredjelande, både overførsler i forretningsøjemed og overførsler med henblik på retshåndhævelse; anerkender iværksættelsen af proceduren for vedtagelse af de to afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet for overførsel af personoplysninger til Det Forenede Kongerige i henhold til persondataforordningen⁽¹⁶⁾ (GDPR) og retshåndhævelsesdirektivet⁽¹⁷⁾ den 19. februar 2021; opfordrer Kommissionen til ikke at vedtage en positiv afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, hvis betingelserne i EU-retten og retspraksis ikke er fuldt opfyldt; understreger, at en beslutning om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau ikke må være genstand for forhandlinger mellem Det Forenede Kongerige og EU, eftersom en sådan beslutning vedrører beskyttelse af en grundlæggende rettighed, der er anerkendt i EMRK, chartret og EU-traktaterne;

35. understreger, at aftalen etablerer et samarbejde med Det Forenede Kongerige om retshåndhævelse og retligt samarbejde i straffesager, som er det tætteste nogensinde med et tredjeland; påpeger, at aftalens del III, afsnit III på grund af følsomheden af det område, det regulerer, som en ekstra sikkerhedsforanstaltning fastsætter en særlig ordning for bilæggelse af tvister; hilser bestemmelserne om suspension og ophævelse i del III velkommen, navnlig betingelserne vedrørende EMRK;

36. beklager, at Parlamentets krav om en fælles EU-tilgang til asyl, migration og grænseforvaltning ikke er blevet fulgt op, og at disse vigtige spørgsmål, som også berører rettighederne for de mest sårbare, såsom uledsagede mindreårige, nu skal behandles gennem bilateralt samarbejde; opfordrer til, at der hurtigt opnås enighed mellem EU og Det Forenede Kongerige om en relevant aftale, der kan erstatte Dublinforordningen⁽¹⁸⁾;

37. beklager det manglende ambitionsniveau i aftalen for så vidt angår mobilitetspolitikker og opfordrer til udformning af sikre lovlige migrationsveje mellem EU og Det Forenede Kongerige; glæder sig over bestemmelserne om visa til kortvarige besøg og bestemmelsen om ikke-forskelsbehandling blandt medlemsstaterne; opfordrer Det Forenede Kongerige til ikke at

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1152 af 20. juni 2019 om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 105).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EFT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammefølgelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

Onsdag den 28. april 2021

forskelsbehandle EU-borgere på grundlag af deres nationalitet, både med hensyn til registrering under ordningen vedrørende tidsbegrænset opholdsret for EU-borgere og i mobilitets- og visumpørgsmål; opfordrer Kommissionen til at håndhæve gensidighedsprincippet strengt; fordømmer Det Forenede Kongeriges diskriminerende beslutning om at anvende forskellige gebyrer for arbejdsvisum til borgere fra bestemte EU-medlemsstater f.eks. for visum til sæsonarbejdere og sundheds- og omsorgsarbejdere; understreger betydningen af at sikre lige adgang til Det Forenede Kongeriges arbejdsmarked for EU-borgere og behovet for at anvende det samme gebyr for alle EU-borgere, og opfordrer derfor indtrængende Det Forenede Kongerige til øjeblikkeligt at ændre sin beslutning;

38. opfordrer Kommissionen til at holde Parlamentet fuldt informeret om Den Europæiske Centralbanks, de europæiske tilsynsmyndigheders, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici og Den Fælles Afviklingsinstans' overvågning af aftalens implementering og af markedsudviklingen inden for finansielle tjenesteydelser med henblik på rettidigt at identificere potentielle markedsforstyrrelser og trusler mod den finansielle stabilitet, markedsintegriteten og investorbekyttelsen;

39. opfordrer Kommissionen til at anvende de redskaber, der er til rådighed, at overveje nye værktøjer i forbindelse med den kommende revision af rammen for bekæmpelse af hvidvask af penge og at sikre et loyalt samarbejde vedrørende gennemsigtighed med hensyn til reelt ejerskab for at sikre lige vilkår og beskytte det indre marked mod risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme fra Det Forenede Kongerige;

40. konstaterer med tilfredshed, at aftalen indeholder tilsagn om gennemsigtighed på skatteområdet og fair skattekonkurrence samt en fælles politisk erklæring om bekæmpelse af skadelige skatteordninger;

41. glæder sig over meddelelsen om en aftale mellem Det Forenede Kongerige og EU om et aftalememorandum om finansielle tjenesteydelser, men beklager, at Det Forenede Kongeriges ækivalensafgørelser hidtil kun er blevet udstedt til individuelle EØS-stater, herunder Den Europæiske Unions medlemsstater, og ikke til Unionen som helhed; erindrer om, at ækivalensafgørelser dækker flere lovgivningsområder, der er genstand for harmonisering på EU-plan, og at tilsynet i nogle tilfælde udføres direkte af EU-myndigheder; opfordrer derfor Kommissionen til at overveje, om Det Forenede Kongeriges ækivalensafgørelser er blevet udstedt til EU som helhed, inden den fastlægger sine egne ækivalensafgørelser;

42. mener, at der er behov for yderligere at præcisere omfanget af forpligtelsen til at undgå sænkning af standarder (non-regression) på skatteområdet; frygter konsekvenserne af forskellige lovregler på skatteområdet; finder det især betænkeligt, at Det Forenede Kongerige tidligt meldte ud, at det kun ville forpligte sig til obligatorisk offentliggørelse af indberetningspligtige ordninger baseret på svagere internationale standarder, og beklager også de offentlige erklæringer om åbning af *freeports* i Det Forenede Kongerige;

43. advarer om, at uklar terminologi og ikke-bindende eller uforudsigelige retlige regler og tilsynsmekanismer vedrørende beskatning inden for aftalen øger risikoen for skattemæssig dumping; påpeger endvidere, at håndhævelsen af aftalen risikerer at generere uløste tvister på grund af manglen på bestemmelser med direkte virkning, herunder om skadelig skattepraksis; konstaterer med bekymring, at betingelserne vedrørende skattemæssig statsstøtte er strengere i EU's handelsaftaler med Schweiz og Canada;

44. bemærker, at aftalen ikke finder anvendelse på Det Forenede Kongeriges kronbesiddelser og oversøiske territorier; mener, at der bør foretages en grundig undersøgelse for at sikre, at aftalen ikke indeholder smuthuller, der gør det muligt at anvende disse territorier til udvikling af nye skadelige skatteordninger, der påvirker det indre markeds funktion;

45. glæder sig over, at Parisaftalen vil udgøre et væsentligt element i aftalen; beklager imidlertid, at det grundlæggende klimabeskyttelsesniveau med hensyn til drivhusgasser ikke tog hensyn til de reviderede 2030-mål for hele økonomien, som er ved at blive vedtaget; understreger endvidere, at EU har planer om yderligere at styrke og udvide anvendelsesområdet for sit emissionshandelsystem; mener, at hvis der opstår betydelige forskelle mellem EU's emissionshandelsystem og Det Forenede Kongeriges emissionshandelsordning, kan dette føre til en forvridning af konkurrencevilkårene og derved komme i betragtning ved anvendelsen af EU's kulstofgrænsetilpasningsmekanisme, når den er indført;

46. glæder sig over bestemmelserne om samarbejde om sundhedssikkerhed, der gør det muligt for parterne og medlemsstaternes kompetente myndigheder at udveksle relevante oplysninger, men beklager, at dette samarbejde er blevet begrænset til vurdering af »betydelige« risici for folkesundheden og til samordning af de foranstaltninger, der kan være nødvendige for at beskytte folkesundheden;

Onsdag den 28. april 2021

47. glæder sig over, at der ikke vil ske ændringer i EU's standarder for fødevarer sikkerhed, og at aftalen har til formål at bevare EU's høje sundhedsmæssige og fytosanitære standarder (SPS); gentager, at handelsstrømmene mellem EU og Det Forenede Kongerige af varer, der er underlagt SPS-foranstaltninger, vil være ekstremt omfattende, og at EU bør have en passende koordineringsproces for at undgå inkonsekvent kontrol af britiske varer i EU-havne;

48. påskønner aftalens omfattende kapitel om lufttransport, som bør sikre, at EU's strategiske interesser beskyttes, og som indeholder relevante bestemmelser om markedsadgang, trafikrettigheder, code sharing og passagerrettigheder; glæder sig over de specifikke bestemmelser om lige konkurrencevilkår i kapitlet om luftfart, som vil sikre, at EU's og Det Forenede Kongeriges luftfartsselskaber konkurrerer på lige fod; noterer sig den løsning, der er fundet for reglerne om ejerskab og kontrol, som regulerer adgangen til det indre marked, samtidig med at der gives mulighed for fortsat liberalisering i fremtiden; påskønner det særlige kapitel om luftfartssikkerhed, som indeholder bestemmelser om et tæt samarbejde inden for luftfartssikkerhed og lufttrafikstyring; mener, at et sådant samarbejde ikke bør hæmme EU i fastsættelsen af det beskyttelsesniveau, som det finder passende for sikkerheden; understreger betydningen af et fremtidigt tæt samarbejde mellem Det Forenede Kongeriges civile luftfartsmyndighed og Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur;

49. konstaterer med tilfredshed, at aftalen vil sikre kvotefri adgang mellem EU og Det Forenede Kongerige for vejtransportvirksomheder, og at den vil sikre fuld transitret gennem begge parter territorier, den såkaldte »landbro«; påskønner de solide grundvilkår for lige konkurrence, der er opnået i forhandlingerne om vejtransport, og de specifikke bestemmelser herfor, som vil binde Det Forenede Kongerige til de høje EU-standarder, der gælder for vejgodstransportsektoren; fremhæver i den forbindelse, at aftalen bl.a. omfatter standarder for adgang til erhvervet, udstationering af førere, køre- og hviletider, takograf og køretøjernes vægt og dimensioner; bemærker, at sådanne standarder ikke blot vil sikre fair konkurrence, men også gode arbejdsvilkår for førerne og et højt trafik sikkerhedsniveau; påskønner de specifikke bestemmelser vedrørende Nordirland, der er fastlagt i anerkendelse af Irlands unikke situation, hvilket vil minimere forstyrrelserne af økonomien på hele øen; opfordrer medlemsstaterne til at intensivere bestræbelserne på at give transportinteressenter nøjagtige og nyttige oplysninger, sikre, at de relevante IT-systemer fungerer og er robuste, og gøre alle dokumenter, der er nødvendige for transit, tilgængelige online; henleder opmærksomheden på behovet for at overveje økonomisk støtte til visse havne for hurtigt at fjerne de hindringer for fysisk infrastruktur, der opstår som følge af øget ventetid for fragtmænd, der skal krydse grænsen; opfordrer til et tæt samarbejde mellem EU og Det Forenede Kongerige for at forhindre unødige forsinkelser og forstyrrelser i transportsystemet og i videst muligt omfang opretholde forbindelserne;

50. glæder sig over fortsættelsen af det europæiske samarbejde med Det Forenede Kongerige inden for videnskab, forskning, innovation og rumfart; understreger betydningen af at støtte forskernes mobilitet for at sikre fri bevægelighed for videnskabelig og teknologisk viden; opfordrer mobiltjenesteudbydere til fortsat at anvende princippet om roaming til hjemmetakst i både EU og Det Forenede Kongerige; bemærker, at energikapitlet udløber den 30. juni 2026; understreger behovet for at fortsætte samarbejdet om alle energispørgsmål efter denne dato i betragtning af sammenkoblingen af de to energimarkeder og det forhold, at Nordirland forbliver i EU's indre energimarked; noterer sig aftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige om samarbejde om sikker og fredelig anvendelse af kerneenergi og beklager, at den ikke er en del af godkendelsesproceduren, da Euratomtraktaten ikke fastsætter nogen rolle for Parlamentet; opfordrer til indgåelse af et aftalememorandum baseret på rammerne for energisamarbejdet i Nordsøen (NSEC), som omfatter fælles projekter, maritim fysisk planlægning og integration af offshoreenergi på energimarkederne;

51. påskønner de regler for Det Forenede Kongeriges deltagelse i EU-programmer, der er fastsat i den relevante del af aftalen; mener, at disse regler stort set opfylder de forventninger, som Parlamentet gav udtryk for i sin henstilling af 18. juni 2020 om forhandlingerne om et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland; mener navnlig, at disse regler beskytter Unionens finansielle interesser; glæder sig i denne forbindelse over anvendelsen af den automatiske korrektionsmekanisme på Horisont Europa-programmet;

52. hilser Det Forenede Kongeriges associering med Horisont Europa velkommen og glæder sig over, at Det Forenede Kongerige agter at deltage i Euratoms forsknings- og uddannelsesprogram, Copernicusdelen af rumprogrammet og ITER og vil få adgang til overvågning og sporing i rummet under rumprogrammet; konstaterer med tilfredshed, at PEACE +-programmet vil blive genstand for en særskilt finansieringsaftale;

Onsdag den 28. april 2021

53. beklager dybt Det Forenede Kongeriges beslutning om ikke at deltage i Erasmus+-programmet i perioden for den flerårige finansielle ramme (FFR) 2021-2027; understreger, at denne beslutning ikke vil være til gavn for nogen, men fratage mennesker og organisationer i såvel EU som Det Forenede Kongerige livsforandrende muligheder gennem udvekslings- og samarbejdsprojekter; er særlig overrasket over, at Det Forenede Kongerige angav uforholdsmæssigt høje omkostninger til deltagelse som begrundelse for sin beslutning; opfordrer indtrængende Det Forenede Kongerige til at benytte sig af den betænkningstid, der er fastsat i den fælles erklæring om deltagelse i EU-programmer, til at genoverveje sin holdning; glæder sig over Irlands generøse tilbud om at indføre en mekanisme og støtteordning, der vil gøre det muligt for studerende fra Nordirland fortsat at deltage;

54. minder om, at både uddannelse og forskning er en integreret del af det akademiske samarbejde, og at synergier mellem Horisont Europa og Erasmus+ er en central dimension i den nye generation af programmer; understreger, at det vil overvåge situationen nøje for at sikre, at den differentierede tilgang til Det Forenede Kongeriges deltagelse i EU's to akademiske samarbejdsprogrammer ikke underminerer deres effektivitet eller resultaterne af tidligere samarbejde;

55. understreger betydningen af at sikre beskyttelsen af Unionens finansielle interesser i alle dimensioner, og af, at Det Forenede Kongerige fuldt ud overholder sine finansielle forpligtelser i henhold til aftalen; understreger behovet for et stærkt samarbejde om moms og toldafgifter for at sikre en korrekt opkrævning og inddrivelse af fordringer; fremhæver, at toldprocedurer er særdeles komplekse, og at der er et permanent behov for at sikre hurtig udveksling af oplysninger og et stærkt samarbejde mellem EU og Det Forenede Kongerige med henblik på at sikre effektiv kontrol og behandling samt håndhævelse af relevant lovgivning; understreger desuden behovet for at undgå told- og momssvig, herunder ulovlig handel og smugling, gennem en tilstrækkelig kontrol, der tager højde for sandsynligheden for, at specifikke varer bliver handlet ulovligt eller smuglet, eller at der afgives ukorrekte oplysninger om deres oprindelse eller indhold;

56. understreger behovet for at sikre, at gennemførelsen af aftalen og, i overensstemmelse med bestemmelserne om tæt samarbejde mellem parterne, adgangsretten for Kommissionens tjenestegrene, Den Europæiske Revisionsret, OLAF og EPPO samt Parlamentets ret til indsigt, respekteres fuldt ud; understreger endvidere betydningen af Domstolens kompetence med hensyn til Kommissionens afgørelser;

57. fremhæver betydningen af intellektuel ejendomsret (IP) og behovet for at sikre lovgivningsmæssig kontinuitet; glæder sig, når bortses fra spørgsmålet om fremtidige geografiske betegnelser, i den forbindelse over den øgede beskyttelse af IP-rettigeheder, der er fastsat i aftalen og omfatter alle typer IP-rettigeheder, og over håndhævelses- og samarbejdsbestemmelserne, der omfatter en bred vifte af foranstaltninger;

58. beklager dybt, at parternes eksisterende selskabsformer såsom Societas Europaea (SE) og »limited companies« ikke er omfattet af aftalen og ikke længere vil blive accepteret af de respektive modparter; finder det ikke desto mindre positivt, at parterne, samtidig med at de beskytter de økonomiske aktører, har taget hensyn til behovet for at sikre et bæredygtigt og konkurrencedygtigt klima ved at forpligte sig til ikke at forringe arbejdsstandarder og sociale standarder og ved at nå til enighed om bestemmelser om forbudte praksisser, håndhævelse og samarbejde inden for konkurrencepolitikken;

59. beklager, at det civilretlige samarbejde ikke indgik i forhandlingerne om det fremtidige partnerskab mellem EU og Det Forenede Kongerige, og understreger behovet for at nå frem til en fælles forståelse på dette område så hurtigt som muligt; minder i den forbindelse om, at EU bør gøre sig meget nøje overvejelser, inden det træffer beslutning om Det Forenede Kongeriges mulighed for fortsat at være part i Luganokonventionen af 2007, navnlig i betragtning af protokol II om ensartet fortolkning heraf og muligheden for at opretholde en overordnet balance i sine forbindelser med tredjelande og internationale organisationer, og at et effektivt samarbejde og en effektiv dialog mellem Kommissionen og Parlamentet, navnlig sidstnævntes Retsudvalget, der beskæftiger sig med fortolkningen og anvendelsen af folkeretten, for så vidt som EU er berørt, vil være af afgørende betydning;

60. finder det også dybt beklageligt, at der ikke er fundet en detaljeret og meningsfuld løsning for ægteskabs- og forældreansvarssager og andre familieretlige spørgsmål i aftalen; påskønner i den forbindelse de muligheder for et forstærket samarbejde, i det mindste inden for centrale familieretlige spørgsmål og spørgsmål vedrørende det praktiske samarbejde inden for forældreansvar, barnebortførelser og underholdspligt, der kan ligge i Det Forenede Kongeriges deltagelse som observatør i møderne i Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område;

61. beklager, at aftalen ikke giver EU-Domstolen nogen rolle på trods af, at parterne i den politiske erklæring forpligtede sig til at sikre, at voldgiftspanelet ville lade EU-Domstolen træffe en bindende afgørelse i sager, hvor en tvist mellem dem har rejst spørgsmål om fortolkningen af EU-retlige begreber.

Onsdag den 28. april 2021

62. konstaterer, at aftalen ikke gælder for Gibraltar og heller ikke har nogen virkning på Gibraltars område; noterer sig den foreløbige aftale, der er indgået mellem Spanien og Det Forenede Kongerige om en foreslået ramme for en aftale mellem EU og Det Forenede Kongerige om Gibraltars fremtidige forbindelser med EU, som vil gøre det muligt at anvende relevante dele af Schengenreglerne i Gibraltar;

o

o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Det Forenede Kongeriges regering og parlament.

Onsdag den 28. april 2021

P9_TA(2021)0143

Jordbundsbeskyttelse

Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2021 om jordbundsbeskyttelse (2021/2548(RSP))

(2021/C 506/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 191,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2019 om klimaforandringer,
- der henviser til Rådets konklusioner af 23. oktober 2020 om Biodiversitet — behovet for hurtig handling,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden«⁽¹⁾ (»det syvende miljøhandlingsprogram«) og dets vision frem til 2050,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om rammebestemmelser om beskyttelse af jordbunden og om ændring af direktiv 2004/35/EF (COM(2006)0232),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening)⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget⁽⁷⁾ (nitratdirektivet);
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider⁽⁸⁾ med senere ændringer,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer⁽⁹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 af 17. maj 2017 om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171.

⁽²⁾ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

⁽⁴⁾ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

⁽⁵⁾ EUT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6.

⁽⁷⁾ EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

⁽⁹⁾ EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 137 af 24.5.2017, s. 1.

Onsdag den 28. april 2021

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens politiske retningslinjer for 2019-2024, navnlig ambitionen om nulforurening for Europa,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013, (COM(2018)0392),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 (om det 8. miljøhandlingsprogram) (COM(2020)0652),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380),
- der henviser til rapporten »Status of the World Soil Resources Report«, der blev offentliggjort i 2015 af Det Mellemstatslige Tekniske Panel om Jordbundsbeskyttelse (ITPS), Global Soil Partnership (GSP) og FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarsystem« (COM(2020)0381),
- der henviser til Kommissionens rapport af 13. februar 2021 om »Gennemførelsen af temastrategien for jordbundsbeskyttelse og igangværende aktiviteter« (COM(2021)0046),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 med titlen »Køreplan til et ressourceeffektivt Europa« (COM(2011)0571),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 med titlen »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« (COM(2020)0098),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 med titlen »En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje: På vej mod et giftfrit miljø« (COM(2020)0667),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. april 2002 med titlen: »Mod en tematisk strategi for jordbundsbeskyttelse« (COM(2002)0179),
- der henviser til arbejdsdokument af 12. april 2012 fra Kommissionens tjenestegrene om retningslinjerne for bedste praksis for at begrænse, afbøde eller kompensere for arealbefæstelse (SWD(2012)0101),
- der henviser til sin beslutning af 19. november 2003 om Kommissionens meddelelse: »Mod en tematisk strategi for jordbundsbeskyttelse« ⁽¹³⁾,

⁽¹¹⁾ EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013.

⁽¹³⁾ EUT C 87 E af 7.4.2004, s. 395.

Onsdag den 28. april 2021

- der henviser til sin beslutning af 13. november 2007 om en temastrategi for jordbundsbeskyttelse ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2020 om det 15. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (COP15) ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2019 om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider ⁽¹⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om en strategi for bæredygtig brug af kemikalier ⁽¹⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2021 om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi ⁽¹⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽²⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. november 2007 om en temastrategi for jordbundsbeskyttelse ⁽²¹⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 19. januar 2013: »Gennemførelsen af temastrategien for jordbundsbeskyttelse« ⁽²²⁾,
- der henviser til Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Mod en tematisk strategi for jordbundsbeskyttelse« (COM(2002)0179) ⁽²³⁾,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 5. februar 2021 om agroøkologi (CDR 3137/2020),
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 33/2018 med titlen »Bekæmpelse af ørkendannelse i EU: En stigende trussel, der kræver en større indsats«,
- der henviser til EU's kvalitetskontrol af EU's vandlovgivning (SWD(2019)0439),
- der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG), navnlig mål 15, der handler om at beskytte, genoprette og støtte bæredygtig brug af økosystemer på land, fremme bæredygtigt skovbrug, bekæmpe ørkendannelse, standse udpining af jorden og standse tab af biodiversitet,
- der henviser til det nye Leipzigcharter — byernes potentiale til at skabe forandring til fælles fordel, vedtaget på det uformelle ministermøde om byspørgsmål den 30. november 2020,
- der henviser til den aftale, som blev vedtaget på den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),
- der henviser til FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse (UNCCD),
- der henviser til FN's konvention om den biologiske mangfoldighed (UNCBD),

⁽¹⁴⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 138.

⁽¹⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0015.

⁽¹⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0078.

⁽¹⁷⁾ EUT C 411 af 27.11.2020, s. 48.

⁽¹⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0201.

⁽¹⁹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0040.

⁽²⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.

⁽²¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 138.

⁽²²⁾ EUT C 17 af 19.1.2013, s. 37.

⁽²³⁾ EUT C 61 af 14.3.2003, s. 49.

Onsdag den 28. april 2021

- der henviser til vurderingsrapporten om jordforringelse og genopretning udgivet af Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) den 23. marts 2018,
 - der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport af 4. december 2019 »The European environment — state and outlook 2020« (»Europas miljø: tilstand og fremtidsudsigter 2020«) (SOER 2020),
 - der henviser til rapporten »The State of Soil in Europe — A contribution of JRC to the European Environment Agency's Environment State and Outlook Report — SOER 2010«, som blev offentliggjort af Kommissionen og Det Fælles Forskningscenter i 2012,
 - der henviser til FN's Klimapanel (IPCC's) særrapport om klimaændringer og landarealer, som blev offentliggjort den 8. august 2019,
 - der henviser til rapporten fra 2018 fra FN's Sekretariat for Katastroforebyggelse (UNDRR) med titlen "Economic losses, poverty & disasters: 1998-2017",
 - der henviser til mundtlige forespørgsler til Rådet og Kommissionen om jordbundsbeskyttelse (O-000024/2021 — B9-0011/2021 og O-000023/2021 — B9-0010/2021),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- A. der henviser til, at jordbunden er et væsentligt, komplekst, multifunktionelt og levende økosystem af afgørende miljømæssig og socioøkonomisk betydning, som udfylder mange nøglefunktioner og leverer tjenester, der er afgørende for menneskers liv og økosystemers overlevelse, så nuværende og fremtidige generationer kan få opfyldt deres egne behov;
- B. der henviser til, at Jordklodens jordbund udgør det største landbaserede kulstoflager og indeholder ca. 2 500 gigaton kulstof (1 gigaton = 1 mia. ton) sammenlignet med 800 gigaton i atmosfæren og 560 gigaton i dyre- og plantelivet; der henviser til, at sund jordbund er afgørende for at imødegå klimaændringer, da de optager en kulstofmængde svarende til omkring 25 % af den kulstofmængde, der udledes fra brugen af fossile brændstoffer på verdensplan hvert år; der henviser til, at verdens opdyrkede jord har mistet mellem 50 og 70 % af sine oprindelige kulstoflagre⁽²⁴⁾;
- C. der henviser til, at der i Europa er påpeget over 320 vigtige jordbundstyper, med store forskelle i de fysiske, kemiske og biologiske egenskaber;
- D. der henviser til, at jordbunden spiller en central rolle som habitat og genpulje, da den huser 25 % af verdens biodiversitet, leverer vigtige økosystemtjenester, både til lokalsamfund og i global kontekst, såsom fødevarerforsyning, giver råmaterialer, klimaregulering gennem kulstofbinding, vandrensning, næringsstofregulering og skadedyrsbekæmpelse og fungerer som en platform for menneskelig aktivitet og bidrager til at forebygge oversvømmelser og tørke; der henviser til, at jordbundsdannelse er en af de økosystemtjenester, der er for nedadgående i Europa;
- E. der henviser til, at selv om jordbunden er meget dynamisk, er den også meget skrøbelig, og set i lyset af den tid, som jordbundsdannelse kræver, med en hastighed på omtrent en centimeter i det øverste jordlag hvert tusinde år, er den også en ikke-fornyelig og begrænset ressource; der henviser til, at jordbunden af denne grund er en meget værdifuld ressource;
- F. der henviser til, at jordbunden har betydning for de europæiske landskabers skønhed på samme måde som skovområder, kyststrækninger, bjergområder og samtlige europæiske økosystemer;

⁽²⁴⁾ Schwartz, J.D. 2014. *Soil as Carbon Storehouse: New Weapon in Climate Fight?*, Yale Environment 360.

Onsdag den 28. april 2021

- G. der henviser til, at jordbunden under græsarealer og skove er et nettokulstofdræn, der anslås at fjerne op til 80 mio. t kulstof om året i EU ⁽²⁵⁾; der dog henviser til, at EU's afgrødemarker og græsarealer samlet set er nettoemissionskilder, som frigav ca. 75,3 millioner ton CO₂-ækvivalent 2017 ⁽²⁶⁾; der henviser til, at landbrugs- og skovbrugssektoren derfor har gode forudsætninger for at bidrage til fjernelsen af kulstof fra atmosfæren gennem opsamling og lagring af kulstof i jordbund og biomasse;
- H. der henviser til, at jordbundens struktur og egenskaber er resultatet af jordbundsdannelse og geomorfologiske og geologiske processer, der har stået på i mere end tusind år, hvilket bevirker, at der er tale om en ikke-vedvarende ressource; der henviser til, at det derfor er langt mere omkostningseffektivt at forebygge enhver ødelæggelse af jordlag (erosion, ødelæggelse, forringelse, forsaltning osv.) samt jordforurening end at forsøge at gendanne jordbunds-funktionerne;
- I. der henviser til, at jordbundsfunktionerne er stærkt afhængige af det fulde supplement fra jordbundens biodiversitet; der henviser til, at diversiteten over og under jorden har vigtige sammenhænge, og at jordbundens biodiversitet giver et vigtigt bidrag til de lokale niveauer af plantediversitet;
- J. der henviser til, at beskyttelse af jordbundens biodiversitet er fraværende i de fleste miljøbeskyttelsesbestemmelser (såsom habitatdirektivet eller Natura 2000) og i EU's vigtigste lovgivning om den fælles landbrugspolitik; der henviser til, at forøgelse eller bevarelse af jordbundens biodiversitet er en effektiv løsning, der kan bidrage til genopretning af jordbunden og sanering af jordforurening;
- K. der henviser til, at jord og jordbund både i EU og globalt fortsat forringes af en lang række menneskelige aktiviteter såsom dårlig arealforvaltning, ændringer i arealanvendelse, ikkebæredygtige landbrugspraksisser, nedlæggelse af landbrugsarealer, forurening, skovbrugspraksis og arealbefæstelse, tab af biodiversitet og klimaændringer, ofte kombineret med andre faktorer, hvilket mindsker deres evne til at levere økosystemtjenester til hele samfundet;
- L. der henviser til, at det er beklageligt, at EU og medlemsstaterne i øjeblikket ikke er på vej til at opfylde deres internationale og europæiske forpligtelser vedrørende jordbund og jord, navnlig med hensyn til:
- a) at bekæmpe ørkendannelse, genoprette forringet land og jord, herunder land påvirket af ørkendannelse, tørke og oversvømmelse, og forsøge at opnå en jordforringelsesneutral verden inden 2030
 - b) at nå målet om ingen »nettoarealinddragelse« inden 2050 og reducere erosion, øge indholdet af organisk kulstof i jorden og gøre fremskridt med hensyn til genopretningsarbejdet senest i 2020
 - c) at forvalte jordarealer bæredygtigt i EU, at beskytte jordbunden tilstrækkeligt og at sørge for, at rensningen af forurenede arealer er godt i gang senest i 2020;
- M. der henviser til, at jordbunden spiller en afgørende rolle for vandforvaltningen, eftersom en sund jordbund med et højt niveau af organisk materiale er bedre for vandsystemet og bidrager til modvirkningen af og tilpasningen til klimaændringer; der henviser til, at vådområder, tørveområder og naturbaserede løsninger i landdistrikterne og byerne sørger for lagring og nedsivning af regnvand, hvilket giver mulighed for at få fyldt grundvandsmagasinerne op til brug i tørre perioder og undgå forbindelse til kloakker, hvorved man reducerer udløb af ubehandlet spildevand ved kraftige regnskyl;
- N. der henviser til, at der i EU er identificeret en række centrale trusler mod jordbunden, herunder: klimaændringer, arealbefæstelse, jorderosion, oversvømmelser og jordskred, tørke, hydrogeologisk ustabilitet, tab af organisk materiale i jorden, brande, storme, forsaltning, forurening, tab af jordbundens biodiversitet, forsuring og ørkendannelse; der henviser til, at de fleste af disse igangværende forringelsesprocesser ikke håndteres tilstrækkeligt eller slet ikke behandles i eksisterende EU-lovgivning og national lovgivning;

⁽²⁵⁾ Det Europæiske Miljøagentur, *Soil Organic Carbon*, 20. februar 2017. <https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/soil-organic-carbon-1/assessment>

⁽²⁶⁾ Institute for European Environmental Policy, *Climate and Soil Policy Brief: Better Integrating Soil Into EU Climate Policy*, October 2020 [https://ieep.eu/uploads/articles/attachments/437a17b8-f8a4-478d-ab7f-4a74e2e60ced/IEEP%20\(2020\)%20Climate%20and%20soil%20policy%20brief%20-%20Better%20integrating%20soil%20into%20EU%20climate%20policy.pdf?v=63771126961](https://ieep.eu/uploads/articles/attachments/437a17b8-f8a4-478d-ab7f-4a74e2e60ced/IEEP%20(2020)%20Climate%20and%20soil%20policy%20brief%20-%20Better%20integrating%20soil%20into%20EU%20climate%20policy.pdf?v=63771126961)

Onsdag den 28. april 2021

- O. der henviser til, at jorderosion berører 25 % af landbrugsjorden i EU og steg med ca. 20 % mellem 2000 og 2010; der henviser til, at jorderosion medfører et landbrugsproduktionstab på 1,25 mia. EUR om året i EU ⁽²⁷⁾; der henviser til, at kulstoflagrene i agerjordens muldlag er i nedgang, og at EU løbende har mistet sine vådområder og tørveområder; der henviser til, at en betydelig del af EU's landbrugsarealer står over for forsøltning og ørkendannelse, og at 32–36 % af Europas undergrund ⁽²⁸⁾ har høj risiko for komprimering;
- P. der henviser til, at erosion er et naturligt fænomen, der kan vise sig som jordskred med dannelse af dybe kløfter, der undertiden kan have katastrofale følger såsom tab af jordens frugtbare overfladelag; understreger, at erosion på længere sigt kan forårsage mindre synlige forringelser af jorden og tab af dyrkbare overfladelag;
- Q. der henviser til, at ikkebæredygtig håndtering af jord og jordbund har flere negative indvirkninger, ikke blot på biodiversiteten på land og i ferskvand, men også på havets biodiversitet, da den medfører ændringer i de hydrografiske forhold, for store koncentrationer af næringsstoffer og forurening samt øget tab og forringelse af kystnære marine økosystemer; der henviser til, at kystlinjebeskyttelsen ifølge prognoserne forventes at blive forringet i Europa, hvilket truer de kystnære økosystemers naturlige evne til at mindske virkningerne af klimaændringer og ekstreme vejrbegehøder i de mest sårbare kystområder;
- R. der henviser til, at arealanvendelse ændrer kvaliteten og kvantiteten af økosystemtjenester ved at påvirke jordens og jordbundens potentiale for at levere disse tjenester; der henviser til, at hovedårsagerne til forringelse af jord og jordbund er ikkebæredygtige landbrugs- og skovbrugspraksisser, byudvidelse og klimaændringer ⁽²⁹⁾;
- S. der henviser til, at jordbundsoplysninger i Europa stadig er ufuldstændig og ikke er harmoniseret; der henviser til, at dette hæmmer vedtagelsen af relevante beslutninger om jordbundsbeskyttelse både på regionalt og lokalt plan;
- T. der henviser til, at EU's ansvar for jordbundsbeskyttelse ikke stopper ved EU's grænser, eftersom efterspørgslen efter områder at bosætte sig i og dyrke mad og producere biomasse i er stigende i hele verden, og klimaændringerne sandsynligvis vil have en negativ indvirkning på efterspørgslen efter, tilgængeligheden og forringelsen af jord; der henviser til, at EU bidrager til jordforringelsen i tredjelande, som nettoimportør af jord, der indgår i importerede produkter;
- U. der henviser til, at jordforringelse forværrer naturkatastrofers virkninger og bidrager til sociale problemer;
- V. der henviser til, at store dele af Sydeuropa sandsynligvis vil blive ramt af ørkendannelse inden udgangen af 2050 som følge af klimaændringer og uegnede landbrugspraksisser, hvis der ikke gøres en kraftig indsats; der henviser til, at denne trussel ikke tackles konsekvent, effektivt og virkningsfuldt i EU ⁽³⁰⁾; der henviser til, at forsøltning berører 3,8 millioner hektar af EU's jordbund og giver et højt saltindhold i jorden langs kystlinjen, navnlig i Middelhavet;
- W. der henviser til, at jordbundsbeskyttelsen i Europa i øjeblikket er en udløber af beskyttelsen af andre miljøressourcer, og at den er delt og splittet op på mange politiske instrumenter, der mangler koordinering, og som ofte er ikke-bindende på EU-, medlemsstatsplan og regionalt plan;
- X. der henviser til, at frivillige nationale initiativer og eksisterende nationale foranstaltninger er vigtige for at nå målet om bedre jordbundsbeskyttelse, men har vist sig at være utilstrækkelige i sig selv, og at der skal gøres en større indsats for at forhindre yderligere forringelse, herunder arealinddragelse; der henviser til, at jordbundsforringelsen på trods af en tematisk jordbundsstrategi er fortsat i hele EU; der henviser til, at grænseoverskridende foranstaltninger også er nødvendige i forbindelse med forureningssituationer eller større naturkatastrofer;

⁽²⁷⁾ <https://ec.europa.eu/jrc/en/news/soil-erosion-costs-european-farmers-125-billion-year#:~:text=Soil%20erosion%20costs%20European%20countries,consequences%20do%20not%20stop%20the>

⁽²⁸⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Evaluering af det 7. miljøhandlingsprogram (SWD (2019)0181).

⁽²⁹⁾ Det Europæiske Miljøagentur »The European environment — state and outlook 2020«, 2019 (Europas miljø — Tilstand og fremtidsudsigter 2020) (Luxembourg).

⁽³⁰⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Evaluering af det 7. miljøhandlingsprogram (SWD(2019)0181).

Onsdag den 28. april 2021

- Y. der henviser til, at der i perioden 2000-2018 blev inddraget 11 gange mere jord, end der blev genopdyrket ⁽³¹⁾; der henviser til, at det uden bindende foranstaltninger til begrænsning af jordarealerne og fremme af genopretning, genopdyrkning og genanvendelse vil være umuligt at nå målet om, at der ikke skal være noget nettoforbrug af jord inden 2050;
- Z. der henviser til, at manglen på en omfattende, tilstrækkelig, sammenhængende og integreret EU-retlig ramme for beskyttelse af Europas jord- og jordbundsressourcer er blevet identificeret som en central kløft, der bidrager til den fortsatte forringelse af mange jordbunde i Unionen, mindsker effektiviteten af de eksisterende incitamenter og foranstaltninger og begrænser Europas evne til at leve op til sin dagsorden for miljø, bæredygtig udvikling og klimarelaterede forpligtelser samt internationale forpligtelser; der henviser til, at et tidligere forsøg på at indføre en retlig ramme for jordbundsbeskyttelse i EU var uden held, da det blev trukket tilbage i maj 2014 efter at være blevet blokeret i otte år af et mindretal af medlemsstaterne i Rådet; minder om det europæiske borgerinitiativ fra 2016, People4Soil, som blev støttet af 500 europæiske institutioner og organisationer, og som opfordrede EU til at gøre mere for at beskytte jordbunden;
- AA. der henviser til, at de nuværende sektorpolitikker, f.eks. den fælles landbrugspolitik, ikke yder sin rimelige del af indsatsen med hensyn til jordbundsbeskyttelse; henviser til, at selvom størstedelen af de dyrkede arealer hører under ordningen under den fælles landbrugspolitik, er der i gennemsnit mindre end en fjerdedel ⁽³²⁾, der anvender effektiv beskyttelse mod jordbundserosion;
- AB. der henviser til, at 80 % kvælstof går tabt og udledes til miljøet; der henviser til, at overdreven kvælstofaflejring truer luftkvaliteten og vandkvaliteten og skaber klimaændringer som følge af nitrogenoxidemissionerne, truer jordbunds-kvaliteten og biodiversiteten, herunder samspillet mellem planter og bestøvere og netværker, og fører til nedbrydning af ozonlaget i stratosfæren; der henviser til, at en mere effektiv kvælstofanvendelse ikke blot er gavnligt for klima-, natur- og sundhedsmålene, men også kunne spare 100 mia. USD om året på verdensplan;
- AC. der henviser til, at intensivning af landbruget og overforbrug af pesticider forårsager jordforurening med pesticidrester, bl.a. på grund af visse pesticiders høje jordpersistens og toksicitet over for ikke-målarter, og har varige virkninger for jordbundens sundhed; der henviser til, at diffus forurening med landbrugskemikalier udgør en trussel mod jordbunden;
- AD. der henviser til, at EU-lovgivningen er relativt omfattende, når det gælder vandbeskyttelse, men håndterer kontrollen med forurenende stoffer fra jordbunden ud fra et vandbeskyttelsesmæssigt synspunkt snarere end ud fra et bredere miljøbeskyttelsessynspunkt, som også omfatter jordbunden; der henviser til, at forurenende stoffer, der udledes i atmosfæren og i vand, kan have indirekte virkninger gennem aflejring på jorden, hvilket kan påvirke kvaliteten af jordbunden negativt;
- AE. der henviser til, at videnskabelig dokumentation har vist, at jordbunden og dens organismer i væsentlig grad udsættes for en blanding af kemikalier, herunder persistente og bioakkumulerende kemikalier, pesticidrester, kulbrinter, tungmetaller og opløsningsmidler og blandinger heraf, hvilket giver høj risiko for kronisk toksicitet, potentielt ændrer biodiversiteten, hindrer genopretning og forringer økosystemfunktionerne; der henviser til, at der i Europa er identificeret ca. 3 mio. steder med potentielt forurenende aktiviteter, og at 340 000 ⁽³³⁾ af disse forventes at kræve sanering; der henviser til, at der mangler omfattende oplysninger om diffus jordforurening;
- AF. der henviser til, at ifølge Miljøagenturet er manglen på en passende EU-lovgivning om jordbunden en medvirkende årsag til jordbundsforringelsen i Europa, og at det er ikke muligt at gøre fremskridt i retning af bæredygtig udvikling i Europa og globalt, hvis jord- og jordbundsressourcerne ikke håndteres korrekt ⁽³⁴⁾;

⁽³¹⁾ Det Europæiske Miljøagenturs »The European environment — state and outlook 2020«, 2019 (Europas miljø — Tilstand og fremtidsudsigter 2020) (Luxembourg);

⁽³²⁾ Eurostat, 2014b. *European Agricultural Census 2010*. [Online] URL: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statisticsexplained/index.php/Agricultural_census_2010 (accessed February 2014) — The European average of 19 % cropland applying winter cover crop, 21,5 % reduced tillage and 4 % no-till farming.

⁽³³⁾ Det Europæiske Miljøagentur, *Progress in management of contaminated sites*.

⁽³⁴⁾ Det Europæiske Miljøagenturs »The European environment — state and outlook 2020«, 2019 (Europas miljø — Tilstand og fremtidsudsigter 2020) (Luxembourg);

Onsdag den 28. april 2021

- AG. der henviser til, at 95 % af vores mad er et direkte eller indirekte produkt af vores jordbund;
- AH. der henviser til, at ifølge gennemgangen af den foreliggende dokumentation om jordbundens tilstand i EU er ca. 60-70 % af jordbunden i EU usund som følge af de nuværende forvaltningspraksisser, og en yderligere (endnu usikker) procentdel af jordbunden er usund som følge af dårligt kvantificerede forureningsproblemer ⁽³⁵⁾;
- AI. der henviser til, at jorderosion som følge af vand og vind anslås at berøre 22 % af Europas jord, og at over halvdelen af EU's landbrugsjord har gennemsnitlige erosionsniveauer, som er så høje, at jorden ikke kan genskabes naturligt (svarende til over 1 t mistet jord pr. år og pr. hektar ⁽³⁶⁾), hvilket understreger nødvendigheden af at anvende bæredygtige jordforvaltningsteknikker;
- AJ. der henviser til, at omkring 25 % af den kunstvandede landbrugsjord i Middelhavsområdet anslås at være berørt af salt, hvilket har konsekvenser for landbrugspotentialet; der henviser til, at problemet med forsøltning i øjeblikket ikke tackles i den eksisterende EU-lovgivning ⁽³⁷⁾;
- AK. der henviser til, at tabet af frugtbar jord til byudvikling mindsker potentialet for at producere biobaserede materialer og brændstoffer til støtte for en lavemissionsbioøkonomi;
- AL. der henviser til, at investeringer i at undgå jordforringelse og i genopretning af forringet jord giver god økonomisk mening, eftersom fordelene som regel i høj grad overstiger omkostningerne; der henviser til, at genopretningsomkostningerne anslås at være 10 gange højere end forebyggelsesomkostningerne ⁽³⁸⁾;
- AM. der henviser til, at jordbunden for det meste er privatejet i EU, hvilket bør respekteres, samtidig med at jordbunden er et fælles gode, der er nødvendigt for produktionen af fødevarer og leverer vigtige økosystemtjenester til hele samfundet og naturen; der henviser til, at det er i offentlighedens interesse, at jordbrugere opfordres til at træffe forholdsregler for at forebygge jordbundsforringelse, bevare jordbunden og forvalte den bæredygtigt for de kommende generationer; der henviser til, at der derfor bør overvejes støtteforanstaltninger og yderligere økonomiske incitamenter til jordejere, så de beskytter jordbunden og jorden;
- AN. der henviser til, at genanvendelse af arealer kun tegner sig for 13 % af byudviklingen i EU, og at det er usandsynligt, at EU's 2050-mål om ingen nettoarealinddragelse vil blive opfyldt, medmindre de årlige arealinddragelsessatser reduceres yderligere, og/eller genanvendelsen af arealer øges ⁽³⁹⁾;
- AO. der henviser til, at jordbunds- og jordforringelse har iboende grænseoverskridende aspekter, der f.eks. er forbundet med klimaændringer og forurening, som kræver en indsats på EU-plan, en konkret indsats fra EU-medlemsstaternes side og multilateralt samarbejde med tredjelande; der henviser til, at praksis, der fører til jordbundsforringelse i ét land, kan resultere i, at en anden medlemsstat kommer til at bære omkostningerne; der henviser til, at forskelle mellem nationale jordbundsbeskyttelsesordninger, f.eks. vedrørende jordbundsforurening, kan pålægge de økonomiske operatører meget forskellige forpligtelser og forvride konkurrencen på det indre marked;
- AP. der henviser til, at opgravet jord tegnede sig for mere end 520 mio. t affald i 2018 ⁽⁴⁰⁾ og er langt den største kilde til det affald, der frembringes i EU; der henviser til, at opgravet jord på nuværende tidspunkt anses for at være affald i henhold til EU-lovgivningen og derfor bortskaffes på lossepladser; der henviser til, at størstedelen af denne jord ikke er forurenede og kunne genanvendes sikkert, hvis der blev indført et nyttiggørelsesmål kombineret med et omfattende sporingssystem;

⁽³⁵⁾ Veerman, C., et al. (2020), *Caring for Soil is Caring for Life*. Medtaget i den foreløbige rapport til missionsudvalget om sund jord og fødevarer. Europa-Kommissionen: Bruxelles, Belgien, s. 52. p. 52.

⁽³⁶⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Evaluering af det 7. miljøhandlingsprogram(SWD(2019)0181).

⁽³⁷⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Evaluering af det 7. miljøhandlingsprogram(SWD(2019)0181).

⁽³⁸⁾ Den Mellemlstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES), *The IPBES assessment report on land degradation and restoration*, 2018.

⁽³⁹⁾ Det Europæiske Miljøagentur's »The European environment — state and outlook 2020«, 2019 (Europas miljø — Tilstand og fremtidsudsigter 2020).

⁽⁴⁰⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ENV_WASGEN/bookmark/table?lang=en&bookmarkId=bbf937c1-ce8b-4b11-91b7-3bc5ef0ea042

Onsdag den 28. april 2021

- AQ. der henviser til, at en sammenhængende og hensigtsmæssig EU-jordbundsbeskyttelsespolitik er en forudsætning for at nå målene for bæredygtig udvikling samt Parisaftalens og den europæiske grønne pagts mål og navnlig målet om klimaneutralitet, jord til bord-strategien, biodiversitetsstrategien, ambitionen om nulforurening, den bioøkonomiske strategi og andre vigtige miljømæssige og samfundsmæssige udfordringer;
- AR. der henviser til, at regelmæssigt ajourførte, harmoniserede og åbne jordbundsdata og oplysninger er en forudsætning for at opnå en mere datadrevet og evidensbaseret fastlæggelse af politikker for at beskytte jordbundsressourcer på EU- og nationalt plan;
- AS. der henviser til, at Regionsudvalget i sin udtalelse af 5. februar 2021 opfordrede Kommissionen til at foreslå et nyt europæisk direktiv om landbrugsjord for at stoppe faldet i dens indhold af organisk stof, stoppe erosion og prioritere jordbundslivet i forbindelse med landbrugspraksis ⁽⁴¹⁾;
- AT. der henviser til, at fødevarer sikkerheden afhænger af jordbundssikkerheden, og at enhver praksis, der ødelægger jordbundens sundhed, er en trussel mod fødevarer sikkerheden; der henviser til, at en sundere jordbund producerer sundere fødevarer;
- AU. der henviser til, at de grundlæggende principper for EU's miljøpolitik knæsesættes i artikel 4 og 191 i TEUF, og at der er fastsat delt kompetence på området;
- AV. der henviser til, at skovjordbund udgør halvdelen af jordbunden i EU, og at sunde skove med høj biodiversitet kan bidrage væsentligt til jordbundens sundhed;
1. understreger vigtigheden af at beskytte jordbunden og fremme en sund jordbund i Unionen, i betragtning af at nedbrydningen af dette levende økosystem, en komponent i biodiversiteten og en ikke-fornyelige ressource fortsætter på trods af den begrænsede og ujævne indsats, der gøres i nogle medlemsstater; fremhæver omkostningerne ved manglende handling til imødegåelse af jordbundsforringelse, idet disse i EU skønnes til at overstige 50 mia. EUR om året;
 2. understreger jordbundens multifunktionelle rolle (fødevarerforsyning, kulstofdræn, platform for menneskelige aktiviteter, biomasseproduktion, biodiversitetspulje, forebyggelse af oversvømmelser og tørke, kilde til råmaterialer, lægemidler og genetiske ressourcer, vand- og næringsstofkredsløb, lagring og filtrering, lagring af geologisk og arkæologisk arv osv.) og det deraf følgende behov for at bevare den, forvalte den bæredygtigt og genoprette den samt bevare dens kapacitet til at udfylde sine mange roller ved hjælp af et stabilt samarbejde på europæisk og grænseoverskridende plan samt et samarbejde såvel inden for EU som med tredjelande;
 3. mener, at en sund jordbund danner grundlag for nærende og sikre fødevarer og er en forudsætning for en bæredygtig fødevarerproduktion;
 4. understreger, at en sund jordbund er afgørende for at nå målene i den europæiske grønne pagt såsom klimaneutralitet, genopretning af biodiversiteten, ambitionen om nulforurening med henblik på et giftfrit miljø, sunde og bæredygtige fødevarer systemer og et modstandsdygtigt miljø;
 5. mener, at jordbunden bør være genstand for særlig opmærksomhed i forbindelse med gennemførelsen af jord til bord-strategien, EU's skovstrategi, biodiversitetsstrategien for 2030 og handlingsplanen for nulforurening for vand, luft og jord; opfordrer derfor Kommissionen til at behandle alle kilder til jordforurening i den kommende handlingsplan for nulforurening og i forbindelse med revisionen af direktivet om industrielle emissioner;
 6. glæder sig over, at jordbundsbeskyttelse og genopretning er omfattet af de tematiske prioriterede mål i det 8. miljøhandlingsprogram;
 7. anerkender jordbundens forskelligartethed i Unionen og behovet for målrettede politiske løsninger og miljøspecifikke bæredygtige jordforvaltningsstrategier for at sikre dens beskyttelse gennem en fælles indsats på EU- og medlemsstatsplan i overensstemmelse med deres respektive kompetencer under hensyntagen til de særlige forhold på regionalt og lokalt plan og på parcelplan, de grænseoverskridende virkninger af jordbunds- og jordforringelse og behovet for at skabe lige vilkår for de økonomiske aktører;

⁽⁴¹⁾ Regionsudvalget 3137/2020.

Onsdag den 28. april 2021

8. understreger de risici med henblik på et velfungerende indre marked, der stammer fra fraværet af lige konkurrencevilkår mellem medlemsstaterne og deres forskellige beskyttelsesordninger med hensyn til jordbunden, som bør tackles på EU-plan for at forhindre konkurrenceforvridning mellem økonomiske operatører; understreger, at den nye ramme vil håndtere problemet med manglende retlig sikkerhed for virksomhederne, og at den har et stort potentiale for at stimulere fair konkurrence i den private sektor, udvikle innovative løsninger og viden og styrke eksporten af teknologier uden for EU;

9. understreger, at jordbunden, som er en fælles ressource, i modsætning til luft og vand ikke er omfattet af specifik lovgivning; glæder sig derfor over Kommissionens ambition om at foreslå en sammenhængende og integreret EU-ramme for jordbundsbeskyttelse;

10. opfordrer Kommissionen til under fuld overholdelse af nærhedsprincippet at udforme en fælles EU-retlig ramme for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af jordbunden, der omfatter alle større trusler mod jordbunden, som bl.a. skal omfatte:

- a) fælles definitioner af jordbunden, dens funktioner og kriterier for god jordbundstilstand og bæredygtig forvaltning
- b) målsætninger, indikatorer, herunder harmoniserede indikatorer, og metoder til løbende overvågning af og rapportering om jordbundens tilstand
- c) målbare mellemliggende og endelige mål med harmoniserede datasæt og foranstaltninger til håndtering af alle identificerede trusler og passende tidsfrister under hensyntagen til bedste praksis fra »gå forrest«-indsatsen og respekt for ejendomsretten til jord
- d) præcisering af de forskellige interessenters ansvar
- e) en mekanisme til udveksling af bedste praksis, uddannelse samt tilstrækkelige kontrolforanstaltninger
- f) tilstrækkelige finansielle ressourcer
- g) effektiv integration med relevante politikmål og -instrumenter

11. opfordrer Kommissionen til at ledsage sine lovforslag af en grundig konsekvensanalyse baseret på videnskabelige data, som analyserer både omkostningerne ved handling og ved manglende handling med hensyn til de umiddelbare og langsigtede virkninger for miljøet, menneskers sundhed, det indre marked og generel bæredygtighed;

12. påpeger, at den fælles ramme også skal bestå af bestemmelser om kortlægning af risikoområder og forurenede arealer og brownfieldområder samt hvad angår dekontaminering af forurenede arealer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende princippet om, at forureneren betaler, og til at foreslå en mekanisme til sanering af forladte områder; mener, at saneringen af disse områder kan finansieres af europæiske finansieringsmekanismer;

13. opfordrer Kommissionen til at overveje at foreslå en åben liste over aktiviteter, som kan have et betydeligt potentiale for at forårsage jordbundsforurening, der kan samles fra omfattende lister på nationalt niveau; understreger, at denne liste bør være offentligt tilgængelig og ajourføres regelmæssigt; opfordrer endvidere Kommissionen til at fremme harmoniseringen af risikovurderingsmetoder for at forurenede områder;

14. mener, at der bør tages hensyn til medlemsstaternes tidligere indsats for at kortlægge forurenede arealer; understreger, at identifikationen af forurenede arealer, der afspejles i nationale opgørelser bør ajourføres jævnlige og gøres tilgængelige for offentlige høringer; mener endvidere, at der skal vedtages bestemmelser i medlemsstaterne for at sikre, at parterne i landarealtransaktioner er opmærksomme på jordbundstilstanden og i stand til at træffe et informeret valg;

15. opfordrer Kommissionen til i denne fælles ramme at medtage effektive foranstaltninger fra medlemsstaternes side til forebyggelse og/eller minimering af arealbefæstelse og anden arealanvendelse, der påvirker jordbundsresultaterne, prioritere genanvendelse af brownfieldområder og genanvendelse af forladte steder frem for anvendelse af ubefæstet jord med henblik på at nå målet om ingen jordbundsforringelse senest i 2030 og ingen nettoarealinddragelse senest i 2050, med et delmål inden 2030, for at opnå en cirkulær økonomi og også at medtage retten til effektiv og inkluderende offentlig deltagelse og høring om arealanvendelsesplanlægning samt foreslå foranstaltninger, der fastlægger bygge- og dræningsteknikker, der vil gøre det muligt at bevare så mange jordbundsfunktioner som muligt, når der forekommer arealbefæstelse;

Onsdag den 28. april 2021

16. opfordrer Kommissionen til at ajourføre retningslinjerne for bedste praksis med hensyn til at begrænse, afbøde eller kompensere for arealbefæstelse i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt;
17. opfordrer til måling af beboet og befæstet land og af det tilhørende tab af økosystemtjenester og økologisk konnektivitet; opfordrer til, at disse aspekter medregnes og i tilstrækkelig grad opvejes i forbindelse med miljøkonsekvensvurderinger og strategiske miljøvurderinger for projekter og programmer;
18. understreger, at jordbundsbeskyttelse og cirkulær og bæredygtig anvendelse heraf samt genopretning skal integreres i og gøres sammenhængende på tværs af alle relevante sektorpolitikker i EU for at forhindre yderligere forringelse, sikre et konsekvent højt beskyttelsesniveau og genskabelse, hvor det er muligt, og undgå overlappning, manglende sammenhæng og uoverensstemmelser mellem EU's lovgivning og politikker; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at revidere de relevante politikker med henblik på at sikre politisk sammenhæng med jordbundsbeskyttelse ⁽⁴²⁾;
19. mener, at den fælles landbrugspolitik bør skabe betingelser for beskyttelse af jordbundens produktivitet og økosystemfunktioner; opfordrer medlemsstaterne til at indføre sammenhængende jordbundsbeskyttelsesforanstaltninger i deres nationale strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og sikre udbredt anvendelse af agronomiske praksisser baseret på agroøkologi; opfordrer Kommissionen til at vurdere, om de nationale strategiske planer under den fælles landbrugspolitik sikrer et højt niveau af beskyttelse af jordbunden, og til at fremme foranstaltninger til at regenerere forringet landbrugsjord; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at fremme mindre intensive jordbrugspraksisser, som forårsager mindst mulig forstyrrelse af jordbunden, økologisk landbrug og anvendelse af organiske stoffer, der tilføres jorden;
20. understreger den vigtige rolle, som jordbund spiller for vandrensning og filtrering og dermed som leverandør af drikkevand til en stor del af den europæiske befolkning; minder om, at de begrænsede forbindelser mellem EU's foranstaltninger vedrørende vandlovgivning og jordbundsbeskyttelse er blevet anerkendt i den seneste kvalitetskontrol af EU's vandpolitik; understreger nødvendigheden af at forbedre kvaliteten af jordbunden sammen med kvaliteten af grundvand og overfladevand med henblik på at nå målene i vandrammedirektivet;
21. understreger betydningen af at opnå et såkaldt »vandmæssigt intelligent samfund« for at støtte genopretning af jorden og beskyttelse samt af at undersøge den tætte forbindelse mellem sundhed og vandforurening; opfordrer Kommissionen til at fremme brugen af de relevante digitale værktøjer til at overvåge tilstanden af vand og jordbund og effektiviteten af de politiske instrumenter;
22. glæder sig over, at Kommissionen agter at fremsætte et lovforslag om en EU-naturgenopretningsplan i 2021, og tilslutter sig, at den bør indeholde mål for genopretning af jordbunden; understreger, at planen bør være i overensstemmelse med den reviderede temastrategi for jordbunden;
23. gentager sin opfordring til, at revisionen af de materialenyttiggørelsesmål, der er fastsat i EU-lovgivningen for bygge- og nedrivningsaffald og dets materialespecifikke fraktioner, bør omfatte et materialenyttiggørelsesmål for opgravet jord i revisionen af vandrammedirektivet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere en systematisk diagnose af status og genanvendelsespotentialet for opgravet jord samt et sporbarhedssystem for opgravet jord og regelmæssige kontroller af deponeringsanlæg for at forebygge ulovlig dumpning af forurenede jord fra industrimæssige brownfieldgrunde og sikre, at de er forenelige med modtagelokaliteterne;
24. fremhæver, at fragmenteringen og tabet af levesteder i kystnære marine økosystemer reducerer deres evne til at beskytte kystlinjer og skabe bæredygtige eksistensgrundlag; anerkender kystbeskyttelsens afgørende rolle med hensyn til at afbøde truslen fra klimaændringer i EU og understreger behovet for, at Kommissionen medtager kystbeskyttelse og genopretning i EU's nye jordbundsstrategi og EU's naturgenopretningsplan sammen med økosystembaseret forvaltning såsom integreret kystzoneforvaltning og maritim fysisk planlægning; opfordrer Kommissionen til at prioritere genopretningen af kystområder, der fungerer som naturlig kystbeskyttelse, og som har været påvirket negativt af urbaniseringen af kysterne, i områder, der trues af kysterosion og/eller oversvømmelser i EU's plan for genopretning af naturen;
25. fremhæver, at jordbundens biodiversitet er selve grundlaget for vigtige økologiske processer, og bemærker med bekymring stigningen i jordbundsforringelse og arealbefæstelse samt tilbagegangen i jordbundens biodiversitet i det europæiske landbrugsområde; opfordrer derfor Kommissionen til at opstille en fælles ramme for beskyttelse og bevarelse af

⁽⁴²⁾ Eurostat, 2014b. *European Agricultural Census 2010*. [Online] URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Agricultural_census_2010_-_main_results_census_2010 (accessed February 2014) — The European average of 19 % cropland applying winter cover crop, 21,5 % reduced tillage and 4 % no-till farming.

Onsdag den 28. april 2021

jordbunden og genopretning af jordkvaliteten på grundlag af videnskabelige data og økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvensanalyser og til at udvikle konkrete løsninger til håndtering af hotspotsproblemer i Europa med det dobbelte formål at genoprette biodiversiteten og naturbaseret afbødning af og tilpasning til klimaændringer; mener, at der skal indføres og opretholdes en robust EU-dækkende overvågning af jordens organismer og tendenser og deres omfang og volumen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte yderligere forskning, herunder i forskellige dybder og på forskellige planer, samt overvågning og gunstig landbrugs- og skovbrugspraksis, der øger tilstedeværelsen af organisk materiale i jordbunden i større dybder; glæder sig i denne forbindelse over målene i jord til bord-strategien og biodiversitetsstrategien for 2030; opfordrer til, at der fastlægges klare forløb med hensyn til de planlagte midtvejsrevisioner af begge strategier under hensyntagen til de forskellige udgangspunkter i medlemsstaterne;

26. mener, at det er yderst vigtigt at opnå et sundt mikrobiom for jordbunden;
27. understreger, at EU's skove lagrer ca. 2,5 gange mere kulstof i jorden end i træbiomassen⁽⁴³⁾;
28. understreger, at forvaltningspraksis med renafrift af skove ødelægger det symbiotiske indbyrdes afhængige netværk af træer med svampe, og at den efterfølgende genetablering af dette netværk efter renafrift næsten er ikkeeksisterende; fremhæver, at dette i boreale skove udgør den vigtigste mekanisme for ophobning af organisk stof i jordbunden og dermed er afgørende i det globale kulstofkredsløb⁽⁴⁴⁾; gentager, at renafrift ikke efterligner naturlige forstyrrelser i form af naturbrande, da et område med naturbrand i modsætning til et område med renafrift er kendetegnet ved en stor mængde tørt råtræ og af jord, som er tilgængelig for arters kolonisering;
29. opfordrer til streng håndhævelse af standarder for godt husdyrhold for at reducere brugen af veterinærlægemidler og spredningen af disse på markerne via gødning betydeligt og til streng håndhævelse af nitratdirektivet;
30. glæder sig over Kommissionens tilsagn i forbindelse med handlingsplanen for den cirkulære økonomi om at revidere Rådets direktiv 86/278/EØF om slam fra rensningsanlæg; opfordrer Kommissionen til at sikre, at revisionen bidrager til beskyttelse af jordbunden ved at øge organisk stof i jordbunden, genanvende næringsstoffer og reducere erosion og samtidig beskytte jordbunden og grundvandet mod forurening;
31. opfordrer Kommissionen til at støtte indsamlingen af data om komprimering og fremme af bæredygtige landbrugsforanstaltninger til at reducere brugen af tunge maskiner;
32. opfordrer Kommissionen til at pålægge Det Europæiske Jordbundsdatacenter at overvåge pesticidrester samt vurdere mængden af kulstof lagret i den europæiske jordbund og fastsætte mål for genopretning af jordbunden og kvalitetsforbedring, herunder ved en stigning i jordbundens organiske stof, i overensstemmelse med IPCC's anbefalinger og kravene i FN's verdensmål;
33. mener, at bæredygtig forvaltning af jordbunden er et centralt element i landbrugs- og fødevarerpolitik på langt sigt; anerkender imidlertid betydningen af lovgivningsmæssige bestemmelser, der bidrager til genopretning, bevarelse og streng beskyttelse af intakt jordbund med fokus på bl.a. jordbund og ændringer i arealanvendelsen i vådområder, tørvemoser, permanente græsarealer og græssange;
34. opfordrer til, at EU i sin nye jordbundsstrategi fastlægger og fremmer god og innovativ landbrugspraksis, som kan forebygge og mindske truslen om forsøltning af jordbunden eller kontrollere de negative virkninger;
35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bidrage effektivt til at reducere overforbrug af kunstgødning, navnlig kvælstof, ved at sænke de tærskler, der er fastsat i nitratdirektivet; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på FN's miljøprogram resolution om bæredygtig forvaltning af kvælstof og på målet i Colomboerklæringen om at halvere kvælstofaffald fra alle kilder senest i 2030; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre bæredygtig forvaltning af næringsstoffer, herunder ved at forbedre effektiviteten af anvendelse af kvælstof, ekstensivering af husdyrhold i definerede områder, blandet landbrug, der integrerer husdyr og dyrkningssystemer, effektiv udnyttelse af husdyrgødning og større

⁽⁴³⁾ Bruno De Vos og andre, *Benchmark values for forest soil carbon stocks in Europe: Results from a large scale forest soil survey*, Geoderma, Volumes 251–252, August 2015, pp 33-46.

⁽⁴⁴⁾ K. E. Clemmensen et al., *Roots and Associated Fungi Drive Long-Term Carbon Sequestration in Boreal Forest*, Science 339, 1615, 2013.

Onsdag den 28. april 2021

anvendelse — i rotation — af kvælstofbindende afgrøder såsom grøntsager i al relevant lovgivning; opfordrer Kommissionen til at være mere opmærksom på nitrogenoxidemissioner i regnskabet for globale drivhusgasser og til at gøre en mere integreret indsats for at tackle overskydende kvælstof som et klima-, natur- og sundhedsproblem samt tilbyde incitamentter til bedre forvaltning af kvælstof på landbrugsplan;

36. opfordrer til en revision af direktiv 2004/35/EF om miljøansvar for at styrke dets bestemmelse vedrørende forurenede arealer;

37. opfordrer Kommissionen til at sikre sammenhæng mellem den nye jordbundsstrategi og EU's kommende skovstrategi ved at medtage krav om bæredygtig jordbundsforvaltning såsom skovlandbrugspraksis i skovstrategien;

38. opfordrer Kommissionen til omgående at revidere temastrategien for jordbundsbeskyttelse og til at vedtage handlingsplanen for nulforurening i luft, vand og jord («Towards a Zero Pollution Ambition for air, water and soil — building a Healthier Planet for Healthier People»); glæder sig i den forbindelse over Kommissionens hensigt om at øge retssikkerheden for virksomheder og borgere ved at opstille klare mål, målbare mål og en handlingsplan;

39. understreger, at skovlandbrugssystemer aktivt kan give miljømæssige fordele og synergier såsom en indsats mod erosion, bedre biodiversitet, kulstoflagring og vandregulering;

40. opfordrer Kommissionen til at bekæmpe diffus forurening fra landbrugsaktiviteter i overensstemmelse med målene i jord til bord-strategien; glæder sig i denne henseende over Kommissionens meddelelse om revision af direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider; minder om, at der allerede findes mange alternativer til syntetiske pesticider, såsom integreret skadedyrsbekæmpelse (IPM), og at de bør anvendes i større omfang; forventer, at Kommissionen og medlemsstaterne hurtigt imødekommer alle dets opfordringer i beslutningen af 16. januar 2019 om Unionens godkendelsesprocedure for pesticider;

41. beklager, at EU's godkendelsesprocedure for kemikalier, herunder miljørisikovurdering og økotoksikologiske undersøgelser, ikke tager behørigt hensyn til deres virkninger for jordbunden; opfordrer derfor Kommissionen til i EU's nye jordbundsstrategi og i sammenhæng med strategien for bæredygtig brug af kemikalier at vedtage lovgivningsmæssige foranstaltninger for at forbygge og afbøde forurening af jordbunden med kemikalier, navnlig persistente og bioakkumulerende kemikalier (herunder plast og mikroplast), og til at sikre økologisk relevante testbetingelser, der svarer til de faktiske forhold;

42. opfordrer Kommissionen til at støtte forskning med henblik på at bygge bro over videnskloften om jordbundens biodiversitets potentiale til at bekæmpe jordforurening og forureningens indvirkning på jordbundens biodiversitet og til hurtigst muligt at lukke hullerne i lovgivningen vedrørende biocider og veterinærprodukters toksicitet for jordbunden og dens organismer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte arbejdet i ansvarlige agenturer for at sikre udvikling og fremme af alternativer til de mest giftige biocider i veterinær skadedyrsbekæmpelse; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med Det Europæiske Kemikalieagentur at udvikle europæiske grænser for jordbundsforurening med per- og polyfluoralkylstof (PFAS) på grundlag af forsigtighedsprincippet;

43. beklager, at der i kvalitetskontrollen af EU's vandlovgivning ikke drøftes muligheder for bredere integreret miljøforvaltning i oplande, der forbinder vandområdeplanerne med bredere planer for jordbundsbeskyttelse; mener, at en sådan integreret analyse og beslutningstagning vil gavne flere forskellige mål for EU-politikken samt potentielt kan føre til gevinster på lokale forvaltningsniveauer;

44. opfordrer medlemsstaterne til bedre at integrere vand- og jordbundsplanlægning bedre med kombinerede vurderinger af pres og risici (også i vandområdeplaner) og vedtage en integreret tilgang til foranstaltninger, der giver beskyttelse til begge disse miljømedier;

45. er enig med EEA i, at der er behov for harmoniseret, repræsentativ overvågning af jordbunden på tværs af Europa for at udvikle tidlige advarsler om overskridelse af kritiske tærskler og lede en bæredygtig jordbundsforvaltning⁽⁴⁵⁾; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at forbedre og fremskynde indsamlingen og integrationen af data om jordbundens tilstand og tendenser og trusler mod jordbunden på EU-plan; glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af

⁽⁴⁵⁾ Det Europæiske Miljøagenturs »The European environment — state and outlook 2020«, 2019 (Europas miljø — Tilstand og fremtidsudsigter 2020).

Onsdag den 28. april 2021

EU-jordbundsobservatoriet, som bygger på LUCAS Soil; opfordrer Kommissionen til at sikre langsigtet operabilitet for begge instrumenter såvel som tilstrækkelige ressourcer til optimal og regelmæssig overvågning af jordbundens biologiske egenskaber og fysisk-kemiske egenskaber, herunder tilstedeværelsen af landbrugskemikalier og andre forurenende stoffer, herunder nye typer af forurenende stoffer, der vækker bekymring; mener, at dette er grundlæggende for at udfylde hullerne for data og indikatorer og for at støtte den europæiske grønne pagt; understreger behovet for bedre at forstå den proces, der fører til jordforringelse og ørkendannelse i EU; opfordrer Kommissionen til at fastlægge en metode og relevante indikatorer for at vurdere og indsamle data om omfanget af ørkendannelse og jordforringelse i EU;

46. bemærker, at 13 medlemsstater har erklæret sig som berørte parter under De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af ørkendannelse (UNCCD); opfordrer Kommissionen til at integrere målene for bæredygtig udvikling i EU's politikker;

47. noterer sig udfordringerne i form af forvaltning, koordinering og kommunikation og af finansiel, teknisk og juridisk karakter, som hindrer en forbedring af sammenhængen og interoperabiliteten i overvågningen og indsamlingen af oplysninger på EU-plan og nationalt plan; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til i fællesskab at tackle disse udfordringer og fremskynde samarbejdet, herunder inden for EU's ekspertgruppe om jordbundsbeskyttelse, med henblik på at sikre et højt niveau for jordbundsbeskyttelse og undgå dobbeltarbejde og unødvendige bureaukratiske byrder og omkostninger for medlemsstaterne og SMV'erne;

48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre og fremskynde bestræbelserne på fuldt ud at udnytte værdien i vand til især at opnå fuld genanvendelse af næringsstoffer og værdifulde bestanddele fundet i spildevand med henblik på at forbedre cirkulariteten i landbruget og undgå overdreven udledning af næringsstoffer i miljøet;

49. opfordrer Kommissionen til at fremme en årlig konference med deltagelse af medlemsstaterne og relevante interessenter og give dem en afgørende rolle gennem emnespecifikke dialoger;

50. anerkender den vigtige rolle, som en sund jordbund spiller som det største jordbaserede kulstofdræn til opsamling og lagring af kulstof, navnlig i kombination med fordelene ved vådområder og naturbaserede løsninger, som skal fremme opfyldelsen af klimamålene for 2030 samt Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050; understreger, at den nye jordbundsstrategi bør sikre, at jordbundens bidrag til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer indgår i en sammenhæng med resten af EU's klimapolitiske arkitektur; opfordrer derfor medlemsstaterne til at styrke genoprettelsen og den bæredygtige anvendelse af jordbunden som et redskab for klimapolitikken i deres nationale energi- og klimaplaner og navnlig i de foranstaltninger, der gælder for landbrugssektoren og sektoren for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF), og til at bevare, genoprette og øge kulstofdræne (navnlig i områder med kulstofrig jordbund såsom græsarealer og tørvemoser) og desuden til at gøre en indsats for at fremme den bæredygtige brug af jordbunden som led i landbrugspolitikken og reducere emissionerne fra landbruget; mener, at foranstaltninger til at øge kulstofbindingen i jorden bør støttes; glæder sig navnlig over Kommissionens meddelelse om et initiativ vedrørende kulstoflagrende dyrkning og opfordrer Kommissionen til at undersøge flere muligheder;

51. mener, at ikkebæredygtig praksis, der fører til tab af organisk kulstof i jorden og bidrager til klimaændringer, skal forhindres; beklager, at estimater vedrørende kulstofindhold er begrænset til øvre jordhorisonter, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at generere relevante data om kulstofindholdet i de lavere jordbundslag, hvilket vil forbedre forståelsen af jordbundens overordnede potentiale for optagelse af og stigning i kulstofindhold;

52. opfordrer Kommissionen til i den kommende revision af LULUCF-forordningen at fastsætte en måldato for, hvornår alle landbrugsjorder skal være nettokulstofdræn, i overensstemmelse med EU's mål om klimaneutralitet i 2050;

53. understreger, at kulstoflandbrug kan medføre mange fordele: modvirkning af klimaændringer, bedre produktionskapacitet og modstandsdygtighed for jordbunden, øget biodiversitet og reduceret afstrømning af næringsstoffer; opfordrer til at styrke kapacitetsopbygning, netværksarbejde og vidensoverførsel for at fremskynde kulstofbindingen og øge mængden af kulstof lagret i jordbunden og dermed give løsninger på klimaudfordringen;

54. understreger, at ikkebæredygtig brug af jord frigiver kulstof i jorden til atmosfæren, efter at den i århundreder og årtusinder har været en del af jordbundens økosystem;

Onsdag den 28. april 2021

55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at jordbundens multifunktionelle rolle behandles tilstrækkeligt i forskningen, til at optrappe den jordbundsspecifikke forskning og finansiering og til at tilpasse kriterierne for de relevante eksisterende finansieringsprogrammer for at fremme sådanne forskningsprojekter, så de afspejler de særlige forhold, der gør sig gældende for jordbunden i al relateret forskning; glæder sig i denne forbindelse over lanceringen af Horisont Europas mission vedrørende sund jord og fødevarer; opfordrer til, at EU-jordbundsobservatoriet og Det Europæiske Jordbundsdatacenter får en styrket rolle, og til at tildele tilstrækkelige midler til at opfylde deres mission og nå målene i den nye jordbundsstrategi; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at opbygge taksonomisk ekspertise inden for jordbundens biodiversitet og viden om konsekvenserne af jordbundsforhold for økosysteminteraktioner; understreger den gensidige afhængighed mellem jordbund og vand og opfordrer til særlig støtte til forskning i den rolle, som en sund jordbund kan spille for yderligere at reducere diffus forurening til vand;

56. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde tilstrækkelig finansiel støtte og incitamenter til at fremme jordbundsbeskyttelse, bæredygtig forvaltning, bevarelse og genopretning heraf samt innovation og forskning via den fælles landbrugspolitik, samhørighedspolitikken, Horisont Europa og andre tilgængelige finansielle instrumenter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge områder, der er udsat for erosion og har et lavt indhold af organisk kulstof, og områder, som er udsat for komprimering, og som kan have gavn af målrettet finansiering;

57. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelige menneskelige ressourcer og finansiel bæredygtighed i agenturer, der er involveret i arbejdet med temastrategien for jordbundsbeskyttelse; fremhæver, at et tilstrækkeligt niveau af kvalificeret personale er en forudsætning for en vellykket gennemførelse af EU-politikker; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre tilstrækkeligt personale, navnlig i Generaldirektoratet for Miljø;

58. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger til harmoniseret og integreret dataindsamling, et omfattende overvågningssystem og udveksling af oplysninger og bedste praksis vedrørende jordbundsbeskyttelse, bæredygtig forvaltning og genoprettelse af jordbunden i hele Unionen samt maksimere synergiene mellem de eksisterende overvågningssystemer og værktøjerne under den fælles landbrugspolitik;

59. mener, at disse foranstaltninger bør være de grundlæggende betingelser for berettigelse til EU-finansiering eller national finansiering;

60. mener, at medlemsstaterne bør udarbejde og offentliggøre tilstandsrapporter om jordbunden med jævne mellemrum på højst fem år; mener, at de jordbundsdata, som indsamles, skal gøres offentligt tilgængelige online;

61. støtter initiativer, der har til formål at øge offentlighedens bevidsthed om og forståelse for de positive virkninger af jordbundens funktioner og beskyttelse, herunder initiativer, der er knyttet til bæredygtig forvaltning, beskyttelse og genopretning af jordbunden, folkesundhed og miljømæssig bæredygtighed; understreger, at den offentlige opmærksomhed på og forståelse af jordbundens funktioner er afgørende for, at den nye jordbundsstrategi bliver vellykket, og for at sikre borgernes deltagelse, først og fremmest jordejere, landbrugere og skovbrugere, som primære aktører inden for jorddyrkning; opfordrer til større inddragelse af den brede offentlighed i spørgsmål om jordbundens sundhed og miljøkrisen og til støtte for fællesskabsinitiativer til beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af jordbunden; udtrykker sin støtte til World Soil Day og opfordrer indtrængende til at træffe yderligere foranstaltninger for at skabe mere bevidsthed i denne henseende;

62. understreger, at miljørisici, som er omfattet af den kommende obligatoriske due diligence-lovgivning om menneskerettigheder og miljø bør omfatte forringelse af jordbunden på grundlag af målsætningerne og målene i EU's nye jordbundsstrategi;

63. opfordrer Kommissionen som global leder på miljøbeskyttelsesområdet til i EU's nye jordbundsstrategi at inkludere beskyttelse og bæredygtig anvendelse af jordbunden i alle relevante aspekter af dens eksterne politik og i særdeleshed til fuldt ud at tage dette perspektiv i betragtning, når der indgås relevante internationale aftaler, og når eksisterende aftaler revideres;

64. opfordrer Kommissionen til at medtage jordbundsbeskyttelse i kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling i handelsaftaler, idet den træffer foranstaltninger til at imødegå importeret jordbundsforringelse fra disse lande, herunder forringelse forårsaget af biobrændstoffer med meget negative indvirkninger på miljøet, og til at afstå fra at eksportere jordbundsforringelse; opfordrer Kommissionen til at sikre, at produkter, der importeres til EU fra tredjelande, overholder de samme standarder på miljøområdet og for bæredygtig arealanvendelse;

Onsdag den 28. april 2021

65. forstår betydningen af samarbejde på alle niveauer med henblik på effektivt at imødegå alle jordbundstrusler; opfordrer derfor medlemsstaterne til at gå forud som eksempel og overveje at indlede en jordbundskonvention i FN;
 66. udtrykker sin støtte til »Pleje af jordbunden — en vigtig kilde til liv«, Horisont Europas mission foreslået af »Soil Health and Food Mission Board«, og hvis mål er at sikre, at 75 % af jordbunden er sund inden 2030 for at sikre sunde fødevarer, mennesker, natur og klima;
 67. anbefaler, at der udvikles nye grønne områder for skovbrug og skovlandbrug, navnlig i byregioner, for at opveje den negative virkning af det nuværende høje niveau af arealbefæstelse i europæiske byer;
 68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0147

Digital beskatning: OECD-forhandlinger, digitale virksomheders skattemæssige hjemsted og en eventuel europæisk digital skat

Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om digital beskatning: OECD-forhandlinger, digitale virksomheders skattemæssige hjemsted og en eventuel europæisk digital skat (2021/2010(INI))

(2021/C 506/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 113 og 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 1.-2. oktober 2020 ⁽¹⁾ og den 21. juli 2020 ⁽²⁾,
- der henviser til Økofinrådets konklusioner af 27. november 2020 ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag, der endnu ikke er vedtaget, navnlig om det fælles selskabsskattegrundlag (FSSG), det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (FKSSG) ⁽⁴⁾ og pakken om digital beskatning ⁽⁵⁾ samt Parlamentets holdninger til disse forslag,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. januar 2019 med titlen »På vej mod en mere effektiv og demokratisk beslutningstagning inden for EU's skattepolitik« (COM(2019)0008),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. februar 2020 med titlen »Europas digitale fremtid i støbeskeen« (COM(2020)0067),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2020 med titlen »En handlingsplan for en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien« (COM(2020)0312),
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2015 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning ⁽⁶⁾, foreslået af Det Særlige Udvalg om Afgørelser i Skattespørgsmål og Andre Foranstaltninger af Lignende Art eller med Lignende Virkning (TAXE-udvalget),
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2016 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning ⁽⁷⁾, foreslået af dets andet Særlige Udvalg om Afgørelser i Skattespørgsmål og Andre Foranstaltninger af Lignende Art eller med Lignende Virkning (TAXE2-udvalget),
- der henviser til sin henstilling af 13. december 2017 til Rådet og Kommissionen på baggrund af undersøgelsen vedrørende hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse foretaget af dets undersøgelsesudvalg til undersøgelse af påstande om overtrædelser af og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten for så vidt angår hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse (PANA-udvalget) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13-2020-INIT/da/pdf>

⁽²⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10-2020-INIT/da/pdf>

⁽³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13350-2020-INIT/da/pdf>

⁽⁴⁾ Forslag af 25. oktober 2016 til Rådets direktiv om et fælles selskabsskattegrundlag (FSSG) (COM(2016)0685) og af 25. oktober 2016 om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) (COM(2016)0683).

⁽⁵⁾ Pakken består af Kommissionens meddelelse af 21. marts 2018 med titlen »Nødvendigheden af at fastsætte en moderne, retfærdig og effektiv beskatningsstandard for den digitale økonomi« (COM(2018)0146), forslaget af 21. marts 2018 til Rådets direktiv om regler vedrørende selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse (COM(2018)0147), forslaget af 21. marts 2018 til Rådets direktiv om et fælles system for en skat på indtægter fra levering af visse digitale tjenester (COM(2018)0148) og Kommissionens henstilling af 21. marts 2018 om selskabsbeskatning relateret til en væsentlig digital tilstedeværelse (C(2018)1650).

⁽⁶⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 51.

⁽⁷⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 79.

⁽⁸⁾ EUT C 369 af 11.10.2018, s. 123.

Torsdag den 29. april 2021

- der henviser til sin beslutning af 26. marts 2019 om økonomisk kriminalitet, skatteunddragelse og skatteundgåelse ⁽⁹⁾, foreslået af det særlige udvalg om økonomisk kriminalitet, skatteunddragelse og skatteundgåelse (TAX3),
 - der henviser til Kommissionens opfølgning på hver af Parlamentets ovennævnte beslutninger ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sin undersøgelse af digitaliseringens indvirkning på internationale skattespørgsmål ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til G20/OECD's inklusive ramme om handlingsplanen vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS) fra oktober 2015, særlig tiltag 1 vedrørende de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen,
 - der henviser til G20/OECD's inklusive rammes foreløbige rapport om skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen, der blev vedtaget i 2018, og dens arbejdsprogram for udvikling af en konsensusløsning på de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, som blev vedtaget i maj 2019,
 - der henviser til følgeerklæringen og rapporterne om planerne for søjle 1 og søjle 2, der blev vedtaget inden for rammerne af G20/OECD's inklusive ramme i oktober 2020, samt resultaterne af en økonomisk analyse og konsekvensanalyse foretaget af OECD's sekretariat, der er vedhæftet den,
 - der henviser til resultaterne af de forskellige G7-, G8- og G20-topmøder om internationale skattespørgsmål,
 - der henviser til det igangværende arbejde i De Forenede Nationers ekspertudvalg om internationalt skattesamarbejde om beskatningsmæssige udfordringer vedrørende digitaliseringen af økonomien,
 - der henviser til Kommissionens indledende konsekvensanalyse af en digital afgift af 14. januar 2021 (Ares(2021) 312667),
 - der henviser til sin beslutning af 18. december 2019 om retfærdig beskatning i en digitaliseret og globaliseret økonomi: BEPS 2.0 ⁽¹²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Budgetudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0103/2021),
- A. der henviser til, at de nuværende internationale selskabsskatte regler er baseret på principper, der blev udviklet i begyndelsen af det 20. århundrede og ikke længere egner sig til en stadig mere globaliseret og digitaliseret økonomi og dermed giver mulighed for flere former for skadelig skattepraksis, der undergraver de offentlige finanser og fair konkurrence;
- B. der henviser til, at proportionaliteten og gennemførligheden af disse internationale skatte regler nu er genstand for en revision i forbindelse med OECD-forhandlingerne med henblik på at sikre europæiske virksomheders konkurrenceevne i en stadig mere globaliseret og digitaliseret økonomi;
- C. der henviser til, at den digitale økonomi har forværret de eksisterende problemer som følge af multinationale selskabers overdrevne afhængighed af immaterielle aktiver såsom intellektuel ejendomsret;

⁽⁹⁾ EUT C 108 af 26.3.2021, s. 8.

⁽¹⁰⁾ Den fælles opfølgning af 16. marts 2016 om større gennemsigtighed, samordning og konvergens i EU's selskabsbeskatningspolitik og beslutningerne fra TAXE, opfølgningen af 16. november 2016 på beslutningen fra TAXE2, opfølgningen på PANA-henstillingen af april 2018 og opfølgningen af 27. august 2019 på beslutningen fra TAX3.

⁽¹¹⁾ Hadzhieva, E., »Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies«, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdeling A — Økonomisk og Videnskabelig Politik og Livskvalitet, februar 2019.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0102.

Torsdag den 29. april 2021

- D. der henviser til, at G20-landene efter finanskrisen i 2008-2009 og en række afsløringer af skatteunddragelsespraksisser, aggressiv skatteplanlægning, skatteundgåelse og hvidvaskning af penge blev enige om at tage disse spørgsmål op på globalt plan på OECD-plan gennem projektet om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS), hvilket førte til BEPS-handlingsplanen;
- E. der henviser til, at det med BEPS-handlingsplanen lykkedes at skabe en global konsensus om mange aspekter med henblik på at bekæmpe skatteunddragelse, aggressiv skatteplanlægning og skatteundgåelse; der henviser til, at man imidlertid ikke nåede til enighed om håndteringen af de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, hvilket førte til vedtagelsen af en særskilt endelig rapport om tiltag 1 i BEPS-handlingsplanen (BEPS Action 1 — 2015 Final Report);
- F. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret til en reform af det internationale selskabsskattesystem med henblik på at tackle skatteunddragelse, skatteundgåelse og udfordringerne i forbindelse med beskatning af den digitale økonomi;
- G. der henviser til, at Kommissionen fremsatte to forslag om beskatning af den digitale økonomi i 2018, herunder en midlertidig kortsigtet løsning, der indfører en skat på digitale tjenester, og en langsigtet løsning, der definerer en væsentlig digital tilstedeværelse som kobling til selskabsbeskatning, og som bør erstatte skatten på digitale tjenester; der henviser til, at Kommissionen den 25. oktober 2016 fremsatte et forslag til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (COM(2016)0683); der henviser til, at Parlamentet støttede alle disse forslag, men at de ikke blev vedtaget i Rådet, hvilket tvang nogle medlemsstater til ensidigt at indføre en skat på digitale tjenester;
- H. der henviser til, at ikkekoordineret og forskellig beskatning af digitale tjenester, som medlemsstaterne indfører, med forskellige beskatningsregler og -kriterier, øger fragmenteringen inden for EU's indre marked, skaber øget usikkerhed på skatteområdet og er mindre effektiv sammenlignet med en fælles løsning på europæisk plan;
- I. der henviser til, at foranstaltninger, som medlemsstaterne indfører ensidigt, sandsynligvis vil føre til flere internationale handelstvister, hvilket kan påvirke både digitale og ikkedigitale virksomheder i det indre marked;
- J. der henviser til, at OECD/G20's inklusive ramme vedrørende BEPS gennem sin Taskforce vedrørende den Digitale Økonomi i overensstemmelse med et mandat fra G20-finansministrene i marts 2017 og efter vedtagelsen af et arbejdsprogram i maj 2019 har arbejdet på en konsensusbaseret global løsning baseret på to søjler: Søjle 1 om fordelingen af beskatningsrettigheder gennem nye regler om overskudsfordeling og tilknytning og søjle 2 om håndtering af de resterende BEPS-spørgsmål og med indførelse af en minimumsskattesats;
- K. der henviser til, at G20/OECD's inklusive ramme den 12. oktober 2020 offentliggjorde en pakke bestående af en erklæring og rapporter om planerne for søjle 1 og søjle 2, som afspejler sammenfaldende synspunkter om en række politiske træk, principper og parametre i begge søjler og samtidig udpeger de resterende politiske og tekniske spørgsmål, der skal tages op;
- L. der henviser til, at fortjenesten for førende multinationale selskaber på det digitale område er steget betydeligt i de seneste år; der henviser til, at nedlukningerne som reaktion på covid-19-pandemien har fremskyndet overgangen til en økonomi baseret på digitale tjenester yderligere, hvilket har stillet fysiske virksomheder, og navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), endnu dårligere; der henviser til, at der er et presserende behov for at handle hurtigt under hensyntagen til G20/OECD's inklusive rammes mål om at afslutte forhandlingerne i juli 2021 som et godt første skridt mod at sikre en mere ligelig fordeling af skattebyrden;
- M. der henviser til, at passende international skattelovgivning er nøglen til at forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse og til at udforme et retfærdigt og effektivt beskatningssystem, der tackler ulighed og sikrer sikkerhed og stabilitet, hvilket er en forudsætning for konkurrenceevne samt for lige konkurrencevilkår mellem virksomheder, navnlig for SMV'er;
- N. der henviser til, at digitaliseringen af økonomien har givet mindre virksomheder overalt og fra forskellige sektorer mulighed for at blive mere konkurrencedygtige og nå ud til nye kunder; der henviser til, at mindre nystartede virksomheder og opskalerede virksomheder fortsat ikke bør bebyrdes med EU-foranstaltninger vedrørende digital beskatning;

Torsdag den 29. april 2021

- O. der henviser til, at digitale virksomheder i høj grad af baseret på immaterielle aktiver til at skabe indhold, navnlig udnyttelse og monetisering af brugerdata, og denne værdiskabelse indfanges ikke af de nuværende skattesystemer; der henviser til, at dette fænomen fører til manglende overensstemmelse mellem stedet for værdiskabelsen og beskatningsstedet;
- P. der henviser til, at manglen på en international aftale eller en EU-forordning om digital beskatning er en forhindring for et mere konkurrencedygtigt og vækstvenligt erhvervs miljø i det digitale indre marked;
- Q. der henviser til, at den alvorlige økonomiske krise, som Den Europæiske Union står i, kræver moderne skattepolitikker, der giver medlemsstaterne mulighed for mere effektivt og virkningsfuldt at opkræve skatter for aktiviteter, der udføres i det indre marked;
- R. der henviser til, at medlemsstaterne bør arbejde tæt sammen og indtage en fælles, stærk og ambitiøs holdning i internationale skatteforhandlinger;
- S. der henviser til, at det i Rådets konklusioner af 27. november 2020 hedder, at Det Europæiske Råd vil »vurdere situationen med hensyn til arbejdet med det vigtige spørgsmål om digital beskatning« i marts 2021;
- T. der henviser til, at G20's finansministre mødtes den 7.-8. april 2021 og vil mødes den 9.-10. juli 2021 og gøre status over forhandlingerne om den inklusive ramme for begge søjler i de internationale forhandlinger;

Håndtering af udfordringer som følge af digitaliseringen af økonomien

1. bemærker, at de nuværende internationale skatteregler stammer tilbage fra begyndelsen af det 20. århundrede, og at beskatningsretten hovedsagelig er baseret på virksomhedernes fysiske tilstedeværelse; påpeger, at digitalisering og stærk afhængighed af immaterielle aktiver betragteligt har øget virksomheders evne til at udøve betydelige forretningsaktiviteter i en jurisdiktion uden fysisk tilstedeværelse, og at skatter, der betales i én jurisdiktion, derfor ikke længere afspejler den værdi og det overskud, der skabes dér, hvilket kan føre til udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud;
2. opfordrer til en ny og mere retfærdig fordeling af beskatningsrettigheder for stærkt digitaliserede multinationale selskaber og en revision af det traditionelle begreb fast driftssted, da det ikke omfatter den digitale økonomi; minder om Parlamentets holdning til det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (F(K)SSG) med henblik på at skabe et virtuelt fast driftssted under hensyntagen til, hvor værdien registreres, og på grundlag af værdi og fortjeneste, der genereres af brugerne; understreger, at brugere af onlineplatforme og forbrugere af digitale tjenester i dag er centrale elementer i stærkt digitaliserede virksomheders værdiskabelse og ikke kan flyttes uden for en jurisdiktion på samme måde som kapital og arbejdskraft, og at de derfor bør tages i betragtning ved udarbejdelsen af definitionen af en ny skattemæssig tilknytning for at tilvejebringe effektive retsmidler mod aggressiv skatteplanlægning og skatteundgåelse;
3. deler frygten for, at en snæver definition af de pågældende problemer vil resultere i, at der kun udarbejdes målrettede regler for visse virksomheder; understreger, at afregningspriser, definitionen af faste driftssteder og huller i beskatningen, der skyldes forskellige og uforholdsmæssigt komplekse skattesystemer, må revideres, navnlig i forbindelse med dobbeltbeskatningsaftaler;
4. understreger, at nye løsninger til beskatning af den digitale økonomi helst bør beskatte overskud, ikke indtægter;
5. noterer sig den betydelige udvikling i vores økonomier, som er forårsaget af digitalisering og globalisering; noterer sig digitaliseringens positive virkninger for vores samfund og vores økonomier samt dens store potentiale for skatteforvaltningen, der fungerer som et redskab til at levere bedre service til borgerne, øge offentlighedens tillid til skattemyndighederne og forbedre konkurrenceevnen; beklager manglerne i det internationale skattesystem, som ikke altid er egnet til at tackle udfordringerne i forbindelse med globaliseringen og digitaliseringen på passende vis; opfordrer til indgåelse af en aftale, der sikrer mod et retfærdigt og effektivt skattesystem, hvor den nationale suverænitets på beskatningsområdet respekteres;
6. opfordrer til en reform af skattesystemet for at bekæmpe skattesvig og skatteundgåelse; understreger, at Unionen og dens medlemsstater bør gå i spidsen for at afhjælpe disse mangler;
7. fremhæver behovet for at beskaffe multinationale selskaber på grundlag af en retfærdig og effektiv metode til fordeling af beskatningsrettigheder mellem landene; minder om Kommissionens forslag om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG);

Torsdag den 29. april 2021

8. fremhæver behovet for at tackle underbeskatningen af den digitaliserede økonomi; understreger behovet for at tage hensyn til stærkt digitaliserede multinationale selskabers iboende mobilitet, navnlig med henblik på værdiskabelse, og sikre en retfærdig fordeling af beskatningsrettigheder mellem alle lande, hvor de udøver økonomisk aktivitet og værdiskabelse, herunder F&U; bemærker, at nogle eksisterende dobbeltbeskatningsaftaler kan forhindre en retfærdig fordeling af beskatningsretten, og opfordrer til, at de ajourføres; fremhæver den særlige situation i små perifere medlemsstater;
9. mener, at der er behov for yderligere undersøgelser af den overordnede skattebyrde for forskellige forretningsmodeller; beklager, at skatteundgåelse ikke kun er til skade for opkrævningen af offentlige indtægter, hvilket hæmmer offentlige tjenesteydelser og flytter skattebyrden over på den gennemsnitlige borger og dermed skaber mere ulighed, men også har markedsforvridende virkninger ved at stille virksomheder, navnlig SMV'er, ringere, samtidig med at der skabes hindringer for nye lokale aktører; understreger behovet for at tage højde for potentielle SMV-adgangsbarrierer med henblik på at undgå at skabe en digital sektor med kun få store aktører;
10. minder om, at virksomheder i øjeblikket gennemsnitligt kun pålægges en effektiv skattesats på 9,5 % i modsætning til 23,2 % for traditionelle virksomhedsmodeller;
11. understreger, at behovet for digitaliserede tjenesteydelser i mellemtiden er eksploderet som følge af forpligtelsen til at udføre mange opgaver på afstand i forbindelse med covid-19; bemærker derfor, at udbydere af sådanne digitaliserede tjenester er blevet stillet gunstigere end traditionelle virksomheder, navnlig SMV'er;
12. fremhæver, at det i den endelige rapport fra OECD/G20 om tiltag 1 i BEPS-handlingsplanen (BEPS Action 1 — 2015 Final Report) konkluderes, at den digitale økonomi i stigende grad bliver til selve økonomien; anerkender den hurtige digitalisering af de fleste økonomiske sektorer og behovet for et fremtidssikkert skattesystem, der ikke afgrænser den digitale økonomi, men sikrer en retfærdig fordeling af indtægter på tværs af de forskellige lande, hvor værdien skabes;
13. bemærker betydningen af at skelne mellem beskatningens og reguleringens rolle og at fremtidens digitale skattepolitikker ikke bør formuleres med henblik på at udbedre mangler i den digitale økonomi såsom leje fra monopolmagt over information, hvor reguleringsmæssige foranstaltninger i stedet ville være mere passende;

En global multilateral aftale: den foretrukne, men ikke den eneste vej frem

14. opfordrer til en international aftale, der sigter mod et retfærdigt og effektivt skattesystem; glæder sig over bestræbelserne inden for G20/OECD's inklusive ramme på at nå frem til en global konsensus om en multilateral reform af det internationale skattesystem for at tackle udfordringerne med fortsat overførsel af overskud og den digitaliserede økonomi; beklager imidlertid, at fristen for en aftale, der var fastsat til udgangen af 2020, blev overskredet; anerkender fremskridtene i drøftelserne om forslagene på teknisk plan på trods af de forsinkelser, covid-19-pandemien har forårsaget, og opfordrer til en hurtig aftale inden midten af 2021 i en inklusiv forhandlingsproces; opfordrer medlemsstaterne til også aktivt at engagere sig i skattespørgsmål i andre internationale fora såsom FN;
15. bemærker, at den to søjle-tilgang, der foreslås i G20/OECD's inklusive ramme, ikke afgrænser den digitaliserede økonomi, men søger en samlet løsning på de nye udfordringer, som den udgør; noterer sig de divergerende opfattelser blandt medlemmerne af den inklusive ramme; mener imidlertid, at begge søjler bør betragtes som komplementære og bør vedtages inden midten af 2021;
16. understreger, at søjle 2 sigter efter at tackle de resterende BEPS-udfordringer, navnlig ved at sikre, at store multinationale selskaber, herunder de digitaliserede, betaler en minimumsselskabsskat, uanset hvor de befinder sig; glæder sig over det nye momentum i forhandlingerne om G20/OECD's inklusive ramme, der blev skabt af den amerikanske regerings nylige forslag om et »stærkt incitament for nationer til at tilslutte sig en global aftale, der gennemfører minimumsskatteregler på verdensplan«; bemærker, at sådanne forslag omfatter en forhøjelse af minimumsskatten på »Global Intangible Low-Taxed Income (GILTI)« til 21 % og en SHIELD-sats (Stopping Harmful Inversion and Ending Low-tax Developments), som ville svare til GILTI-satsen, hvis der ikke indgås en global aftale om søjle II ⁽¹³⁾; mener, at et effektivt minimumsniveau bør fastsættes på et rimeligt og tilstrækkeligt niveau med henblik på at modvirke overførsel af overskud og forhindre skadelig skattekonkurrence;

⁽¹³⁾ The Made In America Tax Plan, 2021, US Department of the Treasury, s. 12.

Torsdag den 29. april 2021

17. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at de fremtidige kompromiser i forbindelse med forhandlingerne om G20/OECD's inklusive ramme tager hensyn til EU's interesser og undgår at tilføje mere kompleksitet og yderligere bureaukrati for SMV'er og borgere;

18. glæder sig over indsatsen fra OECD's sekretariat for at finde en løsning på spørgsmålet om tilpasning af vores nuværende internationale skatteregler til en globaliseret og digitaliseret økonomi; glæder sig over forslaget under søjle 1 om en ny skattemæssig tilknytning og nye beskatningsrettigheder, som vil skabe mulighed for at beskatte multinationale selskaber i markedsjurisdiktioner, selv når de ikke har nogen fysisk tilstedeværelse, baseret på deres økonomiske aktivitet; understreger, at interaktionen med brugere og forbrugere bidrager væsentligt til værdiskabelse i stærkt digitaliserede forretningsmodeller og derfor bør tages i betragtning ved tildelingen af beskatningsrettigheder; bemærker, at nogle politiske valgmuligheder fortsat skal afgøres på globalt niveau;

19. anerkender, at det såkaldte »beløb A« vil skabe en ny beskatningsret for jurisdiktioner på markedet; understreger, at anvendelsesområdet for disse nye beskatningsrettigheder bør omfatte alle store multinationale selskaber, som kan deltage i BEPS-praksisser, og som minimum dækker automatiserede digitale tjenester og forbrugerorienterede virksomheder, uden at det skaber yderligere og unødvendige byrder for SMV'er eller øger brugernes omkostningerne ved tjenesterne;

20. opfordrer medlemsstaterne til at støtte en aftale for at sikre, at tilstrækkelige mængder af overskud omforderes til markedsjurisdiktioner, og som skal gå ud over skelnen mellem rutinemæssigt og ikke-rutinemæssigt overskud, hvilket kan føre til en rent kunstig skelnen;

21. er bekymret for, at et alt for komplekst system faktisk kunne skabe muligheder for at omgå de for nylig vedtagne regler, og opfordrer OECD og de forhandlende medlemsstater til at arbejde hen mod en enkel og brugbar løsning; opfordrer til, at der tages hensyn til resultaterne vedrørende de administrative konsekvenser af OECD's og G20's BEPS-handlingsplan;

22. anbefaler, at de politiske valgmuligheder, som medlemsstaterne forsvare under forhandlingerne, bør mindske kompleksiteten; støtter derfor forenklede administrative processer for multinationale selskaber, der er underlagt de nye beskatningsrettigheder, også med henblik på lettelse af gennemførelsesbyrden for medlemsstaterne, under hensyntagen til medlemsstater, der ikke er involveret i beskatningsordninger, som forvrider konkurrencen, f.eks. såkaldte »sweetheart deals«; mener, at en reform af armslængdeprincippet ville være hensigtsmæssigt;

23. opfordrer Kommissionen og Rådet til at intensivere dialogen med den nye amerikanske regering om digital skattepolitik med henblik på at finde frem til en fælles tilgang inden for rammerne af forhandlingerne i G20/OECD's inklusive ramme inden juni 2021; glæder sig over den nylige erklæring fra den nye amerikanske regering, om at den igen vil deltage aktivt i OECD-forhandlinger med henblik på at nå frem til en aftale og gå bort fra »safe harbour«-konceptet; opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere konsekvenserne af de nye foreslåede tilpasninger, som USA har foretaget i søjle 1; opfordrer medlemsstaterne til at modsætte sig den »safe harbour«-klausul, som risikerer at underminere reformbestrebelse i alvorlig grad; opfordrer Kommissionen til at forfølge et af sine egne forslag om håndtering af udfordringerne ved en digitaliseret økonomi, hvis en »safe harbour«-klausul inkluderes i reformens søjle 1; minder i den henseende om Kommissionens langsigtede forslag til en væsentlig digital tilstedeværelse;

24. bemærker forslaget om en mekanisme til forebyggelse og bilæggelse af tvister med henblik på at undgå dobbeltbeskatning og øge accepten af de nye regler; fremhæver den vigtige rolle, som sidstnævnte mekanisme spiller, navnlig i overgangsperioden, indtil den nye internationale skatteordning er på plads; understreger imidlertid, at skattesikkerhed bedst opnås ved at fastsætte enkle, klare og harmoniserede regler, der forhindrer tvister i det hele taget; fremhæver, at ingen mekanisme til forebyggelse og bilæggelse af tvister bør sætte udviklingslande i en ufordelagtig position;

25. forstår, at skadelige handelstvister og repressalier, der har potentielt negative virkninger for andre økonomiske sektorer, bør undgås med en international aftale;

26. opfordrer Kommissionen til at færdiggøre sin egen konsekvensanalyse af søjle 1 og 2's indvirkning på opkrævningen af indtægter for medlemsstaterne og informere Rådet og Parlamentet om undersøgelsens resultater; opfordrer Kommissionen til på grundlag af denne konsekvensanalyse at rådgive og vejlede medlemsstaterne i at indtage positioner i forhandlingerne, som forsvare EU's interesser;

Torsdag den 29. april 2021

27. opfordrer hver medlemsstat og Kommissionen til at koordinere deres holdninger med henblik på at tale med én stemme;

En opfordring til omgående handling fra EU's side

28. beklager, at den manglende evne til at finde en løsning inden for rammerne af G20/OECD's inklusive ramme i oktober 2020 har forlænget underbeskatningen af den digitaliserede økonomi; understreger, at covid-19-pandemien i vid udstrækning har gavnet digitaliserede virksomheder, hovedsagelig dem, der var i stand til at opskalere deres aktiviteter, mens mange andre virksomheder, navnlig SMV'er, har lidt skade, og at den har fremskyndet overgangen til en digitaliseret økonomi, hvilket yderligere understreger behovet for at finde multilaterale løsninger til reform af det nuværende skattesystem for at sikre, at den digitaliserede økonomi yder et rimeligt bidrag;

29. fremhæver, at regeringer er nødt til at opkræve hidtil usete midler med henblik på genopretning efter covid-19-krisen, og at mobiliseringen af indtægter fra underbeskattede sektorer kan bidrage til at finansiere genopretningen;

30. mener, at skattemæssige udfordringer som følge af den digitaliserede økonomi er et globalt spørgsmål, og at der er et presserende behov for en aftale på G20/OECD-niveau for at muliggøre international koordinering; mener, at en ambitiøs og harmoniseret international løsning er at foretrække i forhold til et kludetæppe af nationale eller regionale digitale skatter, der indebærer potentielle risici, og har langt større chance for at opnå enstemmig støtte i Rådet;

31. insisterer derfor på, at EU, uanset hvordan forhandlingerne i G20/OECD's inklusive ramme skrider frem, bør have en subsidiær holdning og være rede til at indføre sine egne løsninger til beskatning af den digitale økonomi inden udgangen af 2021, navnlig fordi OECD's forslag kun omfatter en snæver gruppe af selskaber og kan vise sig at være utilstrækkelige; opfordrer Kommissionen til at overholde den interinstitutionelle aftale om budgetspørgsmål af 16. december 2020 ved at fremlægge sine forslag til en digital afgift senest i juni 2021 og samtidig foregribe deres forenelighed med reformen af G20/OECD's inklusive ramme, hvis der opnås enighed om den; anbefaler Kommissionen at fremlægge en køreplan, som tager hensyn til forskellige scenarier, navnlig med og uden aftale på OECD-niveau i midten af 2021;

32. opfordrer Kommissionen til navnlig at overveje at indføre en midlertidig EU-skat på digitale tjenester som et nødvendigt første skridt; understreger, at hvis der indgås en international aftale inden for G20/OECD's inklusive ramme, bør disse europæiske løsninger tilpasses i overensstemmelse hermed; minder om, at en EU-skat på digitale tjenester kun kan overvejes som et midlertidigt første skridt;

33. opfordrer EU til at gennemføre det kommende resultat af de internationale forhandlinger på en harmoniseret måde og opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til dette formål;

34. peger på, at hvis OECD-forhandlingerne ikke lykkes, vil det føre til yderligere opsplitning med hensyn til digitale skatter, som også kan være skadelig for europæiske virksomheder, der sigter mod at udvide deres forretningsmodeller til andre markeder; minder om vigtigheden af at nå en aftale på OECD-niveau for at undgå potentielle handelskrige; fremhæver, at der på trods af, at beskatning henhører under medlemsstaternes kompetence, er behov for en stærk koordinering;

35. understreger, at digitale virksomheder i EU, der har hovedsæde i en EU-medlemsstat og er underlagt EU-selskabsskat, er dårligere stillet end udenlandske virksomheder, der ikke har nogen »fysisk tilstedeværelse« i nogen medlemsstat og derfor kan undgå at betale selskabsskat i EU, selv om de opererer med europæiske brugere; understreger, at der er behov for at skabe lige vilkår for udbydere af traditionelle tjenester og automatiserede digitaliserede tjenester og forbrugerorienterede virksomheder i EU ved at sikre, at sidstnævnte beskattes, hvor de genererer overskud, og med en passende sats;

36. understreger, at en EU-skat på digitale tjenester skal undgå at generere unødvendige stigninger i efterlevelsese-kostningerne, levere klare definitioner og gennemsigtige bestemmelser, som er lette at overholde og håndhæve, og fremme retssikkerheden;

37. opfordrer til vedtagelse af forholdsmæssige regler for at undgå at undergrave SMV'er, opstartsvirksomheder og virksomheder, som er i gang med processen med at digitalisere deres virksomheder; understreger, at skattepolitik kan være et af redskaberne til at støtte det indre markeds konkurrenceevne i denne henseende; understreger, at det er nødvendigt med en vækstvenlig skattepolitik, som sigter mod at styrke det indre markeds internationale konkurrenceevne;

Torsdag den 29. april 2021

38. understreger behovet for at revidere de eksisterende regler om dobbeltbeskatning for at sikre, at alt overskud, der forlader EU, beskattes;

39. bemærker, at nogle medlemsstater anser beskatning af store stærkt digitaliserede virksomheder for at være et presserende problem og derfor har indført afgifter på digitale tjenester på nationalt plan; bemærker, at disse nationale digitale afgifter har en indvirkning på international handel og internationale forhandlinger; understreger imidlertid, at indførelse af nationale løsninger kan skabe en risiko for fragmentering og skattemæssig usikkerhed inden for det indre marked; understreger, at stigningen i nationale foranstaltninger gør det endnu mere presserende at indføre en koordineret europæisk løsning; minder om, at disse nationale foranstaltninger bør udfases, hvis der findes en multilateral løsning;

40. minder om, at selv om beskatning primært henhører under medlemsstaternes kompetence, skal den i videst muligt omfang udøves af regeringerne på en måde, der er i overensstemmelse med de fælles principper i EU-retten for at sikre sammenhæng mellem de nationale rammer og dermed muliggøre fair konkurrence og undgå en negativ indvirkning på den overordnede sammenhæng i EU's skatteprincipper;

41. bemærker, at Rådet ikke nåede til enighed om nogen af Kommissionens relaterede forslag, dvs. skatten på digitale tjenester, den betydelige digitale tilstedeværelse eller FSSG og FKSSG; opfordrer medlemsstaterne til at genoverveje deres holdninger til disse forslag i tilfælde af, at OECD-forhandlingerne slår fejl, navnlig i lyset af de hidtil usete omstændigheder som følge af covid-19-krisen, eller overveje at integrere dem i en potentiel kommende gennemførelse af OECD-forhandlingerne og til at overveje alle de muligheder, der er fastsat i traktaterne, hvis der ikke kan opnås enstemmighed;

42. opfordrer medlemsstaterne til at relancere en politisk dialog på højt niveau i Rådet for at bane vejen for en beslutning med hensyn til digital beskatning inden for det indre marked, uanset resultatet af internationale forhandlinger; opfordrer Rådet til at gøre fremskridt med lovgivningssager, der allerede er vedtaget af Parlamentet, for at overholde princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne;

43. glæder sig over Kommissionens indledende konsekvensanalyse af en digital afgift af 14. januar 2021; bemærker, at digitalisering kan øge produktiviteten og forbrugernes velfærd, men at det også er af afgørende betydning at sikre, at store, stærkt digitaliserede virksomheder bidrager med deres rimelige andel til samfundet; opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere, hvordan omfanget, definitionen og segmenteringen af digitale aktiviteter, transaktioner, tjenester eller virksomheder vil være i overensstemmelse med de internationale bestræbelser på at finde en global løsning;

44. anerkender de tre skattepolitiske løsningsmodeller, der er nævnt i den indledende konsekvensanalyse, herunder:

- a) et tillæg til selskabsskatten, der er forenelig med internationale forhandlinger og bilaterale skatteaftaler
- b) en skat baseret på indtægter i mangel af en effektiv internationalt aftalt løsning, men påpeger imidlertid, at en digital skat helst bør beskattes overskud
- c) en skat på digitale transaktioner mellem virksomheder i EU, der risikerer at flytte skattebyrden fra store digitaliserede virksomheder til mindre virksomheder, som er afhængige af disse tjenester;

45. anmoder om en detaljeret vurdering af de virkninger, som hver løsningsmodel vil have på både EU's digitale dagsorden og det indre marked, samt eventuelle handelstvister og gengældelsesforanstaltninger fra andre økonomiske aktører og mulige afsmittende virkninger på andre økonomiske sektorer;

46. opfordrer til, at Parlamentet får en større rolle i lovgivningsprocedurerne på skatteområdet; opfordrer Kommissionen til at undersøge alle de muligheder, traktaterne tilbyder; noterer sig i denne forbindelse Kommissionens forslag til køreplan for beslutningstagning med kvalificeret flertal i dens meddelelse af 15. januar 2019 med titlen »På vej mod en mere effektiv og demokratisk beslutningstagning inden for EU's skattepolitik«;

En digital afgift som en ny egen indtægt for EU

47. glæder sig over den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter⁽¹⁴⁾, i overensstemmelse med princippet om

⁽¹⁴⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

Torsdag den 29. april 2021

bruttoopgørelse, og minder om Kommissionens retligt bindende tilsagn om at forelægge et lovgivningsforslag om en digital EU-afgift som en egen indtægt inden juni 2021; understreger det juridisk bindende tilsagn fra Parlamentet, Rådet og Kommissionen om straks at følge de skridt, der er fastsat i køreplanen, med henblik på at indføre den senest den 1. januar 2023;

48. minder om, at Parlamentet har gentaget sit tilsagn om at indføre en digital EU-afgift som en egen indtægt med et stort flertal i en række betænkninger og beslutninger ⁽¹⁵⁾;

49. understreger, at IIA, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter, forpligter Rådet, Parlamentet og Kommissionen til uigenkaldeligt at gå videre med en digital EU-afgift, der vil indgå i det langsigtede EU-budget som en egen indtægt og en langsigtet stabil indtægt; understreger, at uanset om de grundlæggende regler fastlægges på OECD-niveau eller EU-niveau, kan og vil indtægter fra digital beskatning i medlemsstaterne blive en egen indtægt; mener, at samme tilgang også bør følges for alle andre indtægter, der skabes af enhver aftale på OECD-niveau;

50. mener, at indtægterne fra en digital EU-afgift ville være uløseligt forbundet med det indre markeds åbne grænser og den »digitale Union« og derfor vil udgøre et yderst egnet og reelt grundlag for en egen indtægt for EU; understreger, at hvis denne nye strøm af offentlige indtægter afsættes til EU-budgettet, vil det bidrage til at løse en række problematiske spørgsmål i forbindelse med finanspolitisk ækvivalens og finanspolitisk sammenhæng;

51. opfordrer til en skatteudformning og -gennemførelsesregler, der har til formål at minimere risikoen for, at de økonomiske byrder i forbindelse hermed pålægges EU-borgere og -forbrugere; er overbevist om, at hvis indtægterne fra den digitale skat omdannes til en egen indtægt for EU-budgettet, vil det bidrage til at sprede og omfordele sådanne omkostninger på en retfærdig måde på tværs af medlemsstaterne;

52. minder om, at egne indtægter baseret på EU's digitale afgift og/eller OECD-reglerne ikke formelt skal øremærkes til udgifter under et bestemt program eller en bestemt fond i overensstemmelse med princippet om bruttoopgørelse; minder om, at de vil udgøre en generel indtægt sammen med andre nye egne indtægter, hvis samlede beløb bør være tilstrækkeligt til som minimum at dække omkostningerne ved tilbagebetalinger fra genopretningsinstrumentet Next Generation EU; minder om, at enhver indtægt fra nye egne indtægter, der overstiger det faktiske behov for tilbagebetalinger, fortsat vil tjene EU-budgettet som almindelig indtægt;

53. minder om, at institutionerne som anført i punkt G i bilag II til IIA anerkender, at indførelsen af en kurv af nye egne indtægter bør støtte en passende finansiering af Unionens udgifter i FFR;

54. fastholder, at indtægten fra EU's digitale afgift vil være en del af en kurv af nye egne indtægter, som i det mindste vil være tilstrækkelige til gennem det langsigtede EU-budget at dække tilbagebetalingsomkostningerne for tilskuddelen under EU-genopretningsinstrumentet (hovedstol og renter), som forventes at ligge på omkring 15 mia. EUR om året i gennemsnit og maksimalt 29,25 mia. EUR om året fra 2028 til 2058, samtidig med at man undgår en reduktion af udgifterne til EU-programmer; bemærker, at indtægtsskønnene spænder fra flere milliarder euro til flere tocifrede milliarder euro afhængigt af en række faktorer, herunder den nøjagtige definition af beskatningsgrundlaget, den skattepligtige enhed, beskatningsstedet, beregningen og skattesatsen samt økonomiske vækstrater i de berørte sektorer;

55. understreger, at indførelsen af en kurv af nye egne indtægter som fastsat i køreplanen for IIA, herunder EU's digitale afgift, vil øge EU's finansielle autonomi og evne til at opfylde EU-borgernes forventninger til EU's strategiske politiske mål såsom et fair og stærkt europæisk indre marked, den europæiske grønne pagt baseret på en retfærdig omstilling, den europæiske søjle for sociale rettigheder og den digitale omstilling samt skabe EU-merværdi med store effektivitetsgevinster sammenlignet med nationale udgifter;

⁽¹⁵⁾ Navnlig sine beslutninger af 14. marts 2018 om reformen af Den Europæiske Unions ordning for egne indtægter (EUT C 162 af 10.5.2019, s. 71), af 14. november 2018 med titlen »Midtvejsrapport om den flerårige finansielle ramme 2021-2027 — Parlamentets holdning med henblik på en aftale« (EUT C 363 af 28.10.2020, s. 179), af 10. oktober 2019 om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og egne indtægter: tiden er inde til at opfylde borgernes forventninger (vedtagne tekster, P9_TA(2019)0032), af 15. maj 2020 om den nye flerårige finansielle ramme, egne indtægter og genopretningsplanen (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0124) og af 23. juli 2020 om konklusionerne fra Det Europæiske Råds ekstraordinære møde den 17.-21. juli 2020 (vedtagne tekster P9_TA(2020)0206) og sin lovgivningsmæssige beslutning af 16. september 2020 om udkast til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0220).

Torsdag den 29. april 2021

56. minder om, at indtægterne fra EU's digitale afgift skal bidrage til tilbagebetalingen af genopretningsinstrumentet og til finansieringen af udgifter til EU-programmer og -fonde; bekræfter i denne forbindelse, at enhver andel af indtægterne fra digitale afgifter, som tilbageholdes af medlemsstaterne, bør stå i et rimeligt forhold til de opkrævningsomkostninger, de afholder, og ikke bør være til urimelig ulempe for EU-budgettet;

57. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indarbejde Parlamentets holdning, når den udarbejder lovgivningsforslaget om en digital EU-afgift som en egen indtægt og den reviderede afgørelse om egne indtægter, og opfordrer Rådet til hurtigt at vedtage forslaget i overensstemmelse med køreplanen; opfordrer institutionerne til hurtigt og konstruktivt at engagere sig i den »regelmæssige dialog«, der er omhandlet i den aftalte køreplan for egne indtægter; opfordrer indtrængende Det Europæiske Råd til at påtage sig en resolut ledende rolle for EU i de verdensomspændende bestræbelser på at opnå en mere retfærdig beskatning ved at tage hurtige og beslutsomme skridt hen imod indførelse af en digital afgift som en egen indtægt i løbet af 2021; glæder sig i denne forbindelse over erklæringen fra medlemmerne af Det Europæiske Råd af 25. marts 2021, hvori de understreger deres engagement i disse bestræbelser;

o

o o

58. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0148

Mordet på Daphne Caruana Galizia og retsstatsprincippet i Malta

Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om mordet på Daphne Caruana Galizia og retsstatssituationen i Malta (2021/2611(RSP))

(2021/C 506/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 4, 5, 6, 7, 9 og 10 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
 - der henviser til artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 6, 7, 8, 10, 11, 12 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«),
 - der henviser til sine beslutninger af 15. november 2017 ⁽¹⁾, 28. marts 2019 ⁽²⁾ og 16. december 2019 ⁽³⁾ om retsstatssituationen i Malta,
 - der henviser til de høringer, drøftelser og delegationsbesøg, som overvågningsgruppen om demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder under Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har foretaget siden den 15. november 2017,
 - der henviser til brevvekslingerne mellem overvågningsgruppens formand og Maltas premierminister, hvoraf den seneste fandt sted i april 2021,
 - der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 2293 (2019) af 26. juni 2019 med titlen »Daphne Caruana Galizia's assassination and the rule of law in Malta and beyond: ensuring that the whole truth emerges«,
 - der henviser til rapporten om opfølgningen på resolution 2293 (2019) fra Europarådets Parlamentariske Forsamling, godkendt af Den Parlamentariske Forsamlings Udvalg om Retlige Anliggender og Menneskerettigheder den 8. december 2020,
 - der henviser til Venedigkommissionens udtalelse af 8. oktober 2020 om ti love og lovforslag til gennemførelse af lovgivningsforslag, der var genstand for kommissionens udtalelse CDL-AD(2020)006,
 - der henviser til Kommissionens rapport om retsstatssituationen 2020,
 - der henviser til EU-Domstolens dom af 20. april 2021 i sag C-896/19, Repubblika mod Il-Prim Ministru ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union bygger på værdierne om respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer, der tilhører mindretal; der henviser til, at disse værdier er universelle og fælles for alle medlemsstater;
- B. der henviser til, at retsstatsprincippet og respekten for demokratiet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt de værdier og principper, som er forankret i EU's traktater og de internationale menneskerettighedsinstrumenter, er forpligtelser, der påhviler EU og dets medlemsstater, og som skal overholdes; der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 2, artikel 3, stk. 1, og artikel 7 i TEU har mulighed for at tage skridt til at værne om de fælles værdier, som den bygger på;

⁽¹⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 108 af 26.3.2021, s. 107.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0103.

⁽⁴⁾ Dom af 20. april 2021, Repubblika mod Il-Prim Ministru, C-896/19, ECLI:EU:C:2021:311.

Torsdag den 29. april 2021

- C. der henviser til, at chartret udgør en del af EU's primære ret; der henviser til, at principperne om ytringsfrihed, mediefrihed og mediepluralisme er nedfældet i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder og i artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK);
- D. der henviser til, at princippet om retsvæsenets uafhængighed er nedfældet i artikel 19, stk. 1, i TEU, i artikel 47 i chartret og i EMRK's artikel 6 og ligeledes er et centralt krav i det demokratiske princip om magtens tredeling;
- E. der påpeger, at en medlemsstats systematiske afvisning af at overholde de grundlæggende værdier i Den Europæiske Union og de traktater, som den frivilligt har tiltrådt, berører EU som helhed;
- F. der henviser til, at den maltesiske undersøgende journalist og blogger Daphne Caruana Galizia, der kæmpede mod korrupsion, den 16. oktober 2017 blev myrdet i et bilbombeangreb; der henviser til, at hun havde været udsat for omfattende chikane og intimidering i form af truende telefonopkald, breve og tekstbeskeder, ligesom hendes hus havde været genstand for et brandattentat, og hendes hund var blevet slået ihjel; der henviser til, at den selverklærede lejemorner i retten den 16. marts 2021 erklærede, at der allerede to år før Daphne Caruana Galizias mord havde eksisteret et separat komplot om at myrde hende med en AK-47-riffel;
- G. der henviser til, at den mordefterforskning, der er foretaget under ledelse af de maltesiske myndigheder og med bistand af Europol, har ført til, at der er foretaget arrestation, rejst tiltale og indledt retssager mod flere mistænkte, herunder den potentielle hovedmand, som er ejer af det Dubai-baserede selskab 17 Black Ltd. og tidligere bestyrelsesmedlem i ElectroGas Malta Ltd; der henviser til, at det amerikanske forbundspoliti (FBI) også har været involveret i efterforskningen;
- H. der henviser til, at en af de påståede medskyldige samt visse optagelser, der er fremlagt under retssagen, har impliceret den tidligere stabschef for Maltas premierminister i planlægningen, finansieringen og/eller forsøget på at dække over mordet;
- I. der henviser til, at den tidligere stabschef trådte tilbage den 26. november 2019 efter at være blevet forhørt af politiet om mordet på Daphne Caruana Galizia; der henviser til, at han den 20. marts 2021 blev arresteret og anklaget for hvidvask af penge, svig, korrupsion og forfalskning i en særskilt sag, som havde været genstand for Daphne Caruana Galizias arbejde, sammen med flere af sine forretningspartnere; der henviser til, at han blev løsladt fra varetægtsfængsling mod kaution den 5. april 2021;
- J. der henviser til, at Maltas daværende minister for turisme og tidligere energiminister trådte tilbage den 26. november 2019; der henviser til, at et konsortium af undersøgende journalister har offentliggjort en detaljeret rapport om forretningsforbindelserne mellem en kinesisk familie og den tidligere energiminister samt den tidligere premierministers stabschef⁽⁵⁾; der henviser til, at den kinesiske familie angiveligt spillede en central rolle i forhandlingerne om en investering på 380 mio. EUR fra Kinas statsejede Shanghai Electric Power i Maltas statslige elselskab Enemalta og ejer virksomhederne Dow's Media Company og Macbridge, hvoraf sidstnævnte planlagde at betale op til 2 mio. USD til firmaer i Panama, der var kontrolleret af den tidligere energiminister og den tidligere premierministers stabschef; der henviser til, at Daphne Caruana Galizia var i fuld gang med at efterforske disse forretningstransaktioner, da hun blev myrdet;
- K. der henviser til, at en uafhængig offentlig undersøgelse af mordet på Daphne Caruana Galizia blev indledt i slutningen af 2019 og stadig er i gang;
- L. der henviser til, at en af de mistænkte i den verserende retssag om mordet på Daphne Caruana Galizia, der er blevet benådet af præsidenten for sin deltagelse i en separat sag, har afgivet vidneforklaring under ed; der henviser til, at han antydede, at den tidligere økonomiminister var involveret i en sammensværgelse om at dræbe en journalist, og at en siddende regeringsminister var involveret i en alvorlig forbrydelse, hvilket gav anledning til spekulationer omkring et røveriforsøg mod HSBC-bankens hovedkvarter i Qormi i 2010, som førte til en skudveksling med politiet;

⁽⁵⁾ »Special Report: Money trail from Daphne murder probe stretches to China«, *Reuters*, 29. marts 2021.

Torsdag den 29. april 2021

- M. der henviser til, at den tidligere statssekretær for borgerlige rettigheder og reformer i det maltesiske ministerium for retlige anliggender, ligestilling og regeringsførelse skal have taget imod kontanter fra den person, der er tiltalt for at bestille mordet på Daphne Caruana Galizia, som hun hævdede at have fået for at optræde som mægler i forbindelse med et planlagt ejendomssalg i 2019; der henviser til, at dette ejendomssalg aldrig fandt sted;
- N. der henviser til, at der fortsat er alvorlige bekymringer med hensyn til bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet i Malta som anført i Kommissionens rapport om retsstatssituationen 2020; der henviser til, at de eksisterende standarder for forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning er klart utilstrækkelige; der henviser til, at dette truer med at undergrave borgernes tillid til offentlige institutioner og skaber farlige forbindelser mellem kriminelle grupper og offentlige myndigheder; der henviser til, at organiseret kriminalitet primært muliggøres af korruption; der henviser til, at der er iværksat et strukturreformprojekt for at afhjælpe manglerne og styrke den institutionelle ramme for korruptionsbekæmpelse, herunder retshåndhævelse og retsforfølgelse;
- O. der henviser til, at journalister, herunder bl.a. undersøgende journalister, i stigende grad udsættes for såkaldte »strategiske sagsanlæg for at hindre offentlig deltagelse« (SLAPP), som udelukkende har til formål at lægge hindringer i vejen for deres arbejde, undgå offentlig indsigt og forhindre, at myndighederne drages til ansvar, hvilket lægger en dæmper på mediefriheden; der henviser til, at Daphne Caruana Galizias bankkonti på tidspunktet for mordet var blevet infrosset ved retskendelser udstedt i forbindelse med fire injuriersager anlagt af Maltas tidligere økonomiminister og hans assistent; der henviser til, at disse sager var blandt de 42 injuriersager, der var anlagt mod hende på tidspunktet for hendes død, herunder en sag anlagt af den daværende premierminister, to af den daværende minister for turisme og to af den daværende premierministers stabschef;
- er dybt bekymret over de seneste afsløringer i efterforskningen af mordet på Daphne Caruana Galizia, navnlig om den mulige medvirken af regeringsministre og politisk udpegede embedsmænd; anerkender de fremskridt, der er gjort i efterforskningen af mordet; fastholder imidlertid, at de seneste afsløringer rejser nye spørgsmål om sagen og hertil knyttede undersøgelser;
 - opfordrer indtrængende den maltesiske regering til at anvende alle de nødvendige ressourcer til at retsforfølge ikke blot enhver, der har været involveret i mordet på Daphne Caruana Galizia, men også dem, der er impliceret i alle de øvrige sager, der i øjeblikket er under efterforskning eller er anmeldt, og som hun havde afdækket, inden hun blev myrdet; mener, at Daphne Caruana Galizias arbejde har været afgørende for at afsløre korruptionen i Malta, og at den seneste udvikling i relaterede efterforskninger bekræfter den altafgørende rolle, som uafhængige medier og et aktivt civilsamfund spiller som grundlæggende hjørnesten i et demokratisk retssamfund;
 - gentager sin opfordring til, at Europol inddrages fuldt ud og løbende i alle aspekter af efterforskningen af mordet og alle tilknyttede efterforskninger; opfordrer til, at inddragelsen af Europol styrkes, da den giver resultater;
 - konstaterer med tilfredshed, at den offentlige uafhængige undersøgelse af mordet på Daphne Caruana Galizia fortsætter; opfordrer Maltas regering og kompetente myndigheder til fuldt ud at gennemføre alle henstillinger fra undersøgelsen;
 - udtrykker bekymring over, at muligheden for at blive benådet af præsidenten flere gange er blevet tilbudt og anvendt i forbindelse med mordsagen; understreger, at vidneudsagn omkring andre forbrydelser bør vurderes meget nøje og ikke bør anvendes til at slippe for fuld straf for mord; bemærker dog, at tilbud om at blive benådet af præsidenten og opnå strafnedsættelse mod tilståelse af visse forhold var to af de elementer, der i november 2019 førte til anholdelsen af en person, der er mistænkt for at bestille mordet;
 - anerkender de fremskridt, der er gjort, om end med stor forsinkelse, i nogle af efterforskningerne i de relaterede sager om hvidvask af penge og korruption, navnlig med hensyn til premierministerens tidligere stabschef; understreger imidlertid, at de seneste vidneudsagn og afsløringer har bragt nye mistænkelige og potentielt strafbare forhold frem i lyset, og opfordrer derfor de maltesiske myndigheder til hurtigst muligt også at indlede og fremskynde efterforskningen af disse sager, herunder spørgsmålet om, hvorvidt offentlige embedsmænd har forsøgt at skjule bevismateriale og lægge hindringer i vejen for efterforskning og retsforfølgning;

Torsdag den 29. april 2021

7. mener, at alle påstande om korrupsion og svig, navnlig på højt politisk plan, bør efterforskes og retsforfølges med den fornødne grundighed og på det rette niveau, herunder med hensyn til den mulige medvirken af udenlandske aktører; sætter spørgsmålstegn ved det betimelige i, at beskyldningerne mod den tidligere statssekretær for borgerlige rettigheder og reformer kun undersøges af en ombudsmand (Commissioner for Standards in Public Life);
8. fastholder, at den maltesiske regering bør betragte bekæmpelse af organiseret kriminalitet, korrupsion og intimidering af journalister som en toprioritet;
9. anerkender, at EU-Domstolen i sin dom af 20. april 2021 fastslog, at de bestemmelser, der blev indført ved den maltesiske forfatningsreform i 2016 for så vidt angik udnævnelse af dommere, styrkede domstolenes uafhængighed og derfor var i overensstemmelse med EU-retten;
10. beklager dybt, at udviklingen i Malta i årenes løb har ført til alvorlige og vedvarende trusler mod retsstatsprincippet, demokratiet og de grundlæggende rettigheder, herunder spørgsmål om mediefrihed, de retshåndhævende myndigheders og retsvæsenets uafhængighed af politisk indblanding og retten til at deltage i fredelige forsamlinger; mener, at de forfatningsmæssige garantier med hensyn til magtens tredeling bør styrkes yderligere; bemærker, at den maltesiske regering efter gennemførelsen af nogle af henstillingerne fra Kommissionen, Europarådet og Venedigkommissionen har gjort fremskridt med hensyn til retsstatsprincippet; tilskynder Maltas regering til at fortsætte sine bestræbelser på at styrke sine institutioner;
11. er dybt bekymret over nogle af Kommissionens konklusioner i dens retsstatsrapport 2020 vedrørende Malta, navnlig om »dybe korrupsionsmønstre«; glæder sig ikke desto mindre over iværksættelsen af strukturreformsprojektet; gentager sin opfordring til Kommissionen om at anvende alle til rådighed stående redskaber og procedurer til at sikre fuld overholdelse af EU-retten med hensyn til retssystemernes effektive funktionsdygtighed, bekæmpelse af hvidvask af penge, banktilsyn, offentlige indkøb samt byplanlægning og -udvikling;
12. gentager sin opfordring til de maltesiske myndigheder om fuldt ud at gennemføre alle udestående henstillinger fra Europarådets Parlamentariske Forsamling, Venedigkommissionen, Sættelsen af Stater mod Korrupsion (Greco) og Ekspertkomitéen for Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorisme (Moneyval); mener, at henstillingerne vedrørende det nationale parlament og dets medlemmer og virkningen af forfatningsdomstolens og specialretternes domme bør efterkommes på behørig vis; opfordrer de maltesiske myndigheder til at anmode Venedigkommissionen om en udtalelse om overholdelsen af dens henstillinger; forbeholder sig ret til selv at fremsætte en sådan anmodning i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i statuten for Venedigkommissionen og punkt 28 i aftalememorandummet mellem Europarådet og Den Europæiske Union;
13. anerkender, at mordet på Daphne Caruana Galizia udløste reformer med henblik på at forbedre beskyttelsen af journalister og forsvare mediefriheden; understreger imidlertid, at de maltesiske myndigheder bør tage yderligere konkrete skridt ved at fastsætte langsigtede lovgivningsmæssige og politiske foranstaltninger, der kan gøre det muligt at bedrive kritisk, uafhængig journalistik i Malta og stille politikere og embedsmænd til ansvar, navnlig hvad angår forebyggelse og sanktionering af trusler, chikane, mobning og dehumanisering af journalister, det være sig offentligt eller online; opfordrer den maltesiske regering til at adressere de eksisterende bekymringer vedrørende mediefrihed og medietilsynsmyndigheders samt offentlige og private mediers uafhængighed af politisk indblanding og den stigende brug af hadefulde tale på sociale medier;
14. er dybt bekymret over de skadelige virkninger, som statsborgerskabs- og opholdsretsordninger har på unionsborgerskabets integritet; minder om de seneste afsløringer vedrørende den lempelige fortolkning af bopælskrav med henblik på naturalisering samt den rolle, som mellemmand og offentligt embedsmænd spiller; gentager sin opfordring til de maltesiske myndigheder om at sikre gennemsigtighed og bringe sine ordninger for statsborgerskab og opholdsret til investorer til ophør frem for blot at ændre dem; opfordrer Kommissionen til at afgive sin begrundede udtalelse i den relevante traktatbrudssag så hurtigt som muligt;
15. påpeger, at beskyttelsen af undersøgende journalister og whistleblowere er af vital interesse for samfundet; bemærker den centrale rolle, som internationale og maltesiske civilsamfundsorganisationer og journalister spiller i videreførelsen af Daphne Caruana Galizias undersøgelser; opfordrer de maltesiske myndigheder til at sikre, at journalisters og whistleblowers personlige sikkerhed og levebrød og dermed deres uafhængighed beskyttes for enhver pris og til enhver tid; opfordrer de maltesiske myndigheder til hurtigt at gennemføre direktiv (EU) 2019/1937⁽⁶⁾;

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

Torsdag den 29. april 2021

16. opfordrer Kommissionen til at foreslå EU-lovgivning til bekæmpelse af SLAPP for at beskytte journalister mod chikanerende sagsanlæg; opfordrer de maltesiske myndigheder til i mellemtiden at vedtage national lovgivning om SLAPP; understreger, at undersøgende journalistik i forbindelse med bekæmpelse af korruption og misforvaltning bør modtage særlig opmærksomhed og økonomisk eller skattemæssig støtte som et redskab, der tjener den almene interesse; understreger nødvendigheden af hurtige reaktionsmekanismer over for krænkelse af presse- og mediefriheden samt af fonden for grænseoverskridende undersøgende journalistik;

17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europarådet og Republikken Maltas præsident.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0155

Covid-19-pandemisituationen i Latinamerika**Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om covid-19-pandemien i Latinamerika (2021/2645(RSP))**

(2021/C 506/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til erklæringen af 11. marts 2020 fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO) om at erklære covid-19 for en pandemi,
- der henviser til Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) erklæring af 30. januar 2020, der fastslår, at covid-19-udbruddet udgør en folkesundhedsmæssig krisesituation af international betydning,
- der henviser til dets beslutning af 13. november 2020 om covid-19-foranstaltningernes indvirkning på demokrati, grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet ⁽¹⁾,
- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks beretning med titlen »EIB's aktiviteter i 2020 — Latinamerika og Caribien«,
- der henviser til de rapporter, der er offentliggjort af Pan American Health Organisation,
- der henviser til rapport af november 2020 fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) med titlen »COVID-19 in Latin America and the Caribbean: An overview of government responses to the crisis«,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 8. april 2020 om EU's globale svar på covid-19-krisen (JOIN(2020)0011),
- der henviser til talen om Unionens tilstand, som formanden for Kommissionen, Ursula von der Leyen, holdt den 16. september 2020,
- der henviser til erklæring af 5. maj 2020 fra den højtstående repræsentant, Josep Borrell, på vegne af Den Europæiske Union om menneskerettigheder i forbindelse med coronaviruspandemien,
- der henviser til Rådets konklusioner af 8. juni 2020 om Team Europes globale svar på covid-19-krisen,
- der henviser til Det Europæiske Råd konklusioner af 17.-21. juli 2020 om genopretningsplanen og den flerårige finansielle ramme for 2021-2027.
- der henviser til Rådets konklusioner af 13. juli 2020 om EU's prioriteter i FN og FN's 75. generalforsamling med temaet »Forsvar for multilateralisme og et stærkt og effektivt FN, der leverer til alle«,
- der henviser til dets beslutning af 25. november 2020 om de udenrigspolitiske konsekvenser af covid-19-udbruddet ⁽²⁾,
- der henviser til erklæringen af 5. november 2020 fra medformændene for Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling (EuroLat) om en omfattende og biregional EU-LAC-strategi til afbødning af virkningerne af covid-19-pandemien,
- der henviser til EuroLats medformænds erklæring af 30. marts 2020 om covid-19-pandemien,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0307.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0322.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.

Torsdag den 29. april 2021

- der henviser til det fælles kommuniké fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil af 14. december 2020 fra det uformelle ministermøde mellem EU og Latinamerika og Caribien,
 - der henviser til rapporten fra Den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC) med titlen »Social Panorama of Latin America 2020«, som blev offentliggjort i 2021,
 - der henviser til det 27. iberøamerikanske topmøde mellem stats- og regeringschefer den 21. april 2021 i Andorra og erklæringen herfra,
 - der henviser til årsberetningerne fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0204/2020),
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre FN-traktater og -instrumenter på menneskerettighedsområdet,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder fra 2007 og FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra 1998,
 - der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk som vedtaget den 27. juni 1989,
 - der henviser til erklæringerne fra FN's generalsekretær António Guterres og FN's højkommisær for menneskerettigheder, Michelle Bachelet, fra marts 2020 om ophævelse af sanktionerne mod lande, der kæmper mod pandemier,
 - der henviser til fremlæggelsen af 15. april 2021 i Fiocruz af FN's højkommisær for menneskerettigheder, Michelle Bachelet,
 - der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015, og til verdensmålene for bæredygtig udvikling,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og Latinamerika og Caribien er af strategisk og afgørende interesse; der henviser til, at Latinamerika er en af de regioner, der er hårdest ramt af covid-19; der henviser til, at Latinamerika huser 8,4 % af verdens befolkning, men på nuværende tidspunkt akkumulerer mere end en femtedel af verdens dødsfald som følge af coronavirus;
- B. der henviser til, at reaktionen på covid-19-pandemien har varieret globalt, herunder i hele Latinamerika; der henviser til, at alle lande har erklæret en generel undtagelsestilstand;
- C. der henviser til, at det nu skal prioriteres at genopbygge tilliden til, at multilaterale institutioner er i stand til at levere globale svar, ved at gå videre med drøftelserne om WTO's handels- og sundhedsinitiativ for covid-19 og relaterede medicinske sundhedsprodukter;
- D. der henviser til, at de ødelæggende virkninger af covid-19-pandemien på begge sider af Atlanten kræver et tæt samarbejde mellem WTO, WHO, FN's institutioner og Verdensbanken, hvilket er afgørende for at tackle krisen og skabe solidaritet; der henviser til, at der er behov for en global og koordineret indsats for at imødegå de store udfordringer med bæredygtige, grønne og digitale genopretninger, der også er inklusive, retfærdige og robuste;
- E. der henviser til, at virkningerne af pandemien og de politikker, der er gennemført som reaktion herpå, har øget landenes likviditetsbehov for at imødegå nødfasen; der henviser til, at disse faktorer har ført til stigende gælds niveauer, og at regeringerne står over for øgede offentlige udgifter med risiko for misligholdelse; der henviser til, at øget adgang til likviditet og gældsreduktion skal hænge sammen med mellem- og langsigtede udviklingsmål og dermed med initiativer til bedre udvikling;
- F. Der henviser til, at COVAX-initiativet, der koordineres af Verdensalliancen for Vacciner og Immunisering (GAVI), koalitionen til fremme af innovation med henblik på epidemisk beredskab (CEPI) og Verdenssundhedsorganisationen (WHO), hidtil har administreret omkring 38 millioner doser; der henviser til, at der er et klart behov for at styrke produktions- og distributionskapaciteten inden for COVAX-initiativet;

Torsdag den 29. april 2021

- G. der henviser til, at den første runde af COVAX-tildelinger af vacciner omfatter 31 lande i Latinamerika og Caribien, som i de kommende måneder burde modtage mere end 27 mio. doser vacciner;
- H. der henviser til, at formålet med COVAX-initiativet er at fremme og sikre global adgang til sikre og effektive vacciner af høj kvalitet til overkommelige priser; påpeger, at COVAX i 2021 kun har sikret vacciner til 20 % af verdens befolkning, og at det derfor er nødvendigt at øge produktionen og distributionen af vacciner i både Europa og Latinamerika;
- I. der henviser til, at Latinamerika indledte 2020 som verdens mest ulige region, og at dette kun er blevet forværret under pandemien; der henviser til, at fattighedsraten steg til 209 millioner ved udgangen af 2020, hvilket svarer til yderligere 22 millioner mennesker, der er ramt af fattigdom, mens antallet af mennesker, der lever i ekstrem fattigdom, steg med 8 millioner ud af i alt 78 millioner; der henviser til, at indeksene for ulighed i regionen forværredes sammen med beskæftigelsesfrekvensen, først og fremmest beskæftigelsesfrekvensen blandt kvinder, som følge af covid-19-pandemien og til trods for de hasteforanstaltninger til social beskyttelse, som landene har truffet for at standse dette fænomen;
- J. der henviser til, at covid-19 i uforholdsmæssig grad påvirker lav- og mellemindkomstlande og udviklingslande og grupper, der befinder sig i sårbare situationer, herunder kvinder og piger, ældre, mindretal og oprindelige samfund, hvilket undergraver sundheds- og udviklingsgevinsterne og dermed hæmmer opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling;
- K. der henviser til, at krisen som følge af covid-19-pandemien har forværret ulighederne mellem kønnene; der henviser til, at Latinamerika har en af de højeste niveauer af kønsbaseret vold i verden, og at disse tal er steget under pandemien med nedlukningsforanstaltninger, der har ført til en markant stigning i vold i hjemmet, voldtægt og kvindedrab; der henviser til, at seksuel og reproduktiv sundhed ikke blev prioriteret under pandemien, hvilket udgør en alvorlig hindring for retten til sundhed og bringer kvinders og pigers liv i fare i regionen;
- L. der henviser til, at oprindelige folk blev hårdt ramt af covid-19 på grund af utilstrækkelig adgang til rent vand, sanitet, sundhedsydelser, sociale ydelser og mangel på kulturelt passende mekanismer til at beskytte deres ret til sundhed og levebrød;
- M. der henviser til, at covid-19-pandemien i visse latinamerikanske lande, ligesom i mange dele af verden, også er blevet brugt som påskud for undertrykkelse, uforholdsmæssigt begrænset politisk opposition og forsamlings og aktiviteter i civilsamfundet; der henviser til, at regeringsforanstaltninger ofte har undergravet alle grundlæggende menneskerettigheder, herunder borgerlige politiske, sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder for dem, der befinder sig i de mest usikre situationer; der henviser til, at covid-19-restriktioner også har påvirket ytringsfriheden;
- N. der henviser til, at journalisters arbejde i regionen er blevet vanskeligere som følge af foranstaltninger i forbindelse med covid-19-pandemien i form af begrænset fysisk adgang og begrænset kontakt med myndighederne, navnlig hvad angår deres rolle i bekæmpelsen af stadig mere udbredt desinformation; der henviser til, at desinformation på internettet, falske nyheder og pseudovidenskab har været en stor drivkraft bag pandemien i Latinamerika som en del af »infodemien« som defineret af Verdenssundhedsorganisationen; der henviser til, at konkrete eksempler på dette spænder fra »covid-19-fup- og mirakelkure« til politiske angreb og hadkampagner mod visse lokalsamfund og mindretal; der henviser til, at sociale medier har spillet en vigtig rolle i udbredelsen af desinformation og pseudovidenskab;
- O. der henviser til, at nogle regeringer er blevet særligt kritiseret for at have fulgt farlige politiske veje vedrørende covid-19-pandemien og har øvet modstand mod regionale og lokale sundhedsinitiativer, herunder trusler om at sende hæren ind for at dæmme op for lokal nedlukning og restriktioner, og er blevet anklaget for at ignorere WHO's centrale direktiver, bedste praksis for pandemiforvaltning og videnskabsbaserede retningslinjer for folkesundhed;
- gentager sin dybe bekymring over den ødelæggende indvirkning, som covid-19-pandemien har på både de europæiske og de latinamerikanske kontinenter, og udtrykker sin solidaritet med alle ofrene og deres familier samt alle dem, der er berørt af den sundhedsmæssige, økonomiske og sociale krise;
 - udtrykker sin dybe taknemmelighed over for sundhedspersonalet i regionen, der er under stort pres og i risiko i forbindelse med coronavirustruslen;

Torsdag den 29. april 2021

3. opfordrer regeringerne i begge regioner, EU-institutionerne og de latinamerikanske integrationsorganer til at intensivere det biregionale samarbejde og forbedre beredskabs- og indsatskapaciteten, beskyttelsesindkomsten og adgangen til grundlæggende sundhedspleje og en effektiv forvaltning af omfattende vaccinationsplaner;
4. opfordrer EU og dets medlemsstater til at samarbejde med myndighederne i de latinamerikanske lande, der har behov for det, og anvende EU's civilbeskyttelsesmekanisme og andre solidaritetsmidler i henhold til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 med henblik på at bekæmpe pandemien; opfordrer endvidere Kommissionen til at gøre brug af Horisont Europa og andre EU-programmer og -fonde med henblik på at fremme videnskabeligt samarbejde mellem latinamerikanske lande og EU, navnlig inden for sundhed og innovation; glæder sig over nye initiativer til regionalt sundhedssamarbejde såsom oprettelse af et tværnationalt institut for smitsomme sygdomme;
5. opfordre alle lande og regeringer til at sikre fri adgang til vacciner for hele befolkningen uden unødigt forsinkelse, sikre tilstrækkelige vaccineforsyninger, fremme lige adgang til dem og gøre fremskridt så hurtigt som muligt med vaccinationskampagner, som nu er i gang; foreslår med henblik herpå at styrke de regionale og/eller subregionale koordineringsmekanismer med henblik på at strømline indkøb og effektiv distribution af vacciner og intensivere forskning til støtte for deres udvikling og produktion;
6. opfordrer det internationale samfund til at øge indsatsen for at styrke COVAX-initiativets distributionskapacitet og til at støtte den fulde finansiering af COVAX Advance Market Commitment;
7. anerkender den ledende rolle, som EU og dets medlemsstater spiller i bestræbelserne på at sikre retfærdig og lige adgang til sikre og effektive vacciner i lav- og mellemindkomstlande gennem COVAX-mekanismen, herunder den nylige meddelelse om et yderligere bidrag på 500 mio. EUR, hvilket bringer EU's finansielle bidrag til COVAX op på i alt 1 mia. EUR i direkte tilskud og garantier; bemærker, at eftersom Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank og EU-medlemsstaterne har givet tilsagn om mere end 2,2 mia. EUR til COVAX-faciliteten, er EU en af dens største bidragydere;
8. opfordrer indtrængende de latinamerikanske lande til at stille vacciner til rådighed for alle uanset migrationsstatus, til omgående at træffe foranstaltninger til at styrke vaccinedistributionen til irregulære migranter og flygtninge samt personer, der arbejder i den uformelle sektor og bor i uformelle bosættelser, og til at give dem, der ikke har et nationalt identitetsdokument, mulighed for at registrere sig til vaccination uden administrative forsinkelser; roser i denne forbindelse tiltag såsom statuten for midlertidig beskyttelse af venezuelanske migranter i Colombia eller den igangværende flytteoperation »Operação Acolhida« i Brasilien;
9. noterer sig, at flere lande i regionen ifølge WHO har potentiel covid-19-vaccineproduktionskapacitet, som kan øges under forudsætning af teknologioverførsel;
10. opfordrer indtrængende regeringerne til at opretholde den højeste grad af respekt for menneskerettighederne i forbindelse med anvendelsen af inddæmningsforanstaltninger som reaktion på covid-19's spredning; anmoder om, at det sikres, at de foranstaltninger, der træffes for at reagere på sundhedskrisen, er forholdsmæssige, nødvendige og ikkediskriminerende; fordømmer de repressive foranstaltninger, der er truffet under pandemien, grove menneskerettighedskrænkelser og overgreb mod befolkningerne, herunder statens og sikkerhedsstyrkernes overdrevne magtanvendelse;
11. opfordrer alle interessenter til at intensivere kampen mod desinformation på internettet, falske nyheder og pseudovidenskab; opfordrer regeringerne i begge regioner og internationale organisationer til at samarbejde med onlineplatforme for at finde effektive løsninger på problemet med »infodemien«; glæder sig over oprettelsen af PortalCheck.org, et nyt onlineressourcecenter for faktatjekkere i Latinamerika og Caribien til bekæmpelse af desinformation om covid-19, som støttes af Den Europæiske Union; bemærker imidlertid, at regeringerne bør afholde sig fra at bruge kampen mod desinformation til at undertrykke politiske udtalelser og begrænse borgernes grundlæggende frihedsrettigheder;
12. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at sørge for et specifikt engagement i vidensoverførsel og kriseindsats og -planlægning, der bygger på aktuelle EU-lovgivningsforslag såsom forordningen om grænseoverskridende sundhedstrusler, for at hjælpe de latinamerikanske lande med at blive bedre forberedt i tilfælde af fremtidige pandemier;
13. beklager, at covid-19-pandemien er blevet stærkt politiseret, herunder negativ retorik eller nedtoning af den alvorlige situation fra stats- og regeringschefer, og opfordrer de politiske ledere til at handle ansvarligt for at forhindre yderligere eskaleringer; mener, at desinformationskampagner i forbindelse med pandemien er bekymrede, og opfordrer myndighederne til at identificere og retsforfølge de enheder, der gennemfører sådanne tiltag;

Torsdag den 29. april 2021

14. opfordrer EU og dets medlemsstater og alle latinamerikanske stater til at støtte en massiv udstedelse af Den Internationale Valutafonds særlige trækingsrettigheder for at øge likviditeten i landene i regionen på den billigste måde og støtte udvidelsen af anvendelsesområdet for G20-landenes gældssuspensionsinitiativ til mellemindkomstlande;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen /Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og til myndighederne og parlamenterne i de latinamerikanske lande.
-

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0156

Bolivia og anholdelsen af den tidligere præsident Jeanine Áñez og andre embedsmænd

Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om Bolivia og anholdelsen af den tidligere præsident Jeanine Áñez og andre embedsmænd (2021/2646(RSP))

(2021/C 506/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om situationen i Bolivia ⁽¹⁾,
- der henviser til erklæringen fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- anliggender og sikkerhedspolitik på vegne af Den Europæiske Union af 23. oktober 2020 om parlamentsvalget i Bolivia og til erklæringen fra hans talsmand af 14. marts 2021 om den seneste udvikling i Bolivia,
- der henviser til pressemeddelelsen fra Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder (IACHR) af 16. marts 2021 om overholdelse af de interamerikanske standarder for retfærdig rettergang og adgang til domstolsprøvelse i Bolivia,
- der henviser til erklæringen fra talsmanden for De Forenede Nationers generalsekretær om Bolivia af 13. marts 2021,
- der henviser til erklæringerne fra Organisationen af Amerikanske Stater (OAS's) generalsekretariat af 15. og 17. marts 2021 om situationen i Bolivia,
- der henviser til Bolivias politiske forfatning,
- der henviser til den amerikanske menneskerettighedskonvention (San José-pagten),
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at den politiske og sociale situation i Bolivia siden præsidentvalget den 20. oktober 2019 fortsat giver anledning til alvorlig bekymring; der henviser til, at mindst 35 mennesker er omkommet, og at 833 mennesker er blevet såret i forbindelse med de udbredte og voldelige protester, samt at mange andre i strid med reglerne om retfærdig rettergang er blevet tilbageholdt, og der henviser til, at der samtidig rapporteres om udbredte menneskerettigheds- krænkelse og overgreb; der henviser til, at præsident Evo Morales er trådt tilbage som præsident og har forladt landet; der henviser til, at flere fratrædelser førte til et magttomrum, og at anden næstformand for senatet, Jeanine Áñez, overtog posten som midlertidig præsident i overensstemmelse med forfatningen; der henviser til, at Bolivias forfatningsdomstol (TCP) godkendte Jeanine Áñez som midlertidig præsident;
- B. der henviser til, at Jeanine Áñez og de midlertidige myndigheder, efter at det forfatningsmæssige mandat var blevet givet, tog de nødvendige skridt til at organisere et nyt demokratisk, inklusivt, gennemsigtigt og retfærdigt valg, som fandt sted i oktober 2020 på trods af udfordringerne forårsaget af covid-19; der henviser til, at Luis Arce fra MAS-partiet vandt præsidentvalget og blev anerkendt som sådan af Jeanine Áñez samt af det internationale samfund, herunder Den Europæiske Union, og således sikrede en gennemsigtig og fredelig magtoverdragelse;
- C. der henviser til, at aflysning eller afvisning af flere retssager mod MAS-tilhængere er blevet bekræftet i de seneste måneder, samtidig med at truslerne om retlig forfølgelse af politikere, der er imod MAS-regeringen, er steget; der henviser til, at den flernationale forsamling den 18. februar 2021 godkendte det vage overordnede dekret nr. 4461, som gav generel amnesti og benådning til tilhængere af præsident Arces regering, der blev retsforfulgt under Áñez-regeringen for forbrydelser i forbindelse med den »politiske krise«, som begyndte i oktober 2019;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0077.

Torsdag den 29. april 2021

- D. der henviser til, at Jeanine Áñez, to af hendes ministre, tidligere energiminister Rodrigo Guzmán og tidligere justitsminister Álvaro Coimbra samt andre personer, der udgjorde den midlertidige regering fra 2019 til 2020, den 13. marts 2021 blev tilbageholdt på grundlag af anklager om »terrorisme, oprør og sammensværgelse« og af anklagere anklages for at have deltaget i et kup i 2019; der henviser til, at deres varetægtsfængsling er blevet forlænget til seks måneder, og at tidligere præsident Áñez står over for 24 års fængsel, hvis hun bliver dømt; der henviser til, at tre andre tidligere ministre afventer en arrestordre; der henviser til, at tidligere præsident Jeanine Áñez oprindeligt blev nægtet lægehjælp, mens hun blev tilbageholdt;
- E. der henviser til, at anklagere rejste tiltale på grundlag af en klage fra et tidligere MAS-medlem af kongressen med en påstand om, at de førnævnte personer »fremmede, styrede, var medlemmer af og støttede« organisationer, hvis mål var at ødelægge Bolivias »forfatningsmæssige orden«; der henviser til, at anklagere anklagede Jeanine Áñez i hendes egenskab af midlertidig præsident, men ikke som civilperson eller i egenskab af nogen anden offentlig rolle; der henviser til, at artikel 159, stk. 11, artikel 160, stk. 6, artikel 161, stk. 7, og artikel 184, stk. 4, i forfatningen fra 2009 og loven af 8. oktober 2010 fastsætter en særlig procedure for domfældelse af præsidenten, vicepræsidenten og de højtstående myndigheder ved forskellige domstole; der henviser til, at den retlige procedure mod præsident Áñez, som anklagemyndigheden følger, ikke overholder den bolivianske forfatningsret; der henviser til, at beviserne i den ledsagende dokumentation synes uklare;
- F. der henviser til, at de personer, som er anklaget for disse strafbare handlinger, hævder, at de bliver forfulgt; der henviser til, at de, der indtil videre er blevet anholdt, hævder, at de ikke blev behørigt underrettet om anklagerne, selv om statsadvokaturen understregede, at arrestordre blev udstedt i overensstemmelse med loven og uden at krænke de tilbageholdtes rettigheder; der henviser til, at ombudsmandsinstitutionen besluttede at overvåge Bolivias politis og anklagemyndigheds handlinger for at sikre, at de anholdte personers ret til retfærdig rettergang og til et forsvar blev respekteret;
- G. der henviser til, at artikel 3 i det interamerikanske demokratiske charter definerer magtens adskillelse og uafhængighed som et væsentligt element i det repræsentative demokrati; der henviser til, at artikel 8 i San José-pagten understreger retsgarantier og retfærdig rettergang; der henviser til, at flere internationale organisationer har udtrykt bekymring over misbruget af retslige mekanismer i Bolivia og over den omstændighed, at de i stigende grad anvendes som undertrykkende instrumenter af det regerende parti; der henviser til, at den nyvalgte præsident Arce lovede, at der under hans regering ikke ville blive lagt politisk pres på anklagere og dommere;
- H. der henviser til, at troværdigheden af det bolivianske retssystem påvirkes af fortsatte rapporter om manglende uafhængighed, udbredt politisk indblanding og korruption;
- I. der henviser til, at IACHR har understreget, at visse bolivianske antiterrorlove krænker legalitetsprincippet, fordi de bl.a. indeholder en udtømmende definition af terrorisme, der undgåeligt er for bred eller for vag; der henviser til, at stater bør respektere legalitetsprincippet i forbindelse med definering af forbrydelser; der henviser til, at klager indgivet til TCP med krav om, at artikel 123 i straffeloven om oprør, og artikel 133 heri om terrorisme erklæres forfatningsstridige for angiveligt at krænke den amerikanske menneskerettighedskonvention og den bolivianske forfatning, i øjeblikket verserer ved TCP;
- J. der henviser til, at EU er mangeårig partner med Bolivia og fortsat bør støtte landets demokratiske institutioner, styrkelsen af retsstaten, menneskerettighederne og dets økonomiske og sociale udvikling; der henviser til, at EU har spillet en vigtig rolle som mægler i forbindelse med genoprettelse af freden i landet i 2019 og 2020 og i forbindelse med at yde støtte til valget;
1. tager afstand fra og fordømmer den vilkårlige og ulovlige tilbageholdelse af tidligere midlertidige præsident Áñez, to af hendes ministre og andre politiske fanger; opfordrer de bolivianske myndigheder til straks at løslade dem og frafalde de politisk motiverede anklager mod dem; opfordrer til, at der indføres en ramme for gennemsigtig og upartisk retspleje uden politisk pres, og opfordrer indtrængende myndighederne til at yde al den nødvendige lægehjælp for at sikre deres trivsel;
 2. understreger, at tidligere præsident Áñez fuldt ud overholdt sine forpligtelser i henhold til den bolivianske forfatning som anden næstformand for senatet, da hun udfyldte det præsidentielle vakuum, som skyldtes tidligere præsident Evo Morales' tilbagetrædelse efter de voldelige uroligheder, der blev udløst som følge af forsøget på valgsvindel; fremhæver, at Bolivias forfatningsdomstol godkendte magtoverdragelsen til Jeanine Áñez; bemærker, at valget den 18. oktober 2020 blev afholdt uden hændelser og med fuld garanti for den demokratiske sikkerhed;

Torsdag den 29. april 2021

3. udtrykker sin bekymring over den manglende uafhængighed og upartiskhed i det bolivianske retssystem og over udbredelsen af strukturelle problemer; bemærker, at denne mangel på uafhængighed påvirker adgangen til domstolsprøvelse og mere generelt mindsker borgernes tillid til det nationale retssystem; fordømmer det politiske pres på retsvæsenet for at forfølge politiske modstandere og understreger vigtigheden af at opretholde garantier for retfærdig rettergang og sikre, at retsvæsenet er fri for enhver form for politisk pres; understreger, at ofrene fortjener reel og upartisk retfærdighed, og at alle de ansvarlige bør drages til ansvar, uden at der gives amnesti eller benådning på grund af deres politiske holdninger; opfordrer til at sikre fuld respekt for uafhængigheden i magtjenerestegrene og til at sikre fuld gennemsigtighed i alle retssager;
4. understreger, at alle retssager skal gennemføres under fuld overholdelse af princippet om retfærdig rettergang, der er nedfældet i folkeretten; understreger, at de bør give retlige garantier, der sikrer retsbeskyttelse og adgang til domstolsprøvelse som led i et uafhængigt og upartisk retssystem, som er fri for indblanding fra andre statslige institutioner;
5. opfordrer indtrængende Bolivia til straks at gennemføre strukturelle ændringer og reformer af retssystemet, navnlig dets sammensætning, med henblik på at garantere retfærdige og troværdige retssager samt upartiskhed og retfærdig rettergang; opfordrer den bolivianske regering til at adressere det udbredte problem med korruption i landet; opfordrer den bolivianske regering til at ændre straffelovens artikler om oprør og terrorisme, som omfatter alt for brede definitioner af terrorisme, og som således giver anledning til mulige overtrædelser af legalitetsprincippet og proportionalitetsprincippet;
6. opfordrer den bolivianske anklagemyndighed til at genoptage efterforskningen i forbindelse med Morales-regeringens påståede kanalisering af 1,6 mio. USD i offentlige midler gennem uretmæssige betalinger til konsulentfirmaet Neurona;
7. minder om nødvendigheden af styrkede og effektive dialogkanaler inden for rammerne af de bolivianske institutioner med henblik på at fremme demokratiske værdier, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne; opfordrer de bolivianske myndigheder til at stå i spidsen for en forsoningsproces med henblik på at mindske de spændinger og fjendtligheder, der ligger latent i det bolivianske samfund;
8. udtrykker bekymring over den frygtelige sociale og politiske situation, der har udviklet sig og gradvist er blevet forværret i Bolivia siden 2019, og beklager dybt den tragedie, der har ramt alle ofre for urolighederne i Bolivia fra alle sider; understreger den afgørende nødvendighed af at opretholde statens fuldt ud lovlige multietniske og flersprogede karakter; opfordrer Bolivia til at gennemføre strukturelle ændringer og reformer, herunder udnævnelse af en uafhængig og upartisk ombudsmand, for at tackle de grundlæggende årsager til de kriser, der blussede op i landet;
9. mener, at EU og Bolivia bør fortsætte og styrke deres engagement og dialog i forbindelse med GSP+-forhandlingerne, da Bolivia er det eneste land i Det Andinske Fællesskab, som ikke har en aftale med EU; mener, at EU fortsat bør stå Bolivia bi og være parat til at engagere sig yderligere, forudsat at der tages klare skridt til at forbedre situationen, og forudsat, at demokratiet, retsstatsprincippet og menneskerettighederne respekteres;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionsens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Bolivias regering, Bolivias forfatningsdomstol, Organisationen af Amerikanske Stater, Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder, det andinske parlament og Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, FN's generalsekretær og FN's højkommissær for menneskerettigheder.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0157

Blasfemilove i Pakistan, navnlig sagen om Shagufta Kausar og Shafqat Emmanuel**Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om blasfemilove i Pakistan, navnlig sagen om Shagufta Kausar og Shafqat Emmanuel (2021/2647(RSP))**

(2021/C 506/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Pakistan, navnlig beslutning af 20. maj 2010 om religionsfrihed i Pakistan ⁽¹⁾, af 10. oktober 2013 om de seneste tilfælde af vold mod og forfølgelse af kristne, særlig i Maaloula (Syrien) og Peshawar (Pakistan) og over for pastor Saeed Abedini (Iran) ⁽²⁾, af 17. april 2014 om Pakistan: nylige tilfælde af forfølgelse ⁽³⁾, af 27. november 2014 om Pakistan: blasfemilove ⁽⁴⁾ og af 15. juni 2017 om Pakistan, navnlig situationen med hensyn til menneskerettighedsforkæmpere og dødsstraf ⁽⁵⁾,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, særlig artikel 6, 18 og 19,
 - der henviser til den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination,
 - der henviser til bemærkningerne fra talsmanden for FN's højkommissær for menneskerettigheder, Rupert Colville, navnlig hans pressebriefingsnotater om Pakistan af 8. september 2020,
 - der henviser til erklæringerne om Pakistan fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik,
 - der henviser til den strategiske engagementsplan mellem EU og Pakistan fra 2019, som fastlægger et aftalt grundlag for gensidigt samarbejde om prioriteter såsom demokrati, retsstatsforhold, god regeringsførelse og menneskerettigheder,
 - der henviser til FN-erklæringen om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro,
 - der henviser til den fælles rapport fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 10. februar 2020 om det generelle toldpræferencearrangement for perioden 2018-2019 (JOIN (2020)0003) og navnlig til den tilsvarende vurdering af Pakistan inden for rammerne af EU's særlige ansporende ordning for bæredygtig udvikling og god regeringsførelse (GSP+) (SWD(2020)0022),
 - der henviser til EU's retningslinjer fra 2013 om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed,
 - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf fra 2013,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at Pakistans kontroversielle blasfemilove har været gældende i deres nuværende form siden 1986 og straffer blasfemi mod profeten Muhammad med døden eller livsvarigt fængsel;
- B. der henviser til, at Pakistans blasfemilove, på trods af at de aldrig har ført til officielle henrettelser, tilskynder til chikane, vold og mord mod dem, der anklages; der henviser til, at de personer, der anklages for blasfemi, er nødt til at frygte for deres liv, uanset udfaldet af retssagerne; der henviser til, at det er almindeligt kendt, at Pakistans blasfemilove ofte misbruges, ved at der fremsættes falske anklager, som tjener anklagerens personlige interesser;

⁽¹⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 147.

⁽²⁾ EUT C 181 af 19.5.2016, s. 82.

⁽³⁾ EUT C 443 af 22.12.2017, s. 75.

⁽⁴⁾ EUT C 289 af 9.8.2016, s. 40.

⁽⁵⁾ EUT C 331 af 18.9.2018, s. 109.

Torsdag den 29. april 2021

- C. der henviser til, at Pakistans blasfemilove gør det farligt for religiøse mindretal at udtrykke sig frit eller deltage åbent i religiøse aktiviteter; der henviser til, at de i stedet for at beskytte religiøse lokalsamfund har lagt et tæppe af frygt over det pakistanske samfund; der henviser til, at ethvert forsøg på at reformere lovene eller deres anvendelse er blevet kvalt gennem trusler og attentater; der henviser til, at forsøg på at drøfte disse emner i medierne, online eller offline, ofte mødes med trusler og chikane, herunder fra regeringens side;
- D. der påpeger, at snesevis af mennesker, herunder muslimer, hinduer, kristne og andre, i øjeblikket sidder i fængsel på grund af anklager om blasfemi; der henviser til, at adskillige personer, som er blevet anklaget, er blevet dræbt som følge af pøbelvold; der henviser til, at der er et enormt pres på det pakistanske domstolsystem; der henviser til, at retssager ofte tager mange år og har en ødelæggende virkning på uskyldige pakistanske statsborgere og deres familier og lokalsamfund;
- E. der henviser til, at der har været en alarmerende stigning i antallet af anklager om »blasfemi« online og offline i Pakistan i løbet af det seneste år; der henviser til, at mange af disse anklager er rettet mod menneskerettighedsforkæmpere, journalister, kunstnere og de mest marginaliserede personer i samfundet; der henviser til, at Pakistans blasfemilove i stigende grad anvendes til personlig eller politisk vinding i strid med retten til religions- og trosfrihed og til menings- og ytringsfrihed;
- F. der henviser til, at de retlige procedurer i forbindelse med blasfemisager i Pakistan er yderst mangelfulde; der henviser til, at der kræves lave standarder for bevismateriale for domfældelse, og de retslige myndigheder accepterer ofte påstande på ukritisk vis; der henviser til, at de anklagede ofte anses for skyldige og skal bevise deres uskyld og ikke omvendt;
- G. der henviser til, at tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed ikke blot gælder for tilhængere af religioner, men også for ateister, agnostikere og ikke-troende;
- H. der henviser til, at Pakistan er part i relevante internationale menneskerettighedsaftaler, herunder den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som indeholder bestemmelser om retten til livet, retten til en retfærdig rettergang, lighed for loven og ikke-forskelsbehandling;
- I. der henviser til, at udsættelse af retssager har været en almindelig faktor i flere sager om personer, der anklages for »blasfemi«, hvor dommere ofte mistænkes for at anvende disse taktikker på grund af modvilje mod at afsige domme, der frifinder den anklagede; der henviser til, at de personer, der arbejder i Pakistans strafferetssystem, herunder advokater, politi, anklagere og dommere, ofte forhindres i at udføre deres arbejde effektivt, upartisk og uden frygt; der henviser til, at vidner og ofrenes familier har måttet gå under jorden af frygt for gengældeshandlinger;
- J. der henviser til, at situationen i Pakistan fortsat er blevet forværret i 2020, idet regeringen systematisk håndhævede blasfemilovene og undlod at beskytte religiøse mindretal mod ikkestatslige aktørers overgreb, med en kraftig stigning i antallet af målrettede drab, blasfemisager, tvangskonverteringer og hadefulde ytringer mod religiøse mindretal, herunder ahmadimuslimer, shiamuslimer, hinduer, kristne og sikher; der henviser til, at bortførelser, tvangskonverteringer til islam, voldtægter og tvangsægteskaber fortsat er en overhængende trussel for kvinder og børn i 2020, navnlig dem fra hinduistiske og kristne trossamfund;
- K. der henviser til, at det den 2. marts 2021 var ti år siden, at den tidligere pakistanske minister for mindretal, Shahbaz Bhatti, blev myrdet efter at være blevet udsat for trusler for offentligt at have protesteret mod blasfemilovene;
- L. der henviser til, at det pakistanske par Shagufta Kausar og Shafqat Emmanuel blev dømt til døden på grund af anklager om blasfemi i 2014; der henviser til, at disse anklager var baseret på påstande om at have sendt tekstbeskeder, der fornærmede profeten Muhammad, fra et telefonnummer, der var registreret i Shagufta Kausars navn, til den person, der anklagede parret for blasfemi;
- M. der henviser til, at de beviser, på grundlag af hvilke ægteparret blev dømt, kan anses for at være stærkt mangelfulde; der henviser til, at deres analfabetisme afliver antagelsen om, at de kunne have sendt tekstbeskederne; der henviser til, at den telefon, som angiveligt blev brugt til at sende beskederne, ikke er blevet fundet med henblik på efterforskning; der henviser til, at parret angiveligt havde haft en skænderi med anklageren, kort forinden anklagerne blev fremsat; der henviser til, at der er grund til at tro, at parret blev tortureret;

Torsdag den 29. april 2021

- N. der henviser til, at parret er blevet tilbageholdt i fængsel, indtil en domstol træffer afgørelse om appellen mod deres dødsstraf; der henviser til, at deres appel efter planen skulle behandles i april 2020, seks år efter at de blev dømt, men er blevet udsat flere gange, senest den 15. februar 2021;
- O. der henviser til, at parret er blevet adskilt fra deres fire børn, siden de blev dømt;
- P. der henviser til, at Shafqat Emmanuel lider af en rygmarvsskade efter en ulykke i 2004 og tilbydes ikke passende lægehjælp i fængslet; der henviser til, at Shagufta Kausar er isoleret i et kvindefængsel og lider af en depression som følge af hendes situation;
- Q. der henviser til, at High Court i Lahore har udsat sagen flere gange, og der henviser til, at parrets advokat, Saiful Malook, har arbejdet meget hårdt på at sikre, at Shagufta Kausar og Shafqat Emmanuel endelig kan få prøvet deres sag ved en domstol, og at deres ret til en fair og retfærdig rettergang endelig respekteres;
- R. der henviser til, at mindst 1 855 personer ifølge Pakistans Center for Social Justice er blevet anklaget i henhold til blasfemilovene mellem 1987 og februar 2021, hvor 2020 var året med det højeste antal anklager;
- S. der henviser til, at Mashal Khan, en muslimsk studerende, blev dræbt af en vred folkemængde i april 2017 på grund af påstande om, at han skulle have lagt blasfemisk indhold ud på internettet, hvilket der ikke blev fundet bevis for; der henviser til, at Junaid Hafeez, universitetslærer ved Bahauddin Zakariya University i Multan, blev anholdt i marts 2013 for angiveligt at have fremsat blasfemiske bemærkninger, og han blev holdt isolationsfængslet i de fem år, hans retssag varede, blev kendt skyldig i blasfemi og dømt til døden af de pakistanske domstole i december 2019; der henviser til, at FN's menneskerettighedseksperter fordømte dommen som en »parodi på retfærdighed«, der er i strid med folkeretten;
- T. der henviser til, at der er et stigende antal angreb online og offline på journalister og civilsamfundsorganisationer, navnlig mod kvinder og de mest marginaliserede i samfundet, herunder medlemmer af religiøse mindretal, fattige mennesker og personer med handicap; der henviser til, at sådanne angreb ofte omfatter falske anklager om blasfemi, som kan føre til fysiske angreb, drab, vilkårlige anholdelser og tilbageholdelser;
- U. der henviser til, at Pakistan har draget fordel af handelspræferencer under GSP+-programmet siden 2014; der henviser til, at de økonomiske fordele ved denne ensidige handelsaftale er betydelige for landet; der henviser til, at GSP+-status er tilknyttet en forpligtelse om at ratificere og gennemføre 27 internationale konventioner, herunder forpligtelser til at sikre menneskerettighederne og religionsfriheden;
- V. der henviser til, at Kommissionen i sin seneste GSP+-vurdering af Pakistan af 10. februar 2020 gav udtryk for en række alvorlige bekymringer over menneskerettighedssituationen i landet, navnlig manglen på fremskridt med hensyn til at begrænse anvendelsesområdet for og gennemførelsen af dødsstraf;
- W. der henviser til, at den fortsatte anvendelse af blasfemilove i Pakistan finder sted på baggrund af en global stigning i begrænsninger af religions- og ytringsfriheden med hensyn til religion og tro; der henviser til, at FN's særlige rapportør om religions- og trosfrihed i marts 2019 nævnte sagen om Asia Bibi som et af eksemplerne på en genoplivning af love mod blasfemi og apostasi og anvendelsen af love om offentlig orden for at begrænse ytringsfriheden for udtalelser, der anses for at være krænkende for religiøse samfund;
- X. der henviser til, at radikale pakistanske gruppers gentagne og bedrageriske angreb på de franske myndigheder og de seneste erklæringer fra Pakistans regering på grund af blasfemi er tiltaget siden de franske myndigheders reaktion på terrorangrebet på en fransk skolelærer, som forsvarede ytringsfriheden, hvilket har fået de franske myndigheder til den 15. april 2021 at anbefale, at deres statsborgere midlertidigt forlader Pakistan; der henviser til, at et medlem af regeringspartiet den 20. april 2021 fremsatte en resolution i Pakistans Nationalforsamling med krav om en debat om udvisning af den franske ambassadør;

Torsdag den 29. april 2021

1. udtrykker sin bekymring over Shagufta Kausars og Shafqat Emmanuel sundhed og trivsel og opfordrer indtrængende de pakistanske myndigheder til at sikre, at der omgående ydes passende lægebehandling; opfordrer de pakistanske myndigheder til omgående og betingelsesløst at løslade Shafqat Emmanuel og Shagufta Kausar og til at omstøde deres dødsdom;
2. beklager, at appellen fra Shagufta Kausar og Shafqat Emmanuel fortsat udsættes; opfordrer High Court i Lahore til at afsige sin dom så hurtigt som muligt og til at give en rimelig forklaring på enhver yderligere udsættelse;
3. bemærker, at Shafqat Emmanuel tilbageholdes på et fængelshospital på grund af hans alvorlige tilstand, og at han to gange er blevet behandlet uden for Faisalabad-fængslet; beklager, at parret har været holdt i fangenskab i syv år, isoleret fra hinanden og deres familier; opfordrer derfor Pakistans regering til at sikre, at landets fængsler tilbyder anstændige og humane forhold;
4. er bekymret over det fortsatte misbrug af blasfemilovene i Pakistan, hvilket forværrer eksisterende religiøse skel og dermed fremmer et klima af religiøs intolerance, vold og forskelsbehandling; understreger, at Pakistans blasfemilove er uforenelige med de internationale menneskerettighedslove og i stigende grad anvendes til at angribe sårbare minoritetsgrupper i landet, herunder shiamuslimer, ahmadimuslimer, hinduer og kristne; opfordrer derfor Pakistans regering til at gennemgå og i sidste ende afskaffe disse love og anvendelsen heraf; opfordrer til, at dommere, forsvarsadvokater og forsvarsvidner beskyttes i alle såkaldte blasfemisager;
5. opfordrer indtrængende Pakistan til at ophæve afsnit 295-B og C i den nationale straffelov og til at respektere og opretholde retten til tanke-, samvittigheds-, religions- og ytringsfrihed i hele landet og på effektiv vis forbyde anvendelsen af blasfemilove; opfordrer endvidere den pakistanske regering til at ændre antiterrorloven fra 1997 for at sikre, at blasfemisager ikke prøves ved antiterrordomstole, og til at give mulighed for yde kaution i påståede blasfemisager;
6. understreger, at religions- og trosfrihed, ytringsfrihed samt mindretalsrettigheder er menneskerettigheder, der er nedfældet i Pakistans forfatning;
7. opfordrer den pakistanske regering til utvetydigt at fordømme tilskyndelse til vold og forskelsbehandling af religiøse mindretal i landet; opfordrer den pakistanske regering til at indføre effektive, proceduremæssige og institutionelle beskyttelsesforanstaltninger på efterforsknings-, retsforfølgelses- og domstolsniveau for at forhindre misbrug af blasfemilovene, indtil de afskaffes; beklager den fortsatte forskelsbehandling af og vold mod religiøse mindretal i Pakistan, herunder kristne, ahmadimuslimer, shiamuslimer og hinduer; minder om angrebet i 2014 på ahmadisamfundet i Gujranwala efter anklager om blasfemi mod dets medlem Aqib Saleem, som blev frikendt ved domstolen, og hvor tre medlemmer af ahmadisamfundet, herunder to børn, døde under angrebet; bemærker, at det er blevet gjort til et krav, at ingen politibetjent under en politikommisærers niveau må efterforske anklager, inden en sag er blevet registreret;
8. er bekymret over, at blasfemilove i Pakistan ofte misbruges til at fremsætte falske anklager, der tjener forskellige incitament, herunder bilæggelse af personlige tvister eller med økonomisk vinding for øje; opfordrer derfor Pakistans regering til at tage behørigt hensyn til dette og til at ophæve blasfemilovene i overensstemmelse hermed; afviser på det kraftigste den rapporterede udtalelse fra Pakistans statssekretær for parlamentariske anliggender, Ali Khan, som opfordrer til, at personer, der begår blasfemi, skal halshugges;
9. opfordrer indtrængende alt diplomatisk personale fra EU og europæiske lande til at gøre alt, hvad de kan for at beskytte og støtte Shagufta Kausar og Shafqat Emmanuel, herunder ved at overvære retssager, anmode om fængselsbesøg og løbende og resolut kontakte de myndigheder, der er involveret i denne sag;
10. opfordrer medlemsstaterne til at lette udstedelsen af nødvisa og tilbyde international beskyttelse til Shagufta Kausar, Shafqat Emmanuel, deres advokat Saiful Malook og andre, der anklages for fredeligt at have udøvet deres rettigheder, herunder menneskerettighedsforkæmpere, hvis de bliver nødt til at forlade Pakistan;
11. er yderst bekymret over de stigende angreb online og offline på journalister, akademikere og civilsamfundsorganisationer, navnlig mod kvinder og mindretal; opfordrer indtrængende den pakistanske regering til omgående at tage skridt til at garantere journalisters, menneskerettighedsforkæmpers og trosbaserede organisationers sikkerhed og til at foretage hurtige og effektive efterforskninger for at opretholde retsstatsprincippet og retsforfølge gerningsmændene;

Torsdag den 29. april 2021

12. opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til straks at revidere Pakistans berettigelse til GSP+-status i lyset af de aktuelle begivenheder, og om der er tilstrækkelig grund til at indlede en procedure for midlertidig ophævelse af denne status og de fordele, der følger heraf, og til så hurtigt som muligt at aflægge rapport herom til Europa-Parlamentet;
 13. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at bruge alle de værktøjer, de har til rådighed, herunder dem, som nævnes i EU's retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed, for at hjælpe religiøse samfund og lægge pres på den pakistanske regering for at få den til at gøre mere for at beskytte religiøse mindretal;
 14. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til fortsat at støtte Pakistan med en reform af retsvæsenet og kapacitetsopbygning for at sikre, at de lavere domstole er i stand til omgående at føre retssager for dem, der tilbageholdes, og til at afvise blasfemisager, der ikke underbygges af tilstrækkeligt pålidelige beviser;
 15. glæder sig over de interreligiøse dialoger, der finder sted i Pakistan, og opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten og EU-delegationen til fortsat at støtte Pakistans nationale fredsråd for interreligiøs harmoni i at organisere sådanne regelmæssige initiativer med religiøse ledere, herunder religiøse mindretal, og med støtte af trosbaserede organisationer, civilsamfundsorganisationer, fagfolk på menneskerettighedsområdet og retlige aktører og akademikere; opfordrer endvidere EU-delegationen og medlemsstaternes repræsentationer til fortsat at støtte NGO'er i Pakistan, der beskæftiger sig med overvågning af menneskerettighederne og med at yde støtte til ofrene for religiøs og kønsbaseret vold;
 16. opfordrer indtrængende Pakistan til at intensivere sit samarbejde med internationale menneskerettighedsorganer, herunder FN's Menneskerettighedskomité, med henblik på at gennemføre alle relevante henstillinger og forbedre overvågningen og rapporteringen om fremskridt hen imod at opnå internationale benchmarks;
 17. finder de voldelige demonstrationer og angreb mod Frankrig uacceptable; er dybt bekymret over den antifranske stemning i Pakistan, som har fået franske statsborgere og virksomheder til midlertidigt at forlade landet;
 18. glæder sig over den dom, som Pakistans højesteret for nylig afsagde, om at forbyde henrettelse af fanger med psykiske sundhedsproblemer; gentager Den Europæiske Unions stærke modstand mod dødsstraf, uanset forbrydelsens art og under alle omstændigheder; opfordrer til universel afskaffelse af dødsstraffen; opfordrer de pakistanske myndigheder til at omstøde dommene for alle de personer, der risikerer dødsstraf, for at sikre, at deres ret til en retfærdig rettergang, som er internationalt anerkendt og sikret i forfatningen, respekteres;
 19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Pakistans regering og parlament.
-

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0159

Rusland, sagen om Aleksej Navalnyj, militær opbygning langs Ukraines grænse og russiske angreb i Tjekkiet

Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om Rusland, sagen om Aleksej Navalnyj, militær opbygning langs Ukraines grænse og russiske angreb i Tjekkiet (2021/2642(RSP))

(2021/C 506/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Rusland og Ukraine,
- der henviser til FN-pagten, FN's havretskonvention, verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til den samlede pakke af foranstaltninger til gennemførelse af Minskaftalerne, der blev vedtaget og underskrevet i Minsk den 12. februar 2015 og godkendt i deres helhed med FN's Sikkerhedsråds resolution 2202 (2015) af 17. februar 2015,
- der henviser til erklæringen af 18. marts 2021 fra G7-udenrigsministrene om Ukraine og til den fælles erklæring mellem disse og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 12. april 2021 om samme emne,
- der henviser til mødet mellem Frankrigs præsident, Ukraines præsident og Tysklands forbundskansler den 16. april 2021 om spørgsmålet vedrørende den russiske militære opbygning,
- der henviser til erklæringerne af 18. april 2021 fra EU fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik på vegne af EU om Aleksej Navalnyjs forværrede helbred,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 68/262 af 27. marts 2014 om Ukraines territoriale integritet og til FN's Generalforsamlings resolution 71/205 af 19. december 2016, 72/190 af 19. december 2017, 73/263 af 22. december 2018, 74/168 af 18. december 2019 og 75/192 af 16. december 2020 om menneskerettigheds-situationen i Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol (Ukraine), og til FN's Generalforsamlings resolution 74/17 af 9. december 2019 og 75/29 af 7. december 2020 om problemet med militariseringen af Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol (Ukraine) samt dele af Sortehavet og Det Asovske Hav,
- der henviser til Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ⁽¹⁾,
- der henviser til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, særlig afsnit II om politisk dialog og konvergens på området udenrigsanliggender og sikkerhed ⁽²⁾,
- der henviser til Budapestmemorandummet om sikkerhedsgarantier af 5. december 1994 vedrørende Belarus', Kasakhstans og Ukraines tiltrædelse af traktaten om ikke-spredning af kernevåben,
- der henviser til Ukraines forslag af 29. marts 2021 om at vende tilbage til en fuldstændig våbenhvile i det østlige Ukraine og udkastet til den fælles handlingsplan for gennemførelsen af Minskaftalerne,

⁽¹⁾ EUT L 78 af 17.3.2014, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

Torsdag den 29. april 2021

- der henviser til erklæringen fra EU-Udenrigstjenestens talsmand af 19. april 2021 om udvisningen af tjekkske diplomater og erklæringen fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik på EU's vegne af 21. april 2021 i solidaritet med Den Tjekkiske Republik om kriminelle aktiviteter på dens område,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at Den Russiske Føderation i de seneste uger har styrket sin militære tilstedeværelse betydeligt på den østlige og nordlige grænse til Ukraine og på det besatte Krim, idet den i alt har samlet over 100 000 tropper samt kampvogne, artilleri og pansrede køretøjer og andet tungt udstyr; der henviser til, at den seneste tids opbygning er den største koncentration af russiske tropper siden 2014, og at dens omfang og angrebskapacitet tyder på offensive hensigter;
- B. der henviser til, at Den Russiske Føderation har meddelt, at retten til fredelig passage for andre landes krigsskibe og handelsskibe gennem Sortehavet i retning af Kertjstrædet suspenderes indtil den 31. oktober 2021, hvilket krænker den frie sejlads, som er garanteret ved FN's havretskonvention, som Rusland er part i; der henviser til, at de pågældende områder ligger inden for Ukraines territorialfarvand omkring de midlertidigt besatte områder af Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol;
- C. der henviser til, at der er gået seks år siden vedtagelsen af Minskaftalerne og syv år siden Den Russiske Føderations ulovlige annektering af Krimhalvøen og begyndelsen af krigen i Ukraine;
- D. der henviser til, at Den Russiske Føderation ifølge ukrainske kilder har ca. 3 000 officerer og militære instruktører i de væbnede styrker i de to såkaldte folkerepublikker;
- E. der henviser til, at Den Russiske Føderations destabilisering af det østlige Ukraine via sine stedfortræderstyrker i de såkaldte folkerepublikker Donetsk og Luhansk har været i gang siden 2014; der henviser til, at konflikten har kostet mere end 14 000 mennesker livet og resulteret i, at næsten to millioner personer er blevet internt fordrevet;
- F. der henviser til, at Ukraine har anmodet om, at punkt 16.3 i kapitel III i Wien-dokument 2011 om tillids- og sikkerhedsskabende foranstaltninger tages i anvendelse med anmodning om en redegørelse for Den Russiske Føderations usædvanlige militære aktiviteter i nærheden af Ukraines grænse og på det besatte Krim, der henviser til, at Wien-dokumentet blev vedtaget af alle 57 medlemmer af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) i 2011 med henblik på at fungere som en varig kilde til samarbejde og militær gennemsigtighed; der henviser til, at Den Russiske Føderation har besluttet ikke at deltage i dette møde;
- G. der henviser til, at de deltagende OSCE-stater skal give hinanden oplysninger om bl.a. deployeringsplaner, skal underrette hinanden på forhånd om betydelige militære aktiviteter såsom øvelser og konsultere og samarbejde indbyrdes i tilfælde af usædvanlige militære aktiviteter eller stigende spændinger;
- H. Der henviser til, at det russiske forsvarsministerium fredag den 23. april 2021 erklærede, at samlede styrker ville vende tilbage til deres permanente baser inden 1. maj 2021;
- I. der henviser til, at retten til tanke- og ytringsfrihed, retten til foreningsfrihed og retten til at deltage i fredelige forsamlinger er nedfældet i Den Russiske Føderations forfatning; der henviser til, at situationen med hensyn til menneskerettigheder og retsstatsprincippet fortsat forværres i Rusland, og at myndighederne til stadighed krænker disse rettigheder og frihedsrettigheder; der henviser til, at Den Russiske Føderation har undertegnet verdenserklæringen om menneskerettigheder og EMRK og er medlem af Europarådet;
- J. der henviser til, at de russiske myndigheder den 9. april 2021 kortvarigt tilbageholdt og afhørte Roman Anin, en af Ruslands førende undersøgende journalister tilknyttet det organiserede kriminalitets- og korruptionsrapporteringsprojekt (OCCRP), og beslaglagde hans telefoner og dokumenter; der henviser til, at disse foranstaltninger også har bragt hans OCCRP-journalistkolleger, der arbejder med spørgsmål om gennemsigtighed og korruption, i fare på grund af de oplysninger, som den føderale sikkerhedstjeneste (FSB) nu har fuld adgang til;
- K. der henviser til, at Aleksej Navalnyj, Ruslands bedst kendte antikorrupsionsaktivist og oppositionspolitiker, blev tilbageholdt den 17. januar 2021 og idømt tre et halvt års fængsel den 2. februar 2021 for den påståede overtrædelse af vilkårene for hans prøvetid, mens han var i Tyskland for at komme sig efter et attentatforsøg ved forgiftning med en forbudt militær kemisk agens begået af agenter fra de russiske sikkerhedstjenester i Den Russiske Føderation; der

Torsdag den 29. april 2021

henviser til, at Aleksej Navalnyj den 12. marts 2021 blev overført til en straffekoloni i Pokrov, hvor han gentagne gange er blevet udsat for tortur og umenneskelig behandling og efterfølgende påbegyndte en sultestrejke for mere end tre uger siden;

- L. der henviser til, at denne udvikling gennem de sidste få uger har bekræftet den værste frygt for hans personlige sikkerhed og liv blandt hans familie, venner og tilhængere og i det internationale samfund og ført til, at han er blevet overført til et fængselshospital i nærheden af Moskva, hvor hans liv fortsat er i fare;
- M. der henviser til, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol den 16. februar 2021 i henhold til artikel 39 i domstolens procesreglement besluttede at opfordre den russiske regering til at løslade Aleksej Navalnyj; der henviser til, at denne foranstaltning bør finde anvendelse med øjeblikkelig virkning; der henviser til, at Menneskerettighedsdomstolen tog hensyn til arten og omfanget af risikoen for Aleksej Navalnyjs liv, som blev umiddelbart påvist med henblik på anvendelse af den midlertidige foranstaltning, og set i lyset af de generelle omstændigheder omkring Aleksej Navalnyjs nuværende tilbageholdelse;
- N. der henviser til, at Aleksej Navalnyj den 23. april 2021 meddelte, at han efter råd fra læger, som ikke var tilknyttet fængslet, gradvist ville indstille sin sultestrejke, som blev påbegyndt den 31. marts 2021; der henviser til, at ifølge lægerådgivningen til Aleksej Navalnyj ville en fortsættelse af sultestrejken være livstruende; der henviser til, at selv hvis Aleksej Navalnyj fik den nødvendige pleje nu, er der ikke nogen garanti for, at han ikke vil blive udsat for yderligere umenneskelig eller livstruende behandling eller drabsforsøg;
- O. der henviser til, at Rusland i 2020 rangerede som nr. 129 ud af 180 lande i Transparency Internationals korruptionsindeks og dermed var det lavest rangerende land i Europa; der henviser til, at antikorrupsionsaktivister som f.eks. den afdøde Sergej Magnitskij og antikorrupsionsfonden, der ledes af Aleksej Navalnyj, delvist har afsløret kleptokratiske forbindelser mellem oligarker, sikkerhedsfolk og embedsmænd med tilknytning til Kreml, som involverer de højest placerede magthavere, herunder Vladimir Putin, i forbindelse med undersøgelser af den uforklarlige rigdom, som de i årenes løb har samlet sig; der henviser til, at anklagemyndigheden i Moskva søger at mærke antikorrupsionsfonden og to andre organisationer, der er tilknyttet Navalnyj, nemlig borgerrettighedsbeskyttelsesfonden og Navalnyjs regionale hovedkvarter, som værende »ekstremistiske«, hvilket ville betyde, at deres ansatte risikerer anholdelse og fængsel i seks til ti år;
- P. der henviser til, at forgiftningen af Navalnyj passer ind i et mønster af foranstaltninger truffet imod Putins modstandere, som har påvirket Viktor Jusjtjenko, Sergej Skripal og Vladimir Kara-Murza og ført til flere ledende oppositionslederes, journalisters, aktivisters og udenlandske lederes død, herunder, men ikke begrænset til Boris Nemtsov, Anna Politkovskaja, Sergei Protasov, Natalia Estemirova og Alexander Litvinenko;
- Q. der henviser til, at Den Russiske Føderation ikke blot udgør en ekstern trussel mod den europæiske sikkerhed, men også fører en intern krig mod sit eget folk i form af systematisk undertrykkelse af oppositionen og anholdelser på gaden; der henviser til, at antallet af anholdelser af fredelige demonstranter alene den 21. april 2021 nåede op på mere end 1 788, hvilket medfører et samlet antal på mere end 15 000 uskyldige russiske borgere, der er blevet tilbageholdt siden januar 2021;
- R. der henviser til, at Parlamentet i sine to tidligere beslutninger om Rusland opfordrede til en revision af EU's politik over for Rusland og dens fem vejledende principper og anmodede Rådet om straks at påbegynde forberedelserne og vedtage en EU-strategi for de fremtidige forbindelser med et demokratisk Rusland, som ville omfatte en bred vifte af incitament og betingelser for at styrke den indenlandske udvikling i retning af frihed og demokrati i Rusland;
- S. der henviser til, at Tjekkiet den 17. april 2021 udviste 18 personer fra det russiske ambassadepersonale, heriblandt medlemmer af de russiske efterretningstjenester, på grund af de velbegrundede konklusioner fra Tjekkiet sikkerhedsinformationstjeneste om, at russiske efterretningsfolk i tjeneste var involveret i sprængningen af et ammunitionslager i 2014, som kostede to tjekkiske statsborgere livet og forårsagede omfattende materiel skade; der henviser til, at tusinder af menneskers liv og ejendom hensynsløst blev bragt i fare i de omkringliggende kommuner; der henviser til, at disse ulovlige handlinger på Den Tjekkiske Republiks territorium udgør en alvorlig krænkelse af en EU-medlemsstats suverænitet begået af en udenlandsk magt; der henviser til, at Den Russiske Føderation som reaktion på Den Tjekkiske Republiks udvisning af 18 medlemmer af dens ambassadepersonale udviste 20 tjekkiske diplomater, som blev beordret til at forlade landet den 19. april 2021; der henviser til, at Den Tjekkiske Republik besluttede at stille antallet af ansatte på den russiske ambassade i Den Tjekkiske Republik lige med antallet af ansatte på den tjekkiske

Torsdag den 29. april 2021

ambassade i Rusland den 22. april 2021, efter at Rusland havde nægtet at lade de udviste tjekkiske diplomater vende tilbage til landet, og i henhold til artikel 11 i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, hvilket gav den russiske ambassade en frist indtil udgangen af maj til at overholde bestemmelserne;

T. der henviser til, at de samme GRU-agenter, der var involveret i eksplosionen af ammunitionslagret i Den Tjekkiske Republik, også var ansvarlige for drabsforsøget på Sergej og Julia Skripal i Det Forenede Kongerige i 2018 under anvendelse af en nervegift i militærklasse, Novitjok, som også førte til en britisk statsborgers død; der henviser til, at GRU-agenter også blev anklaget for drabsforsøget på Emilian Gebrev, ejeren af en våbenfabrik, og to andre personer i Bulgarien i 2015; der henviser til, at Rusland ikke er samarbejdsvilligt i efterforskningen af disse forbrydelser begået på Den Europæiske Unions område, benægter GRU's involvering i forgiftningen af Sergej og Julia Skripal og giver ly til de hovedmistænkte;

1. støtter Ukraines uafhængighed, suverænitæt og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser; gentager sin kraftige støtte til EU's politik om ikkeanerkendelse af den ulovlige annektering af Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol; glæder sig over alle de restriktive foranstaltninger, som EU har truffet som følge af den ulovlige annektering; opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af alle ulovligt tilbageholdte og fængslede ukrainske statsborgere på Krimhalvøen og i Rusland og beklager de fortsatte menneskerettighedskrænkelser, der begås på Krim og i de besatte områder i det østlige Ukraine, samt den omfattende tildeling af russisk statsborgerskab (udstedelse af pas) til borgere i disse områder; understreger, at russiske embedsmænd, hvis handlinger eller passivitet har muliggjort eller resulteret i krigsforbrydelser i Ukraine, skal retsforfølges inden for den internationale strafferetspleje;

2. beklager den tilstand, som forbindelserne mellem EU og Rusland befinder sig i for nuværende, som skyldes Ruslands aggression og fortsatte destabilisering af Ukraine, fjendtlige adfærd over for og direkte angreb på EU's medlemsstater og samfund, som bl.a. kommer til udtryk gennem indblanding i valgprocesser, brug af desinformation, deep fakes, ondsindede cyberangreb, sabotage og kemiske våben, samt den betydelige forværring af menneskerettighedssituationen og respekten for retten til ytrings-, forenings- og forsamlingsfrihed i Rusland; fordømmer på det kraftigste Ruslands fjendtlige adfærd i Europa og opfordrer landets regering til at sætte en stopper for disse aktiviteter, som krænker internationale principper og normer og truer stabiliteten i Europa, og som hindrer ethvert forsøg på at sætte en positiv bilateral dagsorden med denne vigtige nabo;

3. er stærkt bekymret over den store russiske militære opbygning ved grænsen til Ukraine og i den ulovligt besatte Autonome Republik Krim, som det russiske forsvarsministerium har erklæret for at være afsluttet; fordømmer disse truende og destabiliserende handlinger under ledelse af Den Russiske Føderation og anerkender med tilfredshed Ukraines forholdsmæssige reaktion;

4. mener, at EU skal drage konklusioner af denne dybt foruroligende russiske militære opbygning langs den ukrainske grænse, som har været afbrudt siden fredag den 23. april 2021; insisterer på, at de russiske troppers tilbagevenden fra grænsen til Ukraine tilbage til deres permanente baser skal ske fuldt ud og uden forsinkelse; kræver, at Rusland omgående sætter en stopper for sin praksis med uberettigede militære opbygninger for at true sine naboer, standser alle igangværende provokationer og afstår fra fremtidige provokationer og nedtrapper situationen ved at trække sine styrker tilbage til deres permanente baser i overensstemmelse med dets internationale forpligtelser såsom OSCE's principper og forpligtelser om gennemsigtighed i militære bevægelser og Wien-dokumentet; gentager, at den russiske militære opbygning også udgør en trussel mod den europæiske stabilitet, sikkerhed og fred, hvorfor en EU-sikkerhedsdialog med Ukraine bør være ambitiøs og bidrage til en konvergerende vurdering af sikkerhedsudfordringerne på stedet; understreger, at venligtsindede lande bør øge deres militære støtte til Ukraine og deres levering af forsvarsvåben, hvilket er i overensstemmelse med artikel 51 i FN-pagten, der tillader individuelt og kollektivt selvforsvar; opfordrer Rusland til at fjerne sine tropper fra de såkaldte folkerepublikker Luhansk and Donetsk og give kontrollen over Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol tilbage til Ukraine;

5. opfordrer indtrængende næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) til at sikre, at Rådet fortsat følger den militære udvikling på trods af den bebudede flytning af russiske tropper og fortsat er rede til at nå til enighed om yderligere fælles tiltag;

6. opfordrer indtrængende Rusland til at overholde sin forpligtelse i henhold til FN's havretskonvention og til at sikre fri sejlads og transitpassage gennem de internationale stræder til havnene i Det Asovsk Hav; opfordrer EU til i tæt samarbejde med medlemsstaterne og andre internationale partnere at etablere permanent overvågning af alle gennemsejlingen for alle fartøjer, der kommer gennem Kertjstrædet;

Torsdag den 29. april 2021

7. opfordrer indtrængende Rusland og de russiskstøttede separatister til at tilslutte sig våbenhvileaftalen; opfordrer Rusland til at gennemføre bestemmelserne i Minskafalterne og til at engagere sig konstruktivt i Normandietprocessen og den trilaterale kontaktgruppe; understreger behovet for en politisk løsning på konflikten i det østlige Ukraine og en stærkere rolle for EU i fredelig konfliktløsning;

8. understreger, at hvis en sådan militær opbygning i fremtiden skulle udvikle sig til, at Den Russiske Føderation indleder en invasion af Ukraine, skal EU gøre det klart, at prisen for en sådan overtrædelse af folkeretten og internationale normer vil være meget høj; insisterer derfor på, at import af olie og gas fra Rusland til EU under sådanne omstændigheder straks standses, samtidig med at Rusland bør udelukkes fra betalingssystemet SWIFT, og alle aktiver i EU tilhørende oligarker, som er tæt på de russiske myndigheder og deres familier i EU, skal indefrys og deres visa annulleres;

9. kræver, at EU bør reducere sin afhængighed af russisk energi og opfordrer derfor indtrængende EU-institutionerne og alle medlemsstaterne til at standse færdiggørelsen af Nord Stream 2-rørledningen og kræve et stop for opførelsen af kontroversielle atomkraftværker, der er opført af Rosatom;

10. gentager sin støtte til den internationale undersøgelse af omstændighederne omkring den tragiske nedskydning af Malaysia Airlines' fly MH17, som muligvis kan udgøre en krigsforbrydelse, og gentager sin opfordring til at retsforfølge de ansvarlige;

11. opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte Det Forenede Kongeriges lovgivningsforslag om en global forordning om korruptionsbekæmpelse og andre lignende ordninger og til at vedtage en EU-sanktionsordning for bekæmpelse af korruption med henblik på at supplere EU's nuværende globale ordning for menneskerettighedssanktioner; understreger, at EU's medlemsstater ikke længere bør byde russiske formuer og investeringer af uklar oprindelse velkommen; opfordrer Kommissionen og Rådet til at øge indsatsen for at bremse Kremls strategiske investeringer i EU med henblik på statsfjendtlig virksomhed, undergravning af demokratiske processer og institutioner og udbredelse af korruption; insisterer fortsat på, at medlemsstater såsom Bulgarien og Malta opgiver deres ordninger med »gyldne pas«;

12. opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af Aleksej Navalnyj, hvis domfældelse er politisk motiveret og i strid med Ruslands internationale menneskerettighedsforpligtelser, og af alle personer, der er blevet tilbageholdt under protester til støtte for hans løsladelse eller hans antikorrupsionskampagne; forventer, at Rusland overholder Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols midlertidige foranstaltning med hensyn til arten og omfanget af risikoen for Aleksej Navalnyjs liv; holder Rusland ansvarlig for Aleksej Navalnyjs helbredstilstand og opfordrer indtrængende Rusland til at efterforske mordforsøget på Aleksej Navalnyj i fuldt samarbejde med Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben; opfordrer de russiske myndigheder til at forbedre forholdene i fængsler og tilbageholdelsesfaciliteter med henblik på at opfylde internationale standarder; kræver, at der sættes en stopper for anholdelserne af fredelige demonstranter og de systematiske angreb på oppositionen i forbindelse med kravene om at løslade Aleksej Navalnyj; understreger, at alle personer, der er involveret i retsforfølgelse, domfældelse og mishandling af Aleksej Navalnyj, bør pålægges sanktioner i henhold til EU's globale sanktionsordning for menneskerettigheder;

13. minder de russiske myndigheder og præsident Putin personligt som statsoverhoved for den russiske stat om, at de har det fulde ansvar for at drage omsorg for Aleksej Navalnyjs liv og fysiske integritet og skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte hans fysiske og mentale sundhed og trivsel; opfordrer fortsat indtrængende præsident Putin og de russiske myndigheder til at efterforske, retsforfølge og stille de ansvarlige for drabsforsøget på Aleksej Navalnyj til regnskab;

14. beklager de russiske myndigheders hensigt om at erklære antikorrupsionsfonden under ledelse af Alexej Navalnyj for en ekstremistisk organisation, der er grundløs og diskriminerende; understreger kampen mod korruption, og at ønsket om deltagelse i en fri og pluralistisk offentlig debat og valgproces er en umistelig ret for enhver individuel og demokratisk politisk organisation og intet har at gøre med ekstremistiske synspunkter;

15. udtrykker sin dybe solidaritet med de demokratiske kræfter i Rusland, som kæmper for et åbent og frit samfund, samt sin støtte til alle enkeltpersoner og organisationer, som er blevet mål for angreb og undertrykkelse; opfordrer indtrængende de russiske myndigheder til at standse al chikane, al intimidering og alle angreb på oppositionen, civilsamfundet, mediernes, menneskerettigheds- og kvinderettighedsforkæmpere og andre aktivister i landet, især forud for parlamentsvalget i efteråret 2021; opfordrer EU til at vedblive med at opfordre Rusland til at ophæve eller ændre al lovgivning, der er uforenelig med internationale standarder; minder om sin stærke støtte til alle menneskerettighedsforkæmpere i Rusland og deres arbejde; opfordrer EU-delegationen og medlemsstaternes repræsentationer i landet til at

Torsdag den 29. april 2021

styrke deres støtte til civilsamfundet og til at anvende alle tilgængelige instrumenter til at øge deres støtte til menneskerettighedsforkæmperes arbejde og, hvor det er relevant, til at lette udstedelsen af nødvisa og stille midlertidig indkvartering til rådighed i EU's medlemsstater;

16. opfordrer de russiske myndigheder til at respektere mediefriheden og til at ophøre med enhver form for chikane mod og pres på uafhængige medier som f.eks. mod undersøgende journalist Roman Anin;

17. gentager sin opfordring til EU-institutionerne og medlemsstaterne om fortsat nøje at overvåge menneskerettighedssituationen i Den Russiske Føderation og fortsat at overvåge retssager, der involverer civilsamfundsorganisationer, journalister, oppositionspolitikere og aktivister, herunder sagen om Aleksej Navalnyj;

18. beklager dybt, at gerningsmændene fra de russiske efterretningstjenester forårsagede sprængningen af våbenlageret i Vrbětice i Tjekkiet, hvilket udgjorde en krænkelse af Tjekkiets suverænitet og en uacceptabel fjendtlig handling; fordømmer kraftigt aktiviteter, der har til formål at destabilisere og true EU-medlemsstater og opfordrer Rusland til at indstille enhver aktivitet af denne art, til at stille de ansvarlige til regnskab og til at yde erstatning til familierne til de borgere, der omkom under angrebet i 2014; understreger, at Den Europæiske Union står ved Den Tjekkiske Republiks side, og opfordrer NF/HR og Rådet til at træffe passende modforanstaltninger, herunder udvide de målrettede sanktioner; udtrykker sin dybe solidaritet med befolkningen og myndighederne i Den Tjekkiske Republik efter det russiske angreb på EU's territorium og den ubegrundede og uforholdsmæssige udvisning af 20 tjekkiske diplomater fra Rusland; udtrykker sin støtte til de tjekkiske myndigheders beslutning om at lade Ruslands ambassade i Tjekkiet have lige så mange medarbejdere som Tjekkiets ambassade i Rusland, fordømmer Den Russiske Føderations efterfølgende trusler mod Tjekkiet og påskønner alle de støtte- og solidaritetshandlinger, der er udført af forskellige regeringer i EU's medlemsstater, og alle de diplomatiske tjenester, der allerede er blevet tilbudt; opfordrer EU's medlemsstater til i tråd med eksemplet fra Skripal-sagen at gennemføre en koordineret udvisning af russiske diplomater;

19. fordømmer Kremles støtte til udemokratiske undertrykkende regimer i hele verden, såsom regimer i Iran, Nordkorea, Venezuela, Syrien og Belarus; er dybt bekymret over det stigende antal anholdelser, bortførelser og deportationer af belarusere, der bor i Rusland, herunder sagen om formanden for oppositionsbewægelsen den belarusiske folkefront og almindelige mennesker, som har støttet de fredelige protester i Belarus; er især bekymret over den russiskstøttede kampagne rettet mod EU's nationale mindretalsorganisationer i Belarus, herunder den største, sammenslutningen af polakker i Belarus;

20. fordømmer propaganda og desinformation i den russiske presse og dens ondsindede spredning til EU samt det arbejde, der udføres af russiske »troldefarme«, navnlig dem, der i øjeblikket bagvasker Tjekkiet ved at hævde, at det er en satellit af amerikanske interesser og ikke et suverænt land med uafhængige informationstjenester; fordømmer cyberangrebene på den tjekkiske strategiske statslige forvaltningsinstitution i forbindelse med den russiske militære spionage;

21. gentager, at sammenhold mellem EU's medlemsstater er den bedste politik til at afskrække Rusland fra at gennemføre destabiliserende og undergravende handlinger i Europa; opfordrer medlemsstaterne til at koordinere deres holdninger og tiltag over for Rusland og til at tale med én samlet stemme; kræver, at medlemsstaterne taler med én stemme i Europarådets Ministerkomité om Ruslands fortsatte tilsidesættelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser; mener, at EU bør tilstræbe mere samarbejde med ligesindede partnere, navnlig NATO og USA, for at benytte alle de midler, der er til rådighed på internationalt plan, til effektivt at imødegå Ruslands fortsatte indblanding, stadig mere aggressive desinformationskampagner og grove krænkelse af folkeretten, der truer sikkerheden og stabiliteten i Europa;

22. opfordrer EU-medlemsstaterne til at handle rettidigt og resolut imod russiske efterretningstjenesters forstyrrende handlinger på EU's territorium og til nøje at koordinere sin forholdsmæssige reaktion med de transatlantiske partnere; anbefaler, at medlemsstaterne styrker samarbejdet om kontraspionage og informationsudveksling;

23. opfordrer NF/HR og Rådet til at udarbejde en ny strategisk tilgang til EU's forbindelser med Rusland, som i højere grad skal støtte civilsamfundet, styrke de mellemfolkelige kontakter med borgerne i Rusland, udstikke klare retningslinjer for samarbejdet med russiske statslige aktører, anvende teknologiske standarder og det åbne internet til at støtte frie rum og begrænse undertrykkende teknologier og udvise solidaritet med EU's østlige partnere, herunder om sikkerhedsspørgsmål og fredelig konfliktløsning; understreger, at enhver dialog med Rusland skal baseres på respekt for folkeretten og menneskerettighederne;

Torsdag den 29. april 2021

24. er yderst bekymret over, at de russiske myndigheder fortsat begrænser uafhængige medieplatformes samt individuelle journalisters og andre medieaktørers arbejde; fordømmer i denne forbindelse kraftigt beslutningen om at mærke den uafhængige medieudbyder Meduza som »udenlandsk agent«;

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, Ukraines præsident, regering og parlament og Den Russiske Føderations præsident, regering og Statsduma.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0160

5-året for fredsftalen i Colombia**Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om 5-året for fredsftalen i Colombia (2021/2643(RSP))**

(2021/C 506/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig beslutning af 20. januar 2016 om støtte til fredsprocessen i Colombia ⁽¹⁾,
 - der henviser til handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side ⁽²⁾, som blev undertegnet i Bruxelles den 26. juli 2012, samt aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Colombia om visumfritagelse for kortvarige ophold ⁽³⁾, der blev undertegnet den 2. december 2015;
 - der henviser til erklæringen af 1. oktober 2015 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, om udnævnelsen af Eamon Gilmore til EU's særlige udsending for fredsprocessen i Colombia,
 - der henviser til den endelige aftale om afslutning af den væbnede konflikt og opbygning af en stabil og varig fred mellem Colombias nationale regering og Colombias Revolutionære Væbnede Styrker — Folkets Hær (FARC-EP), der blev undertegnet den 24. november 2016,
 - der henviser til FN's generalsekretærs rapporter om FN's undersøgelsesmission i Colombia og navnlig rapporten af 26. marts 2021,
 - der henviser til årsberetningen af 10. februar 2021 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder om menneskerettighedssituationen i Colombia,
 - der henviser til den fælles erklæring af 9. februar 2021 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Josep Borrell, og kommissær Janez Lenarčič om Colombias beslutning om at give venezuelanske migranter midlertidig beskyttelsesstatus og erklæringen fra talsmanden for NF/HR af 26. februar 2021 om vold mod menneskerettighedsforkæmpere i Colombia,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at Colombia i november 2021 markerer 5-året for undertegnelsen af den endelige aftale om afslutning af den væbnede konflikt og opbygning af en stabil og varig fred mellem Colombias regering under ledelse af præsident Juan Manuel Santos og Colombias Revolutionære Væbnede Styrker — Folkets Hær (FARC-EP), som satte en stopper for en konflikt, der havde varet mere end 50 år, og som udgør et vigtigt skridt i opbygningen af en stabil og varig fred i landet; der henviser til, at Colombia har bevaret sin demokratiske integritet trods lange perioder med ekstrem vold;
- B. der henviser til, at Colombias forfatningsdomstol har anslået, at det vil tage mindst 15 år at opfylde vilkårene i den endelige aftale, den 10-årige planlægning af den fælles køreplan og den nuværende fireårige flerårige investeringsplan for fred med ressourcer på næsten 11,5 mia. USD;

⁽¹⁾ EUT C 11 af 12.1.2018, s. 79.

⁽²⁾ EUT L 354 af 21.12.2012, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 333 af 19.12.2015, s. 3.

Torsdag den 29. april 2021

- C. der henviser til, at Colombias præsident, Iván Duque, og formanden for partiet Comunes (tidligere partiet FARC), Rodrigo Londoño, mødtes den 10. marts 2021 for at drøfte status for gennemførelsen af den endelige aftale; der henviser til, at begge parter under den dialog, der blev formidlet af FN's generalsekretærs særlige repræsentant for Colombia og chef for FN's undersøgelsesmission i Colombia, gentog deres tilslutning til den endelige aftale og indvilligede i at arbejde sammen om at udarbejde en køreplan for den resterende del af den planlagte tidsramme for dens omfattende gennemførelse samt for at forstærke deres bestræbelser på at styrke reintegration af og sikkerhedsgarantier for tidligere kombattanter;
- D. der henviser til, at tidligere guerillakrigere også gør fremskridt i processen for at blive reintegreret i det civile liv, og at rets- og forfatningssystemet i Colombia er i gang med at vedtage præcise reformer for at sikre, at forpligtelserne i aftalen bliver gennemført, og at landets fremtid kan baseres på dem;
- E. der henviser til, at parterne i den endelige aftale blev enige om at indføre en særlig domstolsmyndighed for fred, herunder bl.a. gennemførelse af et omfattende system for sandhed, retfærdighed, erstatning og ikkegentagelse samt aftaler om erstatning til ofre, som anerkendt i beretningen af 10. februar 2021 fra FN's højkommisær for menneskerettigheder, Michelle Bachelet; der henviser til, at Colombia står over for komplekse udfordringer i forbindelse med den omfattende gennemførelse af den endelige aftale, som forværres af covid-19-situationen og ankomsten og modtagelsen af venezuelanske migranter;
- F. der henviser til, at Colombias særlige domstolsmyndighed for fred den 26. januar 2021 bekendtgjorde sin første store afgørelse og beskyldte otte topledere af det tidligere FARC-EP for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, hvilket har været det tydeligste resultat hidtil for retsopgøret i landet; der henviser til, at den også har bekræftet, at der er sket fremskridt i efterforskningen af de såkaldte »falske positive«; der henviser til, at den særlige domstolsmyndighed for fred har truffet foranstaltninger for at gøre fremskridt hen imod etablering af en permanent og gnidningsfri dialog med de oprindelige folks myndigheder;
- G. der henviser til, at der fortsat er vigtige fremskridt, der viser et eksempel på forandringspotentialet i fredsftalen, som for første gang nogensinde omfatter et specifikt kønsaspekt; der henviser til, at der bør gøres flere fremskridt i det omfattende program for beskyttelsesforanstaltninger for kvindelige ledere, menneskerettighedsforkæmpere og programmer til støtte for kvinder og piger, der er ofre for vold, herunder voldtægt og kidnapning; der henviser til, at det i betragtning af den indbyrdes sammenhæng mellem de forskellige kapitler i aftalen er yderst vigtigt aktivt at integrere kønsaspektet på alle områder;
- H. der henviser til, at fredsforhandlingerne har ført til et betydeligt fald i antallet af dødsfald og i volden i Colombia, men at sammenbruddet i sikkerheden i forskellige regioner i Colombia generelt anses for at være en hindring for fredsprocessen med en foruroligende stigning i volden, tvungne forsvindinger, kidnapninger og drab på sociale ledere og ledere fra oprindelige samfund, tidligere FARC-kombattanter og menneskerettighedsforkæmpere, som rapporteret af FN; der henviser til, at sikkerhedsstyrker også udsættes for angreb og vold;
- I. der henviser til, at FN's undersøgelsesmission bekræftede drabet på 73 tidligere kombattanter i 2020, hvilket bragte antallet af tidligere kombattanter, der er blevet dræbt siden undertegnelsen af fredsftalen i 2016, op på 248; der henviser til, at FN's Højkommisariat for Menneskerettigheder (OHCHR) har modtaget oplysninger om drabene på 120 menneskerettighedsforkæmpere i det seneste år, hvoraf 53 tilfælde var blevet verificeret; der henviser til, at det desuden registrerede 69 hændelser med et stort antal civile ofre i 2020, der tegnede sig for 269 civile dødsfald, herunder 24 børn og 19 kvinder; der henviser til, at FN har rapporteret, at der er behov for en større indsats for at gennemføre fredsftalen;
- J. der henviser til, at bekæmpelsen af den vedvarende vold mod tidligere kombattanter, konfliktramte samfund, sociale ledere og menneskerettighedsforkæmpere, behovet for at forbedre reintegrationsprocessens bæredygtighed, konsolideringen af en integreret statslig tilstedeværelse i konfliktramte områder, styrkelsen af den konstruktive dialog mellem parterne som et middel til at fremme gennemførelsen af fredsftalen og behovet for at styrke betingelserne for forsoning mellem parterne er blevet fastsat som prioriteter af FN's generalsekretær;
- K. der henviser til, at den colombianske regering i 2017 indledte formelle fredsforhandlinger med Den Nationale Befrielseshær (ELN); der henviser til, at præsident Iván Duques regering i januar 2019 afsluttede fredsforhandlingerne kort tid efter, at ELN havde sprængt en bilbombe på et politiakademi i Bogotá, der dræbte 22 mennesker; der henviser til, at konfliktodynamikken, der omfatter ELN, herunder sammenstød med andre ulovlige væbnede aktører og med de offentlige sikkerhedsstyrker, fortsætter i visse departementer; der henviser til, at regeringen insisterer på, at muligheden

Torsdag den 29. april 2021

for at genoptage forhandlingerne er betinget af, at ELN ophører med sine voldelige handlinger, herunder kidnapning, rekruttering af børn og udlægning af miner, mens ELN fastholder sin holdning om, at enhver sådan anmodning fra regeringen skal behandles ved forhandlingsbordet;

- L. der henviser til den vigtige beslutning, som Colombias præsident, Iván Duque Márquez, har truffet om at udvise solidaritet ved give midlertidig beskyttelsesstatus til og lovliggøre omkring 1 800 000 venezuelanske migranter, der er bosiddende i landet, gennem midlertidige migrationstilladelser, vil sætte dem i stand til at registrere sig og styrke deres adgang til statslige tjenester, såsom sundhed og uddannelse, og deres socioøkonomiske integration, hvorved deres sårbarhed mindskes; der henviser til, at grænsen mellem Colombia og Venezuela er mere end 2 000 km lang og let at krydse; der henviser til, at grænsen mellem Colombia og Venezuela hovedsagelig består af tæt skov og vanskeligt terræn, hvilket gør den udsat for ulovlige aktiviteter og organiseret kriminalitet;
- M. der henviser til, at EU's trustfond for Colombia har mobiliseret 128 mio. EUR fra EU-budgettet, 21 medlemsstater, Chile og Det Forenede Kongerige; der henviser til, at dens femte strategiske udvalg fastlagde sine fremtidige strategiske retningslinjer den 22. januar 2021;
- N. der henviser, at civilsamfundet spiller en central rolle i fredsprocessen, idet det samler menneskerettighedsorganisationer, kvindeorganisationer, lokalsamfund i landdistrikterne, afrocolombianske samfund og oprindelige folk, som har udviklet mange initiativer og forslag på lokalt, regionalt og nationalt plan;
- O. der henviser til, at EU og Colombia har et tæt politisk, økonomisk og handelsmæssigt samarbejde, som blev etableret med aftalememorandummet fra november 2009 og med handelsaftalen mellem Colombia og Peru på den ene side og EU og dets medlemsstater på den anden side, hvis endelige mål ikke alene er at styrke de økonomiske forbindelser mellem parterne, men også at styrke fred, demokrati, respekt for menneskerettighederne, en bæredygtig udvikling og borgernes velfærd; der henviser til, at Colombia er en strategisk partner og er afgørende for regional stabilitet; der henviser til, at EU og Republikken Colombia har fastlagt en ramme for Republikken Colombias deltagelse i Den Europæiske Unions krisestyringsoperationer, som trådte i kraft den 1. marts 2020;
- P. der henviser til, at disse tætte forbindelser også omfatter internationalt samarbejde om multilaterale anliggender af fælles interesse såsom kampen for fred og bekæmpelsen af terrorisme og narkotikahandel;
- gentager sin støtte til fredsftalen i Colombia og glæder sig over den nylige dialog, der fandt sted mellem parterne, samtidig med at deres politiske indsats, realisme og vedholdenhed anerkendes; gentager, at det er rede til fortsat at yde al mulig politisk og finansiel bistand til støtte for en omfattende gennemførelse af fredsftalen, til at ledsage fasen efter konflikten, hvor lokalsamfundenes og civilsamfundsorganisationernes deltagelse fortsat er afgørende, og til at tage behørigt hensyn til de prioriteter, som ofrene har givet udtryk for med hensyn til sandhed, retfærdighed, erstatning og garantier for ikkegentagelse; gentager sin solidaritet med alle ofrene;
 - fremhæver, at den colombianske fredsftale ofte nævnes som en model rundt om i verden, fordi man er fast besluttet på at adressere de problemer, der forårsagede konflikten, og på grund af aftalens centrale fokus på ofrenes rettigheder og værdighed; minder om, at alle dele af en så kompleks, innovativ aftale skal gennemføres, da de er uløseligt forbundet med hinanden i håndteringen af de grundlæggende årsager til konflikten; opfordrer den colombianske regering til fortsat at gøre fremskridt med gennemførelsen af alle aspekter af fredsftalen;
 - glæder sig over de fremskridt, som Colombia har gjort på områder som integreret reform af landdistrikterne, programmerne for udvikling af landdistrikterne (PDET), beskyttelse af ofrenes rettigheder, løsning af problemet med ulovlig narkotika, erstatning af ulovlige afgrøder, tilbagegivelse af jord og reintegration af tidligere kombattanter, og opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at gennemføre alle aspekter af fredsftalen, navnlig på de socioøkonomiske områder, hvor der er gjort færre fremskridt; understreger, hvor vigtigt det er, at fredsprocessen ledsages af en beslutsom indsats for at bekæmpe ulighed og fattigdom, herunder ved at finde retfærdige løsninger for mennesker og samfund, der tvinges væk fra deres jord; mener, at der bør gives en særlig støtte til grupper, der har lidt uforholdsmæssig meget under konflikten, såsom de afrocolombianske og oprindelige samfund; anerkender det arbejde, der udføres af de territoriale råd for fred, forsoning og sameksistens;

Torsdag den 29. april 2021

4. understreger den grundlæggende og historiske rolle, som spilles af udviklingsplanerne med en territorial tilgang (PDET), som er formuleret af lokalsamfundene i de 170 kommuner, der er mest berørt af affolkning, fattigdom og vold;
5. glæder sig over alle de foranstaltninger, som den særlige domstolsmyndighed for fred allerede har truffet for at skabe en fremtid med fredsopbygning og mangel på straffrihed i centrum, og opfordrer den særlige domstolsmyndighed for fred til at fortsætte sine betydelige bestræbelser på trods af de mange udfordringer, herunder forsinkelser i gennemførelsen af lovgivningen; opfordrer de colombianske myndigheder til at bevare autonomien og uafhængigheden i det integrerede system for sandhed, retfærdighed, erstatning og ikkegentagelse og til at beskytte det som et væsentligt bidrag til en bæredygtig og varig fred;
6. fordømmer drabene på og volden mod menneskerettighedsforkæmpere, tidligere FARC-kombattanter og sociale ledere og ledere fra oprindelige samfund; understreger, at bekæmpelse af den vedvarende vold mod dem er en af de største udfordringer i Colombia; bemærker, at konflikten er eskaleret i landets länddistrikter, og beklager den vold, der primært forvoldes i disse områder af ulovlige væbnede grupper og organiseret kriminalitet i forbindelse med narkotikahandel og ulovlig minedrift; bemærker, at der er rapporteret om adskillige tilfælde af tvangsfordrivelse, tvangsrekruttering, seksuel vold mod børn og kvinder, massakrer, tortur og andre grusomheder og angreb på etniske samfund og myndigheder samt påvirkning af de offentlige myndigheder; opfordrer til hurtige og grundige undersøgelser og til, at de ansvarlige drages til ansvar; opfordrer indtrængende den colombianske stat til at øge og garantere beskyttelsen og sikkerheden for sociale og politiske ledere, sociale aktivister og forkæmpere for miljøet og länddistrikterne; ser med særlig bekymring på den problematiske situation i Cauca-departementet som nævnt i FN's erklæring;
7. anerkender bestræbelserne på at bekæmpe kriminalitet begået af organiserede væbnede grupper og andre organisationer; understreger behovet for, at der træffes hasteforanstaltninger for at øge beskyttelsen af dem, og opfordrer derfor til en stærkere integreret statslig tilstedeværelse på territorierne og til, at den nationale kommission for sikkerhedsgarantier vedtager en offentlig politik med henblik på at optrevle kriminelle organisationer; glæder sig i denne forbindelse over den strategiske sikkerheds- og beskyttelsesplan for personer, der reintegrerer sig;
8. glæder sig over forlængelsen af loven om ofre indtil 2031 og forhøjelsen af dens budget til fordel for over ni millioner mennesker, der er registreret i det fælles register over ofre, og FARC's effektive politiske deltagelse, nu Comunes-partiet, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at genintegrere næsten 14 000 tidligere kombattanter; glæder sig over regeringens køb af jord fra syv af de 24 tidligere territoriale områder for uddannelse og reintegration (TATR) og fremhæver sikkerhedsindsatsen heri ud, over de sociale beskyttelsesforanstaltninger, der omfatter mere end 13 000 tidligere kombattanter;
9. anerkender de colombianske institutioners bestræbelser og tilskynder dem til at gøre flere fremskridt med hensyn til at sikre, at menneskerettighederne opretholdes fuldt ud og permanent i overensstemmelse med deres forpligtelse til at garantere borgernes sikkerhed; fremhæver faldet i antallet af drab, der faldt fra 25 til 23,7 pr. 100 000 indbyggere mellem 2019 og 2020, hvilket anerkendes i rapporten fra FN's højkommissær for menneskerettigheder; anerkender regeringens engagement i beskyttelsen af samfundsledere, menneskerettighedsforkæmpere og tidligere kombattanter og fjerntliggende samfund;
10. udtrykker bekymring over, at de tidligere guerillaer til trods for deres forpligtelse til at give oplysninger om de narkotikasmuglerruter og finansieringskilder, der støtter de kriminelle grupper, som angriber forkæmpere, ledere og tidligere kombattanter, hidtil ikke har leveret dem; bemærker ligeledes sin bekymring over, at fristen for levering af aktiver fra det tidligere FARC-EP med henblik på at yde erstatning til ofrene udløb den 31. december 2020, og at kun 4 % af det aftalte beløb er blevet leveret;
11. opfordrer regeringen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger i den nuværende økonomiske situation for at fremme strukturelle ændringer, som anbefalet af FN, der kan bidrage til at forbedre den generelle situation og maksimere fredsftalens potentiale for en positiv ændring af menneskerettighedssituationen i Colombia; opfordrer civilsamfundsorganisationerne til at samarbejde med henblik på at opnå forsoning og fredelig sameksistens i Colombia;
12. gentager, at vold ikke er en legitim metode til politisk kamp, og opfordrer de personer, der har været i den tro, til at gå ind for demokratiet med alle dets konsekvenser og krav, idet det først og fremmest handler om at nedlægge våbnene én gang for alle og at kæmpe for deres ideer og forhåbninger ved hjælp af demokratiets regler og retsstaten; opfordrer i denne forbindelse ELN, der er opført på EU's liste over terrororganisationer, og dissidentgrupper i FARC-EP til at bringe volden og terrorangrebene mod befolkningen i Colombia til ophør og til uden yderligere forsinkelse at forpligte sig fast og beslutsomt til fred i Colombia;
13. fremhæver de fremskridt, der er gjort med hensyn til at rydde 129 kommuner for personelminer og forlænge fristen for deres afskaffelse indtil 2025.

Torsdag den 29. april 2021

14. roser Colombias bemærkelsesværdige og hidtil usete skridt til at give midlertidig beskyttelsesstatus til ca. 1 800 000 venezuelanske migranter, der er bosiddende i landet, hvilket vil bidrage til at sikre udøvelse og beskyttelse af deres menneskerettigheder og mindske de menneskelige lidelser for de venezuelanske migranter i Colombia, og samtidig skabe muligheder for bedre bistand, herunder vaccination mod covid-19, beskyttelse og social integration; håber, at EU's initiativ til at bistå de regionale bestræbelser på at håndtere migrationskrisen vil bane vejen for øget støtte i overensstemmelse med Colombias enestående solidaritet, og opfordrer andre medlemmer af det internationale samfund til at mødes for at støtte Colombia i denne proces; opfordrer til at styrke indsatsen for at finde en politisk og demokratisk løsning på krisen i Venezuela;
15. anmoder Kommissionen og Det Europæiske Råd om at øge den politiske og finansielle støtte til Colombia inden for rammerne af de nye samarbejdsinstrumenter i den nye budgetperiode;
16. fremhæver bidraget fra EU, navnlig gennem Den Europæiske Fond for Fred i Colombia, som fokuserer sine ressourcer på integreret reform og reintegration af landdistrikterne med vægt på PDET-programmer og formalisering af ejendomsretten til jord;
17. fremhæver den private sektors deltagelse i støtten til ofrene, reintegrationen, erstatningen af ulovlige afgrøder og de 170 PDET-kommuner; anmoder Kommissionen om at uddybe synergien mellem handelsaftalen og de nye samarbejdsinstrumenter, der har til formål at sikre adgang til det europæiske marked, udveksling og investeringer med henblik på at sikre bæredygtige produktionsprojekter, indtægter for modtagerbefolkningen og mindske deres sårbarhed over for kriminalitet og ulovlige økonomier;
18. mener, at en vellykket gennemførelse af fredsftalen fra 2016 som et bidrag til global fred og stabilitet fortsat vil være en nøgleprioritet for styrkede bilaterale forbindelser gennem det aftalememorandum, som Rådet godkendte i januar; opfordrer i samme retning til yderligere samarbejde mellem EU og Colombia med henblik på at forbedre eksistensgrundlaget for både colombianske borgere og EU-borgere ved at øge synergierne mellem handelspartnerskabet mellem EU og Colombia og fredsftalen; støtter forlængelsen af mandatet for den særlige udsending for fred i Colombia;
19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU's roterende formandskab, næstformanden for Kommissionen/Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling samt til regeringen og kongressen i Colombia.
-

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0161

Europæisk børnegaranti

Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om den europæiske børnegaranti (2021/2605(RSP))

(2021/C 506/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til de mål, som er fastlagt i artikel 3 i TEU, navnlig om at bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling, fremme social retfærdighed, økonomisk, social og territorial samhørighed og beskyttelse af børns rettigheder,
- der henviser til den horisontale sociale klausul i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til social- og arbejdsmarkedspolitikens målsætninger, jf. artikel 151 og 153 i TEUF,
- der henviser til den reviderede europæiske socialpagt,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som der henvises til i artikel 6 i TEU,
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig princip nr. 1, 3, 4, 11, 14, 16, 17, 19, 20, og dens overordnede mål for 2030,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om EU-strategien for børns rettigheder (COM(2021)0142),
- der henviser til forslaget til Rådets henstilling om oprettelse af en europæisk børnegaranti (COM(2021)0137),
- der henviser til handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder,
- der henviser til De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling, navnlig mål nr. 1, 2, 3, 4 og 10,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konventioner og henstillinger,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til Kommissionens formand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer,
- der henviser til Kommissionens justerede arbejdsprogram for 2020 (COM(2020)0440),
- der henviser til EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration (COM(2011)0173),
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 om adgang for alle til en anstændig bolig til en overkommelig pris ⁽¹⁾,
- der henviser til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) (COM(2018)0382),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ⁽²⁾

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0020.

⁽²⁾ EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.

Torsdag den 29. april 2021

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2221 af 23. december 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår supplerende midler og gennemførelsesordninger med henblik på at yde bistand til fremme af kriseafhjælpning i forbindelse med covid-19-pandemien og dens sociale konsekvenser og til forberedelse af en grøn, digital og modstandsdygtig genopretning af økonomien (REACT-EU) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens gennemførlighedsundersøgelse om børnegarantien,
- der henviser til skriftlig erklæring 0042/2015, jf. forretningsordenens artikel 136 om investering i børn, vedtaget i marts 2016,
- der henviser til Rådets henstilling om førskoleundervisning og børnepasningsordninger af høj kvalitet,
- der henviser til dets beslutning af 11. marts 2021 om børns rettigheder i lyset af EU-strategien for børns rettigheder ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2017 om mindsteindkomspolitik som et redskab til bekæmpelse af fattigdom ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. november 2015 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. december 2020 om et stærkt og socialt Europa for retfærdig omstilling ⁽⁸⁾,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989,
- der henviser til de generelle bemærkninger fremsat af FN's konvention om barnets rettigheder ⁽⁹⁾,
- der henviser til FN's retningslinjer om alternativ børneforsorg som nedfældet i FN's Generalforsamlings resolution nr. A/RES/64/142 af 24. februar 2010,
- der henviser til Europarådets Ministerkomité's erklæring af 1. februar 2012 om voksende romaafjendtlighed og øget racistisk vold mod romaer i Europa,
- der henviser til Kommissionens meddelelser vedtaget med det formål at skabe en Union med lighed i overensstemmelse med »De politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2019-2024«, navnlig dets meddelelser af 24. november 2020 med titlen »Handlingsplan for integration og integration 2021-2027« (COM(2020)0758), af 18. september 2020 med titlen »En Union med lighed: EU-handlingsplan mod racisme 2020-2025« (COM(2020)0565), af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152) og af 12. november 2020 med titlen »En Union med lige muligheder: Strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025« (COM(2020)0698),

⁽³⁾ EUT L 437 af 28.12.2020, s. 30.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0090.

⁽⁵⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 156.

⁽⁶⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 19.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0371.

⁽⁹⁾ Navnlig generelle bemærkninger nr. 5 om generelle foranstaltninger til gennemførelse af konventionen om barnets rettigheder, nr. 6 om behandling af uledsagede børn og børn, der er blevet adskilt fra deres familie uden for deres oprindelsesland, nr. 10 om børns rettigheder inden for strafferetsplejen, nr. 12 om barnets ret til at blive hørt, nr. 13 om barnets ret til et liv uden vold, nr. 14 om barnets ret til at hans eller hendes tarv kommer i første række, nr. 15 om barnets ret til den højest mulige levestandard og nr. 16 om stater forpligtelser i forhold til virksomheders påvirkning af børns rettigheder,

Torsdag den 29. april 2021

- der henviser til sin beslutning af 26. november 2019 om børns rettigheder i anledning af 30-året for FN's konvention om barnets rettigheder ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. februar 2019 om behovet for en styrket strategisk EU-ramme for de nationale strategier for romaernes inklusion for perioden efter 2020 og for at intensivere bekæmpelsen af romafjendtlighed ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 med titlen »Gennemførelse af de nationale strategier for romaernes integration: bekæmpelse af negative holdninger til personer med romabaggrund i Europa« ⁽¹²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »En Union med lige muligheder: Strategien for rettigheder for personer med handicap 2021-2030« (COM(2021)0101),
- der henviser til den fælles erklæring fra EPSCO-ministre med titlen »Overcoming poverty and social exclusion — mitigating the impact of COVID-19 on families — working together to develop prospects for strong children« (Bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse — begrænsning af covid-19's indvirkning på familier — samarbejde om at skabe udsigter for stærke børn),
- der henviser til sin beslutning af 18. juni 2020 om den europæiske handicapstrategi efter-2020 ⁽¹³⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling med titlen »Investing in children: breaking the cycle of disadvantage« (Investering i børn: Hvordan bryder man den onde cirkel for de socialt udsatte) (2013/112/EU) ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og om ophævelse af Rådets direktiv 2010/18/EU,
- der henviser til FN's politiske oplæg af 15. april 2020 med titlen »The impact of COVID-19 on children« (indvirkningen af covid-19 på børn),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet (2008/867/EF),
- der henviser til Rådets henstilling om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet,
- der henviser til Rådets henstilling om adgang til social beskyttelse,
- der henviser til den nye dagsorden for færdigheder,
- der henviser til forespørgsler til Rådet og Kommissionen om børnegarantien (O-000025/2021 — B9-0012/2021 and O-000026/2021 — B9-0013/2021),
- der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- A. der henviser til, at forslaget til Rådets henstilling om oprettelse af en europæisk børnegaranti skal supplere EU-strategien for børns rettigheder, der begge blev vedtaget den 24. marts 2021; der henviser til, at EU's strategi for børns rettigheder samler alle eksisterende og fremtidige initiativer vedrørende børns rettigheder under én sammenhængende politikramme og fremsætter anbefalinger til både interne og eksterne EU-tiltag;

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0066.

⁽¹¹⁾ EUT C 449 af 23.12.2020, s. 2.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0229.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0156.

⁽¹⁴⁾ EUT L 59 af 23.2013.

Torsdag den 29. april 2021

- B. der henviser til, at internationale organisationer såsom Europarådet og NGO'er samt UNICEF anser børnefattigdom for både at være en potentiel årsag til krænkelse af børns rettigheder, et potentielt resultat af sådanne krænkelse på grund af den indvirkning, den har på børns udøvelse af rettighederne, og et resultat af den manglende sikring af fornævnte rettigheder;
- C. der henviser til, at børn, der vokser op med ressourcemangel og usikre familiesituationer, er mere tilbøjelige til at opleve fattigdom og social udstødelse, hvilket har vidtrækkende konsekvenser for deres udvikling og senere voksenliv, og til at mangle adgang til passende færdigheder samt have begrænsede beskæftigelsesmuligheder, hvilket giver næring til en ond cirkel af fattigdom på tværs af generationerne;
- D. der henviser til, at de seks kategorier, der er identificeret i forslaget om en børnegaranti, omfatter dem, der er mest udsatte, og som har behov for umiddelbar bekymring og omsorg; der henviser til, at målene med garantien bør forstås således, at de så vidt muligt finder anvendelse på alle børn i Unionen;
- E. der henviser til, at problemet med børnefattigdom og social udstødelse er udbredte problemer, der findes i alle samfund, og som bedst løses ved hjælp af omfattende og brede politikker — med en smal anvendelse og et bredt omfang — som er rettet mod børnene, men også deres familier og samfundene, ved at prioritere investeringer i skabelsen af nye muligheder og løsninger; der henviser til, at alle sektorer i samfundet skal inddrages i løsningen af disse problemer, lige fra lokale, regionale, nationale og europæiske myndigheder til civilsamfundet og den private sektor;
- F. der henviser til, at forskning viser, at investeringer i børn, f.eks. i førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet, kan give et investeringsafkast til samfundet, som er mindst fire gange højere end de oprindelige omkostninger ved investeringerne, uden at medregne de bredere fordele for virksomhederne i form af kvalificerede medarbejdere eller for velfærdssystemerne, som fritages for yderligere udgifter for børn, der har adgang til sociale inklusionsforanstaltninger⁽¹⁵⁾; der henviser til, at man i budgetprocedurerne bør anerkende investeringer i børn som en særskilt investeringskategori, som er adskilt fra de almindelige sociale udgifter;
- G. der henviser til, at 22,2 % af børnene i EU— næsten 18 mio. børn — var i fare for fattigdom eller social udstødelse i 2019; der henviser til, at børn fra lavindkomstfamilier, hjemløse børn, børn med handicap, børn med indvandrerbaggrund, børn med en etnisk minoritetsbaggrund, navnlig romabørn, børn i institutionsregi, børn i usikre familiesituationer, familier med én forælder, LGBTIQ ± familier og familier, hvor forældre er væk for at arbejde i udlandet, står over for alvorlige vanskeligheder såsom alvorlig boligmangel eller overbelægning, hindringer for adgang til grundlæggende og grundlæggende tjenesteydelser, såsom passende ernæring og anstændige boliger, som er afgørende for deres trivsel og udvikling af sociale, kognitive og følelsesmæssige færdigheder; der henviser til, at ordentligt opvarmede boliger med rent drikkevand og sanitet og boliger i al almindelighed er centralt for børns sundhed, trivsel, vækst og udvikling; der henviser til, at en ordentlig bolig også er befordrende for børns læring og studier;
- H. der henviser til, at antallet af børn med handicap er ukendt på grund af manglende statistikker, men at det kan udgøre omkring 15 % af det samlede antal børn i Unionen; der henviser til, at børn med handicap fuldt ud bør nyde alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre børn, herunder retten til at vokse op i et familiemiljø i overensstemmelse med deres tarv som fastsat i konventionen om barnets rettigheder; der henviser til, at familiemedlemmer ofte er nødt til at indskrænke eller helt indstille deres erhvervsaktivitet og tage sig af deres handicappede pårørende; der henviser til, at det i en gennemførlighedsundersøgelse af en børnegaranti fra Kommissionen fremhæves, at de største hindringer, der er konstateret for børn med handicap, er problemer med fysisk adgang, manglende tilpasning af tjenester og faciliteter til børns behov og i mange tilfælde simpelthen manglende tilgængelighed til disse; der henviser til, at i den samme undersøgelse nævner mange af de adspurgte problemer med forskelsbehandling, navnlig problemer i forbindelse med uddannelse og boliger til en overkommelig pris;
- I. der henviser til, at børns rettigheder ikke kan opretholdes uden en vellykket gennemførelse af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling og omvendt;
- J. der henviser til, at alle børn har ret til beskyttelse mod fattigdom, hvilket tydeligt betyder, at der er behov for forebyggende politikker; der henviser til, at Parlamentet og det europæiske civilsamfund opfordrede til indførelsen af en

⁽¹⁵⁾ Undersøgelse foretaget af University of Pennsylvania om et højt investeringsafkast (ROI): <https://www.impact.upenn.edu/early-childhood-toolkit/why-invest/what-is-the-return-on-investment/>

Torsdag den 29. april 2021

børnegaranti for at sikre, at alle børn, som lever i fattigdom, har reel og fri adgang til gratis sundhedspleje af høj kvalitet, uddannelse, førskoleundervisning og børnepasning samt en anstændig bolig og passende ernæring; der henviser til, at Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) har påpeget, at bekæmpelsen af børnefattigdom også er et spørgsmål om grundlæggende rettigheder og retlige forpligtelser⁽¹⁶⁾;

- K. der henviser til, at udryddelse af børnefattigdom nødvendigvis kræver, at børnenes forældre/omsorgspersoner har adgang til arbejde med rettigheder, anstændige lønninger og sikre og stabile arbejdsordninger;
- L. der henviser til, at dette forslag giver medlemsstaterne konkrete retningslinjer for at sikre effektiv og fri adgang til uddannelse og skolebaserede aktiviteter, førskoleundervisning og børnepasning, sundhedspleje, sport, fritidsaktiviteter og kulturelle aktiviteter for alle børn og navnlig for dem, der har behov for det; der henviser til, at medlemsstaterne bør fremme politikker til sikring af tilgængelige og økonomisk overkommelige boliger til børn i nød og sund ernæring for at bekæmpe fattigdom og fremme lige muligheder for alle børn på nationalt, regionalt og lokalt plan; der henviser til, at alle børn har ret til at lege;
- M. der henviser til, at covid-19-pandemien har forværret situationen for børn, som er i fare for fattigdom og social udstødelse, og bragt millioner af børn og familier i en endnu mere usikker socioøkonomisk situation; der henviser til, at det som følge af pandemien anslås, at antallet af børn, som lever under deres respektive nationale fattigdomsgrænser, kunne stige med hele 117 mio., og at yderligere ca. 150 mio. børn i hele verden lever i flerdimensionel fattigdom; der henviser til, at lav- og mellemindkomstp personer og -familier har større risiko for fattigdom, når arbejdsløsheden stiger; der henviser til, at de også har større risiko for alvorlig boligmangel, boligusikkerhed, overdreven gældsætning, udsættelse og hjemløshed; der henviser til, at disse tal forventes at stige eksponentielt som følge af covid-19-pandemien og dens socioøkonomiske konsekvenser, som vil berøre millioner af børn i Europa i hele deres levetid; der henviser til, at covid-19-krisen har forværret situationen for marginaliserede børn, som bor i en overbefolket husstand og under umenneskelige forhold med begrænset adgang til sundhedspleje, drikkevand, sanitet og mad, hvilket bringer dem i større risiko for at blive smittet med virusset;
- N. der henviser til, at overgangen til fjernundervisning, der blev fremskyndet i 2020 som følge af covid-19-pandemien og dermed den manglende adgang til en internetforbindelse, digitale værktøjer og infrastruktur har særligt udelukket meget små børn med særlige behov, dem, der lever i fattigdom, i marginaliserede lokalsamfund og i fjerntliggende og landlige områder, herunder udkantsområder og territorier; der henviser til, at der er en alarmerende stigning i antallet af børn, hvis forældre har mistet deres bolig eller arbejde, og i antallet af børn, som er blevet frataget deres mest nærende daglige måltid såvel som adgangen til aktiviteter efter skoletid såsom sport, fritidsaktiviteter, kunstneriske og kulturelle aktiviteter, der fremmer deres udvikling og trivsel; der henviser til, at den manglende adgang til digitale løsninger og muligheder for digital uddannelse i alvorlig grad kan begrænse unges adgang til uddannelse og beskæftigelse senere i livet, hvilket fratager dem bedre muligheder på arbejdsmarkedet og også fratager de europæiske virksomheder potentielle arbejdstagere; der henviser til, at der derfor er behov for at investere i digitale uddannelsesløsninger; der henviser til, at digitale løsninger og andre hjælpeteknologier for børn med handicap kan muliggøre og fremskynde processen med social inklusion og adgang til flere muligheder senere i livet; der henviser til, at lige adgang således er afgørende i den forbindelse;
- O. der henviser til, at børn med handicap i EU har en uforholdsmæssigt større sandsynlighed for at blive sat i institutionspleje end børn uden handicap og synes langt mindre tilbøjelige til at drage fordel af bestræbelserne på at muliggøre en overgang fra institutionspleje til familiepleje; der henviser til, at børn med handicap stadig har en segregeret uddannelse på grund af anbringelsen i specialskoler og står over for fysiske og andre barrierer, der forhindrer dem i at nyde godt af inklusiv uddannelse; der henviser til, at covid-19-pandemien har efterladt mange børn med intellektuelle handicap uden mulighed for at fortsætte deres uddannelse, idet onlineuddannelse ofte ikke er velegnet til deres særlige behov;
- P. der henviser til, at Unionen kan spille en central rolle i den overordnede bekæmpelse af børnefattigdom og social udstødelse af alle børn, herunder de seks nøglekategorier, som Kommissionen har udpeget;

⁽¹⁶⁾ Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, »Bekæmpelse af børnefattigdom«: et spørgsmål om grundlæggende rettigheder, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2018.

Torsdag den 29. april 2021

- Q. der henviser til, at børn af mobile EU-borgere ofte falder ned mellem hullerne i den nationale lovgivning; der henviser til, at selv om arbejdskraftmigration reducerer fattigdom på kort sigt, fører den til, at børn lades i stikken, hvilket kan forværre deres sociale underudvikling og føre til social usikkerhed, idet børn af migrantforældre, som stadig bor i deres hjemland, har større risiko for at blive marginaliseret, mishandlet og misbragt, hvilket er særlig relevant for arbejdskraftmobiliteten inden for EU ⁽¹⁷⁾;
- R. der henviser til, at børnegarantien er et af de socialpolitiske flagskibsinitiativer, der er med i Kommissionens politiske retningslinjer og i dens arbejdsprogram for 2021, og den bør styrkes yderligere i fremtiden med ambitiøse politikker og målsætninger; der henviser til, at spørgsmålet bør sættes på dagsordenen for konferencen om Europas fremtid; der henviser til, at den europæiske søjle for sociale rettigheder og Kommissionens henstilling fra 2013 »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte« stadig er ledende principper for mindskelsen af fattigdom blandt børn, øge børns velfærd og sikre dem en stabil fremtid samtidig med, at tidligt skolefravald mindskes; der henviser til, at Kommissionen i sin handlingsplan om gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder har fastlagt det mål at reducere antallet af mennesker i EU med risiko for fattigdom eller social udstødelse med mindst 15 mio. inden 2030, herunder mindst 5 mio. børn; der henviser til, at negative kønsstereotyper og sociale betingelser, der fører til forskel i drømme eller i rettigheder og manglende repræsentation af kvinder i ledende stillinger, betinger pigers karriere- og uddannelsesvalg fra en tidlig alder og bidrager derfor til øget ulighed og kønsopdeling mellem mænd og kvinder i visse sektorer af arbejdsmarkedet, navnlig for karrierer inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM);
- S. der henviser til, at de lokale og regionale myndigheder er førende kræfter i indsatsen mod børnefattigdom og -udnyttelse og derfor har et centralt ansvar for forebyggelse af marginalisering og social udstødelse; de nationale myndigheder bør, når det er hensigtsmæssigt, give dem tilstrækkelige midler til at nå disse mål;
- glæder sig over Kommissionens forslag til Rådets henstilling om oprettelse af en børnegaranti, der har til formål at forebygge og bekæmpe fattigdom og social udstødelse ved at sikre fri og effektiv adgang for børn i nød til vigtige tjenester såsom førskoleundervisning og børnepasning, uddannelses- og skolebaserede aktiviteter, sundhedspleje og mindst ét sundt måltid pr. skoledag og effektiv adgang for alle børn i nød til sund ernæring og passende boliger; opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at være ambitiøse og sikre fuldstændig og hurtig vedtagelse og gennemførelse af henstillingen; forventer, at der tages hensyn til inputtene i denne beslutning med henblik på vedtagelsen af Rådets henstilling; understreger, at børnegarantien har til formål at yde offentlig støtte til forebyggelse og bekæmpelse af social udstødelse ved at garantere børn i nød adgang til en række vigtige tjenester, hvilket indebærer, at medlemsstaterne enten bør tilrettelægge og tilvejebringe disse tjenester eller sikre tilstrækkelige sociale ydelser, så disse børns forældre eller værger kan betale for udgifterne til disse tjenester;
 - glæder sig over Kommissionens meddelelse om EU-strategien om barnets rettigheder og støtter dens mål om at tage et fælles ansvar for at respektere og beskytte alle børns rettigheder sideløbende med et fælles projekt i retning af sundere, stærkere og mere retfærdige samfund for alle; mener, at Kommissionens forslag til Rådets henstilling om oprettelsen af en europæisk børnegaranti skal supplere denne strategi og fokuserer på børn i nød ved at fastlægge rammer på EU-plan for at forsvare børns rettigheder og give dem en central placering på EU's dagsorden; bakker op om det overordnede mål om at bekæmpe børnefattigdom og social udstødelse og fremme lige muligheder og sundhed; støtter kraftigt den konkrete vejledning til kompetente nationale og lokale myndigheder om at give børn i nød effektiv og gratis adgang til en række vigtige tjenester, såsom gratis førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet, uddannelses- og skolebaserede aktiviteter og sundhedspleje samt effektiv adgang til passende boliger og sund ernæring på lige fod med deres jævnaldrende;
 - opfordrer EU og medlemsstaterne til at bekæmpe de strukturelle problemer, der forårsager børnefattigdom og social udstødelse ved at fremme høj beskæftigelse og social integration, navnlig blandt ugunstigt stillede grupper; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en effektiv oprettelse af den europæiske børnegaranti i hele Unionen ved at integrere garantien på tværs af alle politikområder og opfordrer dem indtrængende til at gøre brug af eksisterende EU-politikker og -midler til at træffe konkrete foranstaltninger, der bidrager til at udrydde børnefattigdom og social udstødelse; understreger betydningen

⁽¹⁷⁾ UNICEF's undersøgelse om indvirkningen af forældrenes manglende tilstedeværelse på børn af migranter fra Moldova, http://www.childrenleftbehind.eu/wp-content/uploads/2011/05/2008_UNICEF-CRIC-et.al._Moldova_ParentalDeprivation1.pdf.

Torsdag den 29. april 2021

af kompetente myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan for at sikre effektiv og lige adgang til gratis førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet med særligt fokus på familier med børn med handicap, uddannelsesmæssige, skolebaserede og lokalsamfundsbaseerede aktiviteter sammen med sport, fritidsaktiviteter og kulturelle aktiviteter, sundhedspleje samt effektiv adgang til sund ernæring og passende boliger for alle børn i nød; understreger desuden, at de kompetente myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan bør informeres, uddannes og understøttes i deres bestræbelser på at sikre EU-finansiering; opfordrer medlemsstaterne til at sikre børns ret til en ordentlig bolig ved at yde relateret støtte til forældre, som har vanskeligt ved at beholde eller få adgang til en bolig, så de kan blive sammen med deres børn, og rette særligt fokus på unge voksne, som forlader børnevelfærdsinstitutioner;

4. mener, at det er afgørende at foretage betydelige investeringer i børn for at udrydde fattigdom blandt børn og gøre det muligt for dem at vokse op og udøve deres rettigheder i EU i fuld udstrækning; understreger, at dette forudsætter en helhedsorienteret tilgang til udviklingen i den tidlige barndom med udgangspunkt i de første 1 000 dage, som bør sikre mødres sundhed, herunder mental sundhed, sikkerhed, tryghed og omhyggelig omsorg; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en strategisk og helhedsorienteret tilgang til gennemførelsen af børnegarantien ved hjælp af passende politikker og ressourcer, herunder gennem arbejdsmarkedsintegration, foranstaltninger til opnåelse af balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og værger samt indkomststøtte til familier og husstande, således at finansielle hindringer ikke forhindrer børn i at få adgang til tjenester, der er af høj kvalitet og inkluderende; opfordrer til en overordnet europæisk strategi til bekæmpelse af fattigdom med ambitiøse mål for nedbringelse af fattigdom og hjemløshed og afskaffelse af ekstrem fattigdom i Europa inden 2030, navnlig blandt børn, i overensstemmelse med principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og FN's mål for bæredygtig udvikling og med udgangspunkt i de overordnede mål, der er fastsat i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder;

5. glæder sig over, at der er taget hensyn til mere end 10 000 børns synspunkter og forslag ved udformningen af EU-strategien for børns rettigheder; opfordrer Kommissionen til at sikre, at børns og deres repræsentative organisationers stemmer høres i forbindelse med gennemførelsen og overvågningen af børnegarantien på nationalt, regionalt og lokalt plan ved at give dem mulighed for at deltage fuldt ud i meningsfuld og inklusiv offentlig dialog og høring og få deres indflydelse på spørgsmål, der vedrører dem på EU-plan, som det var tilfældet i 2020-forummet om børns rettigheder; opfordrer i denne forbindelse alle medlemsstater til specifikt at pålægge en offentlig myndighed, f.eks. en børnekommissær eller en ombudsmand, at måle virkningerne på børn af national og regional lovgivning og af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af børnegarantien samt generelt at fremme børns rettigheder i den offentlige politik, og opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at oprette en europæisk myndighed for børn, der skal støtte og overvåge medlemsstaternes gennemførelse af henstillingen, koordinere det nationale arbejde, sikre udveksling af god praksis og innovative løsninger og strømline rapportering og henstillinger;

6. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere finansieringen af børns rettigheder i overensstemmelse med de behov, der er identificeret på nationalt og regionalt plan, og opfordrer dem kraftigt til at gå videre end de foruddefinerede tildelinger i EU's finansieringsordninger; opfordrer medlemsstaterne til at oplyse, uddanne og støtte lokale og regionale myndigheder i at sikre EU-finansiering; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en koordineret tilgang til programmeringen og gennemførelsen af EU-fonde og til at fremskynde gennemførelsen og tilegne alle mulige, nationale ressourcer, komplementeret med EU-midler såsom Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), genopretningsbistanden til samhörighed og til områder i Europa (REACT-EU), genopretnings- og resiliensfaciliteten, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), InvestEU, Erasmus+ og Asyl- og Migrationsfonden (AMF) og EU4Health til bekæmpelse af børnefattigdom og social udstødelse; minder om, at medlemsstaterne skal medtage særlige foranstaltninger, der investerer i børn og unge, i deres nationale genopretnings- og resiliensplaner for at få adgang til fonden i henhold til Next Generation-søjlen af genopretnings- og resiliensfaciliteten; minder om de muligheder, som Next Generation EU giver for også at yde finansiell støtte til organisationer, f.eks. NGO'er og velgørende organisationer, og social hjælp til familier i nød; opfordrer i denne henseende alle medlemsstater, og ikke blot dem, der er mest ramt af børnefattigdom, til at tildele mindst 5 % af ESF +-midlerne under delt forvaltning til støtteaktiviteter i forbindelse med den europæiske børnegaranti;

7. opfordrer medlemsstaterne til at tage højde for den specifikke situation for børn i en udsat situation og børn i nød i forbindelse med gennemførelse af børnegarantien; understreger, at børnegarantien bør bidrage til at nå målet i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap om at skifte fra institutionel pleje til pleje i familien eller i lokalsamfundet; opfordrer medlemsstaterne til at integrere en kønsmæssig og tværsektoriell tilgang i forbindelse med deres gennemførelse af børnegarantien;

Torsdag den 29. april 2021

8. mener, at børnegarantien bør blive et permanent instrument til at forhindre og tackle fattigdom blandt børn på en strukturel måde i EU; fremhæver den åbenlyse forbindelse mellem »Next Generation EU« og børnegarantien som EU-instrumenter, der investerer i de kommende generationer, og opfordrer derfor til at styrke synergiene mellem de to EU-programmer, også med hensyn til at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder og EU-strategien for børns rettigheder fuldt ud og på en meningsfuld måde;
9. fremhæver, at medlemsstaterne både bør fastlægge flerårige nationale strategier for fattigdomsbekæmpelse som også defineret i grundforudsætning 4.3 i den kommende forordning om fælles bestemmelser til bekæmpelse af børnefattigdom og social udstødelse og sikre konkrete resultater i form af nationale handlingsplaner for børnegarantien;
10. opfordrer medlemsstaterne til at udrydde alle former for forskelsbehandling i forbindelse med adgangen til gratis børnepasning, uddannelse, sundhedspleje samt ordentlige boligforhold og tilstrækkelig sund ernæring samt fritidsaktiviteter for at sikre fuld overholdelse af gældende EU-lovgivning og national lovgivning til bekæmpelse af forskelsbehandling; opfordrer til hurtigt at genoptage forhandlingerne af det horisontale direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling som et centralt redskab i denne henseende; opfordrer medlemsstaterne til at investere tilstrækkelige ressourcer for at afskaffe segregation i skoleklasser og fremme inklusion for at give børn samme start i livet for at bryde fattigdomscyklussen så tidligt som muligt;
11. der minder om, at adgangen til rindende vand og sanitet varierer betydeligt i Unionen, hvor der i gennemsnit er 80 % til 90 %, som er tilsluttet kloaksystemet i Nord-, Syd- og Centraleuropa, og en meget lavere gennemsnitlig tilslutning til kloak- og spildevandssystemet i Østeuropa, nemlig 64 %⁽¹⁸⁾; understreger, at manglende adgang til sociale boliger er en hindring for indkomstfattige børn; udtrykker bekymring over, at basale vand-, sanitets- og hygiejnefaciliteter stadig er uopnåelige for alt for mange børn, og at den manglende adgang til basale sanitetstjenester er særlig akut blandt de mest udsatte og marginaliserede børn; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle børn har adgang til rindende vand, sanitet og faciliteter til personlig hygiejne, både hjemme og i skolen;
12. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere tilvejebringelsen af permanente boliger til hjemløse børn og deres familier og at medtage boligløsninger til børn, der oplever hjemløshed og alvorlig udelukkelse fra boligmarkedet, i deres nationale handlingsplaner for børnegarantien;
13. påpeger de byspecifikke udfordringer med børnefattigdom, navnlig med hensyn til at tackle den alvorlige situation i de socialt dårligst stillede byområder, som risikerer at blive overset, fordi der mangler mangesidige indikatorer af høj kvalitet, som er i stand til at afspejle realiteterne på stedet; understreger behovet for at dedikere specifikke foranstaltninger og ressourcer inden for dette område med henblik på at oprette tilgængelige og inkluderende tjenesteydelser af høj kvalitet for børn i nød og deres familier i byområder; understreger, at der er behov for at involvere lokale og regionale myndigheder og kommuner samt civilsamfundets aktører i alle faser af gennemførelsen af børnegarantien;
14. opfordrer medlemsstaterne til at arbejde hen imod at indfri de mål, som er fastsat for det europæiske uddannelsesområde (COM(2020)0625), og fortsætte med fuldt ud at gennemføre alle de relevante tiltag, der anbefales i handlingsplanen for integration og inklusion 2021-2027 (COM(2020)0758) inden for uddannelse og erhvervsuddannelse; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at udpege kompetente nationale koordinatore med tilstrækkelige ressourcer og et stærkt mandat og med kompetence på tværs af tjenestegrenene; opfordrer disse koordinatore til hvert andet år at aflægge behørig rapport om de fremskridt, der er gjort med hensyn til alle aspekter af børnegarantien, og til regelmæssigt at udveksle bedste praksis med deres nationale modparter; opfordrer Kommissionen til at sikre styrket institutionel koordinering;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte etableringen og styrkelsen af universel offentlig børnepasning, uddannelse og sundhedsnetværk med standarder af høj kvalitet;
16. opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med sin handlingsplan for den europæiske søjle for sociale rettigheder at fremsætte et forslag til revision af Barcelonamålene og kvalitetsrammen for førskoleundervisning og børnepasning med henblik på at støtte yderligere opadgående konvergens mellem medlemsstaterne inden for førskoleundervisning og børnepasning; understreger behovet for EU-initiativer til støtte for online- og fjernundervisning med henblik på en mere fleksibel og inklusiv grundskoleuddannelse og undervisning på sekundærtrinnet, samtidig med at man bevarer personlig læring som den primære undervisningsmetode med garanteret adgang for alle børn, navnlig børn med handicap; opfordrer medlemsstaterne til at bygge bro over den digitale kløft og samtidig opskalere og prioritere internetforbindelsen i fjerntliggende områder og landdistrikter, eftersom 10 % af husstandene i EU stadig mangler internetadgang; opfordrer til et offentlig-privat partnerskab i hele Europa for at investere i at mindske den digitale kløft og

⁽¹⁸⁾ <https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/urban-waste-water-treatment/urban-waste-water-treatment-assessment-5>

Torsdag den 29. april 2021

styrke børn via digitale færdigheder og iværksætterkvalifikationer; understreger vigtigheden af lige adgang til digital infrastruktur og digitale færdigheder for børn, lærere og forældre både i by- og landområder for at undgå en digital kløft og for børn i afsides beliggende og perifere områder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde finansiel støtte til områder med behov for teknologisk opgradering og omfattende digital uddannelse til både lærere og studerende for at sætte dem i stand til at tilpasse sig nye teknologier;

17. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at tackle afbrydelser i læring og uddannelsesmæssige uligheder som følge af covid-19-krisen, både for at sætte børn i stand til at lære gennem fjernundervisning så hurtigt som muligt og til at foreslå langsigtede løsninger på strukturelle uligheder; opfordrer medlemsstaterne til at vurdere, gennemføre og overvåge adgangen til uddannelse, navnlig for børn, der kommer fra sårbare grupper og baggrunde, og sikre samme kvalitetsuddannelse under pandemien samt fremme digitale færdigheder og pædagogiske redskaber, der er tilpasset fjernundervisning; er bekymret for, at det i forbindelse med genopretningen efter krisen og den mulige forlængelse af selvsamme i stigende grad bliver nødvendigt at tackle fattigdom blandt børn, og at fattigdom i stadig stigende grad vil påvirke børn som den mest udsatte gruppe blandt de dårligst stillede; opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde og prioritere immuniseringsløsninger mod covid-19 for de kategorier af børn, der er udpeget ved hjælp af garantien, når de bliver bredt tilgængelige for børn;

18. minder om den centrale rolle, som virksomheder i den sociale økonomi og iværksætteraktivitet med sociale virkninger kan spille med henblik på at hjælpe med at opfylde børnegarantien, og behovet for at investere i kapacitetsopbygning, adgang til finansiering og iværksætteruddannelse på dette område; understreger behovet for synergier mellem børnegarantien og EU's kommende handlingsplan for den sociale økonomi;

19. mener, at strategiske investeringer med en social indvirkning er afgørende for at sikre, at konsekvenserne af krisen for børn, navnlig dem, der allerede oplever eller risikerer at havne i fattigdom og social udstødelse og hører under de områdespecifikke ulemper, der er udpeget i henstillingen, ikke bliver rodfæstet; understreger vigtigheden af at mobilisere både offentlige og private investeringer med henblik på at nå målene i garantien og fremhæver i den forbindelse InvestEU-programmet og -fonden, navnlig gennem sociale investeringer og færdigheder og bæredygtige infrastrukturpolitikområder;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge deres nuværende budgetprocedurer vedrørende sociale udgifter for at fremhæve de særlige karakteristika, som investeringer i børn kan have over de normale sociale udgifter, når det gælder afkast, multiplikatorer og alternative omkostninger;

21. opfordrer medlemsstaterne til at styrke indsatsen for at forhindre, at børn skades og til at beskytte dem mod alle former for vold ved at udvikle strategier til at identificere og prioritere udsatte børn med henblik på forebyggelses- og indsatsforanstaltninger i samarbejde med forældre, lærere og sundheds- og lokalsamfundsarbejdere; opfordrer medlemsstaterne til at forebygge kønsbaseret vold og at beskytte alle børn, idet der rettes særlig opmærksomhed mod piger og unge kvinder, ved at skabe eller styrke overvågnings- og rapporteringsmekanismer og specifikke tjenester med henblik på at imødegå tilfælde af kønsbaseret vold;

22. minder om, at social beskyttelse og støtte til familier er afgørende og opfordrer de kompetente nationale myndigheder til at sikre passende og tilgængelige sociale beskyttelsessystemer og integrerede børnebeskyttelsesordninger, herunder effektiv forebyggelse, tidlig indgriben og støtte til familier, for at sørge for sikkerheden for børn, der er uden forældreomsorg eller risikerer at miste forældreomsorgen, samt foranstaltninger til støtte for overgangen fra institutionel pleje til familie- og lokalsamfundsbaseeret pleje; opfordrer medlemsstaterne til at opskalere investeringer i børnebeskyttelsesordninger og sociale velfærdsydelser som en vigtig del af gennemførelsen af børnegarantien; understreger, at mentale og fysiske sundhedsproblemer er udbredte på grund af den nuværende situation med nedlukning, isolation og uddannelsesmiljøet og opfordrer medlemsstaterne til at investere i beskyttelse af børns mentale og fysiske sundhed som en prioritet;

23. opfordrer medlemsstaterne til at levere sociale ydelser, herunder ydelser i forbindelse med beskyttelsen af mindreårige, med tilstrækkelige finansielle, tekniske og menneskelige ressourcer;

24. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde specifikke strategier for at beskytte børn mod seksuelt misbrug og udnyttelse på internettet, eftersom børn i isolation bruger mere tid på internettet, hvilket øger risikoen for, at børnene udsættes for onlinemisbrug, herunder børnepornografi og onlinemobning; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre oplysningskampagner for både forældre og børn om de farer, som børn udsættes for i onlinemiljøet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med aktører i den private sektor om at finansiere udviklingen af nye teknologier til at spore og fjerne materiale, der indeholder børnepornografi og seksuelt misbrug af børn;

Torsdag den 29. april 2021

25. minder om, at det er vigtigt med en samlet tilgang for at frigøre børn fra fattigdom, som skal omfatte individualiseret støtte til deres forældre; opfordrer medlemsstaterne til at øge investeringerne i bæredygtige job og social støtte til forældre, herunder under barsels- og forældreorlov, og til at gennemføre målrettede beskæftigelsespolitikker, der sikrer en anstændig levestandard, rimelige arbejdsvilkår, en god balance mellem arbejdsliv og privatliv, et rummeligt arbejdsmarked og højere beskæftigelsesegnet med fokus på uddannelse og erhvervsuddannelse samt opkvalificering og omskoling; opfordrer medlemsstaterne til at medtage sådanne foranstaltninger i deres nationale handlingsplaner for børnegarantien; understreger, at der bør indføres gratis tidlig børnepasning for at opnå forældres problemfri genoptagelse af arbejde; opfordrer alle medlemsstater til at anerkende perioder med pasning af børn, over for hvem der består forsørgerpligt, i pensionsordninger og til at sikre både økonomisk og faglig støtte til personer, der tager sig af familiemedlemmer med handicap, som bor i samme hjem; understreger, at pasning af deres slægtninge ofte kan have en negativ indvirkning på deres familie- og arbejdsliv og kan føre til eksklusion og forskelsbehandling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe specifikke foranstaltninger for at beskytte trivslen for »børn alene hjemme«, dvs. børn, der efterlades af migrantforældre;

26. minder om, at forslaget om passende mindstelønninger sigter på at forbedre arbejdende menneskers indkomstsituation, herunder forældres og navnlig kvinders; minder om, at anstændige arbejdsvilkår og rimelige lønninger skal være et supplement til foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom, herunder garantien, samtidig med at særlige nationale forhold sikres, og at nærhedsprincippet respekteres; mener, at en sådan tilgang således vil forbedre børns trivsel og reducere uligheder fra en tidlig alder og derved bryde fattigdomscyklussen; minder medlemsstaterne om, at Kommissionens henstilling om effektiv aktiv støtte til beskæftigelse (EASE) (C(2021)1372) indeholder retningslinjer for gradvis overgang fra nødforanstaltninger, der er truffet for at bevare arbejdspladser under pandemien, og nye foranstaltninger, som er nødvendige for et jobrigt og vækstorienteret opsving; glæder sig over forslaget til et direktiv om løngennemsigtighed, der har til formål at mindske den kønsbestemte lønforskel og derved forbedre kvinders finansielle stabilitet og økonomiske uafhængighed generelt samt gøre det muligt for de berørte kvinder at undslippe fattigdom og situationer med vold i hjemmet;

27. tilskynder medlemsstaterne til at tackle problemet med for tidligt skolefravald; understreger, at det i den styrkede ungdomsgaranti⁽¹⁹⁾ fastsættes, at alle unge fra 15 år bør modtage et tilbud om beskæftigelse, uddannelse, en lærlingeuddannelse eller et praktikophold, senest fire måneder efter at de er blevet arbejdsløse eller har forladt det formelle uddannelsessystem; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at gennemføre den styrkede ungdomsgaranti, sikre tilbud af høj kvalitet, herunder en rimelig løn, og fremme inddragelsen af unge i ungdomsgarantiens tjenester; understreger vigtigheden af at sikre dens komplementaritet med børnegarantien og den europæiske strategi for rettigheder for personer med handicap for at imødekomme behovene hos børn med handicap og give bedre adgang til almindelige tjenester og sikre uafhængighed;

28. glæder sig over indførelsen af forvaltnings-, overvågnings-, indberetnings- og evalueringsmekanismer; opfordrer Kommissionen til fortsat at overvåge fremskridtene i det europæiske semester via særlige indikatorer til det formål i den sociale resultattavle og at udstede landespecifikke henstillinger, hvis det er nødvendigt; opfordrer Kommissionen til at inddrage Europa-Parlamentet i den fælles overvågningsramme og i arbejdet i Udvalget for Social Beskyttelse; fremhæver Regionsudvalgets og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs vigtige rolle, når det kommer til at fremme dialogen med lokale og regionale myndigheder samt civilsamfundet; minder om vigtigheden af at indføre børns rettigheder og trivsel som parametre og indikatorer for de landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester og i overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder; opfordrer Kommissionen til at tilpasse indikatorerne på den sociale resultattavle, herunder opdelt data, til at tage hensyn til alle kategorier af børn i nød, som Kommissionen har identificeret, til at udvikle benchmarking til evaluering og overvågning af virkningen af den europæiske børnegaranti yderligere og til at udforme den institutionelle struktur for at integrere dens gennemførelse;

29. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle både flerårige nationale strategier til bekæmpelse af børnefattigdom og social udstødelse og nationale handlingsplaner under den europæiske børnegaranti på grundlag af de specifikke grupper af børn i nød, målsætninger og de nødvendige midler, der skal tildeles for at gøre den befordrende politiske ramme til en realitet; understreger behovet for at definere stærke, målbare mål; minder om betydningen af at inddrage alle ansvarlige regionale og lokale myndigheder og relevante interessenter, herunder den sociale økonomi, uddannelsesinstitutioner, den private sektor, NGO'er og civilsamfundsorganisationer samt børn og forældre selv; opfordrer Kommissionen til at rapportere regelmæssigt til Europa-Parlamentet om status for gennemførelsen af garantien; gentager, at det er nødvendigt at

⁽¹⁹⁾ EUT C 372 af 4.11.2020, s. 1.

Torsdag den 29. april 2021

forbedre indsamlingen af opdelte data af høj kvalitet på både medlemsstats- og EU-plan for at bidrage til at overvåge og vurdere fremskridtene i retning af at sætte en stopper for børnefattigdom og social udstødelse og informere om overvågning og politikudformning; glæder sig i denne forbindelse over medtagelsen af nationale rammer til dataindsamling i de nationale handlingsplaner for at gennemføre børnegarantien; fremhæver behovet for, at alle medlemsstater udvikler bedre kvalitetsindikatorer på alle børnegarantiens indsatsområder for at få styr på de flerdimensionale udfordringer vedrørende børnefattigdom og social udstødelse inden for uddannelse og børnepleje, sundhedspleje, boligforhold og adgang til passende ernæring og med henblik på at styrke dens inddragelse af de dårligst stillede børn; gentager vigtigheden af at gøre medlemsstaterne i stand til at udveksle bedste praksis;

30. opfordrer Rådet til hurtigt at vedtage forslaget til Rådets henstilling om oprettelse af en europæisk børnegaranti;

31. opfordrer Rådet til at ophæve blokeringen af direktivet om kvinder i bestyrelser; understreger, at kvinders repræsentation på lederposter påvirker pigers og unge kvinders skole- og karrierevalg og bidrager til at sætte en stopper for uligheder i visse sektorer på arbejdsmarkedet, hvor kvinder er mindre repræsenterede, og forbedre arbejdsvilkårene i kvindedominerede sektorer;

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0162

Adgang til covid-testning til overkommelige priser**Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om adgang til covid-testning til overkommelige priser (2021/2654(RSP))**

(2021/C 506/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til artikel 4, 6, 9, 114, 153, 168, 169 og 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 17. marts 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution med henblik på at fremme den frie bevægelighed under covid-19-pandemien (digitalt grønt certifikat) (COM(2021)0130),
 - der henviser til det gældende internationale sundhedsregulativ,
 - der henviser til Kommissionens henstilling (EU) 2020/1595 af 28. oktober 2020 om covid-19-teststrategier, herunder anvendelse af hurtige antigenest (⁽¹⁾),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (⁽²⁾),
 - der henviser til Rådets henstilling af 21. januar 2021 om en fælles ramme for anvendelse og validering af hurtige antigenest og gensidig anerkendelse af covid-19-testresultater i EU (⁽³⁾),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil (⁽⁴⁾);
- B. der henviser til, at effektiv testning betragtes som et afgørende redskab til at begrænse spredningen af SARS-CoV-2 og varianter af den, der giver anledning til bekymring, påvise infektioner og begrænse isolations- og karantæneforanstaltninger, og at effektiv testning fortsat vil spille en central rolle med hensyn til at lette den frie bevægelighed for personer og sikre grænseoverskridende transport og grænseoverskridende levering af tjenesteydelser under pandemien;
- C. der henviser til, at det er bydende nødvendigt at have tilstrækkelige test- og sekventeringskapaciteter for at overvåge den epidemiologiske situation og hurtigt opdage fremkomsten af flere SARS-CoV-2-varianter;
- D. der henviser til, at Kommissionen har foreslået en lovgivningspakke for en europæisk sundhedsunion;
- E. der henviser til, at adgangen til disse test til overkommelige priser varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat, navnlig hvad angår adgangen til gratis test for frontlinjemedarbejdere, herunder arbejdstagere i sundhedssektoren, på skoler, universiteter og i børneoplysningsfaciliteter;

(¹) EUT L 360 af 30.10.2020, s. 43.

(²) EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

(³) EUT C 24 af 22.1.2021, s. 1.

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

Torsdag den 29. april 2021

- F. der henviser til, at Kommissionen har foreslået en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af et interoperabelt certifikat for vaccination, test og restitution med henblik på at fremme den frie bevægelighed under covid-19-pandemien, der kaldes EU-covid-19-certifikatet;
- G. der henviser til, at EU-covid-19-certifikatet vil lette den frie bevægelighed for EU-borgere og -indbyggere; der henviser til at mange medlemsstater stadigvæk kræver, at personer, der rejser ind på deres område, underkastes en test for covid-19-infektion før eller efter ankomsten;
- H. der henviser til, at ikke alle EU-borgere og -indbyggere vil være blevet vaccineret på det tidspunkt, hvor forordningen om EU-covid-19-certifikatet træder i kraft, enten fordi de endnu ikke er blevet tilbudt vaccinen, eller fordi de ikke kan eller ikke ønsker at blive vaccineret, og at de derfor vil være nødt til at forlade sig på certifikater baseret på testning eller restitution for at lette den frie bevægelighed;
- I. der henviser til, at de nukleinsyre-amplificeringstest (NAAT-test), der er opført på listen, der er udarbejdet på grundlag af Rådets henstilling af 21. januar 2021, udgør en integrerende del af de planlagte EU-covid-19-certifikater;
- J. der henviser til, at omkostningerne til test, usikre arbejdsvilkår og begrænset adgang til retlig beskyttelse betyder, at sæsonarbejdere har særlige udfordringer i forbindelse med testning og selvisolering til gavn for folkesundheden;
- K. der henviser til, at covid-19 i uforholdsmæssig høj grad har påvirket sårbare befolkningsgrupper, etniske mindretal, beboere på plejehjem, hjemmehjælp til ældre og personer med handicap og hjemløse; der henviser til, at sårbare befolkningsgrupper har en øget risiko for at blive udsat for økonomisk forskelsbehandling, når de ikke har mulighed for at modtage gratis test;
- L. der henviser til, at effektiv testning også er et centralt element i strategien, der har til formål at sætte skub i den økonomiske genopretning og gøre det muligt at gennemføre uddannelsesmæssige og sociale aktiviteter som normalt i medlemsstaterne, således at de grundlæggende frihedsrettigheder kan udøves til fulde;
- M. der henviser til, at alle medlemsstater tilbyder gratis covid-19-vacciner til deres borgere og indbyggere, men at kun nogle medlemsstater tilbyder gratis testning; der henviser til, at borgere og indbyggere i de andre medlemsstater ofte skal betale høje priser for covid-19-test, hvilket gør denne mulighed uopnåelig for nogle og indebærer en risiko for forskelsbehandling på grund af socioøkonomisk status;
- N. der henviser til, at for at undgå ulighed og forskelsbehandling af vaccinerede og ikkevaccinerede EU-borgere og -indbyggere bør både testning og vaccination være gratis;
- O. der henviser til, at testcertifikater udstedt af medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-covid-19-certifikatet bør accepteres af medlemsstater, der kræver dokumentation for en test til påvisning af covid-19-infektion i forbindelse med de restriktioner for den frie bevægelighed, som er indført for at inddæmme spredningen af covid-19;
- P. der henviser til, at klare og brugervenlige oplysninger om adgangen til covid-19-testning i alle medlemsstater og om priser, hvor der ikke tilbydes gratis testning, bør være tilgængelige på ét sted;
- Q. der henviser til, at manglende testkapacitet og spørgsmålet om prisoverkommelighed for covid-19-testning er udfordringer for så vidt angår effektiv håndtering af pandemien og udgør en væsentlig hindring for den frie bevægelighed inden for EU, hvad enten dens formål er arbejde, fritidsaktivitet eller familiesammenføring eller noget andet;
- R. der henviser til, at 17 millioner EU-borgere arbejder eller bor uden for deres egen medlemsstat, og at mange millioner bor i perifere områder og grænseområder og er nødt til at krydse grænsen regelmæssigt, endda dagligt; der henviser til, at disse borgere også er blevet uforholdsmæssigt hårdt ramt af vanskelighederne og omkostningerne ved at blive testet; der henviser til, at test- eller karantænekrav fortsat skaber forsinkelser i og øger omkostningerne ved grænseoverskridende transport af varer og levering af grænseoverskridende fysiske tjenesteydelser;

Torsdag den 29. april 2021

- S. der henviser til, at andre rejsende også kan stå over for flere hindringer, herunder finansielle hindringer og komplicerede krav som følge af krav om covid-19-test;
- T. der henviser til, at der under den nuværende pandemi er truffet en lang række foranstaltninger, endda ekstraordinære foranstaltninger, for at støtte den brede offentlighed og økonomien i EU;
- U. der henviser til, at fri bevægelighed i princippet er en ret, som alle EU-borgere har, og at der i krisetider skal træffes alle foranstaltninger for at sikre, at alle europæere kan nyde godt af denne ret på lige fod;
- V. der henviser til, at Kommissionen i fællesskab har indkøbt covid-19-vacciner på vegne af alle medlemsstater, hvilket sikrer tilgængelighed og sænker priserne for alle;
- W. der henviser til, at Kommissionen den 18. december 2020 undertegnede en rammekontrakt med Abbott og Roche om indkøb af over 20 mio. hurtige antigen test og dermed gjorde test tilgængelige for alle medlemsstater;
- X. der henviser til, at (midlertidig) markedsintervention i undtagelsestilfælde er nødvendig og berettiget for at fjerne hindringer for den fri bevægelighed i det indre marked, sikre fair konkurrence og sikre levering af vigtige varer og tjenesteydelser;
1. opfordrer medlemsstaterne til at sikre universel, tilgængelig, rettidig og gratis testning for at sikre retten til fri bevægelighed inden for EU uden forskelsbehandling på grund af økonomiske eller finansielle midler i forbindelse med EU's covid-19-certifikat i overensstemmelse med artikel 3 i Parlamentets mandat til forhandlinger om forslaget om et digitalt grønt certifikat⁽⁵⁾; fremhæver den trussel om økonomisk forskelsbehandling, som ikkeimmuniserede EU-borgere og -indbyggere ellers ville blive udsat for, når EU-covid-19-certifikatet er implementeret;
 2. opfordrer medlemsstaterne til at sikre gratis testning, navnlig for frontlinjemedarbejdere, herunder sundhedspersonale og deres patienter, og for medarbejdere på skoler, universiteter og i børneoplysningsfaciliteter;
 3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre et midlertidigt prisloft for covid-19-test, der ikke tages for at opnå et EU-covid-19-certifikat eller ikke tages inden for rammerne af det, der er beskrevet i punkt 2;
 4. understreger, at EU-covid-19-certifikater baseret på en NAAT-test ikke bør skabe yderligere uligheder og sociale skel; understreger, at retfærdig og lige adgang til testning er en bydende nødvendighed;
 5. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i mellemtiden at gennemføre Kommissionens henstilling (EU) 2020/1595 yderligere for at sikre en fælles tilgang og mere effektive teststrategier i hele EU samt til fuldt ud at gennemføre forordningen om EU-covid-19-certifikatet, når den er vedtaget;
 6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelig finansiering og til at styrke deres indsats inden for rammerne af den europæiske Myndighed for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet (HERA Incubator) for at udvikle innovative ikkeinvasive test til børn og sårbare grupper, herunder for varianter;
 7. understreger, at Kommissionen og medlemsstaterne bør udvise et stærkere engagement i at beskytte deres borgere og indbyggere, hvis ret til fri bevægelighed ikke bør afhænge af deres socioøkonomiske status;
 8. opfordrer Kommissionen til at mobilisere sine ressourcer for at fremme en økonomisk retfærdig og antidiskriminerende gennemførelse af det interoperable EU-covid-19-certifikat;
 9. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i fællesskab at indkøbe diagnosetestkit og indgå fælles kontrakter med leverandører af laboratorietjenester inden for medicinske analyser med henblik på at øge covid-19-testkapaciteten på EU-plan; understreger, at der er nødvendigt at sikre en høj grad af gennemsigtighed og kontrol i forbindelse med offentlige indkøb på sundhedsområdet; understreger, at det er af afgørende betydning at sikre, at Kommissionen reserverer et tilstrækkeligt budget til at erhverve det udstyr, der er omhandlet i dette punkt, således at den kan træffe hurtige og overbevisende foranstaltninger;

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0145.

Torsdag den 29. april 2021

10. glæder sig over, at Kommissionen har sikret fleksibilitet til at fremskynde toldformaliteterne og give afkald på moms på covid-19-testkit;
 11. opfordrer medlemsstaterne til at gøre det muligt for sundhedspersonale og uddannede operatører at indsamle testdata og indberette dem til de relevante myndigheder; understreger betydningen af at tilpasse testkapaciteten til de seneste epidemiologiske data og understreger, at alle testresultater bør indberettes, selv om de udføres i ikkeakkrediterede testcentre eller -miljøer;
 12. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne ved at aktivere nødhjælpsinstrumentet til at dække omkostningerne ved covid-19-testning, anmode om frivillige bidrag fra medlemsstaterne, sikre yderligere finansiering af forhåndskøbsaftaler og sikre, at vacciner stilles gratis til rådighed; forventer, at denne fælles indsats anvendes som inspiration til at øge adgangen til gratis test for EU-borgere og -indbyggere;
 13. opfordrer Kommissionen til at medtage klare oplysninger om adgang til testning for covid-19 og om testcentre i alle medlemsstater på webstedet Re-open EU og til hurtigt at stille en app til rådighed, der hjælper brugere med at finde deres nærmeste covid-19-testcenter; opfordrer Kommissionen til at gøre sådanne oplysninger let tilgængelige via en applikationsprogrammeringsgrænseflade, således at rejsearrangører let kan dele disse oplysninger med deres kunder;
 14. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at øge testkapaciteten i hele EU, både for NAAT-test og hurtige antigenest, navnlig i de vigtigste transportknudepunkter og på de vigtigste turistmål, herunder i fjerntliggende regioner, øregioner og grænseregioner, ved at gøre brug af mobile testenheder og deles om laboratoriefaciliteter;
 15. opfordrer Kommissionen til at støtte de nationale myndigheder i forbindelse med oprettelsen af testcentre med henblik på at sikre sådanne i nærområderne;
 16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 29. april 2021

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2021)0163

Forbindelserne mellem EU og Indien

Europa-Parlamentets henstilling af 29. april 2021 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om forbindelserne mellem EU og Indien (2021/2023(INI))

(2021/C 506/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det kommende møde mellem EU's og Indiens ledere, der er berammet til at finde sted den 8. maj 2021 i Porto i Portugal,
- der henviser til det strategiske partnerskab mellem EU og Indien, som blev indledt i 2004,
- der henviser til samarbejdsaftalen fra 1994 mellem EU og Indien,
- der henviser til den fælles erklæring og det strategiske partnerskab mellem EU og Indien: en køreplan frem til 2025 ⁽¹⁾, der blev vedtaget på det virtuelle topmøde mellem EU og Indien den 15. juli 2020, samt til de andre fælles erklæringer, der blev undertegnet for nylig, bl.a. inden for terrorbekæmpelse, klima og energi, urbanisering, migration og mobilitet og vandpartnerskabet,
- der henviser til fælles meddelelse af 20. november 2018 fra Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) med titlen »Elementer i en EU-strategi for Indien« (JOIN(2018)0028) og til de dertil hørende Rådets konklusioner af 10. december 2018 om EU-strategien for Indien (14634/18),
- der henviser til fælles meddelelse af 19. september 2018 fra NF/HR og Kommissionen med titlen »Styrkede forbindelser mellem Europa og Asien — byggesten til en EU-strategi« (JOIN(2018)0031) og de dertil hørende Rådets konklusioner af 15. oktober 2018 (13097/18),
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. maj 2018 om et styrket EU-sikkerhedssamarbejde i og med Asien (9265/1/18 REV 1),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. september 2001 med titlen »Europa og Asien: strategiske rammer for styrkede partnerskaber« (COM(2001)0469),
- der henviser til den kommende forordning om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde 2021-2027 (2018/0243(COD)),
- der henviser til sine beslutninger af 20. januar 2021 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årsberetning 2020 ⁽²⁾, af 21. januar 2021 om konnektivitet og forbindelserne mellem EU og Asien ⁽³⁾ og af 13. september 2017 om EU's politiske forbindelser med Indien ⁽⁴⁾ samt til sine øvrige tidligere beslutninger om Indien, herunder beslutninger om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet,

⁽¹⁾ <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2020/07/15/joint-statement-15th-eu-india-summit-15-july-2020/>

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0012.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0016.

⁽⁴⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 48.

Torsdag den 29. april 2021

- der henviser til sin henstilling af 28. oktober 2004 til Rådet om forbindelserne mellem EU og Indien ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 29. september 2005 om forslag til et strategisk partnerskab mellem EU og Indien ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. april 2016 om EU i et foranderligt globalt miljø — en tættere forbundet, mere konfliktfyldt og mere kompleks verden ⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. maj 2012 om piratvirksomhed til søs ⁽⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 27. oktober 2016 om nuklear sikkerhed og ikkespredning ⁽⁹⁾,
 - der henviser til det 10. møde i det parlamentariske partnerskab mellem Asien og Europa (ASEP10), der blev afholdt i Bruxelles den 27.-28. september 2018, og til den her vedtagne erklæring, og til det 11. parlamentariske partnerskabsmøde mellem Asien og Europa (ASEP11), der vil blive afholdt i Phnom Penh i Cambodja den 26.-27. maj 2021,
 - der henviser til den dialog på højt plan mellem EU og Indien om handel og investeringer, hvis første møde blev afholdt den 5. februar 2021,
 - der henviser til Udenrigsudvalgets besøg i Indien den 21.-22. februar 2017,
 - der henviser til EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2020-2024,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 22. februar 2021 om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2020,
 - der henviser til EU's tematiske retningslinjer for menneskerettigheder, bl.a. for menneskerettighedsforkæmpere og for beskyttelse og fremme af religions- og trosfrihed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 118,
 - der henviser til skrivelsen fra Udvalget om International Handel, og til udvalgets beføjelser i henhold til forretningsordenens bilag VI,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0124/2021),
- A. der henviser til, at EU og Indien skal samles til et møde mellem lederne den 8. maj 2021 i Porto i Portugal efter deres tilsagn om regelmæssigt at mødes på højeste plan og styrke det strategiske partnerskab, der blev etableret i 2004, med henblik på at forbedre det økonomiske og politiske samarbejde;
- B. der henviser til, at det strategiske partnerskab mellem EU og Indien er blevet mere dynamisk i de senere år, hvilket afspejler fornyet politisk vilje til at styrke dets strategiske dimension og, efter at have udviklet sig fra et økonomisk partnerskab til forbindelser, der spænder over en række sektorer, afspejler Indiens voksende geopolitiske magt og fælles demokratiske værdier;
- C. der henviser til, at EU og Indien som verdens to største demokratier deler stærke politiske, økonomiske, sociale og kulturelle bånd; der henviser til, at de bilaterale forbindelser imidlertid endnu ikke har nået deres fulde potentiale og kræver øget politisk engagement; der henviser til, at EU's og Indiens ledere bekræftede deres vilje til at bevare og fremme effektiv multilateralisme og en regelbaseret multilateral orden med FN og Verdenshandelsorganisationen (WTO) i centrum;

⁽⁵⁾ EUT C 174 E af 14.7.2005, s. 179.

⁽⁶⁾ EUT C 227 E af 21.9.2006, s. 589.

⁽⁷⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 109.

⁽⁸⁾ EUT C 261 E af 10.9.2013, s. 34.

⁽⁹⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 202.

Torsdag den 29. april 2021

- D. der henviser til, at Indiens regionale og globale betydning vokser, og at landet i stigende grad har styrket sin stilling som donor såvel som en økonomisk og militær magt; der henviser til, at Indiens G20-formandskab i 2023 og dets medlemskab af FN's Sikkerhedsråd i 2021-2022 og af FN's Menneskerettighedsråd i 2019-2021 har øget behovet for at styrke koordineringen af global styring og yderligere fremme en fælles vision om regelbaseret multilateralisme;
- E. der henviser til, at EU's strategiske ramme i dets globale strategi, dets strategi for Indien, dets strategi for, hvordan forbindelserne mellem Europa og Asien styrkes, og den nye strategi for Det Indiske Ocean og Stillehavsområdet har fremhævet den afgørende betydning af at samarbejde med Indien om EU's globale dagsorden; der henviser til, at bilateralt og multilateralt samarbejde i den nuværende situation med øgede globale risici og voksende konkurrence mellem stormagter bør omfatte styrkelse af den internationale sikkerhed, styrkelse af beredskabet og indsatsen i forbindelse med globale sundhedskriser, såsom den nuværende covid-19-pandemi, styrkelse af global økonomisk stabilitet og inklusiv vækst og gennemførelse af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling;
- F. der henviser til, at Indien har en stærk og voksende økonomi; der henviser til, at EU er Indiens største handelspartner, mens Indien er EU's 9. største handelspartner; der henviser til, at Det Indiske Ocean er et område af strategisk betydning for den globale handel og af afgørende økonomisk og strategisk interesse for både EU og Indien; der henviser til, at EU og Indien har stærke gensidige interesser i Det Indiske Ocean og Stillehavsområdet med fokus på at opretholde det som et område med fair konkurrence, uforstyrrede kommunikationslinjer til søs (SLOC), stabilitet og sikkerhed;
- G. der henviser til, at konnektivitet bør udgøre et vigtigt element i en fælles strategisk dagsorden for EU og Indien i overensstemmelse med strategien for, hvordan forbindelserne mellem Europa og Asien styrkes; der henviser til, at der på det seneste topmøde mellem EU og Indien blev opnået enighed om principperne for bæredygtig konnektivitet og om at undersøge mulighederne for at forbedre forbindelserne mellem EU og Indien og dermed forbindelserne med tredjelande, herunder i Det Indiske Ocean og Stillehavsområdet; der henviser til, at forbindelsernes omfang ikke kun er begrænset til fysisk infrastruktur såsom veje og jernbaner, men også søfartsruter, digital infrastruktur og miljøaspekter, med særlig vægt på EU's grønne pagt; der henviser til, at konnektivitet spiller en geopolitisk og transformativ rolle og ligeledes fungerer som et bæredygtigt middel til vækst og beskæftigelse;
- H. der henviser til, at EU's og Indiens lederskab er nødvendigt for at fremme et effektivt klimadiplomati, et globalt engagement i gennemførelsen af Parisaftalen og global beskyttelse af klimaet og miljøet;
- I. der henviser til, at lokale og internationale menneskerettighedsobservatører rapporterer, at menneskerettighedsforkæmpere og journalister i Indien mangler et sikkert arbejdsmiljø; der henviser til, at Michelle Bachelet, FN's højkommissær for menneskerettigheder, i oktober 2020 appellerede til den indiske regering om at beskytte menneskerettighedsforkæmpere og NGO'ers rettigheder og gav udtryk for bekymring over indskrænkningen af spillerummet for civilsamfundsorganisationer, tilbageholdelsen af menneskerettighedsforkæmpere og anklagerne mod personer for blot at have udøvet deres ret til ytringsfrihed og til frit at deltage i fredelige forsamlinger og over anvendelsen af love til at undertrykke meningsforskelle såsom loven om udenlandske bidrag og loven om bekæmpelse af ulovlige aktiviteter;
- J. der henviser til, at Amnesty International var tvunget til at lukke sine kontorer i Indien, efter at organisationens bankkonti var blevet infrosset som følge af en påstået overtrædelse af loven om udenlandske bidrag, og at tre af FN's særlige rapportører har opfordret til, at loven ændres i overensstemmelse med Indiens retlighedsforpligtelser i henhold til folkeretten;
- K. der henviser til, at civilsamfundsgrupper rapporterer om, at kvinder i Indien står over for en række alvorlige udfordringer og krænkelse af deres rettigheder, herunder i forbindelse med kulturelle, stammebaserede og traditionelle praksisser, seksuel vold og chikane og menneskehandel; der henviser til, at kvinder med en religiøs minoritetsbaggrund er udsat for dobbelt sårbarhed, hvilket forværres yderligere for kvinder fra lavere kaster;
- L. der henviser til, at kastebaseret forskelsbehandling på trods af forbuddet herimod fortsat er et systemisk problem i Indien, herunder i det strafferetlige forvaltningssystem, der forhindrer dalitter i at få adgang til beskæftigelse, uddannelse, sundhedspleje og budgetbevillinger til dalit-udvikling;

Torsdag den 29. april 2021

M. der henviser til, at Indien er et af de lande, der er hårdest ramt af den nye covid-19-pandemi med over 11 millioner bekræftede tilfælde og over 150 000 dødsfald, og til, at den indiske regering har taget initiativ til at donere millioner af vacciner til dets umiddelbare nabolande og vigtige partnerlande i Det Indiske Ocean;

1. henstiller til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik:

Generelle forbindelser mellem EU og Indien

- a) at fortsætte forbedringen og uddybningen af forbindelserne mellem EU og Indien som strategiske partnere og opretholde tilsagnet om at afholde regelmæssige dialoger på flere niveauer, herunder topmøder
- b) at konsolidere de fremskridt i det strategiske partnerskab, der er opnået siden sidste års topmøde, og gøre håndgribelige fremskridt med hensyn til prioriterede spørgsmål, navnlig modstandsdygtig global sundhed, klimaændringer og grøn vækst, digitalisering og nye teknologier, konnektivitet, handel og investeringer, udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik og menneskerettigheder
- c) at forblive engageret i og gennemføre EU-strategien for Indien fra 2018 og EU-Indien-køreplanen frem til 2025 i deres fulde udstrækning i samordning med medlemsstaternes eget engagement med Indien; at fastsætte klare og offentlige kriterier for måling af fremskridtene med køreplanen; at tilsi­kre parlamentarisk kontrol med EU's Indien-politik gennem regelmæssige udvekslinger med Udenrigsudvalget
- d) at frigøre det fulde potentiale af det bilaterale forhold mellem verdens to største demokratier; at gentage, at der er behov for et dybere partnerskab baseret på de fælles værdier frihed, demokrati, pluralisme, retsstatsprincippet, lighed, respekt for menneskerettighederne, en forpligtelse til at fremme en inklusiv, sammenhængende og regelbaseret verdensorden, reel multilateralisme og bæredygtig udvikling, bekæmpe klimaændringer og fremme fred og stabilitet i verden
- e) at fremhæve Indiens betydning som partner i den globale kamp mod klimaændringer og forringelse af biodiversiteten og i en grøn omstilling til vedvarende energi og klimaneutralitet; at konsolidere fælles planer for fuld gennemførelse af Parisaftalen og dennes nationalt fastsatte bidrag og planer for fælles klimadiplomati
- f) at forny Rådets anmodning fra 2018 om at modernisere den institutionelle arkitektur i samarbejdsaftalen fra 1994 mellem EU og Indien i overensstemmelse med nye fælles ambitioner og globale udfordringer; at puste nyt liv i idéen om at forhandle en strategisk partnerskabsaftale med en stærk parlamentarisk dimension, der fremmer kontakter og samarbejde på statsniveau, hvor det er relevant
- g) at fremme en struktureret interparlamentarisk dialog, bl.a. ved at tilskynde den indiske side til at etablere en permanent modpart i Lok Sabha og Rajya Sabha til Europa-Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Republikken Indien og ved at fremme kontakter mellem udvalg
- h) at sikre en aktiv og regelmæssig høring og inddragelse af civilsamfundet i EU og Indien, herunder fagforeninger, trosbaserede organisationer, kvindeorganisationer og LGBTIQI-organisationer, miljøorganisationer, handelskamre og andre interessenter, i udviklingen, gennemførelsen og overvågningen af forbindelserne mellem EU og Indien; at søge at etablere en civilsamfundsplatform mellem EU og Indien til dette formål og et ungdomstopmøde mellem EU og Indien som et sidearrangement i forbindelse med fremtidige topmøder mellem EU og Indien med henblik på at styrke forbindelserne mellem de yngre generationer
- i) at konsolidere EU's indsats inden for offentligt diplomati for at forbedre den gensidige forståelse mellem EU, dets medlemsstater og Indien og for at bidrage til at øge kendskabet på begge sider med inddragelse af den akademiske verden, tænketanke og repræsentanter fra hele EU og Indien

Udenrigs- og sikkerhedspolitisk samarbejde

- j) at fremme større synergi i udenrigs- og sikkerhedspolitikken gennem de eksisterende relevante dialogmekanismer og inden for de fora, der er oprettet under EU-Indien-køreplanen frem til 2025 og i lyset af EU's nylige strategiske fokus på øget sikkerhedssamarbejde i og med Asien, hvor Indien spiller en stadig mere væsentlig og strategisk rolle

Torsdag den 29. april 2021

- k) at understrege, at et større engagement mellem EU og Indien på sikkerheds- og forsvarsområdet ikke bør opfattes som et bidrag til polarisering i Det Indiske Ocean og Stillehavsområdet, men snarere som fremme af fælles sikkerhed, stabilitet og fredelig udvikling
- l) at understrege behovet for en tættere tematisk koordinering af de internationale sikkerhedspolitikker og for en indsats på områder som nuklear sikkerhed og ikkespredning af og kontrol med masseødelæggelsesvåben, modvirkning af kemiske, biologiske og radiologiske våben, fremme af regional konfliktforebyggelse og fredsopbygning, bekæmpelse af pirateri, maritim sikkerhed, bekæmpelse af terrorisme (herunder bekæmpelse af radikaliserende, af hvidvask af penge og af finansiering af terrorisme), voldelig ekstremisme, desinformationskampagner samt cybersikkerhed, hybride trusler og det ydre rum; at understrege betydningen af dialogen om terrorbekæmpelse mellem EU og Indien; at styrke de militære forbindelser og udvekslinger for at styrke det strategiske partnerskab mellem EU og Indien
- m) at påpege, at EU og Indien er to af de største bidragsydere til FN's fredsbevarelse og engagerede fortalere for varig fred; at tilskynde til drøftelser og initiativer med henblik på at udvide samarbejdet om fredsbevarelse
- n) at se positivt på de seks regelmæssige konsultationer mellem EU og Indien om nedrustning og ikkespredning, der har fundet sted, og opfordre Indien til at styrke det regionale samarbejde og tage konkrete skridt i denne henseende; at anerkende, at Indien har tilsluttet sig tre større spredningsrelaterede multilaterale eksportkontrolordninger, og tilskynde til et tættere partnerskab mellem EU og Indien inden for disse fora
- o) at koordinere holdninger og initiativer i multilaterale fora, navnlig FN, WTO og G20, ved at presse på for fælles mål i overensstemmelse med fælles internationale værdier og standarder, øge dialogen og effektivt tilpasse holdningerne til multilateralisme og en regelbaseret verdensorden; at indlede drøftelser om en reform af FN's Sikkerhedsråd og arbejdsmetoder og støtte Indiens ønske om permanent medlemskab af et reformeret FN's Sikkerhedsråd
- p) at fremme konfliktforebyggelse og økonomisk samarbejde ved at støtte regionale integrationsinitiativer i Sydasiens, herunder inden for Den Sydasiatiske Sammenslutning for Regionalt Samarbejde (SAARC)
- q) at trække på Indiens omfattende regionale erfaringer og EU-medlemsstaternes eksisterende tilgange til Det Indiske Ocean og Stillehavsområdet med henblik på at udvikle en proaktiv, omfattende og realistisk europæisk strategi for dette område baseret på fælles principper, værdier og interesser, bl.a. økonomiske, og folkeretten; at søge at koordinere EU's og Indiens politikker for Det Indiske Ocean og Stillehavsområdet, hvor det er relevant, og udvide samarbejdet til at omfatte alle områder af fælles interesse; at tage behørigt hensyn til de suveræne politiske valg i andre lande i området og EU's bilaterale forbindelser med dem
- r) at fremme en ambitiøs fælles indsats med specifikke foranstaltninger for at koordinere udvikling og humanitær bistand, herunder i Mellemøsten og Afrika, og for at styrke demokratiske processer og bekæmpe autoritære tendenser og alle former for ekstremisme, herunder nationalistisk og religiøs ekstremisme
- s) at fremme en fælles indsats for at koordinere fødevarerikkerhed og katastrofahjælp i overensstemmelse med de humanitære principper, der er nedfældet i den humanitære folkeret, herunder upartiskhed, neutralitet og ikkediskrimination i forbindelse med levering af bistand
- t) at notere sig, at EU nøje følger situationen i Kashmir; at gentage sin støtte til stabilitet og deeskalering mellem Indien og Pakistan, som begge er kernevåbenstater, og forblive engageret i at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; at fremme gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolutioner og UNHCR's rapporter om Kashmir; at anmode Indien og Pakistan om at overveje de enorme menneskelige, økonomiske og politiske fordele ved at løse denne konflikt
- u) at forny EU's indsats med henblik på tilnærmelse og genopretning af gode naboforbindelser mellem Indien og Pakistan på grundlag af folkerettens principper gennem en omfattende dialog og en trinvis tilgang, der tager udgangspunkt i tillidskabende foranstaltninger; på denne baggrund at glæde sig over den fælles erklæring af 25. februar 2021 fra Indien og Pakistan om våbenstilstand som et vigtigt skridt med henblik på at skabe regional fred og stabilitet; at understrege betydningen af den bilaterale dimension i arbejdet hen imod oprettelse af varig fred og samarbejde mellem Indien og Pakistan, hvilket vil kunne bidrage positivt til den sikkerhedsmæssige og økonomiske udvikling i regionen; at understrege det ansvar for fred, der påhviler begge stater som atommagter

Torsdag den 29. april 2021

- v) at anerkende Indiens langvarige støtte til Afghanistan og engagement i menneskecentrerede og lokalt ledede fredsopbygningsbestræbelser; at samarbejde med Indien og andre regionale stater om at fremme stabilisering, sikkerhed, fredelig konfliktløsning og demokratiske værdier, herunder kvinders rettigheder, i landet; at gentage, at et fredeligt og velstående Afghanistan ville være til gavn for regionen som helhed
- w) at understrege, at bevarelse af fred, stabilitet og retten til fri sejlads i Asien-Stillehavsområdet fortsat er af afgørende betydning for EU's og dets medlemsstaters interesser; at øge de gensidige bestræbelser for at sikre, at handelen i Indo-Stillehavsområdet ikke hindres; at tilskynde til yderligere fælles tolkning af FN's havretskonvention, herunder med hensyn til retten til fri sejlads, og at intensivere samarbejdet om maritim sikkerhed og fælles uddannelsesmissioner i Indo-Stillehavsområdet for at bevare sikkerheden og den frie sejlads langs kommunikationslinjerne til søs; at minde om, at samarbejdet med landene i Indo-Stillehavsområdet, navnlig i en situation med voksende regional magttrivialisering, bør følge principper om åbenhed, velstand, inklusivitet, bæredygtighed, gennemsigtighed, gensidighed og levedygtighed; at indlede en dialog på højt plan mellem EU og Indien om maritimt samarbejde med henblik på at udvide rækkevidden af de igangværende konsultationer om bekæmpelse af piratvirksomhed og øge interoperabiliteten og koordineringen mellem EUNAVFOR Atalanta-operationen, Indiens informationsfusionscenter for Det Indiske Ocean (IFC-IOR) og den indiske flåde inden for søovervågning, katastrofehjælp og fælles uddannelse og øvelser
- x) i fællesskab at tilskynde til yderligere dialog med henblik på hurtig fastlæggelse af en adfærdskodeks i Det Sydkinesiske Hav, som ikke skader nogen nations legitime rettigheder i overensstemmelse med folkeretten
- y) med bekymring at notere sig det forværrede forhold mellem Indien og Folkerepublikken Kina, herunder på grund af Kinas ekspansive politik og betydelige militære opbygning; at støtte en fredelig bilæggelse af tvister, en konstruktiv og omfattende dialog og opretholdelse af folkeretten ved den indisk-kinesiske grænse
- z) at anerkende Indiens engagement i dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed (WPS) gennem sit bidrag til fredsbevarende missioner; at styrke deres gensidige engagement i gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, herunder udvikling af nationale handlingsplaner med hensigtsmæssige budgetbevillinger til at udvirke virkningsfuld gennemførelse
- aa) at tilskynde til fælles engagement med hensyn til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolutioner 2250, 2419 og 2535 om unge, fred og sikkerhed, herunder gennem udvikling af nationale strategier og handlingsplaner for unge, fred og sikkerhed med passende budgetbevillinger og fokus på konfliktforebyggelse; at tilskynde Indien og EU's medlemsstater til at investere i unges kapaciteter og til at indgå partnerskaber med ungdomsorganisationer om at fremme dialog og ansvarlighed; at afsøge nye måder, hvorpå unge kan inddrages i opbygningen af positiv fred og sikkerhed

Fremme af retsstatsprincippet, menneskerettigheder og god regeringsførelse

- ab) at sætte menneskerettigheder og demokratiske værdier i centrum for EU's engagement med Indien og dermed muliggøre en resultatorienteret og konstruktiv dialog og dybere gensidig forståelse; i samarbejde med Indien at udvikle en strategi til håndtering af menneskerettighedsspørgsmål, navnlig vedrørende kvinder, børn, etniske og religiøse mindretal og religions- og trosfrihed, håndtere retsstatsspørgsmål såsom korruptionsbekæmpelse samt et frit og sikkert miljø for uafhængige journalister og civilsamfundet, herunder menneskerettighedsforkæmpere, og integrere menneskerettighedshensyn i det bredere partnerskab mellem EU og Indien
- ac) at udtrykke dyb bekymring over Indiens lov om ændring af statsborgerskab, som ifølge FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder er grundlæggende diskriminerende over for muslimer og splittende i faretruende grad; at tilskynde Indien til at garantere retten til frit at praktisere og udbrede en religion efter eget valg, som er nedfældet i artikel 25 i landets forfatning; at arbejde på at eliminere og afskrække fra hadefulde tale, der ansporer til forskelsbehandling eller vold og fører til et giftigt miljø, hvor intolerance og vold mod religiøse mindretal kan ske straffrit; at udveksle bedste praksis for undervisning af politistyrker i tolerance og internationale menneskerettighedsstandarder; at anerkende forbindelsen mellem anti-omvendelseslove og vold mod religiøse mindretal, navnlig kristne og muslimske trossamfund
- ad) at tilskynde Indien til som medlem af FN's Menneskerettighedsråd at reagere på alle henstillingerne i dets universelle regelmæssige gennemgang, acceptere og lade besøge af og arbejde tæt sammen med FN's særlige rapportører, herunder FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed, FN's særlige rapportør om

Torsdag den 29. april 2021

retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed og FN's særlige rapportør om udenretslige, summariske eller vilkårlige henrettelser, om at overvåge udviklingen i det civile rum og i de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder som led i dets tilsagn om at fremme civilsamfundets reelle deltagelse og effektive inddragelse i fremme og beskyttelse af menneskerettighederne

- a) at vende menneskerettighedssituationen og de udfordringer, som civilsamfundet står over for, navnlig bekymringer, som tages op af FN's Højkommissær for Menneskerettigheder og særlige rapportører, i sin dialog med de indiske myndigheder, herunder på topmødeplan; at tilskynde Indien til som verdens største demokrati at vise sit engagement med hensyn til at respektere, beskytte og fuldt ud håndhæve de forfatningsmæssigt garanterede rettigheder til ytringsfrihed for alle, herunder på internettet, retten til at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed, herunder i forbindelse med de seneste store landbrugerdemonstrationer, samt religions- og trosfrihed; at opfordre Indien til at sikre menneskerettighedsforkæmpere, miljøaktivister, journalister og andre civilsamfundsaktører et arbejdsmiljø, som er sikkert og uden politisk eller økonomisk pres, beskytte og garantere deres grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og ophøre med at henvise til love mod oprør og terrorisme som et middel til at begrænse deres legitime aktiviteter, herunder i Jammu og Kashmir, standse generelle begrænsninger af adgangen til internettet, revidere love for at undgå, at de potentielt misbruges til at stoppe kritik, ændre love, der fremkalder forskelsbehandling, lette adgangen til domstolsprøvelse og sikre ansvarliggørelse for krænkelser af menneskerettighederne; at gøre noget ved de skadelige virkninger, som loven om udenlandske bidrag har på civilsamfundsorganisationer
- af) at opfordre Indien til at tage yderligere skridt til at efterforske og forebygge kønsbaseret vold og forskelsbehandling og fremme ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status; at gøre noget ved problemet med stigende vold mod kvinder og piger i Indien ved at tilskynde til grundige efterforskninger af voldsforbrydelser mod kvinder og piger samt uddanne betjente i traumeinformeret politiarbejde og efterforskning, opretholde en effektiv overvågningsmekanisme til at føre tilsyn med gennemførelsen af love, der bekæmper seksuel vold mod kvinder og piger, fremskynde retsforfølgelsen og forbedre beskyttelsen af ofre
- ag) at gøre noget ved problemet med udbredt forskelsbehandling på grundlag af kaster og det vigtige spørgsmål om tildeling af rettigheder til adivasisamfund i henhold til loven om brugsretten til skove
- ah) at minde om EU's principielle og mangeårige afvisning af dødsstraf og gentage sin appel til Indien om et moratorium for dødsstraf med henblik på en permanent afskaffelse af henrettelser
- ai) at anerkende processen i Indien med at udvikle en national handlingsplan for erhvervslivet og menneskerettigheder med henblik på fuld gennemførelse af FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder under henvisning til alle virksomheders ansvar for at respektere menneskerettighederne i deres værdikæder, og at tilskynde både EU og Indien til at deltage aktivt i de igangværende forhandlinger om en bindende FN-traktat om virksomheders menneskerettighedsansvar
- aj) indtrængende at opfordre Indien til at ratificere FN-konventionen mod tortur og den valgfrie protokol hertil samt den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding
- ak) at tilskynde Indien til yderligere at støtte internationale retlige bestræbelser ved at undertegne Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC)
- al) at tilskynde Indien til at fortsætte sin tradition for at yde beskyttelse til personer, der flygter fra vold og forfølgelse, indtil betingelserne for sikker, værdig og frivillig tilbagevenden er til stede, og til at træffe alle fornødne foranstaltninger til at fjerne risikoen for statsløshed for samfund i Indien
- am) at gentage vigtigheden af hurtigst muligt at indlede en regelmæssig dialog mellem EU og Indien om menneskerettigheder i overensstemmelse med tilsagnet i køreplanen for EU og Indien og i overensstemmelse med den fælles hensigt om at genoptage møderne efter otte år, idet sådanne møder ikke har fundet sted, som en vigtig anledning for begge parter til at drøfte og løse udestående menneskerettighedsspørgsmål; at opgradere dialogen til en dialog på hovedkvarterniveau og søge at give den reelt indhold gennem deltagelse på højt plan, fastsætte konkrete tilsagn, kriterier og benchmarks for fremskridt, behandle individuelle sager og fremme dialog mellem civilsamfundene i EU og Indien forud for den mellemstatslige dialog; at anmode EU-Udenrigstjenesten om regelmæssigt at aflægge rapport til Parlamentet om de opnåede resultater

Torsdag den 29. april 2021

Handel for bæredygtighed og velstand

- an) at minde om, at handelen mellem EU og Indien steg med over 70 % mellem 2009 og 2019, og at det er i fælles interesse at skabe tættere økonomiske bånd; at anerkende, at Indien er et solidt alternativ for et EU, der ønsker at diversificere sine forsyningskæder, og at EU er Indiens største handelspartner i landbrugsfødevarersektoren
- ao) at udnytte den lejlighed, som det EU-indiske ledermøde udgør, til åbent at tage hånd om værdibaseret samarbejde på højeste niveau i spørgsmål vedrørende handel og investeringer; at gentage, at EU er parat til at overveje at indlede forhandlinger om en enkeltstående aftale om investeringsbeskyttelse, hvilket vil øge retssikkerheden for investorer på begge sider og yderligere styrke de bilaterale handelsforbindelser; at arbejde hen imod opfyldelsen af fælles og gensidigt fordelagtige mål på disse områder, som kan bidrage til økonomisk vækst og innovation, og som lever op og bidrager til respekten for universelle menneskerettigheder, herunder arbejdstagerrettigheder, fremme kampen mod klimaændringer og bestræbelserne på at nå målene for bæredygtig udvikling i dagsordenen for 2030
- ap) at gøre bedst mulig brug af Indiens engagement i multilateralisme og en international regelbaseret handelsorden; at fremme Indiens afgørende rolle i de igangværende bestræbelser på at reformere Verdenshandelsorganisationen
- aq) at evaluere, i hvilket omfang Kommissionens forhandlingsmandat skal ajourføres, hvis målet er at indgå en handels- og samarbejdsaftale, der skal omfatte ambitiøse bestemmelser om et kapitel, der kan håndhæves, om handel og bæredygtig udvikling, og som er tilpasset Parisaftalen, samt hensigtsmæssige bestemmelser vedrørende investorers rettigheder og pligter og menneskerettighederne; at sikre konstruktive forhandlinger og samtidig være opmærksom på de forskellige ambitionsniveauer hos de to parter; i denne forbindelse at henlede opmærksomheden på den opmuntrende udvikling i de indiske myndigheders holdning med hensyn til villigheden til at medtage bestemmelser om handel og bæredygtig udvikling i en fremtidig aftale

Modstandsdygtighed gennem sektorpartnerskaber

- ar) at afslutte forhandlingerne om et konnektivitetspartnerskab med Indien; at støtte dette partnerskab, navnlig gennem långivning og garantier til bæredygtige investeringer i bi- og multilaterale digitale og grønne infrastrukturprojekter i Indien fra offentlige og private enheder i EU, såsom Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og det nye eksterne finansieringsinstrument, i overensstemmelse med det potentiale, der er skitseret i konnektivitetsstrategien mellem EU og Asien; at undersøge synergier mellem samarbejdet mellem EU og Indien og samarbejdet med landene i Sydasiens og koordineringen af forskellige konnektivitetsstrategier
- as) at sikre, at konnektivitetsinitiativer baseres på sociale, miljømæssige og skattemæssige standarder og værdierne bæredygtighed, gennemsigtighed, inklusion, retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne og gensidighed og er i fuld overensstemmelse med FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og de dertil knyttede retlige instrumenter, herunder Parisaftalen
- at) at anerkende Indiens ekspertise inden for håndtering af naturkatastrofer; at intensivere samarbejdet med Indien om at styrke regionens beredskab over for naturkatastrofer, herunder gennem partnerskabet inden for rammerne af Koalitionen for Katastrofebestandig Infrastruktur, en multilateral indsats for at øge forskning og videndeling inden for risikostyring i forbindelse med infrastruktur
- au) at styrke samarbejdet om bæredygtig mobilitet gennem konkrete foranstaltninger såsom yderligere udvikling af elektriske transportinfrastrukturer og investeringer i jernbaneprojekter; at fremhæve jernbanernes afgørende betydning for at afhjælpe trængsel og forurening i store byområder, nå klimamålene og sikre de vitale forsyningskæders modstandsdygtighed, herunder under kriser
- av) at støtte yderligere samarbejde om udfordringer i forbindelse med hurtig urbanisering, herunder gennem udveksling af viden og bedste praksis via fælles platforme og samarbejde mellem byer, samarbejde om teknologier for intelligente byer og fortsat finansiel støtte til projekter inden for bytransport i Indien via EIB
- aw) at minde om Indiens rolle som en vigtig producent af lægemidler, generiske lægemidler og vacciner, navnlig i forbindelse med den igangværende globale sundhedskrise; at tilskynde til fællesforetagender til at sikre universel adgang til covid-19-vacciner; at tilstræbe EU-indisk lederskab i indsatsen for at fremme sundhed som et globalt offentligt gode, navnlig ved at støtte multilaterale initiativer, herunder COVAX, og bidrage til at sikre universel adgang til vacciner, navnlig blandt lavindkomstlande, især gennem samarbejde i de relevante internationale fora

Torsdag den 29. april 2021

- ax) at hæve ambitionsniveauet for det bilaterale og multilaterale samarbejde mellem EU og Indien om klimaændringer, navnlig ved at sætte fart i grøn vækst og en retfærdig og sikker omstilling til ren energi, opnå klimaneutralitet og styrke ambitionen om nationalt bestemte bidrag; at fortsætte det fælles globale lederskab til støtte for Parisaftalen og fokusere på at gennemføre dagsordenen for ren og vedvarende energi og dagsordenen for cirkulær økonomi
- ay) som to store globale udledere af drivhusgasser at bekræfte et fælles tilsagn om en mere koordineret indsats for at afbøde virkningerne af klimaændringerne; at notere sig Indiens lederskab inden for vedvarende energi og de fremskridt, der er gjort gennem partnerskabet mellem EU og Indien om ren energi og klima; at tilskynde til investeringer i og samarbejde om yderligere at fremme elektrisk mobilitet, bæredygtig køling, næste generation af batteriteknologi, distribueret elproduktion og retfærdig omstilling i Indien; at indlede en drøftelse af og evaluere det strategiske samarbejde om sjældne jordarter; at intensivere gennemførelsen af partnerskabet om bæredygtig vandforvaltning
- az) at fremme en ambitiøs fælles dagsorden og en global indsats for biodiversitet, herunder forud for partskonferencen under konventionen om biologisk mangfoldighed (COP 15) i maj 2021
- ba) at stræbe efter fælles lederskab i forbindelse med fastsættelse og fremme af internationale standarder i den digitale økonomi baseret på bæredygtig og ansvarlig digitalisering og et retsstats- og menneskerettighedsbaseret IKT-miljø, samtidig med at cybersikkerhedstrusler tackles, og grundlæggende rettigheder og friheder, herunder personoplysninger, beskyttes
- bb) at opskrive EU's ambitioner om digital konnektivitet med Indien inden for rammerne af EU's strategi for digital omstilling; at samarbejde med Indien om udvikling og anvendelse af kritiske teknologier under hensyntagen til de store strategiske og sikkerhedsmæssige konsekvenser, som sådanne nye teknologier indebærer; at investere i et partnerskab for digitale tjenester og udvikling af ansvarlig og menneskerettighedsbaseret kunstig intelligens; at hilse Indiens bestræbelser på et GDPR-lignende højt niveau for beskyttelse af databeskyttelse velkommen og fortsætte med at støtte databeskyttelsesreformer i Indien; at fremhæve de gensidige fordele ved et intensiveret samarbejde på dette felt; at tilskynde til øget konvergens mellem lovrammerne for at sikre et højt niveau for beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, herunder gennem eventuelle afgørelser om datatilstrækkelighed, med henblik på at lette sikre datastrømme på tværs af grænserne og muliggøre et tættere samarbejde, navnlig inden for IKT-sektoren og sektoren for digitale tjenester; at notere sig, at en tilnærmelse af den indiske og europæiske datalovgivning ville betyde en væsentlig lettelse for gensidigt samarbejde og handel og sikker overførsel af oplysninger og ekspertise; at arbejde hen imod en gentagelse af EU's internationale roamingaftaler med Indien
- bc) at minde om, at udvikling af det digitale område er af altafgørende sikkerhedsmæssig betydning og skal omfatte diversificering af udstyrsfabrikanternes forsyningskæde gennem fremme af åbne og interoperable netværksarkitekturer og digitaliseringspartnerskaber med tredjelande og regioner, som deler EU's værdier og anvender teknologi i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder
- bd) at tage effektive skridt til at lette mobiliteten mellem EU og Indien, herunder for migranter, studerende, højt kvalificerede arbejdstagere og kunstnere, under hensyntagen til tilgængeligheden af færdigheder og til arbejdsmarkedets behov i EU og Indien; at anerkende den betydelige talentmasse inden for digitalisering og kunstig intelligens i både Indien og EU og den fælles interesse i at udvikle ekspertise og samarbejde på højt niveau på dette felt
- be) at betragte mellemfolkelige udvekslinger som en af de vigtigste dimensioner af det strategiske partnerskab; at opfordre til et mere indgående partnerskab inden for offentlig uddannelse, forskning og innovation og kulturel udveksling; at opfordre EU's medlemsstater og Indien til især at investere i unges kapaciteter og lederskab og til at sikre, at de på meningsfuld vis inddrages i det politiske og økonomiske liv; at fremme indisk deltagelse, navnlig deltagelse af indiske studerende og unge fagfolk, i EU-programmer såsom Horisont Europa, Det Europæiske Forskningsråd, Marie Skłodowska-Curie-stipendiet og mellemfolkelige udvekslinger på uddannelses- og kulturområdet; at fremme Erasmus +-programmet med hensyn hertil og sikre lige inddragelse af kvindelige studerende, videnskabsfolk, forskere og fagfolk i disse programmer; at fortsætte det tætte samarbejde inden for forskning og innovation, herunder inden for menneskecentrerede og etiske digitale teknologier, og samtidig tilskynde til styrkede digitale færdigheder

Torsdag den 29. april 2021

- bf) yderligere at undersøge mulighederne for et omfattende samarbejde inden for G20-rammen om beskæftigelses- og socialpolitikker, såsom social beskyttelse, mindsteløn, kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet, skabelse af anstændige job samt sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen; at samarbejde om udryddelse af børnearbejde ved at støtte anvendelsen og overvågningen af overholdelsen af ILO-konvention nr. 138 (konventionen om mindstealder) og 182 (konventionen om den værste form for børnearbejde), som blev ratificeret af Indien i juni 2017;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.
-

Tirsdag den 27. april 2021

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2021)0116

Anmodning om ophævelse af Filip De Mans immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om anmodning om ophævelse af Filip De Mans immunitet
(2020/2271(IMM))**

(2021/C 506/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 30. oktober 2020 om ophævelse af Filip De Mans immunitet, som er fremsendt ved skrivelse af den offentlige anklager ved appeldomstolen i Bruxelles i forbindelse med en straffesag, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 14. december 2020,
 - der henviser til, at Filip De Man har givet afkald på retten til at blive hørt, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
 - der henviser til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til artikel 59 i Kongeriget Belgiens forfatning,
 - der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019 ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0134/2021),
- A. der henviser til, at den offentlige anklager ved appeldomstolen i Bruxelles fremsendte en anmodning om ophævelse af den parlamentariske immunitet for Filip De Man, et medlem af Europa-Parlamentet valgt for Kongeriget Belgien, i forbindelse med en trafikulykke med materiel skade og skærpende omstændigheder på grund af flugt fra en ulykke, som han angiveligt havde forårsaget den 1. maj 2019;
- B. der henviser til, at Filip De Man er anklaget for at have påkørt en færdselshelle den 1. maj 2019 i Vilvoorde, hvorefter han ikke standsede, men kørte videre til sit hjem; der henviser til, at politiet fandt, at rester af medlemmets køretøj var spredt ud over kørebanen, og at der var synlige spor på vejen fra ulykkesstedet til medlemmets hjem; der henviser til, at Filip De Man efter adskillige stævninger endelig er blevet afhørt af kriminalpolitiet, og at han ved denne lejlighed erklærede, at han faktisk havde væltet betonstolpen, og at han ikke havde været i stand til at standse på grund af det opløb, der havde samlet sig på gaden;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Tirsdag den 27. april 2021

- C. der henviser til, at den påståede lovovertrædelse er omfattet af artikel 33 i den belgiske færdselslov af 16. marts 1968 og straffes med mellem femten dages og seks måneders fængsel og en bøde på mellem 200 og 2 000 EUR;
- D. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en »anklaget«⁽²⁾;
- E. der henviser til, at medlemmerne af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 9, stk. 1, i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling, og på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning;
- F. der henviser til, at det i artikel 59, stk. 1, i Kongeriget Belgiens forfatning fastslås, at »intet medlem af parlamentets kamre under mødeperioden kan stilles for retten eller afhøres direkte af en domstol eller anholdes i forbindelse med en straffesag uden samtykke fra det kammer, vedkommende er medlem af, medmindre medlemmet bliver grebet på fersk gerning«;
- G. der henviser til, at det alene tilkommer Parlamentet at tage stilling til, om immuniteten skal ophæves eller ej i en given sag; der henviser til, at Parlamentet med rimelighed kan tage hensyn til medlemmets holdning, når der skal tages stilling til, om den pågældendes immunitet skal ophæves eller ej⁽³⁾;
- H. der henviser til, at den formodede lovovertrædelse ikke har nogen direkte eller indlysende sammenhæng med Filip De Mans udøvelse af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet, og at den heller ikke udgør en menings-tilkendegivelse eller stemmeafgivelse under udøvelsen af hans hverv som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- I. der henviser til, at Parlamentet i den foreliggende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. en tilstrækkelig alvorlig og præcis mistanke om, at sagen er blevet anlagt med den hensigt at skade medlemmets politiske virksomhed;
1. vedtager at ophæve Filip De Mans immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til den kompetente myndighed i Kongeriget Belgien og Filip De Man.

⁽²⁾ Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

⁽³⁾ Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, præmis 28.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0117

Anmodning om ophævelse af Zdzisław Krasnodębskis immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om anmodning om ophævelse af Zdzisław Krasnodębskis immunitet (2020/2224(IMM))**

(2021/C 506/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 9. september 2020 om ophævelse af Zdzisław Krasnodębskis immunitet, som er fremsendt af formanden for retten for Warszawa-Śródmieście i Warszawa, afdeling X for straffesager, i forbindelse med en straffesag anlagt mod ham ved et privat anklageskrift, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 22. oktober 2020,
 - der har hørt Zdzisław Krasnodębski, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
 - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019 ⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 105, stk. 2 og 5, i Republikken Polens forfatning,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0132/2021),
- A. der henviser til, at formanden for afdeling X for straffesager ved retten for Warszawa-Śródmieście, Polen, den 23. januar 2020 fremsendte en anmodning om ophævelse af Zdzisław Krasnodębskis parlamentariske immunitet indgivet af en privat part på grundlag af visse udtalelser fra Zdzisław Krasnodębski under et radiointerview den 1. februar 2019; der henviser til, at afdeling X for straffesager ved retten for Warszawa-Śródmieście den 19. februar 2020 blev underrettet om, at der var rejst et spørgsmål om myndighedens kompetence, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 1 og 12, hvilket havde betydning for, om anmodningen kunne tages under behandling; der henviser til, at retten den 18. maj 2020 anmodede rigsadvokaturen om nogle præciseringer, og at rigsadvokaturen den 8. september 2020 gav udtryk for den holdning, at »når der anlægges et privat søgsmål uden deltagelse af en offentlig anklager, er det retten, der er den myndighed, som er kompetent til at fremsende en anmodning fra den private anklager om ophævelse af immuniteten, jf. artikel 9, stk. 1 og 12, i Europa-Parlamentets forretningsorden«, og at begrebet »kompetent myndighed« skal fortolkes i lyset af forretningsordenens artikel 9, stk. 12; der henviser til, at anmodningen om ophævelse af den parlamentariske immunitet blev fremsendt af de dømmende myndigheder i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 9, stk. 12, og at enhver anmodning om ophævelse af parlamentarisk immunitet i henhold til forretningsordenens artikel 9, stk. 1, skal indgives af »en kompetent myndighed i en medlemsstat«, hvorved de to begreber ikke er identiske;
- B. der henviser til, at den private straffesag mod Zdzisław Krasnodębski oprindeligt blev anlagt ved retten for Kraków-Krowdrza den 6. maj 2019; der henviser til, at den pågældende ret den 18. oktober 2019 — efter at have fastslået, at optagelsen af det interviewprogram, som Zdzisław Krasnodębski deltog i, fandt sted i radiostudiet i Warszawa og ikke i Kraków — ex officio besluttede, at den ikke havde kompetence til at påkende sagen, og henviste den til retten for Warszawa-Śródmieście i Warszawa;
- C. der henviser til, at Zdzisław Krasnodębski under et morgeninterviewprogram på en radiostation den 1. februar 2019 omtalte den private anklager som en »ukendt advokat« og en »gangster« og hævdede, at han »kastede om sig med beskyldninger mod venstre, højre og midten«;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Tirsdag den 27. april 2021

- D. der henviser til, at Zdzisław Krasnodębski hævdes ved fremsættelsen af disse bemærkninger offentligt at have bagvasket den private anklager, hvorved han angiveligt påførte ham et tab af den tillid, der er nødvendig for, at han kan udøve sin erhvervsmæssige virksomhed, og nedgjorde ham over for offentligheden, hvilket er en strafbar handling undergivet privat påtale i henhold til den polske straffelovs artikel 212, stk. 2;
- E. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv;
- F. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- G. der henviser til, at det fastslås i artikel 105, stk. 2, og 5, i den polske forfatning, at et parlamentsmedlem fra datoen for meddelelsen af valgresultatet indtil datoen for udløbet af sit mandat ikke kan strafforfølges uden samtykke fra Sejm (parlamentets underhus), og at medlemmet hverken må tilbageholdes eller anholdes uden samtykke fra Sejm, medmindre det er pågrebet på fersk gerning, og en tilbageholdelse er nødvendig for at sikre en korrekt behandling af sagen;
- H. der henviser til, at de påståede handlinger ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser fra Zdzisław Krasnodębski under udøvelsen af hans hverv, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- I. der henviser til, at Parlamentet i den foreliggende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. faktiske omstændigheder, der tyder på, at den pågældende retssag er blevet indledt med det formål at undergrave medlemmets politiske virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet;
- J. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en »anklaget«⁽²⁾;
- K. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;
1. vedtager at ophæve Zdzisław Krasnodębskis immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Polens kompetente myndighed og Zdzisław Krasnodębski.

⁽²⁾ Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0118

Anmodning om ophævelse af Ioannis Lagos' immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om anmodning om ophævelse af Ioannis Lagos' immunitet (2020/2240(IMM))**

(2021/C 506/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 23. oktober 2020 om ophævelse af Ioannis Lagos' immunitet, som er fremsendt af anklageren ved Den Helleniske Republiks højesteret i forbindelse med fuldbyrdelsen mod ham af dom nr. 2425, 2473, 2506 og 2644/2020 fra appelretten i Athen (1. afdeling for straffesager bestående af tre dommere), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 11. november 2020,
 - der har hørt Ioannis Lagos, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
 - der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019⁽¹⁾,
 - der henviser til artikel 62 i Den Helleniske Republiks forfatning,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0136/2021),
- A. der henviser til, at den anklager, der er kompetent for denne sag, har anmodet om ophævelse af immuniteten for Ioannis Lagos, medlem af Europa-Parlamentet, med henblik på at kunne fuldbyrde den dom, hvorved han blev idømt en samlet fængselsstraf på 13 år og otte måneder og en samlet bøde på 1 300 EUR for en overtrædelse af straffeloven og to andre lovovertrædelser;
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- C. der henviser til, at Ioannis Lagos blev valgt til Europa-Parlamentet den 2. juli 2019, og at anmodningen om ophævelse af immuniteten vedrører nogle forhold og en tiltale, der ligger forud for erhvervelsen af statussen som medlem af Europa-Parlamentet og dermed af immuniteten som medlem af Europa-Parlamentet;
- D. der henviser til, at et parlamentsmedlem ifølge artikel 62 i Den Helleniske Republiks forfatning under sit mandat ikke kan retsforfølges, anholdes, fængsles eller på anden måde berøves sin frihed uden parlamentets samtykke;
- E. der henviser til, at Ioannis Lagos blev kendt skyldig i a) medlemsskab og ledelse af en kriminel organisation (straffelovens artikel 187, stk. 1 og 3) i Athen i perioden fra 2008 til dags dato, b) simpel ulovlig våbenbesiddelse (lov nr. 2168/1993), efter en tilladt ændring af dette punkt i sigtelsen, som oprindeligt var kvalificeret ulovlig våbenbesiddelse, begået i Perama (Attika) den 30. september 2013, og c) overtrædelse af lov nr. 456/1976 om nødblus og fyrværkeri, begået i Perama (Attika) den 29. september 2013;
- F. der henviser til, at dommen fra appelretten i Athen kan fuldbyrdes straks, idet retten fastslog, at en appel af dommen ikke har opsættende virkning;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Tirsdag den 27. april 2021

- G. der henviser til, at Retsudvalget noterede sig de dokumenter, som Ioannis Lagos forelagde dets medlemmer i henhold til forretningsordenens artikel 9, stk. 6, og som han anså for relevante for proceduren;
 - H. der henviser til, at fuldbyrdelsen af dommen ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser fra Ioannis Lagos under udøvelsen af hans hverv, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
 - I. der henviser til, at Retsudvalget i henhold til forretningsordenens artikel 9, stk. 8, under ingen omstændigheder udtaler sig om skyldspørgsmålet eller om det hensigtsmæssige i en strafferetlig forfølgelse på grundlag af de udtalelser eller handlinger, som medlemmet tillægges, selv ikke i tilfælde, hvor udvalget gennem prøvelsen af anmodningen opnår grundigt kendskab til selve sagen;
 - J. der henviser til, at det ikke tilkommer Europa-Parlamentet at stille spørgsmålstegn ved de forudsætninger, de nationale retssystemer hviler på;
 - K. der henviser til, at Europa-Parlamentet ikke har nogen kompetence til at vurdere eller undersøge kompetencen for de nationale retslige myndigheder, der er ansvarlige for den pågældende straffesag;
 - L. der henviser til, at Ioannis Lagos er en af flere personer, der befinder sig i en lignende situation, nemlig at være idømt flere års fængsel for de omhandlede lovovertrædelser af appelretten i Athen, idet den eneste forskel er, at han i øjeblikket nyder immunitet som medlem af Europa-Parlamentet;
 - M. der henviser til, at parlamentarisk immunitet i henhold til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, ikke er et medlems personlige privilegium, men derimod en garanti for Parlamentets uafhængighed som helhed og for dets medlemmers uafhængighed;
 - N. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;
 - O. der henviser til, at de forhold, som sagen vedrører, ikke har nogen klar eller direkte tilknytning til Ioannis Lagos' udøvelse af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet;
 - P. der henviser til, at de pågældende forhold fandt sted forud for hans valg til Europa-Parlamentet; der henviser til, at det derfor ikke kan hævdes, at retssagen, der allerede blev påbegyndt i 2014, blev indledt med det formål at skade Ioannis Lagos' fremtidige politiske virksomhed som medlem af Europa-Parlamentet, når hans status som medlem af Europa-Parlamentet på daværende tidspunkt stadig var hypotetisk og fremtidig;
 - Q. der henviser til, at Parlamentet i den foreliggende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. faktiske omstændigheder, der tyder på, at den pågældende retssag er blevet indledt med det formål at skade medlemmets og dermed Europa-Parlamentets politiske virksomhed;
1. vedtager at ophæve Ioannis Lagos' immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til anklageren ved Den Helleniske Republiks højesteret og Ioannis Lagos.
-

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0119

Anmodning om ophævelse af Ioannis Lagos' immunitet**Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om anmodning om ophævelse af Ioannis Lagos' immunitet (2020/2219(IMM))**

(2021/C 506/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 2. oktober 2020 om ophævelse af Ioannis Lagos' immunitet, som er fremsendt af anklageren ved Grækenlands højesteret i forbindelse med en eventuel tiltalerejsning foretaget af anklageren ved retten i Athen (sag ABM PB2020/65), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 19. oktober 2020,
- der har hørt Ioannis Lagos, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
- der henviser til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0135/2021),
- A. der henviser til, at anklageren ved Grækenlands højesteret har indgivet en anmodning om ophævelse af Ioannis Lagos' parlamentariske immunitet på grund af visse handlinger begået af Ioannis Lagos under en tale til Europa-Parlamentet den 29. januar 2020;
- B. der henviser til, at Ioannis Lagos er blevet beskyldt for den påståede krænkelse af Tyrkiets nationalsymbol, der blev begået under debatten på plenarmødet den 29. januar 2020 om migrationssituationen ved den græsk-tyrkiske grænse og EU's fælles reaktion herpå;
- C. der henviser til, at krænkelse af et nationalsymbol udgør en strafbar handling i henhold til 1) artikel 1, stk. 1, i lov nr. 927/1979, som gennemført ved lov nr. 4285/2014, og 2) den græske straffelovs artikel 155, sammenholdt med artikel 1, 12, 14, 26, 27, 51, 53, 57 og 79;
- D. der henviser til, at parlamentarisk immunitet ikke er et medlems personlige privilegium, men derimod en garanti for Parlamentets uafhængighed som helhed og for dets medlemmers uafhængighed;
- E. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en »anklager« ⁽²⁾;
- F. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter »hverken kan eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv«;
- G. der henviser til, at Ioannis Lagos udførte sine handlinger under et plenarmøde i Europa-Parlamentet inden for de områder, hvor selve plenarmødet blev afholdt, under udøvelsen af sit hverv som medlem af Europa-Parlamentet;
- H. der henviser til, at Ioannis Lagos' handlinger derfor blev foretaget i forbindelse med hans hverv som medlem af og hans arbejde i Europa-Parlamentet;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

⁽²⁾ Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tirsdag den 27. april 2021

1. vedtager ikke at ophæve Ioannis Lagos' immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Helleniske Republiks kompetente myndigheder og Ioannis Lagos.
-

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0130

Den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister

Europa-Parlamentets afgørelse af 27. april 2021 om indgåelse af en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister (2020/2272(ACI))

(2021/C 506/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencens afgørelse af 9. december 2020 om godkendelse af udkastet til en interinstitutionel aftale om oprettelse af et obligatorisk åbenhedsregister,
- der henviser til udkastet til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister (»aftalen«),
- der henviser til artikel 11, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 295 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til udkast til en politisk erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen i anledning af vedtagelsen af den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister (»den politiske erklæring«),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. april 2014 mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om et åbenhedsregister for organisationer og selvstændige, der deltager i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker (»2014-aftalen«)⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens forslag af 28. september 2016 til en interinstitutionel aftale om et obligatorisk åbenhedsregister (COM(2016)0627),
- der henviser til Europa-Parlamentets forhandlingsmandat vedrørende Kommissionens forslag af 28. september 2016 til en interinstitutionel aftale om et obligatorisk åbenhedsregister, der blev vedtaget af Formandskonferencen den 15. juni 2017,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2017 om gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet i EU-institutionerne⁽²⁾,
- der henviser til den nye pakke med åbenhedsværktøjer til medlemmerne, som blev godkendt af Formandskonferencen den 27. juli 2018,
- der henviser til sin afgørelse af 31. januar 2019 om ændringer til Europa-Parlamentets forretningsorden, der vedrører kapitel 1 og 4 under afsnit I; kapitel 3 under afsnit V; kapitel 4 og 5 under afsnit VII; kapitel 1 under afsnit VIII; afsnit XII; afsnit XIV og bilag II⁽³⁾, særlig artikel 11 og 35;
- der henviser til forretningsordenens artikel 148, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A9-0123/2021),
- A. der henviser til, at artikel 11, stk. 2, i TEU lyder som følger: »Institutionerne fører en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med de repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet«;
- B. der henviser til, at den sundhedsmæssige nødsituation i forbindelse med covid-19-pandemien har ført til nye former for samspil mellem interesserepræsentanter og beslutningstagere;

⁽¹⁾ EUT L 277 af 19.9.2014, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 120.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0046.

Tirsdag den 27. april 2021

- C. der henviser til, at Unionen i forskellige former vil udbetale hidtil usete mængder finansiel støtte til medlemsstaterne for at bekæmpe konsekvenserne af pandemien, og at enhver afgørelse i forbindelse hermed skal træffes med fuld gennemsigtighed for at sikre helt klare ansvarsforhold for Unionens beslutningstagere;
- D. der henviser til, at borgerne bør have størst mulig tillid til Unionens institutioner: der henviser til, at denne tillid for at kunne eksistere skal understøttes af en opfattelse af, at interesserepræsentation er forbundet med høje etiske standarder, og at deres valgte repræsentanter på EU-plan, kommissærerne og Unionens tjenestemænd er uafhængige, gennemsigtige og ansvarlige; der henviser til, at et uafhængigt organ, der er fælles for EU-institutionerne, i fremtiden kan bidrage til etableringen af en fælles etisk ramme for EU-tjenestemænd, der styrer deres samspil med interesserepræsentanter; der henviser til, at ansøges og registreres overholdelse af Unionens værdier og generelle etiske standarder, hvor det er relevant, bør tages i betragtning i forbindelse med åbenhedsregistrets funktion;
- E. der henviser til, at de enkelte institutionelle foranstaltninger til gennemførelse af aftalen skal træffes af Parlamentet på forskellige niveauer og spænder fra vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser i Præsidiets til ændring af forretningsordenen;
- F. der henviser til, at hver af de tre underskrivende institutioner i aftalen erklærer sig rede til at vedtage individuelle afgørelser, der bemyndiger registrets bestyrelse (»bestyrelsen«) og registrets sekretariat (»sekretariatet«) til at træffe afgørelser på deres vegne i overensstemmelse med aftalens artikel 9 og artikel 15, stk. 2;

Formål og anvendelsesområde

1. glæder sig over aftalen som et fremskridt i retning af at forbedre standarderne for etisk interesserepræsentation; minder ikke desto mindre om, at institutionerne i henhold til artikel 295 i TEUF kun kan aftale formerne for deres samarbejde og derfor skal benytte sig af deres selvreguleringsbeføjelser for at skabe de facto-forpligtelser, der indebærer, at tredjeparter skal søge optagelse i registret; gentager sin langvarige præference for at oprette åbenhedsregistret ved hjælp af en retsakt, fordi dette er den eneste fremgangsmåde, der kan skabe retlige forpligtelser for tredjeparter;
2. kræver, at institutionerne i overensstemmelse med den politiske erklæring forpligter sig til en koordineret tilgang til styrkelse af den fælles åbenhedskultur med henblik på at forbedre og yderligere styrke den etiske interesserepræsentation; fremhæver deres forpligtelse i henhold til aftalen samt i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i TEU til at samarbejde loyalt med hinanden ved udførelsen af den fælles ramme, og fremhæver, at institutionerne derfor bør sigte mod det størst mulige engagement; påpeger, at de foranstaltninger, der er omhandlet i aftalen, udgør et minimum og kan udvides yderligere med forbehold af politisk støtte og under hensyntagen til de eksisterende konstitutionelle og retlige begrænsninger i en interinstitutionel aftale;
3. bekræfter, at der er behov for at fortsætte den interinstitutionelle dialog med henblik på at oprette åbenhedsregistret på grundlag af en juridisk bindende retsakt i den afledte EU-ret;
4. foreslår, at konferencen om Europas fremtid drøfter muligheden for at etablere et selvstændigt retsgrundlag, der vil gøre det muligt for medlovgiverne at vedtage EU-retsakter i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på at indføre bindende etiske regler for interesserepræsentanter i deres interaktion med Unionens institutioner;
5. glæder sig over, at Rådet for Den Europæiske Union har ændret status fra observatør til formel part i aftalen; konstaterer ikke desto mindre, at dets deltagelse er begrænset til møder med de mest højtstående embedsmænd og, kun i henhold til frivillige ordninger, møder mellem de faste repræsentanter og de stedfortrædende faste repræsentanter under deres formandskab og seks måneder før; understreger, at alle faste repræsentationer af hensyn til den fælles rammes troværdighed bør deltage aktivt i denne ramme via deres frivillige ordninger, fortsætte med at anvende dem efter afslutningen af deres formandskab og så vidt muligt udvide dem til at omfatte andre embedsmænd;
6. påpeger, at Kommissionen under forhandlingsprocessen ikke har påtaget sig yderligere væsentlige forpligtelser i forhold til den fælles ramme; beklager navnlig, at rammen, for så vidt angår den omfattede personkreds, kun omfatter de overordnede medarbejdere i institutionerne; understreger, at enhver revision af konditionalitetsordningerne med hensyn til alle tre institutioner bør omfatte møder med andre medarbejdere i institutionerne, på kontorchefniveau og derover;
7. glæder sig over de tilsagn, som Parlamentet har givet i løbet af forhandlingsprocessen, om konditionalitet og supplerende åbenhedsforanstaltninger; mener, at ændringen af forretningsordenens artikel 11 og 35 har givet et stærkt tilsagn i så henseende; glæder sig over, at aftalen bevarer medlemmernes konstitutionelle ret til frit at udøve deres mandat;

Tirsdag den 27. april 2021

8. glæder sig over, at det bliver muligt at inddrage EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer på frivilligt grundlag; mener, at de underskrivende institutioner bør tilskynde til en sådan inddragelse i overensstemmelse med deres forpligtelse til at fremme anvendelsen af registret og gøre brug af registret i videst muligt omfang; understreger, at en sådan deltagelse vil kræve, at de underskrivende institutioner stiller yderligere ressourcer til rådighed for registret;

Aktiviteter, der er omfattet

9. fremhæver, at aftalen bygger på en aktivitetsbaseret tilgang, der omfatter indirekte lobbyvirksomhed; understreger, at det er vigtigt, at sådanne aktiviteter er omfattet, navnlig i forbindelse med fremkomsten af nye former for samspil mellem interesserepræsentanter og EU's beslutningstagere på baggrund af pandemien;

10. glæder sig over præciseringerne med hensyn til, hvilke aktiviteter der er omfattet, og hvilke aktiviteter der ikke er omfattet, herunder udelukkelsen af spontane møder og dækning af mellemmand fra tredjelande uden diplomatisk status;

11. mener, at det er vigtigt at definere, hvilke møder med interesserepræsentanter der bør offentliggøres som møder, der er planlagt på forhånd; glæder sig over Kommissionens praksis med også at offentliggøre de møder, der finder sted i et andet format end personlige møder, f.eks. via videokonference; understreger, at et planlagt telefonopkald også bør betragtes som et møde;

Konditionalitet, årsrapport og revision

12. mener, at gennemførelsen af konditionalitetsforanstaltningerne og andre supplerende åbenhedsforanstaltninger ved hjælp af individuelle afgørelser er et middel til at respektere de tre underskrivende institutioners respektive interne organisatoriske beføjelser; glæder sig i denne forbindelse over, at årsrapporten er blevet udvidet til at omfatte gennemførelsen af de foranstaltninger, der er vedtaget af de underskrivende institutioner;

13. foreslår, at årsrapporten skal indeholde oplysninger om registrerede, der er blevet efterforsket og endeligt slettet fra registret på grund af manglende overholdelse af adfærdskodeksen;

14. glæder sig over den rettidige og regelmæssige gennemgang af de gennemførelsesforanstaltninger, der er truffet i henhold til aftalens artikel 5, med henblik på at fremsætte henstillinger om forbedring og styrkelse af disse foranstaltninger;

15. opfordrer de underskrivende institutioner til at foretage en analyse af de virkninger, som de nye regler om åbenhed har på beslutningsprocedurerne, herunder konditionalitet og supplerende åbenhedsforanstaltninger vedtaget af institutionerne inden for den fælles ramme, og den indvirkning, som disse regler har på borgernes opfattelse af EU-institutionerne forud for den næste revision af registret;

16. fremhæver, at en klar og rettidig offentliggørelse af konditionalitetsforanstaltningerne og de supplerende åbenhedsforanstaltninger er afgørende for at sikre åbenhed for interesserepræsentanter og borgere, hvilket understøtter deres tillid til, at den fælles ramme fungerer godt;

Europa-Parlamentets rolle

17. glæder sig over de tilsagn, som Parlamentet har givet under forhandlingerne, navnlig i forbindelse med forslaget om at lukke smuthullerne, altså Parlamentets forslag om konditionalitet («Closing the loopholes — Parliament's proposals on conditionality»), og understreger, at der er behov for fuldt ud at gennemføre og offentliggøre dem i overensstemmelse med aftalens artikel 5, stk. 3, uden unødigt forsinkelse;

18. understreger, at det er nødvendigt at sikre, at der i Parlamentet er en høj grad af politisk ejerskab til gennemførelses- og revisionsprocessen; foreslår, at den revisionsproces, der er omhandlet i aftalens artikel 14, bliver belyst og udformet i nært samarbejde med Europa-Parlamentets næstformand med ansvar for åbenhedsregistret;

19. opfordrer særlig Præsidiumet og andre relevante organer til hurtigt at gennemføre følgende foranstaltninger:

a) at etablere en direkte forbindelse mellem offentliggørelsen af møder i henhold til forretningsordenens artikel 11, stk. 3, og åbenhedsregistret og indføre væsentlige forbedringer for at gøre dette offentliggørelsesværktøj fuldt ud brugervenligt og søgbart

Tirsdag den 27. april 2021

- b) at etablere en direkte forbindelse mellem det lovgivningsmæssige fodaftryk, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, i adfærdskodeksen for Europa-Parlamentets medlemmer vedrørende økonomiske interesser og interessekonflikter, jf. bilag I til Europa-Parlamentets forretningsorden, og åbenhedsregistret
- c) at indføre en regel om, at Parlamentets tjenestemænd fra kontorchefniveau til generalsekretæren kun må mødes med registrerede interesserepræsentanter
- d) at udsende en henstilling til Parlamentets ansatte om kun at mødes med enkeltpersoner eller organisationer inden for rammerne af åbenhedsregistret, hvis de er registreret, og til systematisk at kontrollere dette inden deres møder
- e) at udvikle en samlet tilgang for at stille krav om registrering af deltagelse som taler ved alle arrangementer, der bliver tilrettelagt af udvalg eller af tværpolitiske grupper, som f.eks. workshopper og seminarer samt delegationsmøder, for alle, der er omfattet af åbenhedsregistrets anvendelsesområde
- f) at udvikle en samlet og sammenhængende tilgang hvad angår medværtskab for arrangementer i Parlamentets bygninger og, hvor det er relevant, gøre dette betinget af registrering for alle, der er omfattet af åbenhedsregistrets anvendelsesområde;

20. opfordrer særlig Udvalgsformandskonferencen til

- a) at vedtage retningslinjer for at støtte ordførere, skyggeordførere og udvalgsformænd med at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 11, stk. 3
- b) at vedtage retningslinjer for udvalgssekretariater til støtte for medlemmerne ved systematisk at minde dem om muligheden for i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6, i adfærdskodeksen for Europa-Parlamentets medlemmer vedrørende økonomiske interesser og interessekonflikter, jf. bilag I til dets forretningsorden, at offentliggøre listen over interesserepræsentanter, der er blevet hørt om spørgsmål vedrørende betænkningens emne;

21. opfordrer Udvalget om Konstitutionelle Anliggender til i forbindelse med revisionen af Parlamentets forretningsorden at overveje, hvilke yderligere åbenhedsforanstaltninger der bør gennemføres for at styrke Parlamentets engagement i den fælles ramme; understreger betydningen af de formelle krav, der gælder for enhver revision af forretningsordenen;

Berettigelse til optagelse, adfærdskodeks, oplysninger fra de registrerede

22. bemærker, at overholdelse af adfærdskodeksen, jf. bilag I til aftalen, er en del af udvælgelseskriterierne, og at de registrerede skal tage hensyn til fortrolighedskrav og de regler, der gælder for tidligere medlemmer og ansatte i institutionerne, og som altså gælder for disse medlemmer og ansatte efter tjenstestperiodens ophør;

23. glæder sig over, at det er blevet præciseret, at de registrerede ikke fritages for forpligtelsen til at sikre overholdelse af de samme etiske standarder, når de delvis outsourcer deres aktiviteter til andre;

24. glæder sig over, at de registrerede er forpligtet til at offentliggøre økonomiske oplysninger om både klienter og mellemmand, og at der også kræves økonomiske oplysninger fra registrerede, som ikke repræsenterer kommercielle interesser; glæder sig over, at de registrerede ikke blot er forpligtet til at offentliggøre økonomiske oplysninger én gang om året, men også til at holde disse oplysninger ajour, navnlig når der sker en væsentlig ændring angående oplysninger, der er omfattet af gennemførelsesafgørelser;

25. fremhæver, at de registrerede nu er forpligtet til at give oplysninger om de lovgivningsforslag, politikker eller initiativer, som de har interesseret sig for; mener, at dette vil bidrage til at skabe større åbenhed omkring de interesser, de repræsenterer;

Sekretariat og bestyrelse

26. glæder sig over tilsagnet om at øge ressourcerne til vedligeholdelse, udvikling og fremme af registret samt Rådets formelle bidrag til sekretariatet; mener, at sådanne forpligtelser i forhold til den fælles ramme bør øge sekretariatets mulighed for at yde rettidig vejledning til de registrerede og støtte dem ved registreringen og ajourføringen af de nødvendige data; påpeger navnlig, at de menneskelige ressourcer er meget begrænsede i forhold til antallet af registrerede sammenlignet med tilsvarende nationale ordninger, og at denne begrænsning virker undergravende på registrets effektive drift; opfordrer institutionerne til at sikre, at der stilles de nødvendige ressourcer og ansatte til rådighed for at garantere, at sekretariatet og bestyrelsen fungerer korrekt;

Tirsdag den 27. april 2021

27. mener, at lige vilkår for alle tre institutioner ved driften af sekretariatet og bestyrelsen bør sikre konsensus, udvikle fælles ejerskab til rammen og fremme en fælles åbenhedskultur;

28. glæder sig over nedsættelsen af bestyrelsen og dens opgave med at føre tilsyn med den overordnede administrative gennemførelse af aftalen og fungere som kontrolorgan i forhold til de foranstaltninger, der træffes af sekretariatet; glæder sig over, at aftalen indeholder en solid administrativ procedure, der sikrer de registreredes proceduremæssige rettigheder;

Proceduremæssige bestemmelser

29. godkender indgåelsen af aftalen i bilag A til denne afgørelse;

30. godkender den politiske erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen i bilag B til denne afgørelse, som vil blive offentliggjort i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med aftalen;

31. træffer afgørelse om, at bestyrelsen og sekretariatet i overensstemmelse med aftalens artikel 9 og artikel 15, stk. 2, fra aftalens ikrafttræden skal have beføjelse til på Europa-Parlamentets vegne at vedtage individuelle afgørelser vedrørende ansøgere og registrerede i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 20. maj 2021 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister⁽⁴⁾;

32. pålægger sin formand at underskrive aftalen sammen med formanden for Rådet og formanden for Kommissionen og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;

33. pålægger sin formand at sende denne afgørelse med bilag til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter til orientering.

⁽⁴⁾ EUT L 207 af 11.6.2021, s. 1.

Tirsdag den 27. april 2021

BILAG A

**INTERINSTITUTIONEL AFTALE MELLEM EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG
EUROPA-KOMMISSIONEN OM ET OBLIGATORISK ÅBENHEDSREGISTER**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den interinstitutionelle aftale som offentliggjort i EUT L 207 af 11.6.2021, s. 1).

Tirsdag den 27. april 2021

BILAG B

POLITISK ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG EUROPA-KOMMISSIONEN I FORBINDELSE MED VEDTAGELSEN AF DEN INTERINSTITUTIONELLE AFTALE OM ET OBLIGATORISK ÅBENHEDSREGISTER

Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen anerkender betydningen af konditionalitetsprincippet som en hjørnesteen i den koordinerede tilgang, som de tre institutioner har valgt med henblik på at styrke en fælles gennemsigtighedskultur og samtidig fastsætte høje standarder for en gennemsigtig og etisk interesserepræsentation på EU-plan.

Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen anerkender, at eksisterende konditionalitet og supplerende gennemsigtighedsforanstaltninger vedrørende følgende områder er i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale om et obligatorisk åbenhedsregister, styrker målet om deres koordinerede tilgang og udgør et solidt grundlag for fortsat at opbygge og forbedre denne tilgang og yderligere styrke en etisk interesserepræsentation på EU-plan:

- møder mellem beslutningstagere med registrerede interesserepræsentanter, hvor det er relevant ⁽¹⁾
- offentliggørelse af møder med interesserepræsentanter, hvor det er relevant ⁽²⁾
- ansattes møder, navnlig på højt plan, med registrerede interesserepræsentanter ⁽³⁾
- mundtlige indlæg under offentlige høringer i Europa-Parlamentet ⁽⁴⁾
- medlemskab af Kommissionens ekspertgrupper og deltagelse i visse arrangementer, fora eller briefingmøder ⁽⁵⁾
- adgang til institutionernes bygninger ⁽⁶⁾
- protektion for arrangementer for registrerede interesserepræsentanter, hvor det er relevant
- medlemsstaternes politiske erklæring om i overensstemmelse med national lovgivning og kompetence frivilligt at anvende konditionalitetsprincippet på møder mellem deres faste repræsentant og deres stedfortrædende faste repræsentant med interesserepræsentanter under deres formandskab for Rådet og i de seks måneder, der går forud for denne periode, og eventuelle yderligere frivillige foranstaltninger truffet af de enkelte medlemsstater i overensstemmelse med national lovgivning og kompetencer, som begge ligeledes noteres.

⁽¹⁾ Artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets forretningsorden, artikel 7 i Kommissionens afgørelse af 31. januar 2018 om en adfærdskodeks for medlemmer af Europa-Kommissionen (C(2018)0700) (EUT C 65 af 21.2.2018, s. 7); punkt V i Europa-Kommissionens arbejdsmetoder.

⁽²⁾ Artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets forretningsorden, Kommissionens afgørelse 2014/838/EU, Euratom af 25. november 2014 om offentliggørelse af oplysninger om møder mellem Kommissionens generaldirektører og organisationer eller selvstændige (EUT L 343 af 28.11.2014, s. 19), Kommissionens afgørelse 2014/839/EU, Euratom af 25. november 2014 om offentliggørelse af oplysninger om møder mellem medlemmer af Kommissionen og organisationer eller selvstændige (EUT L 343 af 28.11.2014, s. 22).

⁽³⁾ Artikel 3 i Rådets afgørelse om regulering af samarbejdet mellem tjenestemænd i Generalsekretariatet for Rådet og interesserepræsentanter, punkt V i Europa-Kommissionens arbejdsmetoder.

⁽⁴⁾ Artikel 7 i Europa-Parlamentets Præsidium's afgørelse af 18. juni 2003 om regler for offentlige høringer.

⁽⁵⁾ Artikel 35 i Europa-Parlamentets forretningsorden, artikel 8 i Kommissionens afgørelse af 30. maj 2016 om horisontale regler for oprettelse af Kommissionens ekspertgrupper og deres funktion (C(2016)3301); artikel 4 og 5 i Rådets afgørelse om regulering af kontakter mellem Generalsekretariatet for Rådet og interesserepræsentanter.

⁽⁶⁾ Artikel 123 i Europa-Parlamentets forretningsorden sammenholdt med generalsekretærens afgørelse af 13. december 2013 om bestemmelserne om adgangskort og -tilladelser til Parlamentets lokaler; artikel 6 i Rådets afgørelse om regulering af kontakter mellem Generalsekretariatet for Rådet og interesserepræsentanter.

Tirsdag den 27. april 2021

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2021)0120

Aftalen mellem EU og Norge: ændring af indrømmelser for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) af 1994 om ændring af indrømmelser for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (10643/20 — C9-0424/2020 — 2020/0230(NLE))

(Godkendelse)

(2021/C 506/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10643/20),
 - der henviser til aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge i henhold til artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) af 1994 om ændring af indrømmelser for alle de toldkontingenter, der er omfattet af EU-liste CLXXV, som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (10644/20),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0424/2020),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A9-0035/2021),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Kongeriget Norges regering og parlament.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0121

Den frivillige partnerskabsaftale mellem EU og Honduras ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Honduras om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træprodukter til Den Europæiske Union (12543/2020 — C9-0084/2021 — 2020/0157(NLE))

(Godkendelse)

(2021/C 506/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12543/2020),
 - der henviser til udkast til den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Honduras om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træprodukter til Den Europæiske Union (10365/2020),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 3, første afsnit, artikel 207, stk. 4, første afsnit, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), samt artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0084/2021),
 - der henviser til sin ikkelovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 ⁽¹⁾ om udkastet til afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
 - der henviser til udtalelse fra Udviklingsudvalget,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A9-0053/2021),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Honduras' regering og parlament.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af denne dato, P9_TA(2021)0129.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0124

Oprettelse af Horisont Europa — reglerne for deltagelse og formidling ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (07064/2/2020 — C9-0111/2021 — 2018/0224(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (07064/2/2020 — C9-0111/2021),
 - der henviser til udtalelser af 17. oktober 2018 ⁽¹⁾ og af 16. juli 2020 ⁽²⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 9. oktober 2018 ⁽³⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽⁴⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0435),
 - der henviser til Kommissionens ændrede forslag (COM(2020)0459),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0122/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. godkender sin erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 4. tager Rådets og Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 5. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 6. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 7. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 8. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 33.

⁽²⁾ EUT C 364 af 28.10.2020, s. 124.

⁽³⁾ EUT C 461 af 21.12.2018, s. 79.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster af 17.4.2019, P8_TA(2019)0395.

Tirsdag den 27. april 2021

BILAG**Fælles politisk erklæring om genanvendelse af frigjorte midler i Horisont Europa**

I den fælles erklæring om genanvendelse af frigjorte midler i forbindelse med forskningsprogrammet⁽¹⁾ var Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om, af hensyn til forskningsprogrammet, i perioden 2021-2027 at genopføre forpligtelsesbevillinger for et beløb på op til 0,5 mia. EUR (i 2018-priser) svarende til frigørelser, der følger af manglende eller ufuldstændig gennemførelse af projekter, der henhører under »Horisont Europa«-rammeprogrammet eller dets forgænger, »Horisont 2020«, som fastsat i finansforordningens artikel 15, stk. 3. Uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser eller Kommissionens beføjelser til at gennemføre budgettet, er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om, at den vejledende fordeling af dette beløb er som følger:

- 300 000 000 EUR i faste 2018-priser til klyngen »Det digitale område, industri og rummet«, især til kvanteforskning
- 100 000 000 EUR i faste 2018-priser til klyngen »Klima, energi og mobilitet« og
- 100 000 000 EUR i faste 2018-priser til klyngen »Kultur, kreativitet og inkluderende samfund«.

Parlamentets erklæring om associeringsaftaler

I henhold til artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. i), i TEUF skal Europa-Parlamentet godkende associeringsaftaler som omhandlet i artikel 217 i TEUF. Betingelserne for et tredjeland associering med Horisont Europa indgår endvidere ofte i sådanne associeringsaftaler. For at kunne give sin godkendelse skal Europa-Parlamentet straks underrettes fuldt ud i alle faser af proceduren i overensstemmelse med artikel 218, stk. 10, i TEUF. For at sikre behørig parlamentarisk kontrol er det desuden nødvendigt, at disse aftaler omfatter alle relevante aspekter af Unionens forbindelser med et givet tredjeland vedrørende Horisont Europa.

Når Rådet vedtager en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF om fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, der indebærer et tredjeland associering med Horisont Europa, forventer Europa-Parlamentet derfor, at disse holdninger ikke fører til en omgåelse af kravet om Europa-Parlamentets godkendelse ved at overlade fastlæggelsen af afgørende aspekter af et tredjeland deltagelse i Horisont Europa til dette organ.

Europa-Parlamentet mener følgelig, at sådanne rådsafgørelser i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF bør holdes på et absolut minimum, når de vedrører dele af associeringsaftaler om et tredjeland associering med Horisont Europa. Hvis Unionens forhandler eller Rådet eller dets særlige udvalg overvejer at vedtage en sådan rådsafgørelse, når det udsteder direktiver til forhandleren, forventer Europa-Parlamentet desuden, at det straks og fuldt ud underrettes i alle faser af proceduren, herunder ved at modtage en begrundet udtalelse om, hvorfor det er nødvendigt at vedtage en holdning på Unionens vegne af et organ nedsat ved en aftale for at nå Unionens mål som fastsat i [Horisont Europa-forordningen] og [Rådets afgørelse om oprettelse af særprogrammet].

Erklæring fra Kommissionen om betragtning 47

Kommissionen har til hensigt at gennemføre EIC's Accelerator-budget på en sådan måde, at det sikres, at den støtte, der gives udelukkende i form af tilskud til SMV'er, herunder nystartede virksomheder, svarer til den støtte, der ydes fra SMV-instrumentets budget under Horisont 2020-programmet, i overensstemmelse med betingelserne i artikel 48, stk. 1, og betragtning 47 i Horisont Europa-forordningen.

Erklæring fra Kommissionen om artikel 6

Kommissionen agter efter anmodning at udveksle synspunkter med det ansvarlige udvalg i Europa-Parlamentet om: i) listen over potentielle partnerskabskandidater på grundlag af artikel 185 og 187 i TEUF, som vil være omfattet af (indledende) konsekvensanalyser, ii) listen over de foreløbige missioner, der er fastlagt af missionsudvalgene, iii) resultaterne af strategiplanen, inden den formelt vedtages, og iv) sin hensigt om at fremlægge og dele dokumenter vedrørende arbejdsprogrammer.

⁽¹⁾ EUT C 444 I af 22.12.2020, s. 3.

Tirsdag den 27. april 2021

Erklæring fra Kommissionen om etik og stamcelleforskning i forbindelse med artikel 19

Under Horisont Europa-rammeprogrammet agter Kommissionen at følge samme etiske retningslinjer for bevillingen af EU-støtte til forskning i embryonale menneskelige stamceller som under Horisont 2020-rammeprogrammet.

Europa-Kommissionen agter fortsat at følge disse etiske retningslinjer, fordi den ud fra sine erfaringer har udviklet en ansvarlig tilgang til et meget lovende videnskabeligt område, der har vist sig at fungere tilfredsstillende som led i et forskningsprogram med deltagelse af forskere fra mange lande med meget forskellige retsregler.

1. Forordningen om Horisont Europa-rammeprogrammet udelukker udtrykkeligt tre forskningsfelter fra EU-finansiering:

- forskning i reproduktiv kloning af mennesker
- forskning, der sigter mod at ændre menneskers arvemasse på en måde, der gør ændringerne arvelige
- forskning, der sigter mod at skabe menneskelige embryoner alene til forskningsformål eller mod at fremskaffe stamceller, herunder ved kerneoverførsel mellem kropsceller.

2. Der vil ikke blive ydet støtte til forskning, som er forbudt i alle medlemsstater. Der vil ikke blive ydet støtte til forskning, der foregår i en medlemsstat, hvor denne forskning er forbudt.

3. Forordningen om Horisont Europa og bestemmelserne om de etiske rammer for EU-finansiering af forskning i embryonale menneskelige stamceller indebærer på ingen måde nogen værdidom over de retsregler eller etiske regler, der gælder for denne forskning i medlemsstaterne.

4. Ved indkaldelse af forslag opfordrer Europa-Kommissionen ikke udtrykkeligt til at bruge embryonale menneskelige stamceller. Eventuel brug af menneskelige stamceller, hvad enten de er embryonale eller voksne, afhænger af forskernes vurdering i forhold til de mål, de ønsker at nå. I praksis går langt den største del af de midler, som Unionen afsætter til stamcelleforskning, til brug af voksne stamceller. Der er ingen grund til, at dette skulle ændre sig væsentligt under Horisont Europa.

5. Alle projekter, der kan indebære brug af embryonale menneskelige stamceller, skal gennemgå en videnskabelig evaluering, hvorunder nødvendigheden af at bruge sådanne stamceller for at nå de videnskabelige mål bedømmes af uafhængige videnskabelige eksperter.

6. Forslag, der gennemgår den videnskabelige evaluering med et positivt resultat, underkastes derpå en streng etisk bedømmelse, der organiseres af Europa-Kommissionen. Under denne etiske bedømmelse tages der hensyn til principperne i EU's charter om grundlæggende rettigheder og relevante internationale konventioner såsom Europarådets konvention om menneskerettigheder og biomedicin, der blev undertegnet i Oviedo den 4. april 1997, og dens tillægsprotokoller samt den universelle erklæring om det humane genom og menneskerettighederne, som er vedtaget i UNESCO-regi. Under den etiske bedømmelse kontrolleres det også, om forslagene overholder reglerne i de lande, hvor forskningen skal foregå.

7. I særlige tilfælde kan der foretages en etisk bedømmelse i løbet af projektets varighed.

8. Alle projekter, der foreslår brug af embryonale menneskelige stamceller, skal godkendes af de relevante nationale eller lokale etiske råd, før de relevante aktiviteter sættes i værk. Alle nationale regler og procedurer skal overholdes, f.eks. vedrørende samtykke fra forældre og fravær af økonomiske incitamenter. Det vil blive kontrolleret, om projektet indeholder henvisninger til foranstaltninger vedrørende tilladelse og kontrol, der skal træffes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor forskningen skal udføres.

9. Et forslag, der gennemgår den videnskabelige bedømmelse, de nationale eller lokale etiske bedømmelser og den europæiske etiske bedømmelse med et positivt resultat, vil i hvert enkelt tilfælde blive forelagt med henblik på godkendelse for medlemsstaterne, der træder sammen i et udvalg i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren. Projekter, der indebærer brug af embryonale menneskelige stamceller, får ikke støtte uden medlemsstaternes godkendelse.

10. Europa-Kommissionen vil fortsat arbejde for at gøre resultaterne af EU-finansieret stamcelleforskning bredt tilgængelige for alle forskere, hvilket i sidste ende vil gavne patienter i alle lande.

Tirsdag den 27. april 2021

11. Europa-Kommissionen vil støtte foranstaltninger og initiativer, der bidrager til samordning og rationalisering af forskning i embryonale menneskelige stamceller på en etisk forsvarlig måde. Navnlig vil Kommissionen fortsat støtte et europæisk register over embryonale menneskelige stamcellelinjer. Støtte til et sådant register vil gøre det muligt at overvåge eksisterende embryonale menneskelige stamceller i Europa, vil bidrage til at maksimere forskernes udnyttelse af dem og kan måske være med til at undgå unødvendig afledning af nye stamcellelinjer.

12. Europa-Kommissionen vil fortsætte sin nuværende praksis med ikke at forelægge det udvalg, der træder sammen i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, projektforslag, som indebærer forskningsaktiviteter, der destruerer menneskelige embryoner, f.eks. for at skaffe stamceller. Udelukkelse af muligheden for at finansiere dette trin i forskningen vil ikke hindre EU-finansiering af efterfølgende trin, der involverer embryonale menneskelige stamceller.

Erklæring fra Kommissionen om artikel 5

Kommissionen noterer sig Parlamentets og Rådets kompromis om ordlyden af artikel 5. Efter Kommissionens opfattelse er det særprogram om forsvarsforskning, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra c), udelukkende begrænset til forskningsaktiviteter under den fremtidige europæiske forsvarsfond, mens udviklingsaktiviteter ikke anses for at være omfattet af denne forordning.

Erklæring fra Kommissionen om menneskerettighederne i forbindelse med artikel 16, stk. 1, litra d)

Kommissionen tilslutter sig fuldt ud respekten for menneskerettighederne som fastsat i artikel 21, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, »Unionen bestræber sig på at udvikle forbindelser og skabe partnerskaber med tredjelande samt internationale, regionale eller globale organisationer, der er enige i de i første afsnit nævnte principper.« Kommissionen beklager imidlertid, at »overholdelse af menneskerettighederne« er inkluderet i det sæt af kriterier, som tredjelande skal opfylde for at være berettiget til at blive associeret med programmet i henhold til artikel 16, stk. 1, litra d). Der er ingen andre EU-programmer under den nye flerårige finansielle ramme, hvor man fandt behov for en sådan udtrykkelig henvisning. Der er imidlertid ikke nogen tvivl om, at EU forsøger at følge en konsekvent tilgang i sine eksterne forbindelser med tredjelande for så vidt angår beskyttelse af menneskerettighederne på tværs af alle sine instrumenter og politikområder, hvilket bør vejlede Kommissionen i gennemførelsen af denne bestemmelse.

Erklæring fra Rådet

Rådet opfordrer Kommissionen til at sikre størst mulig inddragelse af Rådet i forbindelse med forhandlingerne af aftaler om tredjelandes associering med EU-programmer, inklusive EU-rammeprogrammet for forskning og innovation, Horisont Europa, jf. artikel 218 i TEUF. Med henblik herpå kan Rådet i overensstemmelse med artikel 218, stk. 4, i TEUF udpege et særligt udvalg, som der føres samråd med under forhandlingerne, herunder for så vidt angår udformning og indhold af sådanne aftaler.

Rådet minder i den forbindelse om princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne, som er fastsat i artikel 13, stk. 2, andet punktum, i TEU, og om EU-Domstolens relevante retspraksis vedrørende artikel 218, stk. 4, i TEUF, i henhold til hvilken Kommissionen i god tid før forhandlingsmøderne skal give det særlige udvalg alle de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at følge forhandlingernes forløb, herunder navnlig de annoncerede retningslinjer og de positioner, som de andre parter har fremsat under hele forhandlingsforløbet, med henblik på at give mulighed for at udarbejde udtalelser og vejledninger om forhandlingerne ⁽²⁾.

Hvis aftaler om tredjelandes associering med EU-programmer allerede findes og omfatter en stående bemyndigelse til Kommissionen til at fastsætte de specifikke betingelser og vilkår, der gælder for hvert land i forbindelse med deltagelsen i et givent program, og hvis Kommissionen bistås med denne opgave af et særligt udvalg, minder Rådet om, at Kommissionen skal agere i samråd med det pågældende særlige udvalg på en systematisk måde under forhandlingsprocessen, f.eks. ved at dele udkast til tekster forud for møder med de relevante tredjelande og ved at stå for regelmæssige briefinger og debriefinger.

Hvis aftaler om tredjelandes associering med EU-programmer allerede findes, men der ikke er tilknyttet noget særligt udvalg, finder Rådet, at Kommissionen ligeledes bør samarbejde med Rådet og dets forberedende organer på en systematisk måde under forhandlingsprocessen, når den fastsætter de specifikke betingelser og vilkår for associeringen med Horisont Europa.

⁽²⁾ Jf. dom af 16. juli 2015, Kommissionen mod Rådet, C-425/13, ECLI:EU:C:2015:483, præmis 66.

Tirsdag den 27. april 2021

Erklæring fra Kommissionen om internationalt samarbejde

Kommissionen noterer sig Rådets ensidige erklæring, som den i overensstemmelse med traktaten, Domstolens retspraksis og princippet om institutionel ligevægt vil tage behørigt hensyn til, når den hører det særlige udvalg i henhold til artikel 218, stk. 4, i TEUF.

Erklæring fra Rådet om artikel 5

Rådet minder om, at det følger af artikel 179, stk. 3, i TEUF sammenholdt med artikel 182, stk. 1, i TEUF, at Unionen kun kan vedtage ét flerårigt rammeprogram, som omfatter samtlige Unionens aktioner vedrørende forskning og teknologisk udvikling. Rådet er derfor af den opfattelse, at Den Europæiske Forsvarsfond, som er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordningen om oprettelse af Unionens forskningsrammeprogram — Horisont Europa, som dækker både aktiviteterne inden for forskning og teknologisk udvikling under denne fond, er et specifikt program til gennemførelse af rammeprogrammet, jf. artikel 182, stk. 3, i TEUF, og er omfattet af anvendelsesområdet for forordningen om oprettelse af rammeprogrammet.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0125

Særprogrammet til gennemførelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation ***Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om oprettelse af særprogrammet til gennemførelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation (08550/2019 — C9-0167/2020 — 2018/0225(CNS))****(Særlig lovgivningsprocedure — høring)**

(2021/C 506/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (08550/2019),
 - der henviser til den yderligere anmodning om høring, som Rådet forelagde med skrivelse af 18. juni 2020 i forlængelse af Kommissionens ændrede forslag (COM(2020)0459), og som supplerede den oprindelige anmodning om høring,
 - der henviser til den reviderede udgave af Rådets udkast (06199/2021), som afspejler det endelige resultat af forhandlingerne mellem Europa-Parlamentet og Rådet,
 - der henviser til artikel 182, stk. 4 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C9-0167/2020),
 - der henviser til den drøftelse, som Parlamentet, Rådet og Kommissionen afholdt den 9. april 2019 i henhold til punkt 25 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0436),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 82 og 40,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0118/2021),
1. godkender Rådets nedenstående udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-CNS(2018)0225**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. april 2021 med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse (EU) 2021/... om oprettelse af særprogrammet til gennemførelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation, og om ophævelse af afgørelse 2013/743/EU***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, Rådets afgørelse (EU) 2021/764.)*⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.⁽²⁾ Vedtagne tekster af 17.4.2019, P8_TA(2019)0396.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0126

Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (omarbejdning) (COM(2019)0331 — C9-0042/2019 — 2019/0151(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2021/C 506/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2019)0331),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 173, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0042/2019),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 30. oktober 2019 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽²⁾,
 - der henviser til skrivelse af 10. januar 2020 fra Retsudvalget til Udvalget om Industri, Forskning og Energi, jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 3,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. februar 2021 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110 og 59,
 - der henviser til udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0120/2020),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2019)0151

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2021/819.)

⁽¹⁾ EUT C 47 af 11.2.2020, s. 69.

⁽²⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0127

**Strategisk innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi
I*Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om den strategiske innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) for 2021-2027: Styrke Europas innovationstalent og -kapacitet (COM(2019)0330 — C9-0043/2019 — 2019/0152(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)**

(2021/C 506/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2019)0330),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 173, stk. 3 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0043/2019),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 30. oktober 2019 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til, at det kompetente organ har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. februar 2021 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 40,
 - der henviser til udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0121/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. foreslår, at der henvises til retsakten som følger: »Afgørelse om den strategiske innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) 2021-2027: Styrke Europas innovationstalent og -kapacitet«;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2019)0152**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2021/... om den strategiske innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) for 2021-2027: Styrkelse af Europas innovationstalent og -kapacitet og om ophævelse af afgørelse nr. 1312/2013/EU***(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2021/820.)*

⁽¹⁾ EUT C 47 af 11.2.2020, s. 69.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0128

En EU-civilbeskyttelsesmekanisme ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (COM(2020)0220 — C9-0160/2020 — 2020/0097(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 506/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0220),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 196, stk. 2, og artikel 322, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0160/2020),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 28. september 2020 ⁽¹⁾ fra Revisionsretten,
 - der henviser til udtalelse af 29. oktober 2020 ⁽²⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 14. oktober 2020 ⁽³⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 17. februar 2021 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 40,
 - der henviser til udtalelse fra Budgetudvalget,
 - der henviser til skrivelse fra Udviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A9-0148/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽⁴⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0097

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 27. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2021/836.)

⁽¹⁾ EUT C 385 af 13.11.2020, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 10 af 11.1.2021, s. 66.

⁽³⁾ EUT C 440 af 18.12.2020, s. 150.

⁽⁴⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 16. september 2020 (Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0218).

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0129

Den frivillige partnerskabsaftale mellem EU og Honduras (Beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Honduras om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træprodukter til Den Europæiske Union (12543/2020 — C9-0084/2021 — 2020/0157M(NLE))

(2021/C 506/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Honduras om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træprodukter til Den Europæiske Union (12543/2020),
- der henviser til udkast til den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Honduras om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træprodukter til Den Europæiske Union (10365/2020),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. de første afsnit i artikel 207, stk. 3 og 4, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0084/2021),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005 af 20. december 2005 om indførelse af en FLEGT-licensordning for import af træ til Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (FLEGT-forordningen),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning ⁽²⁾ (EU-træforordningen),
- der henviser til Parisaftalen om klimaændringer,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling,
- der henviser til den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640) og til sin beslutning af 15. januar 2020 herom ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 2020 om EU's rolle i at beskytte og genoprette verdens skove ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2020 med henstillinger til Kommissionen om en EU-retlig ramme for at standse og vende den EU-anførte globale skovrydning ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. april 2016 om Honduras: Situationen for menneskerettighedsforkæmpere ⁽⁶⁾,
- der henviser til den igangværende kvalitetskontrol af de EU-regler, der finder anvendelse på ulovlig skovhugst, særlig EU-træforordningen og FLEGT-forordningen,
- der henviser til EU's handlingsplan for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) fra 2003 og arbejdsplanen for dens gennemførelse 2018-2022,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 30.12.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0212.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0285.

⁽⁶⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 155.

Tirsdag den 27. april 2021

- der henviser til aftale om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mellemamerika på den anden side ⁽⁷⁾,
 - der henviser til den årlige politiske dialog på højt plan mellem Honduras og EU i skovbrugssektoren,
 - der henviser til erklæring af 6. december 2019 fra den højtstående repræsentant på EU's vegne om forlængelsen af mandatet for missionen til støtte for kampen mod korruption og straffrihed i Honduras (MACCIH),
 - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 ⁽⁸⁾ om udkastet til Rådets afgørelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 2,
 - der henviser til udtalelse fra Udviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel (A9-0054/2021),
- A. der henviser til, at næsten halvdelen af arealet i Honduras er dækket af skov, hvoraf halvdelen er tropisk regnskov; der henviser til, at der stadig er en meget stor mængde uklassificerede træer og arter; der henviser til, at Honduras har mistet ca. 12,5 % af sit skovareal siden 2015, hvilket først og fremmest skyldes skadedyrsangreb, der sandsynligvis er forårsaget af klimaændringer, men også til dels brande, skovrydning og ulovlig skovhugst;
- B. der henviser til, at Honduras vedtog sin lov om klimaændringer i 2014 og året efter blev den første stat, der offentliggjorde sit første nationalt bestemte bidrag (NDC) inden for rammerne af Parisaftalen, hvor der bl.a. er givet tilsagn om at genoprette en million hektar skov;
- C. der henviser til, at skovsektorens andel af Honduras' økonomi er faldet i årenes løb og har udgjort omkring 3,6 % af bruttonationalindkomsten (BNI) i de seneste 16 år på grund af strengere krav til lovligheden af tømmer på Honduras' eksportmarkeder og på grund af skovødelæggelse; der henviser til, at processen vedrørende den frivillige partnerskabsaftale, som lægger vægt på lovlighed og god regeringsførelse, hjælper skovbrugssektoren med at øge sin andel, skabe anstændige arbejdspladser i landdistrikterne og skabe indtægter for honduranere;
- D. der henviser til, at den mængde tømmer, der handles mellem Honduras og EU, i øjeblikket er af en beskedent størrelsesorden og udgør mindre end 2 % af Honduras' tømmereksport, idet USA er den største handelspartner, og der er stigende eksport til nabolandene El Salvador og Nicaragua; der henviser til, at den frivillige partnerskabsaftale kunne give Honduras flere muligheder for at eksportere til EU og nye markeder;
- E. der henviser til, at Honduras ifølge Verdensbankens klassifikation er et mellemindkomstland i den nederste halvdel; der henviser til, at landet er det næstfattigste i Latinamerika og det tredjefattigste på den vestlige halvkugle; der henviser til, at Honduras er nødt til at overvinde mange udfordringer for at bekæmpe fattigdom, ulighed, korruption, vold og straffrihed, som fortsat vækker vedholdende bekymring, og forbedre borgernes velfærd samt situationen for kvinders rettigheder, ikke mindst i betragtning af det seneste tilbageslag i forhold til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder;
- F. bemærker, at regeringen i Honduras har givet positive tilsagn og taget initiativ til lovgivning til beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere; beklager krænkelser, vold, vilkårlige tilbageholdelser, trusler og drab på menneskerettighedsforkæmpere, forkæmpere for oprindelige folks rettigheder og jordrettigheder samt miljøaktivister; der henviser til, at Honduras ikke har underskrevet den regionale Escazú-aftale om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet i Latinamerika og Vestindien, som er den første miljøaftale nogensinde, der indeholder særlige bestemmelser om miljøforkæmpere og menneskerettighedsforkæmpere;
- G. der henviser til, at mandatet for missionen til støtte for kampen mod korruption og straffrihed i Honduras (MACCIH) udløb i januar 2020 og ikke er blevet fornyet; der henviser til, at EU og dets medlemsstater havde opfordret Honduras' regering til at forny dette mandat for at styrke retsstatsprincippet i landet;

⁽⁷⁾ EUT L 346 af 15.12.2012, s. 3.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster af denne dato, P9_TA(2021)0121.

Tirsdag den 27. april 2021

- H. der henviser til, at associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika blev indgået i 2012, og at den søjle, der omhandler samhandel, er blevet midlertidigt anvendt siden den 1. august 2013;
- I. der henviser til, at Honduras i 2013 blev det første latinamerikanske land, der indledte forhandlinger med EU om en frivillig FLEGT-partnerskabsaftale, hvilket førte til paraferingen af et udkast til aftale i 2018;
- J. der henviser til, at formålet med den frivillige partnerskabsaftale er at sikre, at alle forsendelser af træ og træprodukter fra Honduras, der er bestemt til EU-markedet, er i overensstemmelse med et honduransk system til kontrol af lovligheden af træ og dermed er berettiget til FLEGT-licens; der henviser til, at indenlandsk træ og træ, som er bestemt til andre eksportmarkeder, også skal opfylde forskrifterne i kontrolsystemet og vil være underlagt udstedelse af et såkaldt H-Legal Certificate;
- K. der henviser til, at kontrolsystemet er baseret på en lovlighedsdefinition, forsyningskædekontrol, kontrol med overholdelsen, FLEGT-licenser og en uafhængig revision;
- L. der henviser til, at aftalen dækker de fem obligatoriske træprodukter i henhold til FLEGT-forordningen — tømmerstokke, savet træ, jernbanesveller, krydsfinér og finér — og en række andre træprodukter;
- M. der henviser til, at formålet med og de forventede fordele ved frivillige FLEGT-partnerskabsaftaler rækker ud over at lette handelen med lovligt træ, eftersom de også har til formål at skabe systemiske ændringer inden for skovforvaltning, retshåndhævelse, herunder på det arbejdsretlige område og hvad angår indfødte folks rettigheder, gennemsigtighed i inddragelsen af forskellige interessenter i den politiske beslutningsproces, navnlig civilsamfundsorganisationer (CSO'er) og oprindelige befolkningsgrupper, samt støtte til økonomisk integration og respekt for internationale mål for bæredygtig udvikling; der henviser til, at de forhandlinger, der førte frem til indgåelsen af denne partnerskabsaftale, har skabt et samarbejds miljø, hvor forskellige interessenter kan drøfte spørgsmål vedrørende miljø og menneskerettigheder samt sociale og økonomiske anliggender; der henviser til, at Honduras skal sørge for, at gennemførelsen og overvågningen af den frivillige partnerskabsaftale omfatter de relevante berørte parter, uanset deres køn, alder, placering, religion eller tro, etnisk oprindelse, race, sprog eller handicap, samt deltagelse fra den private sektor, civilsamfundet, lokalsamfund, oprindelige folk og afroamerikanere i Honduras og andre, der er afhængige af skovene⁽⁹⁾;
- N. der henviser til, at den frivillige partnerskabsaftale indeholder bestemmelser om et fælles gennemførelsesudvalg, der har ansvaret for gennemførelse og overvågning af aftalen;
- O. der henviser til, at EU ydede støtte til forhandlingsprocessen gennem tre bilaterale programmer inden for rammerne af sin udviklingsbistand;
- P. der henviser til, at der vil blive afholdt valg i Honduras inden udgangen af 2021;
- Q. der henviser til, at Honduras har ratificeret konvention nr. 169 fra Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) om oprindelige folk og stammefolk, men ikke har gennemført den fuldt ud og heller ikke i sin lovgivning har indført det centrale princip om frit, forudgående og informeret samtykke, som stammer fra FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder;
1. glæder sig over afslutningen af forhandlingerne om den frivillige partnerskabsaftale mellem EU og Honduras, som vil sikre, at kun lovligt fældet træ importeres til EU fra Honduras, fremme bæredygtig skovforvaltning og bæredygtig handel med lovligt produceret træ og forbedre skovforvaltningen, retshåndhævelsen (herunder arbejdsretlige samt arbejdsmiljørelaterede sundheds- og sikkerhedsmæssige forpligtelser), menneskerettigheder, gennemsigtighed, ansvarlighed og institutionel modstandsdygtighed i Honduras under hensyntagen til, at skovene er vigtige for Honduras' økonomi, og at problemet med skovrydning i landet bør løses mere effektivt; opfordrer begge parter til hurtigt at ratificere den frivillige partnerskabsaftale, således at aftalen kan træde i kraft i 2021 og bane vejen for de efterfølgende vigtige skridt med hensyn til gennemførelsen, herunder indførelsen af et system til udstedelse af licenser;
2. giver udtryk for sin solidaritet med Honduras, der for nylig har været udsat for to orkaner, som har haft alvorlige konsekvenser, ud over covid-19-pandemien, som også har ramt landet meget hårdt; understreger behovet for hurtigst muligt på globalt plan at afhjælpe de grundlæggende årsager til sådanne ekstreme vejrphenomener og zoonoser, som hænger sammen med klimaændringer, skovrydning og tab af biodiversitet;

⁽⁹⁾ Jf. artikel 16 i den frivillige partnerskabsaftale.

Tirsdag den 27. april 2021

3. værdsætter i høj grad, at Honduras har formået at sikre inddragelsen af landets statslige institutioner, civilsamfundet, den private sektor, oprindelige folk og afroamerikanere, den akademiske verden og lokalsamfund i udarbejdelsen af den frivillige partnerskabsaftale, og at de har accepteret dette tilbud og ydet deres bidrag; glæder sig over, at alle disse samfundssektorer har indvilget i at sætte sig omkring det samme forhandlingsbord og således har sikret, at processen har været præget af rummelighed og muligheden for at bidrage;
4. erkender, at en fuldstændig gennemførelse af den frivillige partnerskabsaftale bliver en langsigtet proces, som vil kræve vedtagelse af en hel lovgivningspakke og tilstrækkelig administrativ kapacitet samt ekspertise til gennemførelse og håndhævelse af denne lovgivning; minder om, at udfærdigelse af FLEGT-licenser først kan påbegyndes, når Honduras har påvist, at landets system til kontrol af lovligheden af træ er funktionsdygtigt;
5. understreger, at gennemførelsesfasen kræver reelle og vedvarende høringer og en håndgribelig inddragelse af mange interessenter, herunder en meningsfuld inddragelse af CSO'er samt lokale og oprindelige samfund, i beslutningstagningen for at sikre princippet om et frit, forudgående og informeret samtykke; minder om behovet for at øge gennemsigtigheden og sikre effektiv offentliggørelse af oplysninger og rettidig udveksling af dokumenter med lokale og oprindelige folk; opfordrer Kommissionen, EU's delegation i Honduras og medlemsstaterne til at sikre og tilvejebringe væsentlig støtte til kapacitetsopbygning og væsentlig logistisk og teknisk støtte inden for rammerne af nuværende og fremtidige instrumenter til udviklingssamarbejde for at sætte Honduras i stand til at opfylde sine forpligtelser hvad angår gennemførelse af lovlighedskontrolsystemet for træ og dertil knyttede foranstaltninger;
6. glæder sig over, at Honduras for nylig har vedtaget en handlingsplan for gennemførelse af den frivillige partnerskabsaftale, og opfordrer Honduras' regering til at følge en konkret, tidsbestemt og målbar strategi;
7. er foruroliget over, at mere end 20 forkæmpere for miljøbeskyttelse og oprindelige folks rettigheder er blevet dræbt siden paraferingen af den frivillige partnerskabsaftale i juli 2018; mener, at den frivillige partnerskabsaftales succes i høj grad vil afhænge af, at der skabes et sikkert og gunstigt miljø for beskyttelse af miljøaktivister og menneskerettighedsforkæmpere og whistleblowere, som sikrer effektive retsmidler i tilfælde af menneskerettighedskrænkelser og bekæmper straffrihed; understreger i denne forbindelse, at en ratificering af Escazú-aftalen ville være et vigtigt skridt i den rigtige retning; opfordrer indtrængende Honduras' regering til at tage skridt i denne retning;
8. mener, at korruption skal bekæmpes konstant; glæder sig over, at gennemsigtighed har vist sig at være et nyttigt element i processen frem mod indgåelsen af denne frivillige partnerskabsaftale og bør sikres fuldt ud i forbindelse med den kommende gennemførelsesproces; understreger, at en vellykket gennemførelse af FLEGT-konceptet også afhænger af, om det lykkes at bekæmpe svig og korruption i hele træforsyningskæden; opfordrer med henblik herpå EU til at styrke anvendelsesområdet for og håndhævelsen af EU's tømmerforordning for at tackle korruptionsrisici i EU's træforsyningskæde, bl.a. gennem mere regelmæssige og systematiske kontroller og undersøgelser i EU's havne; noterer sig den indsats, som Honduras hidtil har gjort for at fremme større gennemsigtighed, og opfordrer indtrængende Honduras' regering til at skabe incitamenter inden for de forskellige led i den skovbaserede værdikæde med henblik på at opnå større gennemsigtighed og styrke inddragelsen af de mest sårbare operatører som f.eks. unge mennesker og kvinder fra de oprindelige befolkningsgrupper, folk af afrikansk herkomst samt mindre landbrugere; opfordrer desuden indtrængende Honduras' regering til at gøre en indsats for at udrydde udbredt korruption og tackle andre faktorer, der giver næring til ulovlig skovhugst og skovforringelse, navnlig i forhold til toldmyndighederne, Honduras' skovforvaltningsmyndighed og ministerierne med ansvar for skove og jordrettigheder samt andre myndigheder, der skal spille en central rolle ved gennemførelsen og håndhævelsen af den frivillige partnerskabsaftale; understreger, at det er nødvendigt at sætte en stopper for straffriheden i skovbrugssektoren ved at sikre, at overtrædelser retsforfølges;
9. opfordrer indtrængende Honduras' regering til at forny mandatet for missionen til støtte for bekæmpelsen af korruption og straffrihed i Honduras (MACCIH), som udløb i januar 2020;
10. glæder sig over, at Honduras er det første land med en frivillig partnerskabsaftale, der havde oprindelige folk med som en særskilt interessegruppe ved forhandlingsbordet, og at grupper af oprindelige folk har haft modet til at deltage med deres særlige indsigt og bidrag; efterlyser en hurtig indførelse af frit, forudgående og informeret samtykke i lovlighedsdefinitionen og vedtagelse af den relevante lovgivning i Honduras;
11. fastslår, at forhandlingerne om en frivillig partnerskabsaftale kan gøre det muligt for de forskellige sektorer at identificere fælles mål og prioriteter i bestræbelserne på at opnå en bæredygtig skovforvaltning og give samfundene en vigtig anledning til at satse på en deltagelsesbaseret forvaltning af deres skove på lokalt og regionalt plan og endda op til nationalt eller føderalt niveau;

Tirsdag den 27. april 2021

12. er klar over, at det er nødvendigt at præcisere de vigtige jordbesiddelsesrettigheder og oprindelige befolkningsgruppers rettigheder i Honduras, og at der er behov for konkrete sikkerhedsforanstaltninger vedrørende ejendomsretten til jord for lokale og oprindelige befolkningsgrupper; minder om, at adgang til, anvendelse af og kontrol over jordbesiddelser har været en væsentlig kilde til sociale konflikter, vold og menneskerettighedskrænkelser i Honduras; minder navnlig om, at ejendomsretten til omkring 80 % af den privatkontrollerede jord i Honduras ifølge FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder enten ikke registreret eller forkert registreret, mens det kan tage flere år at bilægge tvister om ejendomsret på grund af retssystemets svaghed; opfordrer indtrængende Honduras' regering til at afsætte flere ressourcer til og styrke koordineringen af de involverede offentlige institutioner;

13. understreger, at arealanvendelse spiller en vigtig rolle i skovforvaltningen, og at der er behov for en strategisk vision for skovforvaltning i forbindelse med klimaændringsspørgsmål; opfordrer Honduras' regering til at sikre tæt koordinering mellem de eksisterende forskellige initiativer i skovbrugssektoren, såsom reduktion af emissioner fra skovrydning og skovferringelse i udviklingslandene (REDD +), den frivillige FLEGT-partnerskabsaftale og de nationalt bestemte bidrag;

14. opfordrer Honduras' regering til at styrke overvågningen og beskyttelseszonerne mod skovbrande på privatejede arealer; opfordrer til, at der indføres forsyningskædestyring inden for husdyrhold-, kaffe- og palmeolie-sektorerne, da dette er af afgørende betydning for at tackle de grundlæggende årsager til skovrydning;

15. mener, at de vellykkede forhandlinger om denne frivillige partnerskabsaftale viser, at EU's delegationer til tredjelande spiller en vigtig rolle;

16. opfordrer til, at kønsspecifikke analyser integreres i alle aktiviteter og projekter, der står i forbindelse med gennemførelsen af den frivillige FLEGT-partnerskabsaftale; efterlyser kvantitative og kvalitative kønsopdelte analyser af jordbesiddelsen, ejerskabet til aktiver og den finansielle inklusion i sektorer, der bliver påvirket af handel; opfordrer Kommissionen til at støtte disse bestræbelser med tekniske og menneskelige ressourcer;

17. udtrykker sin dybe bekymring over ændringen af abortlovgivningen i Honduras og visse EU-medlemsstater;

18. understreger, hvor vigtige arbejdspladserne i skovbrugssektoren og i landdistrikterne er for Honduras' økonomi, og fastslår, at der bør tages hensyn til dette faktum ved gennemførelsen af aftalen; betragter den frivillige partnerskabsaftale som et middel til at fremme anstændigt arbejde; opfordrer Kommissionen og de honduranske myndigheder til at foretage en grundig konsekvensanalyse af den frivillige partnerskabsaftale i forhold til arbejdstagerne og de små producenter i sektoren, som kan blive berørt af den øgede kontrol med skovhugsten; opfordrer Kommissionen til at fremme og støtte programmer for de berørte arbejdstagere og producenter for at sætte dem i stand til at forblive konkurrencedygtige i sektoren;

19. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge rapport til Parlamentet om gennemførelsen af aftalen, herunder om arbejdet i det fælles gennemførelsesudvalg, og tilskynder Kommissionen til at indgå i et aktivt samspil med Parlamentet, navnlig ved at opfordre Parlamentet til at sende en delegation, som kan deltage i udvalgets arbejde;

20. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at overholde, gennemføre og håndhæve EU-træforordningen; opfordrer Kommissionen til at overveje at forbedre FLEGT-forordningen hvad angår FLEGT-licenser i forbindelse med den næste revision, således at den sættes i stand til at reagere hurtigt på tilfælde af betydelige overtrædelser af forpligtelserne under den frivillige partnerskabsaftale;

21. understreger, at lande over hele verden, som enten har eller sigter mod at få regulerede importmarkeder for lovligt træ, kan have gavn af at samarbejde og, hvor det er muligt, godkende hinandens regler og systemer såsom EU's FLEGT-koncept og de frivillige partnerskabsaftaler; understreger, at internationale standarder ville være mere effektive og fremme langsigtet retssikkerhed for virksomheder og forbrugere;

22. understreger, at de frivillige partnerskabsaftaler tilvejebringer en vigtig retlig ramme for både EU og dets partnerlande, hvilket er muligt som følge af det gode samarbejde med de pågældende lande og disses engagement; støtter Kommissionens bestræbelser for at finde flere potentielle samarbejdspartnere til kommende frivillige partnerskabsaftaler under FLEGT;

23. mener, at EU spiller en meget vigtig og ansvarsfuld rolle for og har en forpligtelse til at skabe forbedringer med hensyn til både udbuddet af og efterspørgslen efter træ for at afvise ulovligt produceret træ og støtte de eksporterende lande i deres bestræbelser på at bekæmpe ulovlig skovhugst og korruption, som medfører tilintetgørelse af deres skove,

Tirsdag den 27. april 2021

klimaændringer og menneskerettighedskrænkelser; understreger nødvendigheden af at supplere dette arbejde med en kommende særskilt EU-forordning om due diligence og råvarer, som indebærer en risiko for skovene; bemærker, at Honduras har stor betydning som kaffeproducent på verdensplan;

24. understreger, at frivillige partnerskabsaftaler er en integreret del af EU's indsats for at nå de mål, der er fastsat i Parisaftalen og FN's 2030-dagsorden, navnlig verdensmålene for bæredygtig udvikling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at integrere FLEGT-dagsordenen i den nye strategiske ramme for den europæiske grønne pagt ved at tilskynde til fremme heraf på globalt og regionalt plan og yderligere styrke det internationale samarbejde mellem producerende og importerende lande;

25. opfordrer EU til at sikre en konsekvent politik til fremme af bæredygtig udvikling inden for rammerne af den frivillige partnerskabsaftale og alle EU-politikker, herunder handel, udvikling, landbrug og miljø, samtidig med at det sikres, at der er komplementaritet mellem den frivillige partnerskabsaftale og EU's forpligtelser med hensyn til miljø- og klimabeskyttelse;

26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Honduras' regering og parlament.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0134

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: Behandling af ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler og veterinærlægemidler

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 24. marts 2021 om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2008 om behandling af ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler og veterinærlægemidler (C(2021)01603 — 2021/2616(DEA))

(2021/C 506/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning af 24. marts 2021 om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2008 om behandling af ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler og veterinærlægemidler (C(2021)01603),
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 9. marts 2021, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 16. april 2021 fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ⁽¹⁾, særlig artikel 23b og artikel 121a, stk. 6,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur ⁽²⁾, særlig artikel 16a, stk. 3, og artikel 87b, stk. 6,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, sikkerhed,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 27. april 2021,
- A. der henviser til, at der i Kommissionens forordning (EF) nr. 1234/2008 ⁽³⁾ fastlægges bestemmelser om behandling af ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler og veterinærlægemidler;
- B. der henviser til, at Kommissionen på grundlag af Det Europæiske Lægemiddelagents videnskabelige vurdering har godkendt en række covid-19-vacciner;
- C. der henviser til, at det for at sikre godkendte covid-19-vacciners fortsatte effektivitet kan være nødvendigt at ændre dem på måder, der indebærer en ændring af deres sammensætning med henblik på at beskytte mod nye eller flere variantstammer i forbindelse med pandemien eller i øvrigt;
- D. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse af 17. februar 2021 med titlen »HERA Incubator: Fælles foregribelse af truslen fra covid-19-varianter« ⁽⁴⁾ bebudede en række foranstaltninger, der vil blive iværksat for effektivt at tage højde for en situation, hvor nye varianter af covid-19-virusset potentielt kan påvirke bekæmpelsen af den nuværende pandemi; der henviser til, at de bebudede foranstaltninger omfattede en ændring af den nuværende forskriftsprocedure for at muliggøre en fremskyndet godkendelse af covid-19-vacciner, der er tilpasset de nye varianter;

⁽¹⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

⁽²⁾ EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1234/2008 af 24. november 2008 om behandling af ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler og veterinærlægemidler (EUT L 334 af 12.12.2008, s. 7).

⁽⁴⁾ COM(2021)0078.

Tirsdag den 27. april 2021

- E. der henviser til, at Kommissionen den 24. marts 2021 fremsendte den delegerede forordning til Parlamentet, hvilket åbnede en kontrolperiode på tre måneder for Parlamentet til at gøre indsigelse mod denne delegerede forordning;
 - F. der henviser til, at Kommissionen i henhold til Kommissionens delegerede forordning under særlige betingelser, og såfremt der mangler visse farmaceutiske, ikke-kliniske eller kliniske data, undtagelsesvis og midlertidigt kan godkende en ændring af betingelserne i en tilladelse til markedsføring af en influenzavaccine eller en coronavirusvaccine til human brug; der henviser til, at indehaveren, såfremt en sådan ændring godkendes, dog skal forelægge de manglende farmaceutiske, ikke-kliniske og kliniske data inden for en frist, der er fastsat af den relevante myndighed;
 - G. der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning vil gøre det muligt at analysere en ansøgning om ændring fra indehaveren af markedsføringstilladelsen på grundlag af et foreløbigt datasæt, som efter godkendelsen vil blive suppleret med yderligere data af indehaveren af markedsføringstilladelsen, og dermed forenkle og lette lovgivningsprocessen både for reguleringsmyndigheder og vaccineudviklere;
 - H. der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning bør træde i kraft senest den 26. april 2021 for at sikre, at vaccineudviklere, der er ved at begynde at udvikle deres covid-19-vacciner til varianter, samt lovgivere i fuldt omfang kan anvende det tilpassede system;
 - 1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 - 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0135

Program for det indre marked, virksomheders konkurrenceevne, plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet og europæiske statistikker (programmet for det indre marked) 2021-2027 *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for det indre marked, virksomheders, herunder små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne, plante-, dyre-, fødevare- og foderområdet og europæiske statistikker (programmet for det indre marked) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 99/2013, (EU) nr. 1287/2013, (EU) nr. 254/2014 og (EU) nr. 652/2014 (14281/1/2020 — C9-0133/2021 — 2018/0231(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (14281/1/2020 — C9-0133/2021),
 - der henviser til udtalelse af 17. oktober 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 5. december 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0441),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A9-0142/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 40.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 259.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 12.2.2019, P8_TA(2019)0073.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0136

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere (EGF) 2021-2027 ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for Afskedigede Arbejdstagere (EGF) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1309/2013 (05532/1/2021 — C9-0139/2021 — 2018/0202(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05532/1/2021 — C9-0139/2021),
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af den svenske Riksdag, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 12. december 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 5. december 2018 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Kommissionen (COM(2021)0196),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0380),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0140/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 22.3.2019, s. 82.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 239.

⁽³⁾ EUT C 411 af 27.11.2020, s. 300.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0137

Programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier 2021-2027 *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 og Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 (06833/1/2020 — C9-0144/2021 — 2018/0207(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (06833/1/2020 — C9-0144/2021),
 - der henviser til udtalelse af 18. oktober 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 10. oktober 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0383),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0144/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. godkender Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring, som er vedføjet denne beslutning;
 3. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 4. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 5. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den tilhørende fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 178.

⁽²⁾ EUT C 461 af 21.12.2018, s. 196.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 17.4.2019, P8_TA(2019)0407.

Tirsdag den 27. april 2021

BILAG

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om finansiering af indsatsområdet EU's værdier i 2021

Med forbehold af budgetmyndighedens beføjelser er medlovgiverne enige om, at indsatsområdet EU's værdier i programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier bør tildeles betydelige midler fra den 1. januar 2021.

Medlovgiverne opfordrer Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger for at opfylde dette mål, navnlig for at vurdere anvendelsen af fleksibilitetsinstrumenter inden for de retlige rammer for det årlige EU-budget for 2021 i overensstemmelse med de kriterier for aktivering, der er fastsat i FFR-forordningen.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0138

Programmet for retlige anliggender 2021-2027 *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for retlige anliggender og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1382/2013 (06834/1/2020 — C9-0138/2021 — 2018/0208(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/35)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (06834/1/2020 — C9-0138/2021),
 - der henviser til udtalelse af 18. oktober 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0384),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at de kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0146/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 178.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 17.4.2019, P8_TA(2019)0097.

Tirsdag den 27. april 2021

P9_TA(2021)0139

Rumprogram 2021-2027 og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 27. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013, (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (14312/1/2020 — C9-0140/2021 — 2018/0236(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (14312/1/2020 — C9-0140/2021),
 - der henviser til udtalelse af 17. oktober 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 6. december 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0447),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0141/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 365.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 17.4.2019, P8_TA(2019)0402.

Onsdag den 28. april 2021

P9_TA(2021)0140

Handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2021 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side og af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer (05022/2021 — C9-0086/2021 — 2020/0382(NLE))

(Godkendelse)

(2021/C 506/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05022/2021),
 - der henviser til udkast til handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side (05198/2021),
 - der henviser til udkast til aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer (05203/2021),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C9-0086/2021),
 - der henviser til sin beslutning af 12. februar 2020 om det foreslåede forhandlingsmandat med henblik på et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin henstilling af 18. juni 2020 om forhandlingerne om et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 105, stk. 1 og 4, og artikel 114, stk. 7,
 - der henviser til de fælles drøftelser mellem Udenrigsudvalget og Udvalget om International Handel, jf. forretningsordenens artikel 58,
 - der henviser til skrivelser fra Retsudvalget, Udviklingsudvalget, Budgetkontroludvalget, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerbeskyttelse, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Fiskeriudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget og Udvalget om International Handel (A9-0128/2021),
1. godkender indgåelsen af handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side og af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om sikkerhedsprocedurer for udveksling og beskyttelse af klassificerede informationer;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Det Forenede Kongeriges regering og parlament.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0033.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0152.

Onsdag den 28. april 2021

P9_TA(2021)0142

Flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627 (COM(2019)0619 — C9-0188/2019 — 2019/0272(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 506/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2019)0619),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0188/2019),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0149/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2019)0272

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 28. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

⁽¹⁾ EUT C ...

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 28.4.2021.

Onsdag den 28. april 2021

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁽³⁾ er at sikre en bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.
- (2) Med Rådets afgørelse 98/392/EF⁽⁴⁾ har Unionen godkendt De Forenede Nationers havretskonvention og aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, som indeholder principper og regler for bevarelse og forvaltning af havets levende ressourcer. Som led i sine mere generelle internationale forpligtelser deltager Unionen i bestræbelser i internationale farvande på at bevare fiskebestande.
- (3) Unionen er part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet⁽⁵⁾ (»konventionen«).
- (4) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (»ICCAT«), der er nedsat ved konventionen, vedtog på sit 21. ekstraordinære møde i 2018 henstilling 18-02 om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (»forvaltningsplanen«). I forvaltningsplanen følges opfordringen fra Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik (SCRS) til ICCAT om at udarbejde en flerårig forvaltningsplan for bestanden i 2018, da bestandens nuværende situation øjensynligt ikke længere kræver de nødforanstaltninger, som blev indført ved genopretningsplanen for almindelig tun (henstilling 17-17 om ændring af henstilling 14-04), **men uden at svække de eksisterende overvågnings- og kontrolforanstaltninger**.
- (5) Henstilling 18-02 ophæver henstilling 17-07 om ændring af henstilling 14-04 om en genopretningsplan for almindelig tun, der blev gennemført i EU-retten ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627⁽⁶⁾.
- (6) **På sit 26. ordinære møde i 2019 vedtog ICCAT henstilling 19-04 om ændring af den flerårige forvaltningsplan, der blev fastlagt ved henstilling 18-02. ICCAT-henstilling 19-04 ophæver og erstatter henstilling 18-02. Henstilling bør 19-04 gennemføres i EU-retten ved denne forordning.**
- (7) Følgende henstillinger fra ICCAT bør **også** gennemføres helt eller delvist ved denne forordning, for så vidt det er relevant: 06-07⁽⁷⁾, 18-10⁽⁸⁾, 96-14⁽⁹⁾, 13-13⁽¹⁰⁾ og 16-15⁽¹¹⁾.
- (8) Den holdning, som Unionen indtager i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, skal baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for at sikre, at fiskeriresourcerne forvaltes i overensstemmelse med målsætningerne for den fælles fiskeripolitik, navnlig målsætningen om gradvis genopretning og opretholdelse af populationerne af fiskebestande over et biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, samt målsætningen om at sikre de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter. Ifølge SCRS' rapport fra 2018⁽¹²⁾ er fangster af almindelig tun ved en fiskeridødelighed på $F_{0,1}$ i overensstemmelse med en fiskedødelighed, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte (F_{msy}). Biomassen for bestanden anses for at være på et niveau, der kan give et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). $B_{0,1}$ svinger fra at ligge over dette niveau for middel og lave rekrutteringsniveau, mens det for det høje niveau ligger under dette niveau.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ International konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 34).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ ICCAT-henstilling om opdræt af almindelig tun.

⁽⁸⁾ ICCAT-henstilling om minimumsstandarder for fiskerifartøjers overvågningssystem i ICCAT-konventionsområdet.

⁽⁹⁾ ICCAT-henstilling om overholdelse i forbindelse med fiskeri efter almindelig tun og nordatlantisk sværdfisk.

⁽¹⁰⁾ ICCAT-henstilling om indførelse af et ICCAT-register over fiskerifartøjer med en længde overalt på over 20 meter, der har tilladelse til at drive fiskeri i ICCAT-konventionsområdet.

⁽¹¹⁾ ICCAT-henstilling om omladning.

⁽¹²⁾ Rapport fra Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik (SCRS), Madrid 1.-5. oktober 2018.

Onsdag den 28. april 2021

- (9) Forvaltningsplanen tager hensyn til kendetegnene ved de forskellige redskabstyper og fangstmetoder. Ved gennemførelsen af forvaltningsplanen bør Unionen og medlemsstaterne **fremme det kystnære fiskeri og anvendelsen af fiskeredskaber og fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning, navnlig redskaber og teknikker, der anvendes inden for traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri, og derved bidrager til en rimelig levestandard for de lokale økonomier.**
- (10) **Der bør tages hensyn til traditionelt og ikkeindustrielt fiskeris særlige kendetegn og behov. Ud over de relevante bestemmelser i ICCAT-henstilling 19-04, som fjerner hindringer for deltagelse i fiskeri efter almindelig tun for fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang, bør medlemsstaterne gøre en yderligere indsats for at sikre en retfærdig og gennemsigtig fordeling af fiskerimulighederne mellem flåder af fartøjer til fiskeri af mindre omfang, ikkeindustrielle flåder og større flåder i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013.**
- (11) For at sikre, at den fælles fiskeripolitik overholdes, er der på EU-plan vedtaget lovgivning, i henhold til hvilken der oprettes en ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse, som også omfatter bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). Der er navnlig tale om Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁽¹³⁾, hvorved der oprettes en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse med en overordnet og integreret strategi, som skal sikre overholdelse af alle reglerne i den fælles fiskeripolitik. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011⁽¹⁴⁾ fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1224/2009. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008⁽¹⁵⁾ oprettes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri. Disse forordninger indeholder allerede bestemmelser, f.eks. fiskerilicenser og -tilladelser samt visse bestemmelser om fartøjsovervågningssystemer, som omfatter en række af de foranstaltninger, der er indeholdt i ICCAT-henstilling **19-04**. Det er derfor ikke nødvendigt at medtage disse bestemmelser i denne forordning.
- (12) Forordning (EU) nr. 1380/2013 indfører begrebet bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse. ICCAT-konceptet for mindstestørrelse bør gennemføres i EU-retten som bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for at sikre konsekvens.
- (13) Ifølge ICCAT-henstilling **19-04** skal almindelig tun, som er fanget og er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, smides ud, og det samme gælder for fangst af almindelig tun, som overskrider de grænser for bifangster, der er fastsat i deres årlige fiskeriplaner. Med henblik på Unionens opfyldelse af sine internationale forpligtelser i henhold til ICCAT fastsætter artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98⁽¹⁶⁾ undtagelser fra landingsforpligtelsen for almindelig tun som fastlagt i artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Den delegerede forordning (EU) 2015/98 gennemfører visse af bestemmelserne i ICCAT-henstilling **19-04**, der fastlægger kravet om udsmidning af almindelig tun om bord på fartøjer, der overskrider deres tildelte kvote eller den højeste tilladte bifangst. Anvendelsesområdet for denne delegerede forordning omfatter fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri. Denne forordning behøver derfor ikke omfatte sådanne forpligtelser til udsmid og frigivelse og vil således ikke berøre de tilsvarende bestemmelser i delegeret forordning (EU) 2015/98.
- (14) På det årlige møde i 2018 anerkendte konventionens kontraherende parter behovet for at styrke kontrollen med visse aktiviteter vedrørende almindelig tun. Til dette formål blev det på det årlige møde i 2018 aftalt, at konventionens kontraherende parter med ansvar for akvakulturbrug skal sikre fuld sporbarhed for aktiviteter i forbindelse med anbringelse i bur og skal foretage stikprøvekontroller baseret på en risikoanalyse.

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 23).

Onsdag den 28. april 2021

- (15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010⁽¹⁷⁾ indeholder bestemmelser om et elektronisk fangstdokument for almindelig tun («eBCD»), som gennemfører ICCAT-henstilling 09-11 om ændring af henstilling 08-12. Henstilling 17-09 og 11-20 om anvendelse af eBCD er for nylig blevet ophævet ved henstilling 18-12 og 18-13. Forordning (EU) nr. 640/2010 er derfor blevet forældet, og Kommissionen **har foreslået** at vedtage en ny forordning om gennemførelse af ICCAT's seneste bestemmelser om eBCD. Følgelig bør der i denne forordning ikke henvises til forordning (EU) nr. 640/2010, men mere generelt til det dokumentationsprogram for fangst, der anbefales af ICCAT.
- (16) Eftersom nogle af ICCAT's henstillinger ændres hyppigt af de kontraherende parter i ICCAT og må forventes at blive ændret yderligere i fremtiden for hurtigt at indarbejde fremtidige ICCAT-henstillinger om ændring eller supplerung af ICCAT-forvaltningsplanen i EU-retten, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) delegeres til Kommissionen med hensyn til følgende aspekter: **frister for indberetning af oplysninger og fangstperioder, undtagelser fra forbuddet mod overførsel af ubrugte kvoter**, bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, procentdele og parametre, oplysninger, der skal indgives til Kommissionen, nationale og regionale observatørers opgaver, begrundelser for at afvise at godkende overførslen af fisk, årsager til beslaglæggelse af fangster og ordrer om frisætning af fisk. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁸⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (17) Kommissionen, der repræsenterer Unionen på ICCAT-møderne, tilslutter sig årligt en række rent tekniske bestemmelser i ICCAT-henstillinger, navnlig vedrørende kapacitetsbegrænsninger, logbogskrav, fangstopgørelsesformularer, omladnings- eller overførselsopgørelser, minimumsoplysninger til fiskeritilladelser, minimumsantal fiskerifartøjer i forhold til ICCAT-ordningen for fælles international inspektion, specifikationer for kontrol- og observatørordningen, standarder for videooptagelse, protokol om frisætning af fisk, standarder for håndtering af døde fisk, meddelelser om anbringelse i bur eller standarder for fartøjsovervågningssystemer, der gennemføres ved bilag I-XV til denne forordning. Kommissionen bør have beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der ændrer eller udbygger bilag I-XV i overensstemmelse med de ændrede eller udbyggede ICCAT-henstillinger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (18) ICCAT-henstillinger om fiskeri af almindelig tun (aktiviteter vedrørende fangst, overførsel, transport, anbringelse i bur, opdræt, høst og overførsel fra en periode til en anden) er meget dynamiske. Der udvikles hele tiden nye teknologier til at kontrollere og forvalte fiskeriet (f.eks. stereokameraer og alternative metoder), som skal anvendes på samme måde af medlemsstaterne. Der skal ligeledes udvikles driftsprocedurer, hvor det er nødvendigt, for at hjælpe medlemsstaterne med at overholde ICCAT's bestemmelser som fastsat i denne forordning. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, for så vidt angår detaljerede regler for overførsel af levende almindelig tun, overførselsaktiviteter og anbringelse i bur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁹⁾.
- (19) De delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordning, bør ikke berøre gennemførelsen af ICCAT's fremtidige henstillinger i EU-retten gennem den almindelige lovgivningsprocedure.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 af 7. juli 2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 (EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1).

⁽¹⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Onsdag den 28. april 2021

- (20) Da der med denne forordning indføres en ny, samlet forvaltningsplan for almindelig tun, bør bestemmelserne vedrørende almindelig tun i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107⁽²⁰⁾ og (EU) 2019/833⁽²¹⁾ udgå. Med hensyn til artikel 43 i forordning (EU) 2017/2107 er den del, der svarer til sværdfisk i Middelhavet, medtaget i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154⁽²²⁾. Visse bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001⁽²³⁾ bør også udgå. Forordning (EF) 1936/2001, (EU) 2017/2107 og (EU) 2019/833 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (21) ICCAT-henstilling 18-02 ophævede henstilling 17-07, da bestandens situation ikke længere kræver de nødforanstaltninger, som blev indført ved genopretningsplanen for almindelig tun, der blev indført ved denne henstilling. Forordning (EU) 2016/1627, som gennemførte denne genopretningsplan, bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der almindelige bestemmelser om EU's ensartede og effektive gennemførelse af den flerårige forvaltningsplan for almindelig tun (*Thunnus thynnus*) i det østlige Atlanterhav og Middelhavet som vedtaget af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet («ICCAT»).

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på:

- a) EU-fiskerifartøjer og EU-fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som:
- fanger almindelig tun i konventionsområdet og
 - foretager omladninger af eller om bord medbringer, herunder uden for ICCAT-konventionsområdet, almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet
- b) akvakulturbrug i Unionen
- c) tredjelandfiskerifartøjer og tredjelandfartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som opererer i EU-farvande og fanger almindelig tun i konventionsområdet
- d) tredjelandfartøjer, som inspiceres i medlemsstaternes havne, og som om bord medbringer almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet, eller fiskerivarer, der stammer fra almindelig tun, som er fanget i EU-farvande, og som ikke tidligere er blevet landet eller omladet i en havn.

Artikel 3

Mål

Målet med denne forordning er **at gennemføre den flerårige forvaltningsplan for almindelig tun som vedtaget af ICCAT, der sigter mod** at opretholde en biomasse for almindelig tun over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007 (EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/833 af 20. maj 2019 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav, om ændring af forordning (EU) 2016/1627 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 og (EF) nr. 1386/2007 (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 1).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154 af 20. juni 2019 om en flerårig genopretningsplan for middelhavssværdfisk og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 1).

⁽²³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 4

Forholdet til andre EU-retsakter

Medmindre andet er anført i denne forordning, finder forordningens bestemmelser anvendelse, uden at dette berører andre EU-retsakter vedrørende fiskerisektoren, navnlig:

- 1) forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik
- 2) forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 ⁽²⁴⁾ om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder
- 4) forordning (EU) 2017/2107 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT).
- 5) **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/1241 ⁽²⁵⁾ om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger**

Artikel 5

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »ICCAT«: Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet
- 2) »konventionen«: den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet
- 3) »fiskerfartøj«: ethvert motordrevet fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervmæssig udnyttelse af almindelig tun, herunder fangstfartøjer, fabrikksskibe, støttefartøjer, bugserbåde, fartøjer, der deltager i omladning, transportskibe, der er udstyret til transport af tunfiskevarer, samt hjælpefartøjer, bortset fra containerskibe
- 4) »levende almindelig tun«: almindelig tun, der holdes i live i en bestemt periode i et faststående tunfiskeburet eller overføres levende til et akvakulturbrug
- 5) »SCRS«: ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik
- 6) »rekreativt fiskeri«: ikkekommercielt fiskeri, der udnytter havets biologiske ressourcer
- 7) **»sportsfiskeri«: ikkeerhvervmæssigt fiskeri, hvor de fiskende er medlemmer af en national sportsfiskerforening eller har et nationalt sportsfiskertegn**
- 8) »bugserfartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til at slæbe bure
- 9) »fabrikksskib«: et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning
- 10) »hjelpefartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til transport af død almindelig tun (uforarbejdet) fra et transport-/opdrætsbur, et notfartøjs net eller et faststående tunfiskeburet til en udpeget havn og/eller til et fabrikksskib

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

⁽²⁵⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).**

Onsdag den 28. april 2021

- 11) »faststående tunfiskeket«: et redskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med et ledegarn, der leder almindelig tun ind i et aflukke eller en række aflukke, hvor fiskene befinder sig, indtil de høstes
- 12) »snurpenot«: omkredsende net, som trækkes sammen i bunden ved hjælp af en snurpewire, der løber igennem en række ringe langs med undertællen og gør det muligt at trække noten sammen og lukke den
- 13) »anbringelse i bur«: flytning af levende almindelig tun **fra et transportbur eller et faststående tunfiskeket til opdræts- eller opfædningsbure**
- 14) »fangstfartøj«: et fartøj, der anvendes til erhvervsfiskeri efter almindelig tun
- 15) »akvakulturbrug«: et brug, der anvendes til opdræt af almindelig tun fanget i faststående tunfiskeket og/eller af notfartøjer. Et akvakulturbrug kan have flere opdrætssteder, som alle er defineret ved geografiske koordinater med en klar definition af længdegrad og breddegrad for hvert punkt på polygonen
- 16) »opdræt« eller »opfædning«: anbringelse af almindelig tun i bur på et akvakulturbrug og efterfølgende fodring med henblik på opfædning og forøgelse af deres samlede biomasse
- 17) »høst«: slagtning af almindelig tun på akvakulturbrug eller i faststående tunfiskeket
- 18) »stereokamera«: et kamera med to eller flere linser med separat billedsensor eller filmrude til hver linse, som gør det muligt at tage tredimensionale billeder med det formål at måle fiskens længde **og bidrage til at forfine antallet og vægten af almindelig tun**
- 19) »fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang«: et fangstfartøj med mindst tre af følgende fem karakteristika:
 - a) længde overalt <12 m
 - b) fartøjet fisker udelukkende i dets flagmedlemsstats territorialfarvande
 - c) fangstrejser har en varighed på under 24 timer
 - d) besætningen udgøres af højst fire personer, eller
 - e) fartøjet fisker ved brug af fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning
- 20) »fælles fiskeri«: ethvert fiskeri, der udøves af to eller flere notfartøjer i fællesskab, hvor ét notfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre notfartøjer efter en fordelingsnøgle, der er fastsat på forhånd
- 21) »fiske aktivt«: et fangstfartøjs målrettede fiskeri efter almindelig tun i en given fangstperiode
- 22) »BCD«: et fangstdokument for almindelig tun
- 23) »eBCD«: et elektronisk fangstdokument for almindelig tun
- 24) »konventionsområde«: det geografiske område, der er fastsat i konventionens artikel 1
- 25) »omladning«: overførsel af hele eller en del af fangsten om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj. Aflæsning af død almindelig tun fra et notfartøjs net eller en bugserbåd til et hjælpefartøj betragtes dog ikke som omladning
- 26) »kontroloverførsel«: yderligere overførsel som følge af en anmodning fra en operatør/akvakulturbruger eller kontrolmyndighederne med henblik på at kontrollere antallet af fisk, der overføres
- 27) »kontrollkamera«: et stereokamera og/eller konventionelt videokamera, der anvendes med henblik på den kontrol, der er omhandlet i denne forordning
- 28) »CPC«: kontraherende parter i konventionen og samarbejdende ikkekontraherende parter, organisationer eller fiskerierorganisationer
- 29) »stort pelagisk langlinefartøj«: et pelagisk langlinefartøj med en længde overalt på over 24 meter

Onsdag den 28. april 2021

- 30) »overførsel«: enhver overførsel af
- a) levende almindelig tun fra et fangstfartøjs net til et transportbur
 - b) levende almindelig tun fra ét transportbur til et andet transportbur
 - c) et bur med almindelig tun fra én bugserbåd til en anden bugserbåd
 - d) **et bur med** levende almindelig tun fra ét akvakulturbrug til et andet **og levende almindelig tun mellem** forskellige bure i det akvakulturbrug
 - e) levende almindelig tun fra et faststående tunfiskeknet til et transportbur, uanset om en bugserbåd er til stede
- 31) »operatør« en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- og detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter
- 32) »redskabsgruppe«: en gruppe fiskerfartøjer, der anvender de samme redskaber, for hvilke der er tildelt en gruppekvote
- 33) »fiskeriindsats«: produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; **for en fartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen**
- 34) »ansvarlig medlemsstat«: flagmedlemsstaten eller den medlemsstat, under hvis jurisdiktion det faststående tunfiskeknet eller akvakulturbruget henhører.

KAPITEL II

FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

Artikel 6

Betingelser for fiskeriforvaltningsforanstaltninger

1. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens fangstfartøjers og faststående tunfiskeknetets fiskeriindsats svarer til de fiskerimuligheder for almindelig tun, som medlemsstaten har til rådighed i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne omfatter fastsættelse af individuelle kvoter for deres fangstfartøjer på over 24 meter, som er opført på den liste over godkendte fartøjer, der er omhandlet i artikel 26.
2. Medlemsstaterne kræver, at fangstfartøjer øjeblikkeligt sejler til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote skønnes at være opbrugt, i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
3. Befragtning til fiskeri efter almindelig tun er ikke tilladt.

Artikel 7

Overførsel af ikkehøstede levende almindelig tun

1. Overførsel af ikkehøstede levende almindelig tun **fra tidligere års fangst inden for et akvakulturbrug** kan **kun** tillades, hvis et skærpet kontrolsystem er udviklet og meddelt af **medlemsstaten til** Kommissionen. Dette system skal være en integreret del af medlemsstatens inspektionsplan, jf. artikel 13, og skal mindst omfatte de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 53 og 61.
2. Inden starten af en fangstperiode sikrer medlemsstater med ansvar for akvakulturbrug, at der foretages en grundig vurdering af levende almindelig tun, der overføres efter bulk-høst i akvakulturbrug under deres jurisdiktion. Til dette formål overføres alle levende almindelig tun, der **ikke** er blevet overført i det fangstår, hvor bulk-høst foretages i akvakulturbrug, til andre bure ved brug af stereokamerasystemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, jf. artikel 51. Fuldt dokumenteret sporbarhed sikres til enhver tid. Overførsel af almindelig tun i år, hvor der ikke blev foretaget **bulk**-høst, kontrolleres årligt ved at **anvende** den samme procedure på **passende stikprøver** baseret på risikovurdering.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler om indførelse af et skærpet kontrolsystem for overførsel af levende almindelig tun. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68.

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 8

Overførsel af ubrugte kvoter

Overførsel af ubrugte kvoter er ikke tilladt.

Artikel 9

Overførsler af kvoter

1. Overførsler af kvoter mellem Unionen og de øvrige CPC'er kan kun ske efter forudgående tilladelse fra de berørte medlemsstater og/eller CPC'er. Kommissionen meddeler overførslen af kvoter til ICCAT's sekretariat mindst 48 timer før selve overførslen.
2. Overførsel af kvoter inden for redskabsgrupper, kvoter for bifangster og individuelle kvoter for hver medlemsstat er tilladt, såfremt den eller de berørte medlemsstater på forhånd underretter Kommissionen om sådanne overførsler, således at Kommissionen kan underrette ICCAT's sekretariat, inden overførslen træder i kraft.

Artikel 10

Kvotenedsættelser i tilfælde af overfiskeri

Hvis medlemsstaterne overskrider de kvoter, de har fået tildelt, og denne situation ikke kan afhjælpes ved kvoteudveksling i henhold artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder artikel 37 og 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 anvendelse.

Artikel 11

Årlige fiskeriplaner

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig fiskeriplan. Denne plan skal mindst indeholde følgende oplysninger **for fangstfartøjerne og de faststående tunfiskenet**:
 - a) kvoter tildelt hver redskabsgruppe, herunder kvoter for bifangster
 - b) hvor det er relevant, den metode, der er anvendt til at fordele og forvalte kvoter
 - c) de foranstaltninger, der er truffet til at sikre, at de individuelle kvoter overholdes
 - d) åbne fangstperioder for hver kategori af redskaber
 - e) oplysninger om udpegede havne
 - f) reglerne vedrørende bifangster og
 - g) antal **fangstfartøjer**, bortset fra bundtrawlere, på over 24 meter og notfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
2. De medlemsstater, **som har** fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang og har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, **bestræber sig på at tildele sektorspecifikke kvoter til de pågældende fartøjer** og angiver en sådan tildeling i deres fiskeriplaner. De angiver også de yderligere foranstaltninger til nøje overvågning af den pågældende flådes kvoteudnyttelse i deres overvågnings-, kontrol- og inspektionsplaner. Medlemsstaterne kan give et andet antal fartøjer tilladelse til fuldt ud at udnytte deres fiskerimuligheder ved hjælp af de parametre, der er omhandlet i stk. 1.
3. Portugal og Spanien kan tildele sektorspecifikke kvoter for stangfartøjer, der fisker i EU-farvandene omkring Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer. De sektorspecifikke kvoter medtages i deres årlige fiskeriplaner, og de yderligere foranstaltninger til overvågning af udnyttelsen fastlægges klart i deres årlige overvågnings-, kontrol- og inspektionsplaner.
4. Når medlemsstaterne tildeler sektorspecifikke kvoter i henhold til stk. 2 eller 3, finder minimumskvotekravet på 5 ton som fastsat i den gældende EU-retsakt vedrørende tildeling af fiskerimuligheder ikke anvendelse.
5. Den pågældende medlemsstat meddeler Kommissionen enhver ændring af den årlige fiskeriplan mindst tre arbejdsdage før starten på den fiskeriaktivitet, som ændringen vedrører. Kommissionen meddeler ICCAT's sekretariat ændringen mindst én arbejdsdag før starten på den fiskeriaktivitet, som ændringen vedrører.

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 12

Fordeling af fiskerimuligheder

I overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvender medlemsstaterne gennemsnitlige og objektive kriterier, herunder af miljømæssig, social og økonomisk art, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, og de **fordeler** endvidere de nationale kvoter ligeligt blandt de forskellige fartøjskategorier under særlig hensyntagen til traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri og **sørger** for incitamenter for EU-fiskerifartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fangstmetoder med reduceret miljøbelastning.

Artikel 13

Årlige forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig forvaltningsplan for fiskerikapaciteten. I denne plan justerer medlemsstaterne antallet af **fangstfartøjer og faststående tunfiskeknet på en sådan måde, at det sikres**, at fiskerikapaciteten modsvarer de fiskerimuligheder, der er tildelt **fangstfartøjerne og de faststående tunfiskeknet** i den relevante kvoteperiode. Medlemsstaterne justerer fiskerikapaciteten ved hjælp af de parametre, der er fastsat i den gældende EU-retsakt vedrørende tildeling af fiskerimuligheder. Justeringen af **Unionens** fiskerikapacitet for notfartøjer begrænses til en maksimal variation på 20 % i forhold til referencefiskerikapaciteten i 2018.

Artikel 14

Årlige inspektionsplaner

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig inspektionsplan med henblik på at sikre, at denne forordning overholdes. Medlemsstaterne forelægger deres respektive planer for Kommissionen. Disse planer opstilles i overensstemmelse med:

- a) de mål, prioriteter, procedurer og benchmarks for inspektion, der er fastsat i det specifikke kontrol- og inspektionsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- b) det nationale kontrolhandlingsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 15

Årlige forvaltningsplaner for opdræt

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig forvaltningsplan for opdræt.
2. I den årlige forvaltningsplan for opdræt sikrer hver medlemsstat, at den samlede inputkapacitet og den samlede opdrætskapacitet modsvarer den skønnede mængde almindelig tun, der er til rådighed for opdræt.
3. Medlemsstaterne begrænser deres tunopdrætskapacitet til den samlede opdrætskapacitet, der er opført i ICCAT's Record of Bluefin Tuna Farming Facilities (register over tunopdrætsfaciliteter) eller godkendt og anmeldt til ICCAT i 2018.
4. Det maksimale input af fanget vild almindelig tun til en medlemsstats akvakulturbrug begrænses til det input, som den pågældende medlemsstats akvakulturbrug har anmeldt til ICCAT i Record of Bluefin Tuna Farming Facilities i årene 2005, 2006, 2007 eller 2008.
5. Hvis en medlemsstat har behov for at øge det maksimale input af fanget vild tun i et eller flere af sine anlæg til tunopdræt, skal denne forhøjelse modsvare de fiskerimuligheder, der er tildelt den pågældende medlemsstat, **og enhver** import af levende almindelig tun **fra en anden medlemsstat eller kontraherende part**.
6. De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, sikrer, at forskere, der af SCRS med henblik på forsøg har fået til opgave at identificere vækstrater i opfedningsperioden, har adgang til akvakulturbruget og får bistand til at udføre deres opgaver.
7. **Medlemsstaterne forelægger om nødvendigt reviderede forvaltningsplaner for opdræt for Kommissionen senest den 15. maj hvert år.**

Artikel 16

Fremsendelse af årlige planer

1. Senest den 31. januar hvert år sender hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, Kommissionen følgende planer:
 - a) den årlige fiskeriplan for de fangstfartøjer og faststående tunfiskeknet, der benyttes til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, oprettet i henhold til artikel 11

Onsdag den 28. april 2021

- b) den årlige forvaltningsplan for fiskerikapaciteten oprettet i henhold til artikel 13
- c) den årlige inspektionsplan oprettet i henhold til artikel 14 og
- d) den årlige forvaltningsplan for opdræt oprettet i henhold til artikel 15.

2. Kommissionen samler de i stk. 1 omhandlede planer og bruger dem til at oprette en årlig EU-plan. Kommissionen sender EU-planen til ICCAT's sekretariat senest den 15. februar hvert år, således at ICCAT kan drøfte og godkende den.

3. Hvis en medlemsstat ikke indgiver en af de i stk. 1 omhandlede planer til Kommissionen inden for fristen **i nævnte stykke, kan Kommissionen beslutte at fremsende EU-planen til ICCAT's sekretariat uden den pågældende medlemsstats planer. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat bestræber Kommissionen sig på at tage hensyn til en af de i stk. 1 omhandlede planer, som er indgivet efter udløbet af fristen i nævnte stykke, men inden udløbet af fristen i stk. 2. Hvis en plan indgivet af en medlemsstat ikke overholder bestemmelserne i denne forordning vedrørende de årlige fiskeri-, kapacitets-, inspektions- og opdrætsplaner og indeholder en alvorlig fejl, der kan føre til, at ICCAT-Kommissionen ikke godkender den årlige EU-plan, kan Kommissionen beslutte at fremsende den årlige EU-plan til ICCAT's sekretariat uden den pågældende medlemsstats planer. Kommissionen underretter hurtigst muligt den pågældende medlemsstat og bestræber sig på at medtage eventuelle reviderede planer indgivet af den pågældende medlemsstat i EU-planen eller i ændringer af EU-planen, forudsat at de overholder bestemmelserne i denne forordning vedrørende de årlige fiskeri-, kapacitets-, inspektions- og opdrætsplaner.**

KAPITEL III

TEKNISKE FORANSTALTNINGER

Artikel 17

Fangstperioder

1. Notfiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 26. maj til den 1. juli.
2. **Uanset stk. 1 kan Cypern og Grækenland i deres årlige fiskeriplaner, jf. artikel 11, anmode om, at notfartøjer, der fører deres flag, får tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Middelhav (FAO-fiskeriområde 37.3.1 og 37.3.2) fra den 15. maj til den 1. juli.**
3. Uanset stk. 1 kan Kroatien i dets årlige fiskeriplaner, jf. artikel 11, anmode om, at notfartøjer, der fører dets flag, får tilladelse til at fiske efter almindelig tun i Adriaterhavet med henblik på opdræt (FAO-fiskeriområde 37.2.1) indtil den 15. juli.
4. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat, hvis den over for Kommissionen godtgør, at nogle af dens notfartøjer, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, på grund af **vejrforholdene** ikke har kunnet udnytte deres normale fiskedage i løbet af et år, **beslutte, at den i stk. 1 omhandlede fangstperiode for individuelle notfartøjer, der er berørt af den pågældende situation, forlænges med det tilsvarende antal mistede dage op til ti dage** . De perioder, hvor de pågældende fartøjer og alle de involverede fartøjer, hvis der er tale om fælles fiskeri, er uden aktivitet, begrundes behørigt med vejrrapporter og positioner ifølge fartøjsovervågningssystemet.
5. Fiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet med store pelagiske langlinefartøjer i perioden fra den 1. januar til den 31. maj.
6. Medlemsstaterne indfører åbne fangstperioder for deres flåder, bortset fra notfartøjer og store pelagiske langlinefartøjer, i deres årlige fiskeriplaner.

Artikel 18

Landingsforpligtelse

Bestemmelserne i dette kapitel gælder med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, herunder eventuelle gældende undtagelser dertil.

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 19

Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse

1. Det er forbudt at fiske efter, beholde om bord, omlade, overføre, lande, transportere, oplagre, sælge, frembyde eller udbyde til salg fangster af almindelig tun med en vægt på under 30 kg eller med en længde på under 115 cm fra underkæbe til haledelingspunkt, herunder bifangster og fangster inden for rekreativt fiskeri.
2. Uanset stk. 1 gælder der en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for almindelig tun på 8 kg eller 75 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for følgende fiskerier:
 - a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer og dørgefartøjer
 - b) almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang efter fersk fisk, og
 - c) almindelig tun fanget af fartøjer, der fører Kroatiens flag, i Adriaterhavet med henblik på opdræt.
3. Særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i stk. 2, er anført i bilag I.
4. Medlemsstaterne udsteder særlige tilladelser til fartøjer, der fisker i medfør af undtagelserne omhandlet i afsnit 2 og 3 i bilag I. De berørte fartøjer opføres på den liste over fangstfartøjer, der er omhandlet i artikel 26.
5. Fisk under de mindstereferencestørrelser, der er fastsat i denne artikel, som udsnides døde, fratrækkes medlemsstatens kvote.

Artikel 20

Utilsigtede fangster under mindstereferencestørrelsen

1. Uanset artikel 19, stk. 1, tillades en utilsigtet bifangst på højst 5 % **med hensyn til antal** almindelig tun på mellem 8 og 30 kg eller 75 cm og 115 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for alle fangstfartøjer og faststående tunfiskekøle, der fisker aktivt efter almindelig tun.
2. Den maksimale bifangst på 5 %, der er fastsat i stk. 1, beregnes på grundlag af de samlede fangster af almindelig tun, der opbevares om bord på fartøjet eller befinder sig i det faststående tunfiskekøle på et hvilket som helst tidspunkt efter hvert fiskeri.
3. Utilsigtede fangster trækkes fra den kvote, som tilhører den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskekøle.
4. Utilsigtede fangster af almindelig tun under mindstereferencestørrelsen er omfattet af artikel 31, 33, 34 og 35.

Artikel 21

Bifangster

1. Hver medlemsstat skaber mulighed for bifangster af almindelig tun inden for sin kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af sin fiskeriplan.
2. Omfanget af tilladte bifangster, som ikke må udgøre mere end 20 % af de samlede fangster om bord ved afslutningen af hver fangstrejse, og den metode, der anvendes til at beregne disse bifangster i forhold til den samlede fangst om bord, skal være klart fastlagt i den årlige fiskeriplan **som** omhandlet i artikel 11. Procentdelen af bifangster kan beregnes i vægt eller antal individer. Beregningen i antal individer foretages kun for tun og tunlignende arter, der forvaltes af ICCAT. Niveaulet for tilladte bifangster for flåden af fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang, kan beregnes på årsbasis.
3. Alle bifangster af død almindelig tun, der opbevares om bord eller udsnides, trækkes fra flagmedlemsstatens kvote, registreres og indberettes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 31 og 32.
4. For medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, trækkes de pågældende bifangster fra den særlige EU-kvote for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
5. Hvis den samlede kvote, der er tildelt en medlemsstat, allerede er opbrugt, er det ikke tilladt for **fartøjer, der fører dens flag**, at fange almindelig tun, og **den pågældende medlemsstat** træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at almindelig tun, der fanges som bifangst, slippes fri. **Hvis den særlige EU-kvote for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i TEUF og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013, allerede er opbrugt, er det ikke tilladt for fartøjer, der fører flaget for medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, at fange almindelig tun, og de pågældende medlemsstater** træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at almindelig tun, der fanges som bifangst, slippes fri. I **disse** tilfælde er forarbejdning og afsætning af død almindelig tun forbudt, og alle

Onsdag den 28. april 2021

fangster registreres. Medlemsstaterne indberetter årligt oplysningerne om mængderne af sådanne bifangster af død almindelig tun til Kommissionen, som sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

6. Fartøjer, der ikke fisker aktivt efter almindelig tun, holder enhver mængde almindelig tun, der opbevares om bord, tydeligt adskilt fra andre arter, for at give kontrolmyndighederne mulighed for at overvåge overholdelsen af denne artikel. Disse bifangster kan markedsføres, i det omfang de ledsages af eBCD'et.

Artikel 22

Anvendelse af luftbårent udstyr

Det er forbudt at anvende luftbåret udstyr, herunder fly, helikoptere eller ubemandede luftfartøjer, til sporing af almindelig tun.

KAPITEL IV

REKREATIVT FISKERI

Artikel 23

Særlig kvote til rekreativt fiskeri

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer rekreativt fiskeri ved at tildele en særlig kvote til sådant fiskeri. Eventuelle døde almindelige tun medregnes i en sådan tildeling, herunder i forbindelse med »fang og genudsæt«-fiskeri. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de kvoter, der er tildelt rekreativt fiskeri, når de fremsender deres fiskeriplaner.
2. Fangster af døde almindelige tun rapporteres og fratrækkes medlemsstatens kvote.

Artikel 24

Særlige betingelser for rekreativt fiskeri

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, **der er tildelt rekreativt fiskeri**, regulerer rekreativt fiskeri ved at udstede fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på rekreativt fiskeri. Medlemsstaterne stiller på **ICCAT's** anmodning listen over rekreative fartøjer, der har fået udstedt fiskeritilladelse **til almindelig tun**, til rådighed **for Kommissionen**. Listen, **som Kommissionen skal forelægge ICCAT elektronisk**, skal indeholde følgende oplysninger **for hvert fartøj**:
 - a) fartøjets navn
 - b) registernummer
 - c) ICCAT-registernummer (hvis sådant findes)
 - d) eventuelt tidligere navn og
 - e) ejerens/ejernes og operatørens/operatørernes navn og adresse.
2. Ved rekreativt fiskeri er det forbudt at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én almindelig tun pr. fartøj pr. dag.
3. Afsætning af almindelig tun fanget i rekreativt fiskeri er forbudt.
4. Hver medlemsstat registrerer fangstdata, herunder **vægten og om muligt længden** af hver almindelig tun, der er fanget i forbindelse med rekreativt fiskeri, og meddeler Kommissionen dataene for det foregående år senest den 30. juni hvert år. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
5. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved rekreativt fiskeri, slippes fri igen. Almindelig tun, der landes, skal være hel, uden gæller og/eller rensat.

Artikel 25

Fang, mærk og genudsæt

1. Uanset artikel 23, stk. 1, kan medlemsstater, som tillader »fang og genudsæt«-fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav udelukkende for **■** fartøjer **til sportsfiskeri**, tillade et begrænset antal **■** fartøjer **til sportsfiskeri udelukkende** at fiske efter almindelig tun med henblik på »fang, mærk og genudsæt«-fiskeri, uden at de skal tildeles en særlig kvote. Sådanne fartøjer må kun drive fiskeri i forbindelse med et videnskabeligt projekt under et forskningsinstitut, der er integreret i et videnskabeligt forskningsprogram. Resultaterne af projektet skal formidles til de relevante myndigheder i flagmedlemsstaten.

Onsdag den 28. april 2021

2. Fartøjer, der udfører videnskabelig forskning under ICCAT's forskningsprogram for almindelig tun, anses ikke for at udøve »fang, mærk og genudsæt«-fiskeri som omhandlet i stk. 1.
3. Medlemsstater, der tillader »fang, mærk og genudsæt«-fiskeri, skal:
 - a) indgive en beskrivelse af de pågældende aktiviteter og de foranstaltninger, disse er underlagt, som en integreret del af deres fiskeri- og inspektionsplaner omhandlet i artikel 12 og 15
 - b) nøje overvåge de berørte fartøjers aktiviteter for at sikre, at de overholder bestemmelserne i denne forordning
 - c) sikre, at mærkningen og genudsættelsen udføres af uddannet personale for at sikre en høj overlevelseshastighed for individerne, og
 - d) årligt indgive en rapport til Kommissionen om de udførte videnskabelige aktiviteter mindst 50 dage inden SCRS-mødet det følgende år. Kommissionen videresender rapporten til ICCAT 60 dage før SCRS-mødet det følgende år.
4. Almindelig tun, der dør under »fang, mærk og genudsæt«-aktiviteter, rapporteres og fratrækkes flagmedlemsstatens kvote.

KAPITEL V

KONTROLFORANSTALTNINGER

AFDELING 1

LISTER OVER FARTØJER OG FASTSTÅENDE TUNFISKENET

Artikel 26

Fartøjslister

1. Hvert år en måned før begyndelsen af tilladelsens gyldighedsperiode sender medlemsstaterne elektronisk Kommissionen følgende fartøjslister i det format, der er anført i den seneste version af ICCAT's retningslinjer⁽²⁶⁾ for indsendelse af data og oplysninger:
 - a) en liste over alle fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun og
 - b) en liste over alle andre fiskerfartøjer, der anvendes til erhvervmæssig udnyttelse af almindelig tun.
- Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat 15 dage før starten på fiskeriaktiviteten, således at de pågældende fartøjer kan opføres i ICCAT's register over godkendte fartøjer og i ICCAT's register over fiskerfartøjer med en længde overalt på 20 meter eller derover, som har tilladelse til at drive fiskeri i konventionsområdet, hvis det er relevant.
2. Et fiskerfartøj kan i løbet af et kalenderår være opført på begge de lister, der er omhandlet i stk. 1, forudsat at det ikke er opført på begge lister samtidig.
 3. Oplysningerne om fartøjerne omhandlet i stk. 1, litra a) og b), skal omfatte fartøjets navn og nummer i EU-fiskerflåderegistret (CFR), jf. bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218⁽²⁷⁾.
 4. Indsendelser foretaget efter fristen afvises.
 5. Senere ændringer i løbet af et kalenderår af de lister, der er omhandlet i stk. 1 og 3, godkendes kun, såfremt et anmeldt fiskerfartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I sådanne tilfælde underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom og fremsender:
 - a) alle oplysninger om det eller de fartøjer, som efter planen skal erstatte det pågældende fartøj, og

⁽²⁶⁾ <https://www.iccat.int/en/SubmitCOMP.html>

⁽²⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218 af 6. februar 2017 om EU-fiskerflåderegistret (EUT L 34 af 9.2.2017, s. 9).

Onsdag den 28. april 2021

- b) en udførlig redegørelse for årsagen til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.
6. Kommissionen reviderer i løbet af året om nødvendigt oplysningerne om fartøjer omhandlet i stk. 1 ved at stille ajourførte oplysninger til rådighed for ICCAT's sekretariat, jf. artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2403.

Artikel 27

Fiskeritilladelser til fartøjer

1. Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser til fartøjer, der er opført på en af listerne omhandlet i artikel 26, stk. 1 og 5. Fiskeritilladelser skal som minimum indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VII, og skal udstedes i det format, der er fastlagt i det nævnte bilag. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i fiskeritilladelseerne er korrekte og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.
2. EU-fiskerifartøjer, der ikke er opført i ICCAT's registre omhandlet i artikel 26, stk. 1, har ikke tilladelse til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, jf. dog artikel 21, stk. 6.
3. Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun udstedt til et fiskerifartøj og kan kræve, at fartøjet øjeblikkeligt sejler til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote, der er tildelt det pågældende fartøj, skønnes opbrugt.

Artikel 28

Lister over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun

1. Hver medlemsstat sender Kommissionen elektronisk som en del af dens fiskeriplan en liste over alle faststående tunfiskenet, som har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Kommissionen sender listen til ICCAT's sekretariat, således at de faststående tunfiskenet kan opføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.
2. Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser til faststående tunfiskenet, der er opført på listen omhandlet i stk. 1. Fiskeritilladelser skal som minimum indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VII. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i fiskeritilladelseerne er korrekte og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.
3. Faststående EU-tunfiskenet, der ikke er opført i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Det er forbudt at opbevare om bord, overføre, anbringe i bur eller lande almindelig tun, der er fanget af disse faststående tunfiskenet.
4. Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun udstedt til faststående tunfiskenet, når den kvote, der er tildelt dem, skønnes opbrugt.

Artikel 29

Oplysninger om fiskeri

1. Senest den 15. marts hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen detaljerede oplysninger om fangster af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i det foregående år. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT senest den 31. juli hvert år. Disse oplysninger skal omfatte:
 - a) navn og ICCAT-nummer på hvert enkelt fangstfartøj
 - b) tilladelsens/tilladelseernes gyldighedsperiode for hvert fangstfartøj
 - c) hvert fangstfartøjs samlede fangster, herunder nulfangster, i hele tilladelsens/tilladelseernes gyldighedsperiode
 - d) det samlede antal dage, som hvert fangstfartøj har fisket i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i hele tilladelsens/tilladelseernes gyldighedsperiode, og
 - e) de samlede fangster uden for tilladelsens gyldighedsperiode (bifangst).
2. Medlemsstaterne sender følgende oplysninger til Kommissionen for fiskerifartøjer, som fører deres flag, der ikke havde tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, men som fangede almindelig tun som bifangst:
 - a) fartøjets navn og ICCAT-nummer eller nationale registreringsnummer, hvis det ikke er opført i ICCAT's register, og

Onsdag den 28. april 2021

b) de samlede fangster af almindelig tun.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysninger om fartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, men som vides eller formodes at have fisket efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, så snart oplysningerne er tilgængelige.

Artikel 30

Fælles fiskeri

1. Fælles fiskeri efter almindelig tun er kun tilladt, hvis de deltagende fartøjer har tilladelse fra den eller de berørte flagmedlemsstater. For at få tilladelse skal hvert notfartøj være udstyret til fiskeri efter almindelig tun og have en individuel kvote, og det skal overholde rapporteringsforpligtelserne, jf. artikel 32.

2. Den kvote, der tildeles et fælles fiskeri, skal svare til den samlede kvote, der er tildelt de deltagende notfartøjer.

3. EU-notfartøjer må ikke deltage i fælles fiskeri med notfartøjer fra andre CPC'er.

4. Formularen til ansøgning om tilladelse til at deltage i et fælles fiskeri er anført i bilag IV. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at indhente følgende oplysninger fra de af dens notfartøjer, der ansøger om tilladelse til at deltage i fælles fiskeri:

a) den ønskede varighed af tilladelsen til fælles fiskeri

b) de deltagende operatørers identitet

c) fartøjernes individuelle kvoter

d) nøglen for fordeling af fangsterne mellem de deltagende fartøjer og

e) oplysninger om de akvakulturbrug, fisken er bestemt til.

5. Mindst ti dage før påbegyndelsen af fælles fiskeri sender hver medlemsstat Kommissionen de i stk. 4 omhandlede oplysninger i det format, der er fastsat i bilag IV. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat og flagstaten for andre fiskerifartøjer, der deltager i det fælles fiskeri, mindst fem dage før fiskeriet påbegyndes.

6. I tilfælde af force majeure anvendes fristerne i stk. 5 ikke på oplysningerne om de akvakulturbrug, fisken er bestemt til. I sådanne tilfælde sender medlemsstaterne Kommissionen de nævnte oplysninger hurtigst muligt sammen med en beskrivelse af de hændelser, der udgør force majeure. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

AFDELING 2

FANGSTREGISTRERING

Artikel 31

Registreringskrav

1. Førere af EU-fangstfartøjer skal føre en fiskerilogbog over deres aktiviteter i henhold til artikel 14, 15, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og afsnit A i bilag II til denne forordning.

2. Førere af EU-bugserbåde, EU-hjælpefartøjer og EU-fabriksskibe skal registrere deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II, afsnit B, C og D.

Artikel 32

Fartøjsførerens og tunfiskenetoperatørens indsendelse af fangstopgørelser

1. Førere af EU-fangstfartøjer, **der fisker aktivt**, fremsender elektronisk daglige fangstopgørelser til deres flagmedlemsstater i hele den periode, hvor de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun. Disse opgørelser er ikke obligatoriske for fartøjer i havn, medmindre de deltager i fælles fiskeri. Oplysningerne i opgørelserne hentes fra logbøger og skal omfatte dato, klokkeslæt, position (breddegrad og længdegrad) og mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget i konventionsområdet, herunder genudsætninger og udsnid af døde fisk. Førere skal indsende opgørelserne i det format, der er fastsat i bilag III, **eller i et format, der kræves af medlemsstaten**.

Onsdag den 28. april 2021

2. Førere af notfartøjer udfærdiger de daglige opgørelser, der er omhandlet i stk. 1, for hvert fiskeri, herunder fiskeri, hvor fangsten var nul. Opgørelserne indsendes af føreren af fartøjet eller dennes autoriserede repræsentant til flagmedlemsstaten senest kl. 9.00 GMT for den foregående dag.
3. Operatører af faststående tunfiskenet eller deres autoriserede repræsentanter, som fisker aktivt efter almindelig tun, udfærdiger daglige opgørelser, som fremsendes elektronisk til deres flagmedlemsstater inden for en frist på 48 timer i hele den periode, hvor de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun. Disse opgørelser skal indeholde det faststående tunfiskenets ICCAT-registernummer, dato og klokkeslæt for fangsten, mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget, herunder nulfangster, genudsætninger og udsmid af døde fisk. De skal indsende opgørelserne i det format, der er fastsat i bilag III.
4. Førere af andre fangstfartøjer end notfartøjer sender de opgørelser, der er omhandlet i stk. 1, til deres flagmedlemsstater senest tirsdag kl. 12.00 GMT for den foregående uge, som slutter søndag.

AFDELING 3

LANDINGER OG OMLADNINGER

Artikel 33

Udpegede havne

1. Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, udpeger havne, hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt. Oplysningerne om udpegede havne medtages i den årlige fiskeriplan omhandlet i artikel 11. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen enhver ændring i oplysningerne om udpegede havne. Kommissionen videregiver straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
2. For at en havn kan få status af udpeget havn, skal havnemedlemsstaten sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) faste landings- og omladningstider
 - b) faste landings- og omladningssteder og
 - c) fastlagte inspektions- og overvågningsprocedurer, som garanterer inspektionsdækning i alle de tidsrum og på alle de steder, hvor der må landes og omlades i henhold til artikel 35.
3. Fiskerfartøjer eller fabriksskibe og hjælpefartøjer må hverken lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne, der er udpeget af CPC'er og medlemsstater. Død almindelig tun, der er høstet fra et faststående tunfiskenet/bur, kan undtagelsesvis transporteres til et fabriksskib ved brug af et hjælpefartøj, såfremt dette sker under kontrolmyndighedens tilstedeværelse.

Artikel 34

Forhåndsmeddelelse om landinger

1. Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse på førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, som er opført på den fartøjsliste, der er omhandlet i artikel 26. Den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009, sendes til den kompetente myndighed i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter der ønskes benyttet.
2. Før ankomst i havn meddeler førere (eller deres repræsentanter) af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som er opført på den fartøjsliste, der er omhandlet i artikel 26, mindst fire timer før forventet ankomst i havn den kompetente myndighed i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter der ønskes benyttet, følgende:
 - a) forventet ankomsttidspunkt
 - b) anslået mængde almindelig tun om bord
 - c) oplysninger om det geografiske område, hvor fangsterne er taget
 - d) fiskerfartøjernes eksterne identifikationsnummer og navn.

Onsdag den 28. april 2021

3. Hvis medlemsstaterne i henhold til gældende EU-ret må anvende en kortere meddelelsesfrist end perioden på fire timer før forventet ankomst, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, meddeles inden for den således gældende meddelelsesfrist forud for ankomsten. Hvis fangstpladserne ligger mindre end fire timer fra havn, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, ændres når som helst forud for ankomsten.
4. Myndighederne i havnemedlemsstaten fører et register over alle forhåndsmeddelelser, der er indgivet i det pågældende år.
5. Alle landinger i Unionen overvåges af havnemedlemsstatens relevante kontrolmyndigheder, og der foretages en inspektion af en vis procentdel af landingerne på grundlag af et risikostyringssystem baseret på kvoter, flådestørrelse og fiskeriindsats. Hver medlemsstat angiver alle de nærmere detaljer om en sådan kontrolordning, som den har vedtaget, i den årlige inspektionsplan omhandlet i artikel 14.
6. Førere af et EU-fangstfartøj, uanset fartøjets længde, sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, hvor landingen finder sted, og til flagmedlemsstaten. Føreren af et fangstfartøj er ansvarlig for og attesterer opgørelsens fuldstændighed og nøjagtighed. I landingsopgørelsen angives mindst mængderne af landet almindelig tun og fangstområdet. Alle landede fangster vejes. Havnemedlemsstaten sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til myndighederne i flagmedlemsstaten eller -CPC'en.

Artikel 35

Omladninger

1. Omladninger på havet foretaget af EU-fiskerfartøjer med almindelig tun om bord eller af tredjelandfartøjer i EU-farvand er under alle omstændigheder forbudt.
2. Uanset kravene i artikel 52, stk. 2 og 3, artikel 54 og artikel 57 i forordning (EU) 2017/2107 må fiskerfartøjer kun omlade fangster af almindelig tun i udpegede havne, jf. artikel 33 i denne forordning.
3. Føreren af modtagerfiskerfartøjet (eller dennes repræsentant) meddeler mindst 72 timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn de relevante myndigheder i havnestatens de oplysninger, der er anført i modellen for omladningsopgørelse i bilag V. Enhver omladning kræver forhåndstilladelse fra det omladende fiskerfartøjs flagmedlemsstat eller flag-CPC. Det omladende fiskerfartøjs fører skal desuden på omladningstidspunktet meddele sin flagmedlemsstat eller -CPC de datoer, der kræves i bilag V.
4. Havnemedlemsstaten inspicerer modtagerfartøjet ved ankomst og kontrollerer mængderne og papirerne vedrørende omladningen.
5. Førere af EU-fiskerfartøjer udfylder en ICCAT-omladningsopgørelse og sender den senest 15 dage efter afsluttet omladning til deres flagmedlemsstater. Førere af omladende fiskerfartøjer udfylder ICCAT-omladningsopgørelsen i overensstemmelse med bilag V. Omladningsopgørelsen skal indeholde eBCD-referencenummeret for at lette krydskontrollen med de indeholdte data.
6. Havnestatens sender en omladningsopgørelse til myndighederne i det omladende fiskerfartøjs flagmedlemsstat eller -CPC senest fem dage efter afsluttet omladning.
7. Alle omladninger inspiceres af medlemsstatens myndigheder i den udpegede havn.

AFDELING 4

RAPPORTERINGSFORPLIGTELSE

Artikel 36

Ugentlige fangstopgørelser

Hver medlemsstat fremsender **ugentlige fangstopgørelser** til Kommissionen **■**. Disse opgørelser skal indeholde de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 32 angående faststående tunfiskefiskeriet, notfartøjer og andre fangstfartøjer. Oplysningerne angives for hver redskabstype **■**. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Artikel 37

Oplysninger om opbrugt kvote

1. Ud over at overholde artikel 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underretter hver medlemsstat straks Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabstype, skønnes at have nået 80 %.

Onsdag den 28. april 2021

2. Ud over at overholde artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underretter hver medlemsstat også Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe, et fælles fiskeri eller et notfartøj, skønnes at være opbrugt. Denne oplysning ledsages af officiel dokumentation for medlemsstatens lukning af fiskeriet eller tilbagekaldelse til havn gældende for flåden, redskabsgruppen, det fælles fiskeri eller fartøjer med en individuel kvote med tydelig angivelse af dato og tidspunkt for lukningen.
3. Kommissionen underretter ICCAT's sekretariat om datoerne, når EU-kvoten for almindelig tun er opbrugt.

AFDELING 5

OBSERVATØRPROGRAMMER

Artikel 38

Nationalt observatørprogram

1. Hver medlemsstat sørger for, at udsendelsen af nationale observatører, som er udstyret med et officielt identitetskort, på fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker efter almindelig tun, dækker mindst:

- a) 20 % af medlemsstatens aktive flydetrawlere (over 15 m)
- b) 20 % af medlemsstatens aktive langlinefartøjer (over 15 m)
- c) 20 % af medlemsstatens aktive stangfartøjer (over 15 m)
- d) 100 % af bugserbådene
- e) 100 % af høstaktiviteterne ved faststående tunfiskenet.

Medlemsstater med under fem fangstfartøjer i kategorierne i første afsnit, litra a), b) og c), som har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, sørger for, at udsendelsen af nationale observatører, dækker mindst 20 % af den tid, hvor fartøjerne aktivt fisker efter almindelig tun.

2. Den nationale observatør har navnlig til opgave at:

- a) kontrollere, om fiskerfartøjerne og de faststående tunfiskenet overholder denne forordning
- b) registrere og rapportere om fiskeriaktiviteterne, herunder:
 - a) fangstmængde (inkl. bifangst) og håndtering af fangsten (beholdt om bord eller smidt ud død eller levende)
 - b) fangstområdets koordinater (længdegrad og breddegrad)
 - c) indsatsmåling (f.eks. antal sæt eller antal kroge) som defineret i ICCAT's »Field Manual« for diverse redskaber
 - d) fangstdato
- c) kontrollere oplysninger i logbogen
- d) spotte og registrere fartøjer, der måtte fiske i strid med ICCAT's bevarelsesforanstaltninger.

3. Ud over opgaverne i stk. 2 udfører de nationale observatører videnskabeligt arbejde, herunder indsamling af nødvendige data, baseret på SCRS' retningslinjer.

4. Data og oplysninger, der indsamles under hver medlemsstats observatørprogram, indgives til Kommissionen, som fremsender dem til SCRS eller ICCAT's sekretariat, alt efter hvad der er relevant.

5. Med henblik på stk. 1-3 sikrer hver medlemsstat følgende:

- a) repræsentativ tids- og områdemæssig dækning, så det sikres, at Kommissionen modtager fyldestgørende og relevante data og oplysninger om fangst, indsats og andre videnskabelige og forvaltningsmæssige aspekter under hensyntagen til flådernes og fiskeriernes karakteristika
- b) pålidelige dataindsamlingsprotokoller
- c) ordentligt uddannede observatører, der har opnået autorisation, inden de indsættes
- d) mindst mulig afbrydelse af fiskeriet for de fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker i konventionsområdet, i det omfang det er praktisk muligt.

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 39

ICCAT's regionale observatørprogram

1. Medlemsstaterne sikrer, at ICCAT's regionale observatørprogram som fastsat i denne artikel og i bilag VIII gennemføres effektivt.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der er en regional ICCAT-observatør til stede:
 - a) på alle notfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun
 - b) ved alle overførsler af almindelig tun fra notfartøjer
 - c) ved alle overførsler af almindelig tun fra faststående tunfiskekøle til transportbure
 - d) ved alle flytninger fra ét akvakulturbrug til et andet
 - e) ved alle anbringelser i bur af almindelig tun på akvakulturbrug
 - f) ved al høst af almindelig tun på akvakulturbrug og
 - g) ved udslip af almindelig tun fra bure i havet.
3. Notfartøjer, der ikke har en regional ICCAT-observatør om bord, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun.
4. Medlemsstaterne sikrer, at en regional ICCAT-observatør er tildelt hvert akvakulturbrug i hele perioden for anbringelsen i bur. I tilfælde af force majeure, og efter at **opdrætsmedlemsstaten** har bekræftet de omstændigheder, der udgør force majeure, kan en regional ICCAT-observatør deles af **mere end ét** akvakulturbrug af hensyn til kontinuiteten i akvakulturbrugenes drift, **hvis det sikres, at observatørens opgaver udføres på behørig vis**. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, skal imidlertid straks kræve, at der udsendes en yderligere regional observatør.
5. De regionale ICCAT-observatører har navnlig til opgave at:
 - a) observere og overvåge, at fiskeriaktiviteterne er i overensstemmelse med ICCAT's relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, herunder gennem adgang til stereokameraoptagelser fra tidspunktet for anbringelse i bur, som gør det muligt at måle længden og anslå den tilsvarende vægt
 - b) underskrive ICCAT-overførselsopgørelserne og BCD'erne, hvis oplysningerne deri er i overensstemmelse med vedkommendes observationer. Ellers angiver den regionale ICCAT-observatør sin tilstedeværelse på overførselsopgørelserne og BCD'erne sammen med årsagerne til uenigheden med specifik henvisning til de regler eller procedurer, der ikke er blevet overholdt
 - c) udføre videnskabeligt arbejde, herunder indsamling af prøver, baseret på SCRS' retningslinjer.
6. Fartøjsførere, besætning samt operatører af akvakulturbrug, faststående tunfiskekøle og fartøjer må ikke hindre, true, forstyrre eller på nogen måde påvirke regionale ICCAT-observatører under deres arbejde.

AFDELING 6

OVERFØRSEL

Artikel 40

Overførselstilladelse

1. Inden påbegyndelse af en overførsel sender føreren af et fangstfartøj eller en bugserbåd (eller dennes repræsentant), akvakulturbrugeren eller operatøren af det faststående tunfiskekøle, som overførslen skal finde sted fra, de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget eller det faststående tunfiskekøle en forhåndsmeddelelse om overførsel med oplysninger om:
 - a) fangstfartøjets, bugserbådens, akvakulturbrugets eller det faststående tunfiskekøles navn og ICCAT-registernummer
 - b) det forventede overførselstidspunkt
 - c) den anslåede mængde almindelig tun, der skal overføres
 - d) position (længdegrad og breddegrad), hvor overførslen skal finde sted, samt buridentifikationsnumre

Onsdag den 28. april 2021

- e) modtagerbugserbådens navn, antal trukne bure og eventuelt ICCAT-registernummer og
 - f) den havn, det akvakulturbrug eller det bur, som tunene skal overføres til.
2. Med henblik stk. 1 tildeler medlemsstaterne hvert transportbur et unikt nummer. Hvis der skal anvendes flere bure til at overføre en fangst fra ét fiskeri, kræves der kun én overførselsopgørelse, men numrene på hvert anvendt transportbur registreres i overførselsopgørelsen med en klar angivelse af den mængde almindelig tun, der transporteres i hvert bur.
3. Burnummeret sammensættes efter et system med entydig nummerering, der som et minimum består af alfa-3-koden for **opdrætsmedlemsstaten** efterfulgt af tre tal. Entydige burnumre skal være permanente og må ikke kunne overføres fra ét bur til et andet.
4. Medlemsstaten omhandlet i stk. 1 tildeler og meddeler for hver overførsel et unikt tilladelsesnummer til fiskerfartøjets fører, det faststående tunfiskenetets operatør eller akvakulturbrugeren alt efter tilfældet. Tilladelsesnummeret skal indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og tre bogstaver, der angiver, at tilladelse er givet (AUT), eller at tilladelse er nægtet (NEG), efterfulgt af et løbenummer.
5. Tilladelsen til overførsel gives eller nægtes af medlemsstaten omhandlet i stk. 1 senest 48 timer efter fremsendelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel. Overførslen må ikke påbegyndes, inden den positive forhåndstilladelse er givet.
6. Overførselstilladelsen foregriber ikke tilladelsen til anbringelse i bur.

Artikel 41

Nægtet overførselstilladelse og frisætning af almindelig tun

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, bugserbåden, akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet, giver ikke tilladelse til overførsel, hvis den efter modtagelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel vurderer:
- a) at det fangstfartøj eller det faststående tunfiskenet, der angives at have fanget de pågældende fisk, ikke rådede over en tilstrækkelig kvote
 - b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller at der ikke var givet tilladelse til anbringelse i bur
 - c) at det fangstfartøj, der angives at have fanget fiskene, ikke havde en gyldig tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til artikel 27, eller
 - d) at den bugserbåd, der angives at have modtaget overførslen af fisk, ikke er registreret i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer omhandlet i artikel 26 eller ikke er udstyret med et fuldt funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem (FOS) eller en tilsvarende sporingsanordning.
2. Hvis der ikke er givet tilladelse til overførslen, udsteder medlemsstaten omhandlet i stk. 1 straks en ordre til føreren af fangstfartøjet eller bugserbåden eller til operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren, alt efter tilfældet, om at slippe fiskene fri i havet i overensstemmelse med bilag XII, og meddeler dem, at tilladelse til overførsel er nægtet.
3. I tilfælde af en teknisk fejl i bugserbådens fartøjsovervågningssystem under transporten til akvakulturbruget erstattes bugserbåden af en anden bugserbåd med et fuldt funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem, eller der installeres eller anvendes et nyt funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem hurtigst muligt og inden for 72 timer. Denne frist på 72 timer kan undtagelsesvis forlænges i tilfælde af force majeure eller legitime driftsmæssige årsager. Den tekniske fejl meddeles straks Kommissionen, som underretter ICCAT's sekretariat. Fra tidspunktet for konstateringen af den tekniske fejl og indtil dens afhjælpning sender føreren eller dennes repræsentant hver fjerde time flagmedlemsstatens kontrolmyndigheder fiskerfartøjets ajourførte geografiske koordinater via et passende telekommunikationsmiddel.

Artikel 42

Overførselsopgørelse

1. Fangstfartøjets eller bugserbådens fører, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren udfylder ved afsluttet overførsel en ICCAT-overførselsopgørelse og sender den til den ansvarlige medlemsstat i det format, der er fastsat i bilag VI.

Onsdag den 28. april 2021

2. Overførselsopgørelsen nummereres af myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for det fiskerfartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiskeknet, som overførslen stammer fra. Nummeret på overførselsopgørelsen består af medlemsstatens kode på tre bogstaver efterfulgt af fire tal, der angiver året, og et trecifret løbenummer efterfulgt af de tre bogstaver »ITD« (MS-20**/xxx/ITD).
3. Den originale overførselsopgørelse skal ledsage overførslen **af fiskene. Fangstfartøjet eller** det faststående tunfiskeknet **og bugserbåden** opbevarer en kopi af opgørelsen.
4. Førere af fartøjer, der overfører tun, indberetter deres aktiviteter i overensstemmelse med bilag II.
5. Oplysninger om døde fisk registreres efter procedurerne i bilag XIII.

Artikel 43

Videokameraovervågning

1. Føreren af fangstfartøjet eller bugserbåden, operatøren af det faststående tunfiskeknet eller akvakulturbrugeren sørger for, at overførslen overvåges med videokamera i vandet, for at kontrollere, hvor mange fisk der overføres. Videooptagelsen udføres i overensstemmelse med mindstenormerne og procedurerne i bilag X.
2. **Hvis SCRS anmoder Kommissionen om at indgive kopier af videooptagelserne**, indgiver medlemsstaterne **disse** kopier **■** til Kommissionen, som videresender dem til SCRS **■**.

Artikel 44

De regionale ICCAT-observatørers kontrol og gennemførelse af undersøgelser

1. Regionale ICCAT-observatører, der befinder sig om bord på et fangstfartøj eller er til stede ved et faststående tunfiskeknet, jf. artikel 39 og bilag VIII, skal:
 - a) registrere og indberette de foretagne overførsler
 - b) observere og anslå de overførte fangster og
 - c) kontrollere de oplysninger, der er registreret i forhåndstilladelsen til overførsel, jf. artikel 40, og i ICCAT-overførselsopgørelsen, jf. artikel 42.
2. Er der mellem de skøn, der er foretaget af henholdsvis den regionale observatør, de relevante kontrolmyndigheder eller føreren af fangstfartøjet eller bugserbåden, operatøren af det faststående tunfiskeknet eller akvakulturbrugeren, en forskel på over 10 %, iværksætter den ansvarlige medlemsstat en undersøgelse. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden anbringelsen i bur på akvakulturbruget og under alle omstændigheder senest 96 timer efter iværksættelsen, medmindre der foreligger force majeure. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, kan der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, og det relevante afsnit i BCD'et kan ikke attesteres.
3. Hvis videooptagelsen er af så dårlig en kvalitet eller er så uklar, at det ikke er muligt at skønne antallet af overførte fisk, kan fartøjsføreren, operatøren af det faststående tunfiskeknet eller akvakulturbrugeren anmode den ansvarlige medlemsstats myndigheder om tilladelse til at foretage en ny overførsel og sende videooptagelsen af denne overførsel til den regionale observatør. Hvis denne frivillige **kontroloverførsel** ikke udføres med tilfredsstillende resultat, iværksætter den ansvarlige medlemsstat en undersøgelse. Hvis det efter denne undersøgelse bekræftes, at videoens kvalitet ikke gør det muligt at skønne antallet af overførte fisk, udsteder den ansvarlige medlemsstats kontrolmyndigheder en ordre om, at der skal foretages en **anden** kontroloverførsel, og sender videooptagelsen af denne overførsel til den regionale ICCAT-observatør. Nye overførsler gennemføres som kontroloverførsler, indtil videooptagelsen er af tilstrækkelig god kvalitet til, at det er muligt at skønne antallet af overførte fisk.
4. Med forbehold af den kontrol, der foretages af kontrollører, underskriver den regionale ICCAT-observatør først overførselsopgørelsen, når vedkommendes observationer er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og når oplysningerne i overførselsopgørelsen stemmer overens med vedkommendes observationer og omfatter en overensstemmende videooptagelse i henhold til stk. 1, 2 og 3. ICCAT-observatøren kontrollerer også, at ICCAT-overførselsopgørelsen sendes til føreren af bugserbåden, operatøren af det faststående tunfiskeknet eller akvakulturbrugeren, hvis det er relevant. Hvis ICCAT-observatøren ikke er enig i overførselsopgørelsen, angiver vedkommende sin tilstedeværelse på overførselsopgørelserne og BCD'erne sammen med årsagerne til uenigheden med specifik henvisning til de regler eller procedurer, der ikke er blevet overholdt.
5. Fangstfartøjets eller bugserbådens fører, operatøren af det faststående tunfiskeknet eller akvakulturbrugeren udfylder ved afsluttet overførsel en ICCAT-overførselsopgørelse og sender den til den ansvarlige medlemsstat i det format, der er fastsat i bilag VI. Medlemsstaterne indgiver overførselsopgørelsen til Kommissionen **■**.

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 45

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af bestemmelserne i denne afdeling. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68.

AFDELING 7

ANBRINGELSE I BUR

Artikel 46

Tilladelse til anbringelse i bur og nægtet tilladelse

1. Det er forbudt at forankre et transportbur inden for en radius på 0,5 sømil fra et akvakulturbrug forud for anbringelse af fisk i bur. Til dette formål skal de geografiske koordinater for den polygon, hvor akvakulturbruget er beliggende, foreligge i de forvaltningsplaner for opdræt, der er omhandlet i artikel 15.
2. Inden anbringelse i bur anmoder den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, om en forhåndstilladelse til anbringelsen i bur fra den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, som fangede de almindelige tun, der skal anbringes i bur.
3. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, nægter at give tilladelse til anbringelsen i bur, hvis den vurderer:
 - a) at det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der fangede fiskene, ikke rådede over en tilstrækkelig kvote for almindelig tun
 - b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller
 - c) at det fangstfartøj, der angives at have fanget fiskene, ikke havde en gyldig tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til artikel 27.
4. Hvis den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, nægter at give tilladelse til anbringelsen i bur, skal den:
 - a) underrette den kompetente myndighed i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, og
 - b) anmode den pågældende kompetente myndighed om at beslaglægge fangsterne og udstede en ordre til at slippe fiskene fri.
5. Anbringelsen i bur må ikke påbegyndes uden en tilladelse, der er udstedt senest en arbejdsdag efter anmodningen af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller af den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, hvis det er aftalt med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet. Hvis der ikke er modtaget et svar inden for en arbejdsdag fra myndighederne i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, må de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, give tilladelse til anbringelsen i bur.
6. Fisk skal anbringes i bur inden den 22. august hvert år, medmindre de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, fremfører gyldige grunde, herunder force majeure, som vedlægges rapporten om anbringelse i bur, når den indgives. Fisk må under ingen omstændigheder anbringes i bur efter den 7. september hvert år.

Artikel 47

Fangstdokumentation for almindelig tun

De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, forbyder anbringelse af almindelig tun i bur, som ikke er ledsaget af de dokumenter, der kræves af ICCAT inden for rammerne af dokumentationsprogrammet for fangst i forordning (EU) nr. 640/2010. Dokumentationen skal være nøjagtig, fuldstændig og bekræftet af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.

Artikel 48

Inspektioner

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at inspicere hver anbringelse i bur på akvakulturbrug.

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 49

Videokameraovervågning

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sikrer, at anbringelse i bur overvåges af deres kontrolmyndigheder ved hjælp af et videokamera i vandet. Der foretages en videooptagelse af hver enkelt anbringelse i bur i overensstemmelse med procedurerne i bilag X.

Artikel 50

Iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

Er der en forskel på over 10 % med hensyn til antal mellem de skøn, der er foretaget af den regionale ICCAT-observatør, den relevante medlemsstats kontrolmyndigheder og/eller akvakulturbrugeren, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en undersøgelse i samarbejde med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet og/eller det faststående tunfiskeket. Den medlemsstat, som foretager undersøgelsen, kan benytte andre oplysninger, der står til deres rådighed, herunder resultaterne af de programmer for anbringelse i bur, der er omhandlet i artikel 51.

Artikel 51

Foranstaltninger og programmer med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun, som skal anbringes i bur

1. Medlemsstaterne sørger for, at 100 % af alle anbringelser i bur er omfattet af et program, i henhold til hvilket der anvendes stereokamerasystemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, til at skønne antallet og vægten af fiskene.
2. Programmet gennemføres efter procedurerne i bilag XI. Alternative teknikker må kun anvendes, hvis de er godkendt af ICCAT på det årlige møde.
3. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, sender resultaterne af dette program til den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjerne, og til den enhed, der gennemfører det regionale observatørprogram på ICCAT's vegne.
4. Hvis resultaterne af programmet viser, at mængderne af almindelig tun, der anbringes i bur, afviger fra de fangstmængder og/eller overførte mængder, der er indberettet, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for **fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeket**, i samarbejde med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for **akvakulturbruget**, en undersøgelse. **Hvis fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeket fører en anden CPC's flag, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, undersøgelsen i samarbejde med den pågældende flag-CPC.**
5. Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeket, udsteder en ordre om, at den mængde, der er anbragt i bur, som overstiger den mængde, der er rapporteret fanget og overført, skal slippes fri efter procedurerne i bilag XI, hvis:
 - a) undersøgelsen omhandlet i stk. 4 ikke er afsluttet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af resultaterne af programmet for en enkelt anbringelse i bur eller for alle anbringelser i bur fra et fælles fiskeri, eller
 - b) resultatet af undersøgelsen viser, at antallet eller gennemsnitsvægten af almindelig tun er højere end de mængder, der er rapporteret fanget og overført.

Frisætningen af de overskydende mængder skal ske under kontrolmyndighedernes tilstedeværelse.

6. Resultaterne af programmet anvendes til at afgøre, om frisætning er påkrævet, og meddelelserne om anbringelse i bur og de relevante afsnit i BCD'et udfyldes i overensstemmelse hermed. Når der er udstedt en ordre om at slippe fisk fri, skal akvakulturbrugeren anmode om, at en national kontrolmyndighed og en regional ICCAT-observatør kommer til stedet for at overvåge frisætningen.

7. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen resultaterne af programmet senest den 1. september hvert år. **I tilfælde af force majeure i forbindelse med anbringelse i bur forelægger medlemsstaterne disse resultater inden den 12. september.** Kommissionen sender disse oplysninger til SCRS senest den 15. september hvert år til evaluering.

8. Overførsel af levende almindelig tun fra et opdrætsbur til et andet opdrætsbur må kun ske med tilladelse fra kontrolmyndighederne i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, og i disse kontrolmyndigheders tilstedeværelse. Hver overførsel registreres for at kontrollere antallet af individer. De nationale kontrolmyndigheder skal overvåge disse overførsler og sikre, at alle interne overførsler på akvakulturbrug registreres i e-BCD-systemet.

9. Ved en forskel på 10 % eller derover mellem de mængder almindelig tun, der er rapporteret fanget af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeket, og de mængder, der er fastsat ved hjælp af kontrolkameraer på tidspunktet for anbringelsen i bur, anses det berørte fartøj eller faststående tunfiskeket for at kunne have overtrådt reglerne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre korrekt opfølgning.

Onsdag den 28. april 2021

Artikel 52

Meddelelse om anbringelse i bur **og rapport om anbringelse i bur**

1. **Senest 72 timer efter afslutningen af hver anbringelse i bur sender en akvakulturbruger en meddelelse om anbringelse i bur som omhandlet i bilag XIV til deres kompetente myndighed. ─**
2. **Ud over den i stk. 1 omhandlede meddelelse om anbringelse i bur sender en medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, inden for en uge efter at have afsluttet anbringelsen i bur en rapport om anbringelsen i bur med de oplysninger, der er omhandlet i bilag XI, del B, til den medlemsstat eller CPC, hvis fartøjer eller faststående tunfiskenet har fanget tunen, og til Kommissionen. Kommissionen videregiver disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.**
3. I forbindelse med stk. 2 anses en anbringelse i bur ikke for at være afsluttet, før en eventuel undersøgelse er tilendebragt, og en ordre om at slippe fiskene fri er efterkommet.

Artikel 53

Interne overførsler og stikprøvekontroller på akvakulturbrug

1. De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, indfører et sporbarhedssystem, som bl.a. omfatter videooptagelse af interne overførsler.
2. Kontrolmyndighederne i de medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, foretager stikprøvekontroller baseret på en risikoanalyse af almindelig tun, der er anbragt i bur, mellem tidspunktet for afsluttet anbringelse i bur i et år og den første anbringelse det følgende år.
3. Med henblik på stk. 2 fastsætter hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, en mindsteprocentdel af fisk, der skal kontrolleres. Denne procentdel fastsættes i den årlige inspektionsplan omhandlet i artikel 14. Medlemsstaten meddeler Kommissionen resultaterne af de vilkårlige kontroller, der er foretaget hvert år. Kommissionen videregiver disse resultater til ICCAT's sekretariat i april **i året efter perioden for den relevante kvote.**

Artikel 54

Adgang og krav til videooptagelser

1. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i artikel 49 og 51, efter anmodning stilles til rådighed for de nationale kontrollører og for de regionale ICCAT-kontrollører samt ICCAT's og nationale observatører.
2. Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

Artikel 55

Årlig rapport om anbringelse i bur

De medlemsstater, der har pligt til at indgive meddelelser **og rapporter** om anbringelse i bur i henhold til artikel 52, fremsender en rapport om anbringelse i bur til Kommissionen hvert år inden den 31. juli for det foregående år. Kommissionen videregiver disse oplysninger til ICCAT's sekretariat **inden** den 31. august hvert år. Rapporten skal indeholde følgende oplysninger:

- a) den samlede mængde almindelig tun, som akvakulturbruget har anbragt i bur, herunder tab i antal og vægt under transporten til burene foretaget af fiskerfartøjer og faststående tunfiskenet
- b) listen over fartøjer, der fisker efter, leverer eller transporterer almindelig tun med henblik på opdræt (fartøjets navn, flag, registreringsnummer og redskabstype), og faststående tunfiskenet
- c) resultaterne af prøveudtagningsprogrammet med henblik på at vurdere antal fanget almindelig tun fordelt på størrelse samt dato, klokkeslæt, fangstområde og den anvendte fangstmetode med det formål at forbedre statistikkerne til brug for bestandsvurderinger.

Prøveudtagningsprogrammet kræver, at størrelsesprøveudtagningen (længde eller vægt) i burene foretages på basis af én prøve (= 100 individer) for hver 100 ton levende fisk eller på basis af en prøve på 10 % af det samlede antal fisk anbragt i bur. Prøverne vil blive indsamlet ved høst på akvakulturbruget og for fisk døde under transport i overensstemmelse med ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og oplysninger. For fisk, der har været i opdræt i over et år, fastsættes der yderligere prøveudtagningsmetoder. Ved hver høst udtages der prøver, som omfatter alle bure

Onsdag den 28. april 2021

- d) antallet af almindelig tun, der er anbragt i bur, og et skøn over væksten og dødeligheden i fangenskab og over de solgte mængder i ton. Disse oplysninger gives af akvakulturbruget
- e) de mængder almindelig tun, der er anbragt i bur det foregående år, og
- f) de mængder fordelt efter oprindelse, der blev markedsført i det foregående år.

Artikel 56

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurer for anvendelsen af bestemmelserne i denne afdeling. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68.

AFDELING 8

OVERVÅGNING

Artikel 57

Fartøjsovervågningssystem

1. Uanset artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009 gennemfører medlemsstaterne et fartøjsovervågningssystem (FOS) for deres fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover i overensstemmelse med bilag XV.
2. Fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, der er opført i det i artikel 26, stk. 1, litra a), omhandlede fartøjsregister eller det i artikel 26, stk. 1, litra b), omhandlede fartøjsregister, skal begynde at sende FOS-data til ICCAT mindst fem dage før deres tilladelsesperiode og fortsætte med at sende disse data indtil mindst fem dage efter tilladelsesperiodens afslutning, medmindre der i forvejen er sendt en anmodning til Kommissionen om at få det pågældende fartøj fjernet fra ICCAT-fartøjsregisteret.
3. Af kontrollensyn skal fartøjsføreren eller dennes repræsentant sikre, at transmissionen af FOS-data fra fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn, **medmindre der er et meldingssystem for indsejling i og udsejling af havn.**
4. Medlemsstaterne sikrer, at deres fiskeriovervågningscentre i realtid og i formatet »https data feed« sender Kommissionen og et organ, som denne har udpeget, de FOS-meddelelser, som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag. Kommissionen sender disse meddelelser elektronisk til ICCAT's sekretariat.
5. Medlemsstaterne sikrer, at
 - a) der mindst hver anden time sendes FOS-meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen
 - b) deres fiskeriovervågningscentre, hvis der opstår tekniske fejl eller funktionssvigt i fangstovervågningssystemet, sender de alternative meddelelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011, og som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen, senest 24 timer efter at de har modtaget dem
 - c) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, er fortløbende nummereret (med en unik identifikator) for at undgå dubletter
 - d) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, opfylder kravene i artikel 24, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.
6. Hver medlemsstat sikrer, at alle de meddelelser, der stilles til rådighed for dens inspektionsfartøjer, behandles fortroligt og udelukkende anvendes i forbindelse med inspektion på havet.

AFDELING 9

Inspektion og håndhævelse

Artikel 58

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

1. De fælles internationale inspektionsopgaver skal udføres i henhold til ICCAT-ordningen for fælles international inspektion (»ICCAT-ordningen«) for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion som fastsat i bilag IX til denne forordning.

Onsdag den 28. april 2021

2. Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, udpeger kontrollører og foretager inspektion på havet i henhold til ICCAT-ordningen.
3. Hvis en medlemsstat på noget tidspunkt har over 15 fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som fisker efter almindelig tun i konventionsområdet, skal den pågældende medlemsstat på grundlag af en risikovurdering udsende et inspektionsfartøj med henblik på inspektion og kontrol på havet i konventionsområdet i hele den periode, hvor fartøjerne befinder sig der. Denne forpligtelse betragtes som opfyldt, hvis flere medlemsstater samarbejder om at udsende et inspektionsfartøj, eller hvis et EU-inspektionsfartøj udsendes til konventionsområdet.
4. Kommissionen eller et organ udpeget af denne kan udpege EU-kontrollører til ICCAT-ordningen.
5. Med henblik stk. 3 koordinerer Kommissionen eller et organ udpeget af denne overvågnings- og inspektionsarbejdet for Unionen. Kommissionen kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik på, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser i henhold til ICCAT-ordningen. De medlemsstater, hvis fiskerfartøjer fisker efter almindelig tun, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og geografiske områder disse ressourcer skal indsættes.
6. Medlemsstaterne giver senest den 1. april hvert år Kommissionen meddelelse om navnene på de kontrollører og inspektionsfartøjer, som de har til hensigt at stille til rådighed for ICCAT-ordningen i det pågældende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en plan for Unionens deltagelse i ICCAT-ordningen, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.

Artikel 59

Inspektioner i tilfælde af overtrædelser

Flagmedlemsstaten sikrer, at der under dens myndighed foretages fysisk inspektion i dens havne af et fiskerfartøj, der fører dens flag, eller at en anden person udpeget af flagmedlemsstaten foretager sådan fysisk inspektion, når fartøjet ikke befinder sig i en af dens havne, hvis fiskerfartøjet:

- a) ikke har overholdt registrerings- og rapporteringskravene i artikel 31 og 32 eller
- b) har overtrådt bestemmelserne i denne forordning eller har begået en alvorlig overtrædelse omhandlet i artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 eller artikel 90 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 60

Krydskontrol

1. Hver medlemsstat kontrollerer oplysningerne i og den rettidige indgivelse af inspektionsrapporter og observatørrapporter, FOS-data samt eventuelt e-BCD'er, fiskerfartøjernes logbøger, overførsels- og omladningsopgørelser og fangstdokumenterne i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
2. Hver medlemsstat foretager krydskontrol af alle landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde mængderne pr. art indført i fiskerfartøjets logbog eller mængderne pr. art anført i omladningsopgørelsen med mængderne anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom en faktura og/eller salgsnotaer.

AFDELING 10

Håndhævelse

Artikel 61

Håndhævelse

Uden at det berører artikel 89-91 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og navnlig medlemsstaternes forpligtelse til at træffe de fornødne håndhævelsesforanstaltninger over for et fiskerfartøj, træffer den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug for almindelig tun, de fornødne håndhævelsesforanstaltninger over for et akvakulturbrug, hvis den i overensstemmelse med den nationale lovgivning har fastslået, at akvakulturbruget ikke overholder bestemmelserne i **denne forordnings artikel 46-55**. Afhængigt af overtrædelsens karakter og i overensstemmelse med den **relevante** nationale lovgivning **kan sådanne foranstaltninger navnlig omfatte** suspension eller inddragelse af **tilladelsen og/eller bøder**. **Medlemsstaterne meddeler enhver suspension eller inddragelse af en tilladelse til Kommissionen, som underretter ICCAT's sekretariat herom med henblik på ændring af Record of Bluefin Tuna Farming Facilities i overensstemmelse hermed.**

Onsdag den 28. april 2021

KAPITEL 6

Markedsføring

Artikel 62

Markedsføringsforanstaltninger

1. Uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 1005/2008 og forordning (EU) nr. 1379/2013 ⁽²⁸⁾, er det i Unionen forbudt at handle med, lande, importere, eksportere, anbringe i bur med henblik på opfedning eller opdræt, reeksportere og omlade almindelig tun, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og attesteret dokumentation som krævet i henhold til denne forordning ~~1~~ og EU-lovgivningen om gennemførelse af ICCAT's bestemmelser om dokumentationsprogrammet for fangst **af almindelig tun**.
2. Handel med, landing, anbringelse i bur i og import til Unionen med henblik på opfedning eller opdræt, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning af almindelig tun er forbudt, hvis:
 - a) den almindelige tun er fanget af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, hvis flagstat ikke har nogen kvote eller fangstbegrænsning ~~1~~ for almindelig tun i henhold til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller
 - b) den almindelige tun er fanget af et fiskerfartøj eller et faststående tunfiskenet, hvis individuelle kvote eller hvis stats fiskerimuligheder er opbrugt på tidspunktet for fangsten.
3. Handel med samt import, landing, forarbejdning og eksport af almindelig tun fra opfednings- eller opdrætsbrug, der ikke overholder kravene i de forordninger, der er nævnt i stk. 1, er forbudt i Unionen, jf. dog forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 1005/2008 og forordning (EF) nr. 1379/2013.

KAPITEL 7

Afsluttende bestemmelser

Artikel 63

Evaluering

Efter anmodning fra Kommissionen sender medlemsstaterne omgående en detaljeret rapport om forordningens gennemførelse til Kommissionen. På grundlag af oplysningerne modtaget fra medlemsstaterne sender Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af ICCAT-henstilling 19-04 til ICCAT's sekretariat inden den dato, der er fastsat af ICCAT.

Artikel 64

Finansiering

Med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 ⁽²⁹⁾ anses denne forordning for at være en flerårig plan i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 65

Fortrolighed

Data, der indsamles og udveksles i henhold til denne forordning, behandles fortroligt i overensstemmelse med reglerne om datafortrolighed i artikel 112 og 113 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 66

Procedure for ændringer

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 67 om ændring af denne forordning for at tilpasse den til foranstaltninger vedtaget af ICCAT, som er bindende for Unionen og dens medlemsstater vedrørende:

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

Onsdag den 28. april 2021

a) undtagelser fra forbuddet i artikel 8 mod overførsel af ubrugte kvoter

- b) fristerne for indberetning af oplysninger som fastsat i artikel 24, stk. 4, artikel 26, stk. 1, artikel 29, stk. 1, artikel 32, stk. 2 og 3, artikel 35, stk. 5 og 6, artikel 36, artikel 41, stk. 3, artikel 44, stk. 2, artikel 51, stk. 7, artikel 52, stk. 2, artikel 55, artikel 57, stk. 5, litra b), og artikel 58, stk. 6
- c) fangstperioder som omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 4
- d) den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse som fastsat i artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 20, stk. 1
- e) de procentdele og referenceparametre, der er fastsat i artikel 13, artikel 15, stk. 3 og 4, artikel 20, stk. 1, artikel 21, stk. 2, artikel 38, stk. 1, artikel 44, stk. 2, artikel 50 og artikel 51, stk. 9
- f) de oplysninger, der skal indgives til Kommissionen, jf. artikel 11, stk. 1, artikel 24, stk. 1, artikel 25, stk. 3, artikel 29, stk. 1, artikel 30, stk. 4, artikel 34, stk. 2, artikel 40, stk. 1, og artikel 55
- g) nationale og regionale ICCAT-observatørers opgaver som omhandlet i henholdsvis artikel 38, stk. 2, og artikel 39, stk. 5
- h) begrundelser for at nægte at give tilladelse til overførsel, jf. artikel 41, stk. 1
- i) årsager til beslaglæggelse af fangster og ordrer om frisætning af fisk, jf. artikel 46, stk. 4
- j) antallet af fartøjer i artikel 58, stk. 3
- k) bilag I-XV.

2. Eventuelle ændringer, som vedtages i henhold til stk. 1, skal være strengt begrænset til gennemførelsen af ændringer og/eller tilføjelser til den pågældende ICCAT-henstilling, **som er bindende for Unionen.**

Artikel 67

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 66, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. **Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.**
3. Den i artikel 66 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 66 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 68

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, nedsat i henhold til artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Onsdag den 28. april 2021

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 69

Ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001

I forordning (EF) nr. 1936/2001 foretages følgende ændringer:

- a) Artikel 3, litra g-j), artikel 4a, 4b og 4c samt bilag Ia udgår.
- b) I bilag I og II udgår udtrykket »almindelig tun: Thunnus thynnus«.

Artikel 70

Ændring af forordning (EU) 2017/2107

I forordning (EU) 2017/2107 udgår artikel 43.

Artikel 71

Ændring af forordning (EU) 2019/833

I forordning (EU) 2019/833 udgår artikel 53.

Artikel 72

Ophævelse

1. Forordning (EF) 2016/1627 ophæves.
2. Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XVI.

Artikel 73

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [tyvendedagen] efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

For Europa-Parlamentet

Formand

For Rådet

Formand

Onsdag den 28. april 2021

BILAG I

Særlige betingelser for de fiskerfartøjer, der fisker i henhold til artikel 19

1. Hver medlemsstat sikrer, at følgende kapacitetsbegrænsninger overholdes:
 - Det maksimale antal stangfartøjer og dørgefartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, fastsættes til det antal fartøjer, der deltog i målrettet fiskeri efter almindelig tun i 2006.
 - Det maksimale antal ikkeindustrielle fartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i Middelhavet, fastsættes til det antal fartøjer, der deltog i fiskeri efter almindelig tun i 2008.
 - Det maksimale antal fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i Adriaterhavet, fastsættes til det antal fartøjer, der deltog i fiskeri efter almindelig tun i 2008. Hver medlemsstat tildeler individuelle kvoter til de pågældende fartøjer.
2. Hver medlemsstat kan tildele:
 - højst 7 % af dens kvote for almindelig tun til medlemsstatens stangfartøjer og dørgefartøjer. For Frankrig må højst 100 ton almindelig tun på mindst 6,4 kg eller 70 cm fra underkæbe til haledelingspunkt fanges af fartøjer med en længde overalt på under 17 meter, som fører Frankrigs flag, og som fisker i Biscayabugten.
 - højst 2 % af dens kvote for almindelig tun til medlemsstatens kystnære, ikkeindustrialiserede fiskeri efter fersk fisk i Middelhavet.
 - **højst 90 % af dens kvote for almindelig tun til medlemsstatens fangstfartøjer i Adriaterhavet med opdræt for øje.**
3. **Kroatien kan anvende en mindstevægt på 6,4 kg eller 66 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for højst 7 % efter vægt af individer af almindelig tun fanget af medlemsstatens fangstfartøjer i Adriaterhavet med henblik på opdræt.**
4. Medlemsstater, hvis stangfartøjer, langlinefartøjer, håndlinefartøjer og dørgefartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, fastsætter følgende halemærkningskrav:
 - Hver almindelig tun skal forsynes med et halemærke straks efter losning.
 - Hvert halemærke skal have et unikt identifikationsnummer, der skal angives i fangstdokumenterne for almindelig tun og anføres læseligt og på en ikke sletbar måde på alle pakninger indeholdende tun.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG II

Logbogskrav

A. FANGSTFARTØJER

Minimumsspecifikationer for fiskerilogbøger:

- 1 Logbogens sider skal være nummererede.
- 2 Logbogen skal føres hver dag (midnat) eller før ankomst i havn.
3. Logbogen skal føres ved inspektion på havet.
- 4 Logbogen skal altid indeholde én kopi af alle siderne.
- 5 Logbøger for det sidste års aktiviteter skal altid forefindes om bord

Der registreres som et minimum følgende standardoplysninger i fiskerilogbogen:

1. Fartøjsførers navn og adresse.
 2. Afsejlingsdato og -havn, ankomstdato og -havn.
 3. Fartøjets navn, registreringsnummer, ICCAT-nummer, fartøjets internationale radiokaldesignal og IMO-nummer (hvis det foreligger).
 4. Fiskeredskab:
 - a) type (FAO-kode)
 - b) dimensioner (f.eks. længde, maskestørrelse og antal kroge).
 5. Aktiviteter til havs — mindst én linje pr. fangstrejsedag — med angivelse af:
 - a) aktivitet (f.eks. fiskeri eller sejlads)
 - b) position: nøjagtige daglige positioner (i grader og minutter) med angivelse af positionen for hvert fiskeri eller kl. 12 middag på dage, hvor der ikke fiskes
 - c) fangstopgørelse, herunder:
 - FAO-kode
 - i rund vægt i kg pr. dag
 - antal fisk pr. dag.
- For notfartøjer anføres disse data for hvert fiskeri, herunder også nulfangst.

Der registreres som et minimum følgende oplysninger i logbogen ved landing eller omladning:

1. Landingsdato og -havn/omladningsdato og -havn.
2. Produkter:
 - a) art og FAO-præsentationskode
 - b) antal fisk eller kasser og mængde i kg.
3. Føreren eller fartøjsrepræsentantens underskrift.
4. Ved omladning: modtagerfartøjets navn, flag og ICCAT-nummer.

Onsdag den 28. april 2021

Der registreres som et minimum følgende oplysninger i logbogen ved overførsel til bur:

1. Dato, klokkeslæt og position (bredde- og længdegrad) for overførslen.
2. Produkter:
 - a) art angivet med FAO-kode
 - b) antal fisk og mængde i kg, der er overført til bure.
3. Bugserbådens navn, flag og ICCAT-nummer.
4. Navn på bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer.
5. I tilfælde af et fælles fiskeri skal fartøjsføreren foruden de oplysninger, der er nævnt i punkt 1-4, registrere følgende oplysninger i logbogen:
 - a) for så vidt angår det fangstfartøj, der overfører fisk til bure:
 - fangstmængder taget om bord,
 - fangstmængder modregnet i dets individuelle kvote,
 - navnene på de øvrige fartøjer, der deltager i det fælles fiskeri
 - b) for så vidt angår de øvrige fangstfartøjer, der deltager i samme fælles fiskeri, men som ikke deltager i overførslen af fisk:
 - navnene på disse fartøjer, deres internationale radiokaldesignal og ICCAT-nummer,
 - at der ikke er taget fangster om bord eller overført fangster til bure,
 - fangstmængder modregnet i deres individuelle kvoter,
 - navn og ICCAT-nummer på det fangstfartøj, der er omhandlet i litra a).

B. BUGSERBÅDE

1. Bugserbådsføreren skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for overførslen, de overførte mængder (antal fisk og mængde i kg), burnummer og fangstfartøjets navn, flagstat og ICCAT-nummer, navnet på det eller de øvrige deltagende fartøjer og deres ICCAT-nummer, bestemmelsesakvakulturbruget og dets ICCAT-nummer og nummeret på ICCAT-overførselsopgørelsen.
2. Yderligere overførsler til hjælpefartøjer eller andre bugserbåde skal indberettes, idet der foruden de oplysninger, der er omhandlet i punkt 1, angives hjælpefartøjets eller bugserbådens navn, flag, ICCAT-nummer og nummeret på ICCAT-overførselsopgørelsen.
3. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle overførsler foretaget i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

C. HJÆLPEFARTØJER

1. Hjælpesfartøjets fører skal i logbogen dagligt registrere fartøjets aktiviteter, herunder dato, klokkeslæt og positioner, mængder af almindelig tun taget om bord og navnet på det fiskerfartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiskeknet, som vedkommende arbejder sammen med.
2. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle de aktiviteter, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.

D. FABRIKSSKIBE

1. Føreren af et fabrikskib skal i den daglige logbog registrere dato, klokkeslæt og position for de udførte aktiviteter og de omladede mængder samt antal og vægt af almindelig tun modtaget fra akvakulturbrug, faststående tunfiskeknet eller fangstfartøjer alt efter tilfældet. Føreren skal også registrere disse akvakulturbrugs, faststående tunfiskeknetets eller fangstfartøjers navn og ICCAT-nummer.
2. Føreren af et fabrikskib skal dagligt føre logbog over forarbejdningen af fisk med angivelse af rund vægt og antal fisk, der er overført eller omladet, den anvendte omregningsfaktor samt vægt og mængde for hver præsentationsform.

Onsdag den 28. april 2021

3. Føreren af et fabrikksskib skal udfærdige og ajourføre en stuveplan, som viser de enkelte arters og præsentationsformers placering om bord angivet i kg.
 4. Den daglige logbog skal indeholde nærmere oplysninger om alle omladninger, der er udført i fangstperioden. Den daglige logbog, forarbejdningslogbogen, stuveplanen og de originale ICCAT-omladningsopgørelser skal medføres om bord og altid være til rådighed for kontrol.
-

BILAG III

Fangstopgørelsesformular

Fangstopgørelsesformular

Flag	ICCAT-nummer	Fartøjets navn	Startdato for fangstopgørelse	Slutdato for fangstopgørelse	Opgørelsesperiode (d)	Fangstdato	Fangststed		Fangst			Tildelt vægt ved et fælles fiskeri (kg)
							Breddegrad	Længdegrad	Vægt (kg)	Antal fisk	Gennemsnitsvægt(kg)	

Onsdag den 28. april 2021

BILAG IV

Formular til ansøgning om tilladelse til at deltage i et fælles fiskeri

Fælles fiskeri								
Flagstat	Fartøjets navn	ICCAT-nummer	Fiskeriets varighed	Operatørens identitet	Fartøjets individuelle kvote	Fordeling snøgle pr. fartøj	Destinations-opfednings- og opdrætsbrug	
							CPC	ICCAT-nummer

Dato ...

Flagstatsattestering: ...

Onsdag den 28. april 2021

BILAG V

ICCAT-omladningsopgørelse

Dokument nr. _____

Transportskib	Fiskerfartøj	Endeligt bestemmelsessted
Fartøjets navn og radiokaldesignal:	Fartøjets navn og radiokaldesignal:	Havn:
Flag:	Flag:	Land:
Flagstatens tilladelsesnummer:	Flagstatens tilladelsesnummer:	Stat:
Nationalt registreringsnummer:	Nationalt registreringsnummer:	
ICCAT-registernummer:	ICCAT-registernummer:	
IMO-nummer:	Havnekendingsnummer:	
	Sidenummer i fiskerilogbog:	

Dag Måned Klokketlet År |2_0|_|_| Fiskerfartøjsførerens navn: Transportskibsførerens navn:

Afsejling |_|_| |_|_| |_|_| Fra: |_|_|_|_|

Ankomst |_|_| |_|_| |_|_| Til: |_|_|_|_| Underskrift: Underskrift:

Omladning |_|_| |_|_| |_|_| |_|_|_|_|

Ved omladning angives vægt i kg eller anvendt enhed (f.eks. kasse, kurv) og enhedens landede vægt i kg: |_|_| kg

OMLADNINGSTED

Havn	Hav		Art	Antal enheder af fisk	Type vare levende	Type vare hel	Type vare rensset	Type vare, hovedskåret	Type vare, fileteret	Type vare	Yderligere omladninger
	Breddegrad:	Længdegrad:									
											Dato: _ _ _ _ _ Sted/position: _ _ _ _ _ Den kontraherende parts tilladelsesnummer: Omladningsfartøjsførerens underskrift:
											Modtagerfartøjets navn: Flag: ICCAT-registernummer: IMO-nummer: Fartøjsførerens underskrift:
											Dato: _ _ _ _ _ Sted/position: _ _ _ _ _ Den kontraherende parts tilladelsesnummer: Omladningsfartøjsførerens underskrift:
											Modtagerfartøjets navn: Flag: ICCAT-registernummer: IMO-nummer: Fartøjsførerens underskrift:

Forpligtelser i forbindelse med omladning:

- Den originale omladningsopgørelse afleveres til modtagerfartøjet (fabriksskib/transportskib).
- Kopien af omladningsopgørelsen opbevares om bord på det fangstfartøj eller af den operatør, hvis faststående tunfiskeknet har taget fangsterne.
- Yderligere omladning skal godkendes af den relevante CPC, som gav fartøjet tilladelse til at deltage i fiskeriet.
- Den originale omladningsopgørelse opbevares om bord på modtagerfartøjet indtil ankomst til landingsstedet.
- Alle fartøjer, som deltager i en omladning, skal registrere omladningen i logbogen.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG VI

ICCAT-overførselsopgørelse

Dokument nr.	ICCAT-overførselsopgørelse			
1. OVERFØRSEL AF LEVENDE ALMINDELIG TUN TIL OPDRÆT				
Fiskerfartøjets navn:	Det faststående tunfiskekets navn:	Bugserbådens navn:	Navn på bestemmelsesakvakulturbedriften	
Kaldesignal:	ICCAT-registernummer:	Kaldesignal:	ICCAT-registernummer:	
Flag:		Flag:		
Nummer på flagstatens overførselstilladelse:		ICCAT-registernummer:	Burnummer:	
ICCAT-registernummer:		Havnekendingsnummer:		
Havnekendingsnummer:				
Fiskerilogbogsnummer:				
Fælles fiskeri-nr.:				
2. OPLYSNINGER OM OVERFØRSEL				
Dato: __/__/____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:	
Antal fisk:		Art:	Vægt:	
Varetype:	Levende ☐	hel ☐	renset ☐	andet (specificeres):
Fiskerfartøjsførerens/tunfiskeketoperatørens/akvakulturbedrugerens navn og underskrift:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift (bugserbåd, fabriksskib, transportskib):		Observatørens navn, ICCAT-nummer og underskrift:	
3. YDERLIGERE OVERFØRSLER				
Dato: __/__/____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:	
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:	
Nummer på akvakulturbedrugsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:		

Dato: __/__/____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Nummer på akvakulturbedrugsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	
Dato: __/__/____	Sted/position:	Havn:	Breddegrad: Længdegrad:
Bugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Nummer på akvakulturbedrugsstatens overførselstilladelse:	Havnekendingsnummer:	Modtagerfartøjsførerens navn og underskrift:	
4. OPDELTE BURE			
Donorburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Donorbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:
Modtagerburets nr.:	Kg:	Antal fisk:	
Modtagerbugserbådens navn:	Kaldesignal:	Flag:	ICCAT-registernummer:

Onsdag den 28. april 2021

BILAG VII

Minimumsoplysninger til fiskeritilladelser ⁽¹⁾

A. IDENTIFIKATION

1. ICCAT- registreringsnummer
2. Fiskerfartøjets navn
3. Havnekendingsnummer (bogstaver og tal)

B. FISKERIBETINGELSER

1. Udstedelsesdato
2. Gyldighedsperiode
3. Betingelser for tilladelsen, bl.a. vedrørende arter, områder, redskaber og andre betingelser, der følger af denne forordning og/eller national lovgivning.

		Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..	Fra .././.. Til .././..
Områder							
Art							
Fiskeri-redskaber							
Andre betingelser							

⁽¹⁾ Denne findes i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG VIII

ICCAT's regionale observatørprogram

UDPEGNING AF REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

1. For at udføre deres opgaver skal de regionale ICCAT-observatører:
 - a) have tilstrækkelig erfaring til at kunne identificere fiskearter og fiskeredskaber
 - b) have tilstrækkeligt kendskab til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvilket dokumenteres ved et bevis fra medlemsstaten baseret på ICCAT's retningslinjer for uddannelse
 - c) være i stand til at observere og registrere korrekt
 - d) have tilstrækkeligt kendskab til sproget i den flagstat eller stat, som det observerede fartøj eller akvakulturbrug henhører under.

DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRERS FORPLIGTELSE

2. De regionale ICCAT-observatører:
 - a) skal have afsluttet den tekniske uddannelse, der kræves i henhold til ICCAT's retningslinjer
 - b) skal være statsborgere i en af medlemsstaterne, men — hvis det er muligt — ikke i den stat, som akvakulturbruget eller det faststående tunfiske net hører under, eller i notfartøjets flagstat. Hvis der fra bure høstes almindelig tun, der sælges fersk, kan den regionale ICCAT-observatør, der overvåger høsten, være statsborger i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget
 - c) skal være i stand til at varetage de opgaver, der er fastsat i punkt 3
 - d) skal være opført på ICCAT's liste over regionale ICCAT-observatører
 - e) må ikke sideløbende have økonomiske interesser eller interesser af anden art i fiskeriet efter almindelig tun.

DE REGIONALE OBSERVATØRERS OPGAVER

3. De regionale ICCAT-observatørers opgaver går navnlig ud på følgende:
 - a) når det drejer sig om observatører om bord på notfartøjer, at kontrollere, at notfartøjerne overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget. De regionale observatører skal navnlig:
 1. i tilfælde hvor den regionale ICCAT-observatør observerer en aktivitet, der kan være ensbetydende med manglende overholdelse af ICCAT's henstillinger, straks sende disse oplysninger til det selskab, der skal gennemføre det regionale ICCAT-observatørprogram, som straks videreformidler oplysningerne til myndighederne i fangstfartøjets flagstat
 2. registrere og rapportere om det udførte fiskeri
 3. observere og anslå fangsterne og kontrollere oplysningerne i logbogen
 4. udfærdige en daglig rapport om notfartøjernes overførsler
 5. spotte og registrere fartøjer, der ser ud til at fiske i strid med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger
 6. registrere og rapportere om overførsler
 7. kontrollere fartøjets position, når det deltager i overførsel

Onsdag den 28. april 2021

8. observere og anslå mængderne af overførte varer, bl.a. ved at gennemse videooptagelser
 9. kontrollere og registrere det pågældende fiskerfartøjs navn og ICCAT-nummer
 10. udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle opgave II-data på begæring af ICCAT-Kommissionen efter direktiver fra SCRS
- b) når det drejer sig om regionale ICCAT-observatører på akvakulturbrug og ved faststående tunfiskenet, at kontrollere, at disse overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget. De regionale ICCAT-observatører skal navnlig:
1. kontrollere dataene i overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'et, herunder ved at gennemse videooptagelser
 2. bekræfte dataene i overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne
 3. udfærdige en daglig rapport om akvakulturbrugenes og de faststående tunfisknets overførsler
 4. først kontrassegnere overførselsopgørelsen, meddelelsen om anbringelse i bur og BCD'erne, når de er enige i, at oplysningerne i disse dokumenter er i overensstemmelse med deres observationer og den videooptagelse, der skal foreligge i henhold til artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 1
 5. udføre videnskabeligt arbejde såsom at indsamle prøver på begæring af Kommissionen efter instrukser fra SCRS
 6. registrere og kontrollere ethvert mærke, herunder naturlige mærker, og meddele eventuelle tegn på, at der for nylig er fjernet mærker
- c) udfærdige almindelige rapporter med oplysninger, der er indsamlet i henhold til dette punkt, og give fartøjsføreren og akvakulturbrugeren mulighed for at indføre relevante oplysninger deri
- d) forelægge sekretariatet den almindelige rapport omhandlet i litra c) senest 20 dage efter observationsperiodens udløb
- e) udøve andre funktioner, som ICCAT-Kommissionen har fastsat.
4. De regionale ICCAT-observatører skal behandle alle oplysninger om notfartøjers fiskeri og om notfartøjers og akvakulturbrugs overførsler fortroligt og acceptere dette krav skriftligt som betingelse for at blive udpeget som regional ICCAT-observatør.
 5. De regionale ICCAT-observatører skal overholde de love og bestemmelser, der gælder i den flagstat eller stat, under hvis jurisdiktion det fartøj eller det akvakulturbrug, som den regionale ICCAT-observatør er udpeget til, hører.
 6. De regionale ICCAT-observatører skal respektere hierarkiet og de generelle adfærdsregler, som gælder for fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale, forudsat at disse regler hverken griber ind i ICCAT-observatørernes forpligtelser i henhold til dette program eller de forpligtelser, som fartøjets besætning og akvakulturbrugets personale har, jf. dette bilags punkt 7 og artikel 39.

FLAGMEDLEMSSTATERNES FORPLIGTELSER OVER FOR DE REGIONALE ICCAT-OBSERVATØRER

7. Medlemsstater, der er ansvarlige for notfartøjer, akvakulturbrug eller faststående tunfiskenet, skal sikre, at de regionale ICCAT-observatører:
 - a) frit kan henvende sig til fartøjets besætning og akvakulturbrugets og de faststående tunfisknets personale og gives adgang til redskaber, bure og udstyr
 - b) på anmodning gives adgang til følgende udstyr, hvis det findes på det fartøj, som de er udpeget til at observere, så de lettere kan udføre de opgaver, der er fastsat i dette bilags punkt 3:
 1. satellitbaseret navigationsudstyr
 2. radarbilledskærme, når de er i brug
 3. elektroniske kommunikationsmidler

Onsdag den 28. april 2021

- c) får kost og logi og adgang til ordentlige sanitære faciliteter, idet standarden skal være den samme som for officerer
- d) får tilstrækkelig plads på broen eller i styrehuset til kontorarbejde og en plads på dækket, der gør det muligt for dem at udføre deres observationsopgaver.

UDGIFTER TIL ICCAT's REGIONALE OBSERVATØRPROGRAM

- 8. De enkelte akvakulturbrugere eller notfartøjsere afholder alle udgifter, der er forbundet med gennemførelsen af ICCAT-observatørprogrammet.
-

Onsdag den 28. april 2021

BILAG IX

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

ICCAT vedtog følgende på sit fjerde ordinære møde (Madrid, november 1975) og på sit årlige møde i Marrakesh i 2008:

I henhold til artikel IX, stk. 3, i konventionen henstiller ICCAT-Kommissionen til, at der vedtages følgende foranstaltninger for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion for at sikre anvendelsen af konventionen og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til den:

I. ALVORLIGE OVERTRÆDELSER

1. Ved anvendelsen af disse procedurer betragtes følgende overtrædelser af de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT-Kommissionen har vedtaget, som alvorlige overtrædelser:
 - a) at fiske uden en licens eller tilladelse udstedt af flag-CPC'en
 - b) at undlade at foretage behørig registrering af fangster og fangstrelaterede data i overensstemmelse med ICCAT-Kommissionens rapporteringskrav eller at foretage betydelig fejlrapportering af fangster og/eller fangstrelaterede data
 - c) fiskeri i et lukket område
 - d) fiskeri i en forbudsperiode
 - e) forsætlig fangst eller opbevaring af arter i strid med bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som ICCAT har vedtaget
 - f) markant at overtræde fangstbegrænsninger eller kvoter, der gælder ifølge ICCAT's bestemmelser
 - g) anvendelse af forbudte fiskeredskaber
 - h) forfalskning eller forsætlig tilsøring af fiskerfartøjets mærkning, identitet eller registrering
 - i) at tilsøre, forfalske eller tilintetgøre bevismateriale, der vedrører undersøgelse af en overtrædelse
 - j) at begå flere overtrædelser, der tilsammen udgør en alvorlig tilsidesættelse af foranstaltninger, som gælder i henhold til ICCAT
 - k) overfald, modarbejdelse, intimidering, genering eller unødigt forstyrrelse eller forsinkelse af en autoriseret kontrollør eller observatør eller udsættelse af vedkommende for sexchikane
 - l) forsætlig manipulation med eller frakobling af FOS'et
 - m) at begå andre overtrædelser, som ICCAT måtte specificere, når de er optaget og udsendt i en revideret udgave af disse procedurer
 - n) at fiske med bistand fra opsporingsluftfartøjer
 - o) at gribe forstyrrende ind i det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem og/eller at fiske uden FOS
 - p) at foretage overførsel uden overførselsopgørelse
 - q) omladning til havs.
2. Observerer de autoriserede kontrollører ved bording og inspektion af et fiskerfartøj en aktivitet eller tilstand, der må betragtes som en alvorlig overtrædelse, jf. punkt 1, underretter myndighederne i inspektionsfartøjernes flagstat straks myndighederne i fiskerfartøjets flagstat direkte og gennem ICCAT's sekretariat. I sådanne situationer underretter kontrolløren ligeledes eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.
3. ICCAT-kontrolløren registrerer i fiskerfartøjets logbog de foretagne inspektioner og eventuelle overtrædelser.

Onsdag den 28. april 2021

4. Flagmedlemsstaten sikrer, at det pågældende fiskerfartøj efter den inspektion, der er nævnt i punkt 2, indstiller alt fiskeri. Flagmedlemsstaten skal beordre fiskerfartøjet til inden for 72 timer at sejle til den havn, som den har udpeget, hvor der skal indledes en undersøgelse.
5. Beordres fartøjet ikke til at anløbe havn, skal flagmedlemsstaten rettidigt fremlægge en behørig begrundelse for Europa-Kommissionen, der sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, som på begæring videregiver dem til de øvrige kontraherende parter.

II. GENNEMFØRELSE AF INSPEKTIONER

6. Inspektioner gennemføres af kontrollører, der er udpeget af de kontraherende parter. De respektive stater meddeler ICCAT-Kommissionen navnene på de offentlige organer og kontrollører, der er bemyndiget og udpeget til at gennemføre inspektioner.
7. Skibe, der udfører internationale bordings- og inspektionsopgaver i overensstemmelse med dette bilag, fører et særligt flag eller en særlig vimpel, der er godkendt af ICCAT-Kommissionen og tildelt af ICCAT's sekretariat. Navnene på de skibe, der anvendes i dette øjemed, meddeles til ICCAT's sekretariat i så god tid som praktisk muligt inden påbegyndelsen af inspektionsopgaverne. ICCAT's sekretariat stiller oplysninger om de udpegede inspektionsfartøjer til rådighed for alle CPC'er, bl.a. ved at lægge oplysningerne på sit passwordbeskyttede websted.
8. Hver kontrollør skal være i besiddelse af et passende ID-kort udstedt af flagstatens myndigheder i det format, der er vist i dette bilags punkt 21.
9. Med forbehold af de foranstaltninger, der aftales i henhold til punkt 16, skal et fartøj, der fører en kontraherende parts flag, og som fisker efter tun eller tunlignende fisk i konventionsområdet uden for farvande henhørende under den pågældende parts nationale jurisdiktion, standse, når et fartøj, der fører ICCAT's vimpel som beskrevet i punkt 7 og har en kontrollør om bord, sender det relevante signal i den internationale signalkode til det, medmindre det er i gang med at fiske, idet det i så fald skal standse, straks når det er færdigt med det pågældende fiskeri. Fartøjsføreren giver inspektionsholdet som omhandlet i punkt 10 lov til at borde og stiller en lejder til rådighed. Fartøjsføreren skal gøre det muligt for inspektionsholdet at undersøge udstyr, fangster, redskaber og alle relevante dokumenter i det omfang, kontrolløren skønner det nødvendigt for at kontrollere, om ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat er overholdt. Kontrolløren kan desuden udbede sig forklaringer i det omfang, det er nødvendigt.
10. Inspektionsfartøjets befalingshavende bestemmer størrelsen af inspektionsholdet under hensyntagen til de relevante omstændigheder. Inspektionsholdet skal være så lille som muligt, men dog kunne udføre de opgaver, der er fastsat i dette bilag, på en sikker og forsvarlig måde.
11. Ved bording af fartøjet skal kontrolløren fremvise det ID-kort, der er beskrevet i punkt 8. Kontrolløren efterlever almindeligt anerkendte internationale regler, procedurer og praksisser vedrørende sikkerheden om bord på det fartøj, der skal inspiceres, og besætningens sikkerhed, og sørger for mindst muligt at forstyrre fiskeriet eller stuvningen af varerne, hvis dette er praktisk muligt, og undgår aktiviteter, der går ud over kvaliteten af fangsten om bord.

Kontrolløren begrænser sine undersøgelser til udelukkende at fastslå, om ICCAT-Kommissionens henstillinger, der gælder for det pågældende fartøjs flagstat, er fulgt. Kontrolløren kan i nødvendigt omfang anmode fiskerfartøjsføreren om at bistå sig i udførelsen af inspektionen. Kontrolløren udarbejder en inspektionsrapport i et format godkendt af ICCAT-Kommissionen. Kontrolløren underskriver rapporten i nærværelse af fartøjsføreren, som har ret til at tilføje eller få tilføjet eventuelle relevante bemærkninger, som skal underskrives af fartøjsføreren.

12. Der udleveres en kopi af rapporten til fartøjsføreren og til inspektionsholdets myndigheder, som så sender en kopi til de relevante myndigheder i fartøjets flagstat og til ICCAT-Kommissionen. Konstateres der overtrædelser af ICCAT's henstillinger, bør kontrolløren ligeledes, hvis det er muligt, underrette eventuelle inspektionsfartøjer fra fiskerfartøjets flagstat, som vides at være i nærheden.
13. Hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer, skal det inspicerede fartøjs flagstat behandle en sådan handling på samme måde, som hvis fartøjsføreren modarbejder en kontrollør fra den pågældende stat eller vægrer sig ved at adlyde dennes ordrer.
14. Kontrollørerne udfører deres opgaver i forbindelse med disse foranstaltninger efter bestemmelserne i denne forordning, men de forbliver under operativt tilsyn af deres nationale myndigheder og er ansvarlige over for disse myndigheder.

Onsdag den 28. april 2021

15. De kontraherende parter skal i forbindelse med disse foranstaltninger betragte inspektionsrapporter, observationsoplysninger som omhandlet i henstilling 94-09 og erklæringer fra dokumentbaserede inspektioner fra udenlandske kontrollører som havende samme beviskraft som nationale kontrollørers rapporter og følge dem på samme måde i overensstemmelse med deres nationale lovgivning. Bestemmelserne i dette punkt betyder på ingen måde, at en kontraherende part skal betragte en udenlandsk kontrollørers rapport som havende større beviskraft, end den ville have i kontrollørens eget land. De kontraherende parter samarbejder for at lette retlige eller andre procedurer, der følger af en kontrollørers rapport i forbindelse med disse foranstaltninger.
16. a) De kontraherende parter skal senest den 15. februar hvert år meddele ICCAT-Kommissionen deres foreløbige planer for gennemførelse af inspektioner i henhold til den henstilling, der gennemføres ved denne forordning, i det pågældende år, og ICCAT-Kommissionen kan over for de kontraherende parter fremsætte forslag om samordning af nationale foranstaltninger på dette område, herunder forslag om antal kontrollører og inspektionsfartøjer.
- b) De foranstaltninger, der er fastsat i ICCAT-henstilling 19-04, og planerne for deltagelse gælder mellem de kontraherende parter, medmindre andet aftales, og ICCAT-Kommissionen skal i så fald underrettes. Ordningens gennemførelse suspenderes imidlertid mellem to kontraherende parter, hvis en af dem har meddelt ICCAT-Kommissionen dette, indtil der indgås en aftale.
17. a) Fiskeredskaberne skal inspiceres efter de gældende bestemmelser for det underområde, hvor inspektionen finder sted. Kontrolløren anfører i inspektionsrapporten, i hvilket underområde inspektionen fandt sted, og tilføjer en beskrivelse af eventuelle konstaterede overtrædelser.
- b) Kontrolløren har ret til at inspicere alle redskaber, der anvendes om bord.
18. Kontrolløren fastgør et identifikationsmærke godkendt af ICCAT-Kommissionen på alle de inspicerede fiskeredskaber, der ser ud til at være i strid med ICCAT-Kommissionens henstillinger gældende for det pågældende fartøjs flagstat, og registrerer dette i inspektionsrapporten.
19. Kontrolløren kan fotografere redskaberne, udstyret, dokumentationen eller eventuelle andre elementer, som vedkommende finder nødvendige, på en sådan måde, at det af fotografierne fremgår, hvilke karakteristika der efter hans/hendes mening ikke er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser; i så fald skal rapporten indeholde en liste over de fotograferede emner, og kopier af fotografierne skal vedlægges kopien af rapporten til flagstaten.
20. Kontrolløren skal om nødvendigt inspicere alle fangster om bord for at konstatere, om ICCAT's henstillinger er overholdt.
21. Forlæg til ID-kort til kontrollører:

<p>INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p>ICCAT</p> <p>Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date:</p> <p>Valid five years</p> <p>Photograph</p>	 <p>ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>..... Inspector</p>
--	---

Onsdag den 28. april 2021

BILAG X

Minimumsstandarder for videooptagelse

Overførsel

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet overførsel forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.
2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares om bord på fangstfartøjet eller opbevares af akvakulturbrugeren eller tunfiskenetoperatøren.
3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er om bord på notfartøjet, og den anden til den nationale observatør om bord på bugserbåden — sidstnævnte kopi skal ledsage overførselsopgørelsen og de dertil knyttede fangster. Denne procedure gælder kun for nationale observatører i de tilfælde, hvor der er tale om overførsel mellem bugserbåde.
4. I begyndelsen og/eller slutningen af hver videooptagelse skal nummeret på ICCAT-overførselstilladelsen være vist.
5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.
6. Før overførslen påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet/døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.
7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele overførslen.
8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.
9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal **der foretages en kontroloverførsel. Operatøren kan anmode fartøjets eller det faststående tunfiskenetets flagstatsmyndigheder om at foretage en kontroloverførsel. Hvis operatøren ikke anmoder om en sådan kontroloverførsel, eller resultatet af den pågældende frivillige overførsel ikke er tilfredsstillende, skal kontrolmyndighederne anmode om så mange kontroloverførsler som nødvendigt, indtil der foreligger en videooptagelse af tilstrækkeligt god kvalitet. Sådanne kontroloverførsler skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet til et andet tomt bur. Hvis fiskens oprindelse er et faststående tunfiskenet, kan den almindelige tun, der allerede er overført fra det faststående tunfiskenet til modtagerburet, sendes tilbage til det faststående tunfiskenet, og i så fald annulleres kontroloverførslen under tilsyn af den regionale ICCAT-observatør.**

Anbringelse i bur

1. Det elektroniske medium med den originale videooptagelse skal hurtigst muligt efter afsluttet anbringelse i bur forelægges for den regionale ICCAT-observatør, som straks forsyner den med sine initialer for at hindre yderligere manipulation.
2. Den originale optagelse skal i hele tilladelsens gyldighedsperiode opbevares på akvakulturbruget.
3. Der produceres to identiske kopier af optagelsen. Den ene kopi sendes til den regionale ICCAT-observatør, der er udsendt til akvakulturbruget.
4. I begyndelsen og/eller slutningen af hver videooptagelse skal nummeret på ICCAT-tilladelsen til anbringelse i bur være vist.
5. Klokkeslæt og dato for videooptagelsen skal vises kontinuerligt under hver videooptagelse.
6. Før anbringelsen i bur påbegyndes, skal videoen vise åbning og lukning af nettet/døren, og om modtager- og donorburet allerede indeholder almindelig tun.
7. Videooptagelsen skal være kontinuerlig, uden afbrydelser og klip og vise hele anbringelsen i bur.
8. Videooptagelsen skal være af tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres.

Onsdag den 28. april 2021

9. Hvis videooptagelsen ikke er af en tilstrækkeligt god kvalitet til, at man kan skønne antallet af almindelig tun, der overføres, skal kontrolmyndighederne kræve, at anbringelsen i bur foretages på ny. Den nye anbringelse i bur skal omfatte overførsel af alle almindelige tun fra modtagerburet på akvakulturbruget til et andet tomt bur på bruget.
-

Onsdag den 28. april 2021

BILAG XI

Normer og procedurer for stereokamerasystemer i forbindelse med anbringelse i bur

A. Anvendelse af stereokamerasystemer

Anvendelsen af stereokamerasystemer i forbindelse med anbringelse i bur som krævet i henhold til denne forordnings artikel 50 skal ske i overensstemmelse med følgende:

1. Prøveudtagningsdensiteten for levende fisk må ikke udgøre mindre end 20 % af den mængde fisk, der anbringes i bur. Såfremt det er teknisk muligt, skal prøveudtagningen af levende fisk foregå sekventielt ved at størrelsesbestemme ét ud af fem individer; en sådan prøveudtagning skal bestå af fisk, der måles inden for en afstand på 2-8 m fra kameraet
2. Den overførselssluse, som forbinder donorburet og modtagerburet, må højst være 10 m bred og 10 m høj.
3. Såfremt målingerne af fiskenes længde viser en flertoppet fordeling (to eller flere kohorter af forskellige størrelser), skal det være muligt at anvende mere end én omregningsalgoritme ved samme anbringelse af fisk i bur; de(n) mest aktuelle algoritme(r), der er udarbejdet af SCRS, skal anvendes til at omregne længden fra underkæbe til haledeling til den samlede vægt i henhold til størrelseskategorien for den fisk, der måles ved anbringelsen af fisk i bur.
4. Valideringen af de længdemål, der er foretaget ved hjælp af stereokamera, skal foretages forud for hver anbringelse af fisk i bur ved at anvende en målestoksskala i en afstand på 2-8 m.
5. Når resultaterne fra stereokamerakontrollen meddeles, skal oplysningerne vise den fejlmargen, der skyldes stereokamerasystemets tekniske specifikationer, og som ikke må overstige en margin på +/- 5 %.
6. Rapporten om resultaterne af stereokamerakontrollen skal omfatte oplysninger om alle ovennævnte tekniske specifikationer, herunder prøveudtagningsdensiteten, prøveudtagningsmetoden, afstanden fra kameraet, overførselsslusens dimensioner og algoritmerne (forholdet mellem længde og vægt). SCRS reviderer disse specifikationer og fremsætter om nødvendigt henstillinger med henblik på at ændre dem.
7. I de tilfælde, hvor de optagelser, der tages med stereokameraet, er af for dårlig en kvalitet til at kunne foretage et skøn over vægten af den almindelige tun, der anbringes i bur, udsteder myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, det faststående tunfiskekø eller akvakulturbruget, en ordre om at gentage anbringelsen i bur.

B. Præsentation og anvendelse af resultaterne af stereokamerakontrollen

1. Enhver afgørelse om eventuelle differencer mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes enten i forbindelse med det pågældende fælles fiskeri eller for de samlede fangster taget i faststående tunfiskekø, hvis der er tale om fangster taget i fælles fiskeri og faststående tunfiskekø, som skal overføres til et brug, hvori der deltager én enkelt CPC og/eller medlemsstat. Enhver afgørelse om eventuelle differencer mellem fangstopgørelsen og resultaterne af stereokamerakontrollen træffes i forbindelse med anbringelsen i bur, hvis der er tale om fælles fiskeri med deltagelse af mere end én CPC og/eller medlemsstat, medmindre andet er aftalt mellem myndighederne i de CPC'er og/eller medlemsstater, hvis flag føres af de fangstfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri.
2. **Senest 15 dage efter datoen for anbringelse i bur** sender den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en rapport til den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskekø, og til Kommissionen, sammen med følgende dokumenter:
 - a) den tekniske rapport om stereokamerakontrollen, herunder:
 - generelle oplysninger: art, sted, bur, dato og algoritme
 - statistiske oplysninger om størrelse: gennemsnitsvægt og -længde, mindstevægt og -længde, maksimumsvægt og -længde, antal fisk, der er udtaget til kontrol, vægtfordeling, størrelsesfordeling
 - b) de detaljerede resultater af stereokamerakontrollen med angivelse af størrelse og vægt af alle fisk, der er udtaget til kontrol.

Onsdag den 28. april 2021

- c) rapporten om anbringelse i bur, herunder:
- generelle oplysninger om anbringelsen i bur: nummeret på den pågældende anbringelse i bur, akvakulturbrugets navn, burets nummer, BCD-nummeret, ITD-nummeret, fangstfartøjets navn og flagstat, bugserfartøjets navn og flagstat, dato for stereokamerakontrollen og filnavnet på de pågældende optagelser
 - den algoritme, der er anvendt til omregning af længde til vægt
 - en sammenligning mellem de mængder, der er registreret i BCD'et, og de mængder, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen, angivet som antal fisk, gennemsnitsvægt og samlet vægt (idet følgende formel anvendes til at beregne differencen: $(\text{stereokamerareultatene} - \text{BCD}) / \text{stereokamerareultatene} * 100$)
 - systemets fejlmargen
 - er der tale om rapporter om anbringelse i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskeket, skal den sidste rapport om anbringelse i bur også omfatte et resumé af oplysningerne fra de foregående rapporter om anbringelse i bur.
3. Når myndighederne i fangstfartøjets eller det faststående tunfiskekets medlemsstat modtager rapporten om anbringelse i bur, skal de træffe alle de fornødne foranstaltninger som beskrevet nedenfor:
- a) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeket har registreret i BCD'et, ligger inden for det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
- udstedes der ingen ordre om at slippe fisk fri
 - ændres BCD'et både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer eller alternative teknikker) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.
- b) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeket har registreret i BCD'et, ligger under det laveste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
- udstedes der en ordre om at slippe fisk fri på grundlag af det laveste tal, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen
 - slippes fiskene fri efter procedurerne i artikel 40, stk. 2, og bilag XII
 - ændres BCD'et (efter at fiskene er sluppet fri) både med hensyn til antal fisk (på grundlag af det antal fisk, der er konstateret ved hjælp af kontrolkameraer minus det antal fisk, der er sluppet fri) og gennemsnitsvægt, uden dog at ændre den samlede vægt.
- c) Hvis den samlede vægt, som fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeket har registreret i BCD'et, ligger over det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen:
- udstedes der ingen ordre om at slippe fisk fri
 - ændres oplysningerne i BCD'et om den samlede vægt (på grundlag af det højeste tal i det interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen), antallet af fisk (på grundlag af resultaterne af kontrollen ved hjælp af kontrolkameraer) og gennemsnitsvægten i overensstemmelse hermed.
4. Når der foretages relevante ændringer af BCD'et, skal de værdier (antal og vægt), der er registreret i afsnit 2, stemme overens med værdierne i afsnit 6, og værdierne i afsnit 3, 4 og 6 må ikke være højere end værdierne i afsnit 2.
5. Hvis der skal kompenseres for differencer, der er konstateret i individuelle rapporter om anbringelse i bur, ved at justere samtlige anbringelser i bur af fisk fanget i fælles fiskeri/faststående tunfiskeket, uanset om der skal slippes fisk fri eller ej, skal alle relevante BCD'er ændres på grundlag af det laveste interval, der er konstateret ved hjælp af stereokamerakontrollen. BCD'er, der vedrører mængder af almindelig tun, som skal slippes fri, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er sluppet fri, fremgår. BCD'er, der vedrører almindelig tun, som ikke slippes fri, men hvis mængder i henhold til resultaterne af stereokamerakontrollen eller kontrollen ved hjælp af alternative teknikker afviger fra de mængder, der er rapporteret fanget og overført, skal også ændres, således at disse differencer fremgår.
- BCD'er, der vedrører fangster af almindelig tun, hvoraf nogle slippes fri, skal også ændres, således at mængden (vægt/antal) af fisk, der er sluppet fri, fremgår.
-

Onsdag den 28. april 2021

BILAG XII

Protokol om frisætning af fisk

1. Når der slippes almindelig tun fri i havet fra opdrætsbure, skal dette optages ved hjælp af videokamera, og frisætningen skal overvåges af en regional ICCAT-observatør, der udarbejder en rapport, som sendes til ICCAT's sekretariat sammen med videooptagelsen.
2. Når der er udstedt en ordre om at slippe fisk fri, skal akvakulturbrugeren anmode om udsendelse af en regional ICCAT-observatør.
3. Når der slippes almindelig tun fri i havet fra transportbure eller faststående tunfiskenet, skal dette overvåges af en national observatør fra den medlemsstat, der er ansvarlig for bugserbåden eller det faststående tunfiskenet, som udarbejder en rapport herom, som skal sendes til kontrolmyndighederne i den ansvarlige medlemsstat.
4. Før fiskene slippes fri, kan medlemsstatens kontrolmyndigheder udstede en ordre om en kontroloverførsel under anvendelse af almindelige kameraer og/eller stereokameraer med henblik på at skønne mængden (antal og vægt) af almindelig tun, der skal slippes fri.
5. Medlemsstaternes myndigheder kan gennemføre yderligere foranstaltninger, som de finder nødvendige for at sikre, at frisætningen finder sted på det mest hensigtsmæssige tidspunkt og sted med henblik på at øge sandsynligheden for, at fiskene finder tilbage til bestanden. Operatøren er ansvarlig for fiskenes overlevelse, indtil de slippes fri. Fiskene skal slippes fri senest tre uger, efter at anbringelsen i bur er afsluttet.
6. Hvis der efter afsluttet høst fortsat er fisk tilbage på akvakulturbruget, som ikke er omfattet af et BCD, skal disse fisk slippes fri efter procedurerne i artikel 41, stk. 2, og dette bilag.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG XIII

Håndtering af døde fisk

Det skal i forbindelse med fiskeri fra notfartøjer registreres i fiskerfartøjets logbog, hvor store mængder døde fisk der er fundet i noten, og disse mængder skal trækkes fra medlemsstatens kvote.

Registrering/håndtering af døde fisk ved første overførsel

1. BCD'et overdrages til den operatør, der er ansvarlig for bugserbåden, idet afsnit 2 (Samlede fangster), afsnit 3 (Handelsoplysninger for levende fisk) og afsnit 4 (Overførsel — inkl. »døde« fisk) skal være udfyldt.

De samlede mængder, der er registreret i afsnit 3 og 4, skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 2. BCD'et skal være ledsaget af den originale ICCAT-overførselsopgørelse (ITD'en), jf. bestemmelserne i denne forordning. De mængder, der er registreret i ITD'en (overført levende), skal stemme overens med de mængder, der er registreret i afsnit 3 i det dertil knyttede BCD.

2. Afsnit 8 i BCD'et (Handelsoplysninger) udfyldes og overdrages til den operatør, der er ansvarlig for det hjælpefartøj, der transporterer de døde almindelige tun til kysten (hvis de ikke opbevares på fangstfartøjet med henblik på direkte landing på kysten). De døde fisk og det dertil knyttede afsnit i BCD'et skal være ledsaget af en kopi af ITD.
3. Mængden af døde fisk skal registreres i fangstfartøjets BCD eller, hvis der er tale om fælles fiskeri, i fangstfartøjernes BCD eller i BCD'et for et fartøj, der fører et andet flag, og som deltager i det fælles fiskeri.

Onsdag den 28. april 2021

BILAG XV

Minimumsstandarder for indførelsen af et fartøjsovervågningssystem i ICCAT-konventionsområdet ⁽¹⁾

1. Uanset eventuelle strengere krav, der finder anvendelse på specifikke ICCAT-fiskerier, skal hver medlemsstat gennemføre et fartøjsovervågningssystem (FOS) for dens fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter og derover, der har tilladelse til at fiske i farvande uden for flagmedlemsstatens jurisdiktion, og:
 - a) kræve, at dens fiskerfartøjer udstyres med et autonomt, manipulationssikret system, der kontinuerligt, automatisk og uafhængigt af intervention fra fartøjet overfører meldinger til flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter med det formål at sætte fartøjets flagmedlemsstat i stand til at spore fiskerfartøjets position, kurs og hastighed
 - b) sikre, at den satellitsporingsanordning, der er installeret om bord på fiskerfartøjet, indsamler og kontinuerligt overfører følgende data til flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter:
 - fartøjets identifikation
 - fartøjets geografiske position (længdegrad og breddegrad) med en fejlmargen på under 500 m og et konfidensinterval på 99 % og
 - dato og klokkeslæt
 - c) sikre, at flagmedlemsstatens fiskeriovervågningscenter modtager en automatisk meddelelse, hvis kommunikationen mellem fiskeriovervågningscentret og satellitsporingsanordningen afbrydes
 - d) i samarbejde med kyststaten sikre, at de positionsmeldinger, der overføres af dens fartøjer under aktiviteter i farvande under denne kyststats jurisdiktion, også automatisk og i realtid overføres til fiskeriovervågningscentret i den kyststat, der har givet tilladelse til aktiviteten. Ved gennemførelsen af denne bestemmelse skal det på behørig vis tilstræbes at minimere driftsomkostningerne, de tekniske vanskeligheder og den administrative byrde i forbindelse med overførslen af disse meldinger.
 - e) For at lette overførslen og modtagelsen af positionsmeldinger, jf. punkt 1, litra d), skal fiskeriovervågningscentret i flagmedlemsstaten eller -CPC'en og fiskeriovervågningscentret i kyststaten udveksle kontaktoplysninger og straks underrette hinanden om enhver ændring i disse oplysninger. Fiskeriovervågningscentret i kyststaten skal underrette fiskeriovervågningscentret i flagmedlemsstaten eller -CPC'en om enhver afbrydelse i modtagelsen af løbende positionsmeldinger. Fremsendelsen af positionsmeldinger mellem fiskeriovervågningscentret i flagmedlemsstaten eller -CPC'en og fiskeriovervågningscentret i kyststaten skal ske elektronisk ved hjælp af et sikkert kommunikationssystem.
2. Hver medlemsstat skal træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre, at FOS-meldingerne overføres og modtages som anført i punkt 1, og anvende disse oplysninger til kontinuerligt at spore dens fartøjers position.
3. Hver medlemsstat skal sikre, at førere af fiskerfartøjer, der fører dens flag, sørger for, at satellitsporingsanordningen altid er fuldt funktionsdygtig, og at de oplysninger, der er omhandlet i punkt 1, litra b), indsamles og overføres mindst én gang i timen for notfartøjer og mindst hver anden time for alle andre fartøjer. Medlemsstaterne skal desuden kræve, at deres fartøjsoperatører sikrer:
 - a) at satellitsporingsanordningen ikke på nogen måde manipuleres
 - b) at FOS-data ikke ændres på nogen måde
 - c) at satellitsporingsanordningens antenner på ingen måde obstrueres, frakobles eller blokeres
 - d) at satellitsporingsanordningen er fastmonteret på fiskerfartøjet, og at strømforsyningen ikke bevidst afbrydes, og

⁽¹⁾ Disse findes i ICCAT-henstillingen om minimumsstandarder for fiskerfartøjers overvågningssystem i ICCAT-konventionsområdet 18-10.

Onsdag den 28. april 2021

- e) at satellitsporingsanordningen ikke fjernes fra fartøjet, medmindre der er tale om reparation eller udskiftning.
4. I tilfælde af teknisk fejl eller funktionssvigt i den satellitsporingsanordning, der er monteret om bord på et fiskerfartøj, skal anordningen repareres eller udskiftes inden for en måned efter hændelsen, medmindre fartøjet er blevet slettet fra listen over godkendte LSFV'er, hvis det er relevant, eller hvis tilladelsen for fartøjer, der ikke skal opføres i ICCAT's register over godkendte fartøjer, til at fiske i områder uden for flag-CPC'ens område ikke længere er gyldig. Fartøjet må ikke påbegynde en fangstrejse med en defekt satellitsporingsanordning. Hvis en anordning ophører med at fungere, eller der opstår en teknisk fejl i anordningen under en fangstrejse, skal reparation eller udskiftning foretages, straks fartøjet kommer i havn. Fiskerfartøjet må ikke påbegynde en fangstrejse, uden at satellitsporingsanordningen er blevet repareret eller udskiftet.
 5. Hver medlemsstat eller CPC skal sikre, at et fiskerfartøj med en defekt satellitsporingsanordning mindst dagligt sender rapporter med oplysningerne omhandlet i punkt 1, litra b), via andre kommunikationsmidler (radio, webbaseret rapportering, e-mail, telefax eller telex).
 6. Medlemsstaten eller CPC'en må kun tillade, at et fartøj afbryder dets satellitsporingsanordning, hvis fartøjet ikke fisker i en længere periode (f.eks. når det ligger i tørdok til reparation), og det på forhånd har meddelt dette til de kompetente myndigheder i dets flagmedlemsstat eller -CPC. Satellitsporingsanordningen skal aktiveres igen og skal mindst indsamle og overføre én rapport, inden fartøjet forlader havnen.
-

Onsdag den 28. april 2021

BILAG XVI

Sammenligningstabel mellem forordning (EU) 2016/1627 og denne forordning

Forordning (EU) 2016/1627	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3	Artikel 5
Artikel 4	—
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 11
Artikel 7	Artikel 12
Artikel 8	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 14
Artikel 10	Artikel 16
Artikel 11	Artikel 17 + bilag I
Artikel 12	Artikel 17 + bilag I
Artikel 13	Artikel 18
Artikel 14	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20
Artikel 16	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 25
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 26
Artikel 21	Artikel 4
Artikel 22	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 28
Artikel 24	Artikel 30
Artikel 25	Artikel 31
Artikel 26	Artikel 32

Onsdag den 28. april 2021

Forordning (EU) 2016/1627	Denne forordning
Artikel 27	Artikel 36
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 29
Artikel 30	Artikel 33
Artikel 31	Artikel 34
Artikel 32	Artikel 35
Artikel 33	Artikel 40
Artikel 34	Artikel 41
Artikel 35	Artikel 43
Artikel 36	Artikel 44
Artikel 37	Artikel 51
Artikel 38	Artikel 42
Artikel 39	Artikel 45
Artikel 40	Artikel 46
Artikel 41	Artikel 46
Artikel 42	Artikel 47
Artikel 43	Artikel 48
Artikel 44	Artikel 49
Artikel 45	Artikel 50
Artikel 46	Artikel 51
Artikel 47	Artikel 55
Artikel 48	Artikel 56
Artikel 49	Artikel 57
Artikel 50	Artikel 38
Artikel 51	Artikel 39
Artikel 52	Artikel 58
Artikel 53	Artikel 15

Onsdag den 28. april 2021

Forordning (EU) 2016/1627	Denne forordning
Artikel 54	Artikel 59
Artikel 55	Artikel 60
Artikel 56	Artikel 62
Artikel 57	Artikel 63
Artikel 58	Artikel 64
Artikel 59	Artikel 68
Artikel 60	Artikel 70
Artikel 61	Artikel 71
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag V
Bilag IV	Bilag VI
Bilag V	Bilag III
Bilag VI	Bilag IV
Bilag VII	Bilag VIII
Bilag VIII	Bilag IX
Bilag IX	Bilag X
Bilag X	Bilag XI
Bilag XI	Bilag XII
Bilag XII	Bilag XIII

Onsdag den 28. april 2021

P9_TA(2021)0144

Håndtering af udbredelsen af terrorrelateret onlineindhold *II****Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 28. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om håndtering af udbredelsen af terrorrelateret indhold online (14308/1/2020 — C9-0113/2021 — 2018/0331(COD))****(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)**

(2021/C 506/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (14308/1/2020 — C9-0113/2021),
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det tjekkiske Deputeretkammer, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0640),
 - der henviser til udtalelse af 12. december 2018 ⁽²⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0133/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 17.4.2019, P8_TA(2019)0421.

⁽²⁾ EUT C 110 af 22.3.2019, s. 67.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0145

Digitalt grønt certifikat — unionsborgere ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 29. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution med henblik på at fremme den frie bevægelighed under covid-19-pandemien (digitalt grønt certifikat) (COM(2021)0130 — C9-0104/2021 — 2021/0068(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

[Ændring 25, medmindre andet er angivet]

(2021/C 506/40)

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER (*)

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/...

om en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution med henblik på at fremme den frie bevægelighed under covid-19-pandemien (EU-covid-19-certifikat)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 21, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾ fastsættes der nærmere regler for udøvelsen af denne ret.

(1a) **Fremme af den frie bevægelighed er en af de vigtigste forudsætninger for at starte et økonomisk opsving.**

(2) Den 30. januar 2020 erklærede generaldirektøren for Verdenssundhedsorganisationen (WHO) det globale udbrud af severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (sars-CoV-2), som forårsager coronavirussygdom 2019 (covid-19), for en folkesundhedsmæssig krisesituation af international betydning. Den 11. marts 2020 vurderede WHO, at covid-19 kan karakteriseres som en pandemi.

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit.

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

Torsdag den 29. april 2021

- (3) For at begrænse spredningen af virusset har medlemsstaterne truffet forskellige foranstaltninger, hvoraf nogle har haft indvirkning på unionsborgernes ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, bl.a. indrejserestriktioner eller krav om at gå i karantæne/selvisolation eller blive testet for sars-CoV-2-infektion for personer, der rejser på tværs af grænserne. **Sådanne restriktioner har skadelige virkninger for borgere og virksomheder, navnlig grænsearbejdere og pendlere eller sæsonarbejdere.**
- (4) Den 13. oktober 2020 vedtog Rådet henstilling (EU) 2020/1475 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien ⁽²⁾. I denne henstilling fastlægges der en koordineret tilgang til følgende centrale punkter: anvendelse af fælles kriterier og tærskler for bestemmelse af, om der skal indføres restriktioner for den frie bevægelighed, kortlægning af risikoen for smitte med covid-19 baseret på en fælles farvekode og en koordineret tilgang med hensyn til (eventuelle) foranstaltninger, der kan indføres over for personer, der færdes mellem områder, og som bygger på smitterisikoen i de pågældende områder. I henstillingen understreges det også, at personer, der foretager væsentlige rejser som omhandlet i henstillingens punkt 19, og grænsependlere, der er særlig berørt af disse restriktioner, navnlig personer, der udøver kritiske funktioner eller er væsentlige for kritisk infrastruktur, på grund af deres særlige situation **■** bør fritages for de rejserestriktioner, der er pålagt som følge af covid-19.
- (5) Ved hjælp af de kriterier og tærskler, der er fastsat i henstilling (EU) 2020/1475, har Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (»ECDC«) en gang om ugen offentliggjort et kort over medlemsstaterne inddelt i regioner for at bistå medlemsstaterne i deres beslutningstagning ⁽³⁾.
- (6) Som fremhævet i henstilling (EU) 2020/1475 bør alle restriktioner for den frie bevægelighed over for personer i Unionen, som indføres for at inddæmme spredningen af covid-19, være baseret på specifikke og begrænsede samfundsinteresser, nemlig beskyttelse af folkesundheden. Sådanne begrænsninger skal leve op til EU-rettens almindelige principper, særligt proportionalitetsprincippet og princippet om ikkeforskelsbehandling. Enhver truffen foranstaltning bør derfor **være strengt begrænset i omfang og tid i overensstemmelse med bestræbelserne på at genoprette et fuldt fungerende Schengenområde uden kontrol ved de indre grænser og bør** ikke gå videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at beskytte folkesundheden. Den skal derudover være forenelig med tiltag, som Unionen har truffet for at sikre uhindret fri bevægelighed for varer og vigtige tjenesteydelser i hele det indre marked, herunder for medicinsk udstyr og **læge- og sundhedspersonale** gennem de såkaldte »grønne baner« ved grænseovergangsstederne som omhandlet i Kommissionens meddelelse om indførelse af grønne baner i henhold til retningslinjerne for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser ⁽⁴⁾.
- (7) **Personer, der er vaccineret, har en negativ NAAT-test, som er under [72 timer] gammel, eller har en negativ hurtig antigenest, som er under [24 timer] gammel, og personer, der er testet positive for specifikke antistoffer mod spikeproteinet inden for de sidste [seks måneder], har en betydelig reduceret risiko for at smitte mennesker med sars-CoV-2 ifølge den aktuelle medicinske viden.** Den frie bevægelighed for personer, der **baseret på solid videnskabelig dokumentation** ikke udgør en **betydelig** risiko for folkesundheden, for eksempel fordi de er immune over for og ikke kan overføre sars-CoV-2, bør ikke begrænses, idet det ikke vil være nødvendigt med sådanne restriktioner for at opnå det tilstræbte mål.
- (7a) **For at sikre en harmoniseret anvendelse af certifikaterne bør deres respektive gyldighedsperiode fastsættes i denne forordning. Det er imidlertid på nuværende tidspunkt stadig uklart, om vaccinerne forhindrer overførsel af covid-19. Tilsvarende er der ikke tilstrækkelig dokumentation for, hvor længe man er effektivt beskyttet mod covid-19 efter at være kommet sig over en tidligere infektion. Det bør derfor være muligt at justere gyldighedsperioden på grundlag af den tekniske og videnskabelige udvikling.**
- (8) Mange medlemsstater har iværksat eller agter at iværksætte initiativer med henblik på udstedelse af vaccinationscertifikater. For at sådanne **vaccinationscertifikater** i praksis kan anvendes i en grænseoverskridende sammenhæng, når borgerne udøver deres ret til fri bevægelighed, skal de imidlertid være fuldt interoperable, **kompatible**, sikre og verificerbare. Det er nødvendigt med en fælles tilgang blandt medlemsstaterne til indholdet og formatet af samt principperne og de tekniske standarder for sådanne certifikater **og deres beskyttelsesniveau.**

⁽²⁾ EUT L 337 af 14.10.2020, s. 3.

⁽³⁾ Findes på: <https://www.ecdc.europa.eu/en/covid-19/situation-updates/weekly-maps-coordinated-restriction-free-movement>

⁽⁴⁾ EUT C 96 I af 24.3.2020, s. 1.

Torsdag den 29. april 2021

- (9) Ensidede foranstaltninger på området kan potentielt skabe alvorlige forstyrrelser i udøvelsen af **fri bevægelighed og forhindre det indre marked i at fungere korrekt, herunder i turistsektoren**, eftersom de nationale myndigheder og tjenester inden for passagertransport såsom fly, tog, busser og færger, skal forholde sig til et utal af divergerende dokumentformater, ikke kun for så vidt angår en persons vaccinationsstatus, men også test og mulig restitution efter covid-19. **[Ændring 8]**
- (9a) **Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 3. marts 2021 om udarbejdelse af en EU-strategi for bæredygtig turisme til en harmoniseret tilgang til turisme i hele EU, der både gennemfører fælles kriterier for sikker rejsetrafik, med en EU-sundhedssikkerhedsprotokol for udførelsen af test og karantænekrav, og efterlyser en fælles vaccinationsattest, når der er tilstrækkelig dokumentation for, at vaccinerede personer ikke overfører virusset, eller gensidig anerkendelse af vaccinationsprocedurer.**
- (10) **Uden at det berører de fælles foranstaltninger vedrørende personers passage af de indre grænser som fastsat i Schengenreglerne, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399⁽⁵⁾, og med henblik på at lette udøvelsen af retten til at færdes og opholde sig **på medlemsstaternes område bør der etableres en fælles ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution i forbindelse med covid-19 under betegnelsen et »EU-covid-19-certifikat«, som bør være bindende og gælde umiddelbart i alle medlemsstater. Alle EU-transportknudepunkter såsom lufthavne, havne, jernbane- og busstationer, hvor certifikatet kontrolleres, bør anvende standardiserede og fælles kriterier og procedurer for kontrollen af EU-covid-19-certifikatet på grundlag af retningslinjer, der er udarbejdet af Kommissionen.****
- (10a) **Medlemsstaterne bør ved anvendelsen af denne forordning acceptere alle typer certifikater, der er udstedt i overensstemmelse med denne forordning. De interoperable certifikater bør have samme værdi i deres gyldighedsperiode.**
- (11) Denne forordning **har til formål at lette anvendelsen af proportionalitetsprincippet og princippet om ikkeforskelsbehandling med hensyn til eventuelle restriktioner for den frie bevægelighed og andre grundlæggende rettigheder som følge af covid-19-pandemien, samtidig med at der tilstræbes et højt folkesundhedsbeskyttelsesniveau, og skal ikke fortolkes således, at den letter eller tilskynder til vedtagelsen af restriktioner for den frie bevægelighed eller andre grundlæggende rettigheder som reaktion på pandemien. **Undtagelserne fra restriktionerne for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien som omhandlet i henstilling (EU) 2020/1475 bør fortsat finde anvendelse. Et eventuelt behov for at kontrollere de certifikater, der indføres ved denne forordning, bør ikke i sig selv kunne begrunde en midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser. Kontrol ved de indre grænser bør fortsat være en sidste udvej, der er underlagt særlige regler fastlagt i forordning (EU) 2016/399.****
- (12) Grundlaget for en fælles tilgang til udstedelse, kontrol og godkendelse af disse interoperable certifikater hviler på tillid. Falske covid-19-certifikater kan udgøre en betydelig risiko for folkesundheden. Myndighederne i en medlemsstat skal kunne have tillid til, at oplysningerne i et certifikat udstedt i en anden medlemsstat er pålidelige, ikke er forfalskede, og at de tilhører den person, der fremlægger certifikatet, og at enhver, der kontrollerer disse oplysninger, kun har adgang til det absolut nødvendige antal oplysninger.
- (13) Falske covid-19-certifikater udgør en reel risiko. Den 1. februar 2021 udstedte Europol et tidligt varsel om det ulovlige salg af falske certifikater med angivelse af en negativ covid-19-test⁽⁶⁾. I betragtning af de lettilgængelige teknologiske midler, der findes, såsom printere med høj opløsning samt forskellige typer grafikredigeringssoftware er svindlere i stand til at fremstille falske certifikater. Der er blevet indberettet tilfælde af ulovligt salg af falske testcertifikater, hvor flere organiserede forfalskningsringe og enkelte opportunistiske svindlere har solgt falske certifikater både offline og online.
- (14) For at sikre interoperabilitet og lige adgang, **herunder for sårbare personer såsom personer med handicap og for personer med begrænset adgang til digitale teknologier, bør medlemsstaterne udstede de certifikater, der indgår i EU-covid-19-certifikatet, digitalt eller på papir efter indehaverens valg. Det bør gøre det muligt for den potentielle indehaver at anmode om og modtage en papirkopi af certifikatet og/eller at gemme og fremvise certifikatet på en bærbar enhed. Certifikaterne bør indeholde en interoperabel, digitalt læsbar stregkode, der kun indeholder de**

⁽⁵⁾ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).**

⁽⁶⁾ <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/europol-warning-illicit-sale-of-false-negative-covid-19-test-certificates>

Torsdag den 29. april 2021

relevante oplysninger, som er knyttet til certifikaterne. Medlemsstaterne bør garantere certifikaternes ægthed, gyldighed og integritet ved hjælp af elektroniske segl **■**. Oplysningerne på certifikatet bør også angives i et menneskeligt læsbart format, enten trykt eller som almindelig tekst. Certifikaternes udformning bør være letforståelig, enkel og brugervenlig. **Oplysningerne og layoutet bør præsenteres på en tilgængelig måde for personer med handicap i overensstemmelse med de tilgængelighedskrav for oplysninger, herunder digitale oplysninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 ⁽⁷⁾.** For at undgå hindringer for den frie bevægelighed bør certifikaterne udstedes gratis, og **personer** bør have ret til at få dem udstedt. Medlemsstaterne bør udstede de certifikater, der indgår i **EU-covid-19-certifikatet**, automatisk eller – **kun for så vidt angår restitutioncertifikatet** – efter anmodning, idet de sikrer, at det er **let og hurtigt** at anmode om et certifikat, og yder den nødvendige bistand, hvor det er relevant, for at sikre lige adgang for alle **personer**. **Eventuelle udgifter til yderligere teknisk og digital infrastruktur og transportinfrastruktur, der er nødvendige for at indføre vaccinationscertifikaterne, bør være støtteberettigede under Unionens fonde og programmer.** [Ændring 17]

- (14a) **Vaccinerne bør betragtes som globale offentlige goder, der er tilgængelige for befolkningen i almindelighed, og medlemsstaterne bør derfor sikre retfærdig og gratis adgang for alle borgere. Medlemsstaterne bør også sikre universel, tilgængelig, rettidig og gratis adgang til covid-19-testmuligheder, bl.a. ved at stille sådanne til rådighed på alle transportknudepunkter. Udstedelse af certifikater i henhold til artikel 3, stk. 1, bør ikke føre til differentieret behandling og forskelsbehandling på grundlag af vaccinationsstatus eller besiddelse af et specifikt certifikat, som er omhandlet i artikel 5, 6 og 7.**
- (15) Sikkerheden, ægtheden, integriteten og gyldigheden af de certifikater, der indgår i **EU-covid-19-certifikatet**, og deres overensstemmelse med EU's databeskyttelseslovgivning er afgørende for, at de kan blive godkendt i alle medlemsstater. Derfor er det nødvendigt at etablere en tillidsramme, der fastlægger reglerne og infrastrukturen for en pålidelig og sikker udstedelse og kontrol af certifikaterne. **Infrastrukturen bør udvikles med en stærk præference for anvendelse af EU-teknologi, så den kan fungere på alle elektroniske apparater, samtidig med at det sikres, at infrastrukturen er beskyttet mod cybersikkerhedsstrusler. Tillidsrammen bør sikre, at kontrollen af et certifikat kan finde sted offline og uden at underrette udstederen om kontrollen, og bør derfor sikre, at ingen udstedere af certifikater eller andre tredjeparter bliver underrettet, når en indehaver fremviser et certifikat.** Beskrivelsen af sundhedscertifikaters interoperabilitet ⁽⁸⁾, der blev vedtaget den 12. marts 2021 af det e-sundhedsnetværk, der er oprettet i henhold til artikel 14 i direktiv 2011/24/EU ⁽⁹⁾, bør danne grundlag for tillidsrammen. **Tillidsrammen bør derfor baseres på en offentlig nøglestruktur med en tillidskæde fra medlemsstaternes sundhedsmyndigheder til de enkelte enheder, der udsteder certifikaterne. Tillidsrammen bør gøre det muligt at afsløre svig, navnlig forfalskning. Der bør udstedes et særskilt uafhængigt certifikat for hver vaccination, test eller restitution, og certifikatet bør ikke indeholde oplysninger om indehaverens tidligere certifikater.**
- (16) I henhold til denne forordning bør **alle** de certifikater, der indgår i **EU-covid-19-certifikatet**, udstedes til **■** personer som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2004/38/EF, dvs. unionsborgere og deres familiemedlemmer, **herunder borgere fra oversøiske lande og territorier som omhandlet i artikel 355, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)**, uanset nationalitet, af den medlemsstat, hvor personen vaccineres eller testes eller befinder sig efter at være kommet sig over covid-19. Certifikaterne bør, hvor det er relevant eller hensigtsmæssigt, udstedes **til en anden person** på vegne af den person, der er blevet vaccineret eller testet eller er kommet sig over covid-19, f.eks. **til værgen** på vegne af juridisk umyndiggjorte personer eller til forældre på vegne af deres børn. Certifikaterne bør ikke medføre krav om legalisering eller **nogen** andre tilsvarende formaliteter.
- (16a) **Restriktioner i forbindelse med grænseoverskridende rejser er særligt forstyrrende for personer, der krydser grænserne dagligt eller ofte for at tage på arbejde eller i skole, besøge nære slægtninge, søge lægebehandling eller tage sig af deres nærmeste. EU-covid-19-certifikatet bør lette den frie bevægelighed for indbyggere i grænseområder, sæsongrænsearbejdere, midlertidige grænsearbejdere og transportarbejdere.**

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

⁽⁸⁾ Findes på: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/trust-framework_interoperability_certificates_en.pdf

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45).

Torsdag den 29. april 2021

- (16b) *Medlemsstaterne bør på baggrund af betragtning 14a i denne forordning og punkt 6 og 19 i henstilling (EU) 2020/1475 være særlig opmærksomme på de særlige karakteristika ved grænseregioner, regioner i den yderste periferi, eksklaver og geografisk isolerede områder og nødvendigheden af at samarbejde på lokalt og regionalt plan samt på personer, der betragtes som grænsegængere, grænsearbejdere og indbyggere i grænseområder, og som har bopæl i en anden medlemsstat, som de som hovedregel vender tilbage til hver dag eller mindst én gang om ugen. [Ændring 18]*
- (17) De certifikater, der indgår i **EU-covid-19-certifikatet**, kan også udstedes til personer, der er statsborgere eller bosiddende i Andorra, Monaco, San Marino og Vatikanstaten/Den Hellige Stol **■**.
- (18) **■** Aftaler om fri bevægelighed for personer, som er indgået af Unionen og dens medlemsstater på den ene side og visse tredjelande på den anden side, rummer mulighed for at begrænse den frie bevægelighed af hensyn til folkesundheden. I de tilfælde, hvor en sådan aftale ikke indeholder en mekanisme for indarbejdelse af EU-retsakter, bør certifikater udstedt til personer, der er omfattet af sådanne aftaler, godkendes på de i denne forordning fastsatte betingelser. Dette bør være betinget af, at Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastsætter, at et sådant tredjeland skal udstede certifikater i overensstemmelse med denne forordning og formelt skal forsikre, at det vil godkende certifikater udstedt af medlemsstaterne.
- (19) Forordning (EU) 2021/XXXX finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og som bor eller opholder sig lovligt i en stat, på hvilken denne forordning finder anvendelse, og som har ret til at rejse til andre stater i overensstemmelse med EU-retten.
- (20) Formålet med den ramme, der skal etableres i henhold til denne forordning, bør være at sikre sammenhæng med globale initiativer *eller lignende initiativer med tredjelande, som Den Europæiske Union har tætte partnerskaber med*, **■** ved at inddrage WHO og **Organisationen for International Civil Luftfart**. Dette bør, hvor det er muligt, omfatte interoperabilitet mellem teknologiske systemer på verdensplan og systemer, der indføres i henhold til denne forordning for at lette den frie bevægelighed inden for Unionen, herunder via deltagelse i en offentlig nøgleinfrastruktur eller via bilateral udveksling af offentlige nøgler. For at lette retten til fri bevægelighed for unionsborgere, der er blevet vaccineret *eller testet* af tredjelande *eller af oversøiske lande eller territorier, som er omhandlet i artikel 355, stk. 2, i TEUF, eller opført på listen i bilag II hertil, eller Færøerne*, bør denne forordning indeholde bestemmelser om godkendelse af certifikater udstedt af tredjelande *eller af oversøiske lande eller territorier eller Færøerne* til unionsborgere og deres familiemedlemmer, hvis Kommissionen finder, at disse certifikater er udstedt i overensstemmelse med standarder, der svarer til dem, der fastsættes i denne forordning.
- (21) Med henblik på at lette den frie bevægelighed og sikre, at de restriktioner for den frie bevægelighed, der på nuværende tidspunkt er indført under covid-19-pandemien, kan ophæves på en koordineret måde på grundlag af den seneste videnskabelige dokumentation og *retningslinjerne fra Udvalget for Sundhedssikkerhed, ECDC og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)*, bør der indføres et interoperabelt vaccinationscertifikat. Dette vaccinationscertifikat bør tjene som bekræftelse på, at indehaveren har fået en covid-19-vaccine i en medlemsstat, og *bør give mulighed for at fravige rejserestriktioner*. Certifikatet bør kun indeholde de oplysninger, der er nødvendige for tydeligt at kunne identificere indehaveren, samt covid-19-vaccinen og dens nummer og dato og sted for vaccinationen. Medlemsstaterne bør udstede vaccinationscertifikater for personer, der får vacciner, for hvilke der er udstedt markedsføringstilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽¹⁰⁾ **■**.
- (22) Personer, der er blevet vaccineret inden datoen for denne forordnings anvendelse, herunder som led i et klinisk forsøg, bør også *have ret til at* få et certifikat for covid-19-vaccination i overensstemmelse med denne forordning. Samtidig bør medlemsstaterne fortsat frit kunne udstede beviser på vaccination i andre formater til andre formål, navnlig til medicinske formål.
- (23) *I overensstemmelse med princippet om ikkeforskelsbehandling* bør medlemsstaterne også udstede sådanne vaccinationscertifikater til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som er blevet vaccineret *med en covid-19-vaccine, for hvilken der er udstedt markedsføringstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004*, i et tredjeland, og som forelægger troværdig dokumentation herfor. *Medlemsstaterne bør også kunne udstede vaccincertifikater til unionsborgere og deres familiemedlemmer, som er blevet vaccineret med en vaccine, der er godkendt af WHO til anvendelse i nødsituationer, hvis de forelægger troværdig dokumentation herfor.*

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

Torsdag den 29. april 2021

- (24) Den 27. januar 2021 vedtog e-sundhedsnetværket retningslinjer vedrørende dokumentation for vaccination til medicinske formål, som blev ajourført den 12. marts 2021⁽¹¹⁾. Disse retningslinjer, navnlig de foretrukne kodestandarder, bør danne grundlag for de tekniske specifikationer, der vedtages med henblik på denne forordning.
- (25) I flere medlemsstater fritages vaccinerede personer allerede på nuværende tidspunkt for visse restriktioner for den frie bevægelighed inden for Unionen. Medlemsstaterne **bør godkende** vaccinationsdokumentation med det sigte at fravige de restriktioner for den frie bevægelighed, der i overensstemmelse med EU-retten er indført for at inddæmme spredningen af covid-19, såsom krav om at gå i karantæne/selvisolation eller blive testet for sars-CoV-2-infektion, **og** de bør være forpligtet til på de samme betingelser at godkende gyldige vaccinationscertifikater udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning. Godkendelsen bør foretages på de samme betingelser, dvs. at hvis en medlemsstat f.eks. anser det for tilstrækkeligt at give en enkelt dosis af en vaccine, bør den også anse det for at være tilstrækkeligt for indehavere af et vaccinationscertifikat, hvori der anføres en enkelt dosis af samme vaccine. Af hensyn til folkesundheden bør denne forpligtelse være begrænset til de personer, der har fået covid-19-vacciner, for hvilke der er udstedt markedsføringstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, **eller** vacciner, der er godkendt af WHO til anvendelse i nødsituationer.
- (26) Det er nødvendigt at forebygge **enhver form for** forskelsbehandling (**direkte eller indirekte**) af personer, der f.eks. af medicinske årsager ikke er vaccinerede, fordi de ikke er i den målgruppe, som vaccinen i øjeblikket **gives** til, eller fordi de endnu ikke har haft mulighed for eller har valgt ikke at blive vaccineret, **eller hvis der endnu ikke findes nogen vaccine for visse aldersgrupper, som f.eks. børn**. Besiddelse af et vaccinationscertifikat eller besiddelse af et vaccinationscertifikat, som angiver, at der er anvendt et særligt lægemiddel til vaccinen, bør derfor ikke være en forudsætning for udøvelse af retten til fri bevægelighed **og** kan ikke være en forudsætning **for fri bevægelighed inden for Unionen og** for benyttelse af grænseoverskridende passagertransport såsom fly, tog, bus, færge **eller andre transportformer**.
- (26a) **Covid-19-vacciner skal fremstilles i stor skala, være prismæssigt overkommelige, fordeles globalt, så de er tilgængelige dér, hvor der er behov for dem, og anvendes bredt i lokalsamfundene.** [Ændring 21/rev]
- (26b) **Bekæmpelse af covid-19-pandemien er en forudsætning for en social og økonomisk genopretning og for effektiviteten af genopretningsindsatsen. Udviklingen af covid-19-vacciner er af afgørende betydning. Problemerne med alvorlige tilfælde af manglende overholdelse af produktions- og leveringsplanerne er meget bekymrende.** [Ændring 22/rev]
- (27) Mange medlemsstater har krævet, at personer, der rejser ind på deres område, underkastes en test for sars-CoV-2-infektion før eller efter ankomsten. Til diagnosticering af covid-19 anvendte medlemsstaterne i begyndelsen af covid-19-pandemien typisk en RT-PCR-test (revers transkriptase-polymerasekædereaktionstest), som er en nukleinsyre-amplifikationstest (NAAT), og som af WHO og ECDC anses for at være normen, dvs. den mest pålidelige metode til testning af smittetilfælde og kontakter⁽¹²⁾. Efterhånden som pandemien har udviklet sig, er en ny generation af hurtigere og billigere test blevet tilgængelig på det europæiske marked, de såkaldte hurtige antigenest, som påviser tilstedeværelsen af virusproteiner (antigener) med det formål at påvise en aktiv infektion. Den 18. november 2020 vedtog Kommissionen henstilling (EU) 2020/1743 om anvendelse af hurtige antigenest til diagnosticering af sars-CoV-2-infektion⁽¹³⁾.
- (28) Den 22. januar 2021 vedtog Rådet henstilling 2021/C 24/01 om en fælles ramme for anvendelse og validering af hurtige antigenest og gensidig anerkendelse af covid-19-testresultater i EU⁽¹⁴⁾, som indeholder bestemmelser om udarbejdelsen af en fælles liste over hurtige covid-19-antigenest. På den baggrund nåede Udvalget for Sundhedssikkerhed den 18. februar 2021 til enighed om en fælles liste over hurtige covid-19-antigenest, et udvalg af hurtige covid-19-antigenest, som medlemsstaterne gensidigt vil anerkende resultaterne af, og et fælles standardiseret datasæt, der skal indgå i certifikater for covid-19-testresultater⁽¹⁵⁾.

⁽¹¹⁾ Findes på: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/ehealth/docs/vaccination-proof_interoperability-guidelines_en.pdf

⁽¹²⁾ https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/TestingStrategy_Objective-Sept-2020.pdf

⁽¹³⁾ EUT L 392 af 23.11.2020, s. 63.

⁽¹⁴⁾ EUT C 24 af 22.1.2021, s. 1.

⁽¹⁵⁾ https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/preparedness_response/docs/covid-19_rat_common-list_en.pdf

Torsdag den 29. april 2021

- (29) På trods af denne fælles indsats oplever **personer**, som udøver deres ret til fri bevægelighed, fortsat problemer, når de forsøger at benytte et testresultat fra en medlemsstat i en anden medlemsstat. Problemerne er ofte knyttet til det sprog, på hvilket testresultatet er udstedt, **■** manglende tillid til ægtheden af det viste dokument **og udgifterne til test**.
- (30) Med henblik på at fremme godkendelsen af resultater af test udført i en anden medlemsstat, når sådanne resultater fremlægges med henblik på udøvelse af retten til fri bevægelighed, bør der indføres et interoperabelt testcertifikat med de oplysninger, der er **strengt** nødvendige for tydeligt at kunne identificere indehaveren, samt angivelse af type, dato og resultat for den test, der er taget til påvisning af sars-CoV-2-infektion. For at sikre testresultatets troværdighed bør kun resultaterne af de NAAT-test og hurtige antigen-test, der er opført på listen i Rådets henstilling 2021/C 24/01, kunne anvendes til et testcertifikat udstedt på grundlag af denne forordning. Det fælles standardiserede datasæt, der skal indgå i certifikaterne for covid-19-testresultater som vedtaget af Udvalget for Sundhedssikkerhed på grundlag af Rådets henstilling 2021/C 24/01, navnlig de foretrukne kodestandarder, bør danne grundlag for de tekniske specifikationer, der vedtages med henblik på denne forordning.
- (31) Testcertifikater udstedt af medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordning bør godkendes af medlemsstater, der kræver dokumentation for en test til påvisning af sars-CoV-2-infektion **med henblik på at fravige** restriktioner for den frie bevægelighed, som er indført for at inddæmme spredningen af covid-19.
- (31a) *Antistoffer mod sars-CoV-2 produceres både efter en naturlig infektion — med eller uden en klinisk sygdom — og efter vaccination. Mens vi endnu ikke har endelige data om de pågældende antistoffers persistens efter vaccination, er der rigelig dokumentation for, at naturligt inducerede antistoffer kan påvises flere måneder efter infektionen. Test for antistoffer gør det derfor muligt at identificere personer, der tidligere har været smittet, og som kan have udviklet immunrespons og derfor har meget lav sandsynlighed for at blive smittet igen eller smitte andre.*
- (32) Ifølge den eksisterende dokumentation kan personer, der er kommet sig over covid-19, fortsat teste positive for sars-CoV-2 i en vis periode efter symptomernes indtræden⁽¹⁶⁾. Hvis sådanne personer underkastes en test, når de forsøger at udøve deres ret til fri bevægelighed, kan de således reelt forhindres i at rejse, selv om de ikke længere udgør en smitterisiko. Med henblik på at lette den frie bevægelighed og sikre, at de restriktioner for den frie bevægelighed, der på nuværende tidspunkt er indført under covid-19-pandemien, kan ophæves på en koordineret måde på grundlag af den seneste videnskabelige dokumentation, bør der indføres et interoperabelt restitutionscertifikat med de oplysninger, der er nødvendige for tydeligt at kunne identificere den pågældende person, samt angivelse af dato for en tidligere positiv test for sars-CoV-2-infektion. **■** Ifølge ECDC viser den seneste dokumentation, at selv om der udskilles levedygtig sars-CoV-2-virus mellem ti og tyve dage fra symptomernes indtræden, har overbevisende epidemiologiske undersøgelser ikke påvist yderligere overførsel af sygdom efter dag ti. **Forsigtighedsprincippet bør dog stadig finde anvendelse.** Kommissionen bør tillægges beføjelser til at ændre **gyldighedsperioden, både begyndelses- og udløbstidspunktet**, på grundlag af retningslinjer fra Udvalget for Sundhedssikkerhed eller ECDC, der nøje undersøger evidensgrundlaget for varigheden af den opnåede immunitet efter restitution. **Derudover bør enkeltpersoner have mulighed for at gennemgå en meget specifik test for spikeantigenet, hvis de er asymptomatiske.**
- (33) I flere medlemsstater fritages restituerede personer allerede på nuværende tidspunkt for visse restriktioner for den frie bevægelighed inden for Unionen. **■** Medlemsstaterne **bør godkende** vaccinationsdokumentation med det sigte at fravige de restriktioner for den frie bevægelighed, der i overensstemmelse med EU-retten er indført for at inddæmme spredningen af sars-CoV-2, såsom krav om at gå i karantæne/selvisolation eller blive testet for sars-CoV-2-infektion, **og** de bør være forpligtet til på de samme betingelser at godkende gyldige restitutionscertifikater udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning. Derudover er e-sundhedsnetværket ved i samarbejde med Udvalget for Sundhedssikkerhed at udarbejde retningslinjer for restitutionscertifikater og de respektive datasæt.
- (34) For hurtigt at kunne fastlægge en fælles holdning bør Kommissionen kunne bede Udvalget for Sundhedssikkerhed, der er nedsat ved artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU⁽¹⁷⁾, om at udstede retningslinjer om den tilgængelige videnskabelige dokumentation for så vidt angår virkningerne af de medicinske hændelser, der dokumenteres i de certifikater, der indføres i henhold til denne forordning, herunder effektiviteten og

⁽¹⁶⁾ <https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/Guidance-for-discharge-and-ending-of-isolation-of-people-with-COVID-19.pdf>

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1).

Torsdag den 29. april 2021

varigheden af den immunitet, der opnås ved covid-19-vacciner, og om, hvorvidt vaccinerne forebygger asymptomatisk infektion og overførsel af virusset, hvad situationen er for personer, der er kommet sig over virusset, og hvordan de nye sars-CoV-2-varianter påvirker personer, der er blevet vaccineret eller allerede har været smittet. **Sådanne oplysninger kan også danne grundlag for henstillinger fra Rådet med henblik på at muliggøre en koordineret tilgang til ophævelse af restriktionerne for den frie bevægelighed for indehavere af certifikater.**

- (35) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af de certifikater, der inden for tillidsrammen indføres ved denne forordning, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁸⁾.
- (36) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, når det er påkrævet i behørigt begrundede tilfælde vedrørende de tekniske specifikationer, der er nødvendige for at indføre de interoperable certifikater, eller i særligt hastende tilfælde, eller når der foreligger ny videnskabelig dokumentation.
- (37) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽¹⁹⁾ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning. Denne forordning danner retsgrundlag for den behandling af personoplysninger, jf. artikel 6, stk. 1, litra c), og artikel 9, stk. 2, litra g), i forordning (EU) 2016/679, som er nødvendig for udstedelsen og kontrollen af de interoperable certifikater, der omhandles i denne forordning. Den regulerer ikke den behandling af personoplysninger, der er forbundet med dokumentation for vaccination, test eller restitution til andre formål såsom lægemiddelovervågning eller ajourføring af privatpersoners helbredsjournaler. Retsgrundlaget for behandling af personoplysninger til andre formål skal fastsættes i national ret under overholdelse af EU's databeskyttelseslovgivning.
- (38) I overensstemmelse med princippet om dataminimering bør certifikaterne kun indeholde de personoplysninger, der er **strengt** nødvendige med henblik på at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed inden for Unionen under covid-19-pandemien. De enkelte kategorier af personoplysninger og datafelter, der skal indgå i certifikaterne, bør fastsættes i denne forordning.
- (39) Med henblik på denne forordning **er det ikke nødvendigt, at** personoplysninger overføres/udveksles på tværs af grænserne. **I overensstemmelse med tilgangen med en offentlig nøgleinfrastruktur er det kun udstedernes offentlige nøgler, der skal overføres eller tilgås på tværs af grænserne, hvilket vil blive sikret ved hjælp af en interoperabilitetsgateway, der oprettes og vedligeholdes af Kommissionen. Tilstedeværelsen af certifikatet kombineret med ustederens offentlige nøgle bør navnlig gøre det muligt at kontrollere certifikatets ægthed og integritet og at afsløre svig. Der bør i overensstemmelse med princippet om databeskyttelse gennem indstillinger anvendes kontrolteknikker, der ikke kræver overførsel af personoplysninger.**
- (40) Denne forordning **forbyder, at** personoplysninger, som er indhentet ved hjælp af certifikatet, lagres af bestemmelsesmedlemsstaten eller operatører af grænseoverskridende passagertransport. **Denne forordning danner ikke retsgrundlag for oprettelse af nogen registre eller databaser på medlemsstats- eller EU-plan eller gennem den digitale tillidsrammeinfrastruktur.**
- I**
- (41a) **Klar, omfattende og rettidig kommunikation til offentligheden om udstedelse, anvendelse og accept af hver type certifikat, der indgår i EU-covid-19-certifikatet, er afgørende for at sikre forudsigelighed om rejser og retssikkerhed. Kommissionen bør støtte medlemsstaternes indsats i denne henseende, f.eks. ved at gøre oplysningerne fra medlemsstaterne tilgængelige på webplatformen »Re-open EU«.**
- (42) I overensstemmelse med henstilling (EU) 2020/1475 bør alle restriktioner for den frie bevægelighed over for personer i Unionen, som indføres for at inddæmme spredningen af sars-CoV-2, ophæves, så snart den epidemiologiske situation tilsiger det. Dette gælder også for forpligtelser til at fremvise dokumenter ud over dem, der kræves i henhold til EU-retten, navnlig direktiv 2004/38/EF, såsom de certifikater, der er omfattet af denne forordning. **I**

⁽¹⁸⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Torsdag den 29. april 2021

- (43) **Denne forordning bør finde anvendelse i 12 måneder fra datoen for dens ikrafttræden. Fire måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden og senest tre måneder inden udløbet af dens anvendelse** bør Kommissionen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, herunder om dens indvirkning på den frie bevægelighed, de grundlæggende rettigheder og beskyttelsen af personoplysninger, samt en vurdering af de nyeste vaccine- og testteknologier og medlemsstaternes anvendelse af EU-covid-19-certifikatet til formål, der er baseret på national ret, og som ikke er fastsat i denne forordning.
- (44) For at kunne tage højde for den epidemiologiske situation og fremskridtene med hensyn til inddæmning af covid-19-pandemien og for at sikre interoperabilitet med de internationale standarder bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde tillægges Kommissionen for så vidt angår anvendelsen af visse af denne forordnings artikler . Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽²⁰⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (45) Eftersom målene for denne forordning, nemlig at lette den frie bevægelighed inden for Unionen under covid-19-pandemien ved at indføre interoperable certifikater med oplysninger om indehaverens vaccinations-, test- og restitutionstatus, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af handlingens omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (46) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, der navnlig anerkendes i chartret om grundlæggende rettigheder («chartret»), herunder retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til lighed for loven og til ikkeforskelsbehandling, retten til fri bevægelighed og retten til adgang til effektive retsmidler. Medlemsstaterne bør overholde chartret ved gennemførelsen af denne forordning.
- (46a) **I det omfang medlemsstaterne beslutter at kræve nationale digitale certifikater til andre formål end fri bevægelighed på nationalt plan, bør disse være interoperable med EU-covid-19-certifikatet og respektere dets garantier som defineret i denne forordning, navnlig for at sikre ikkeforskelsbehandling mellem forskellige nationaliteter, ikkeforskelsbehandling mellem forskellige certifikater og høje standarder for databeskyttelse og for at undgå fragmentering.**
- (46b) **Medlemsstaterne bør ikke indføre restriktioner for adgangen til offentlige tjenester for personer, der ikke har de certifikater, der er omfattet af denne forordning.**
- (46c) **En liste over alle enheder, der forventes at fungere som dataansvarlige, databehandlere og modtagere af oplysningerne i den pågældende medlemsstat, offentliggøres senest en måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden for at gøre det muligt for EU-borgere, der benytter EU-covid-19-certifikatet, at kende identiteten på den enhed, som de kan henvende sig til med henblik på udøvelsen af deres databeskyttelsesrettigheder i henhold til forordning (EU) 2016/679, herunder navnlig retten til at modtage gennemsigtige oplysninger om måderne, hvorpå registreredes rettigheder kan udøves med hensyn til behandling af personoplysninger.**
- (47) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) og Det Europæiske Databeskyttelsesråd (EDPB) er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1725⁽²¹⁾ —

⁽²⁰⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Torsdag den 29. april 2021

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution i forbindelse med covid-19 **med det formål** at gøre det lettere for indehavere at udøve deres ret til fri bevægelighed under covid-19-pandemien (**»EU-covid-19-certifikat«**).

Den udgør retsgrundlaget for behandling af personoplysninger, der er nødvendige for udstedelse af sådanne certifikater, og for behandling af de oplysninger, der er nødvendige for at bekræfte og kontrollere ægtheden og gyldigheden af sådanne certifikater, **i fuld overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679**.

Den kan ikke fortolkes således, at den indfører en direkte eller indirekte ret eller pligt til at blive vaccineret. [Ændring 9]

Denne forordning hverken indfører eller fastsætter yderligere formaliteter eller krav vedrørende udøvelsen af retten til fri bevægelighed eller retten til indrejse på medlemsstaternes område i henhold til direktiv 2004/38/EF og forordning (EU) 2016/399.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »indehaver«: en **person** eller dennes familiemedlemmer, til hvem der i overensstemmelse med denne forordning er udstedt et interoperabelt certifikat med oplysninger om vedkommendes status for så vidt angår vaccination, test og/eller restitution
- 2) **»EU-covid-19-certifikat«**: interoperable certifikater, der indeholder oplysninger om indehaverens status for så vidt angår vaccination, test og/eller restitution, og som udstedes i forbindelse med covid-19-pandemien
- 3) **»covid-19-vaccine«**: et immunologisk lægemiddel bestemt til aktiv immunisering **mod severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (sars-CoV-2), det virus, der forårsager covid-19**
- 4) **»NAAT-test«**: en molekylær nukleinsyre-amplifikations-test (NAAT), f.eks. teknikker baseret på revers transkriptase-polymerasekædereaktion (RT-PCR), loop-medieret isotermisk amplifikation (LAMP) og transskriptionsmedieret amplifikation (TMA), der anvendes til at påvise tilstedeværelse af sars-CoV-2-ribonukleinsyre (RNA)
- 5) **»hurtig antigen-test«**: en testmetode, der ved hjælp af immunassay baseret på lateral strømning anvendes til at påvise tilstedeværelse af virusproteiner (antigener), og som giver resultater på under 30 minutter, **udført af en uddannet sundhedsperson eller en anden uddannet operatør**
- 5a) **»serologisk test eller antistof-test«**: en laboratoriebaseret test udført på blodprøver (serum, plasma eller fuldblod) **med det formål at undersøge, om en person har udviklet antistoffer mod SARS-CoV-2, som indikation for at indehaveren har været eksponeret for SARS-CoV-2 og har udviklet antistoffer, uanset om vedkommende har haft symptomer eller ej**
- 6) **»interoperabilitet«**: kapaciteten til at kontrollere systemer i en medlemsstat med henblik på anvendelse af data, der er indkodet af en anden medlemsstat
- 7) **»stregkode«**: en metode til lagring og gengivelse af data i et visuelt, maskinlæsbart format
- 8) **»elektronisk segl«**: **»avanceret elektronisk segl« som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014⁽²²⁾, der er vedhæftet og logisk tilknyttet andre data i elektronisk form, og som giver sikkerhed for disse tilknyttede datas oprindelse og integritet**
- 10) **»tillidsramme«**: regler, politikker, specifikationer, protokoller, dataformater og digital infrastruktur, der regulerer og muliggør pålidelig og sikker udstedelse og kontrol af certifikater med henblik på at garantere certifikaternes pålidelighed ved at bekræfte deres ægthed, gyldighed og integritet, **ved** **»** brug af elektroniske segl.

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF, EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73.

Torsdag den 29. april 2021

Artikel 3

EU-covid-19-certifikat

1. Det interoperable **EU-covid-19-certifikat** muliggør **med forbehold af artikel 22 i forordning (EU) 2016/399** udstedelse og grænseoverskridende verifikation og accept af følgende certifikater:

- a) et certifikat, der bekræfter, at indehaveren har modtaget en covid-19-vaccine i den medlemsstat, der har udstedt certifikatet (»vaccinationscertifikat«)
- b) et certifikat, der for indehaveren angiver resultatet **og typen** af og datoen for en NAAT-test eller en hurtig antigenest, der er opført på den fælles og ajourførte liste over hurtige covid-19-antigenest, der er udarbejdet på grundlag af Rådets henstilling 2021/C 24/01 ⁽²³⁾ (»testcertifikat«)
- c) et certifikat, der bekræfter, at indehaveren er kommet sig over en sars-CoV-2-infektion efter en positiv NAAT-test **eller er bekræftet immun over for sars-CoV-2 ved hjælp af en serologisk test eller antistoftest, herunder datoen for den første positive NAAT-test eller datoen for serologisk testning for antistoffer mod sars-CoV-2** (»restitutionscertifikat«).

Kommissionen offentliggør listen over hurtige covid-19-antigenest udarbejdet på grundlag af Rådets henstilling 2021/C 24/01, herunder eventuelle ajourføringer.

2. Medlemsstaterne udsteder de i stk. 1 omhandlede certifikater i et digitalt **og et** papirbaseret format **■**. **De potentielle indehavere har ret til at modtage certifikaterne i et format efter eget valg.** De certifikater, der udstedes af medlemsstaterne, skal **være brugervenlige og** indeholde en interoperabel stregkode, der gør det muligt at kontrollere certifikatets ægthed, gyldighed og integritet. Stregkoden skal overholde de tekniske specifikationer, der er fastsat i artikel 8. Oplysningerne i certifikaterne skal desuden vises i et for mennesker læsbart format, **være tilgængeligt for personer med handicap** og som minimum være affattet på den udstedende medlemsstats officielle sprog og på engelsk. [Ændring 15]

3. De i stk. 1 omhandlede certifikater udstedes gratis. Indehaveren har ret til at anmode om at få udstedt et ny certifikat, hvis personoplysningerne i certifikatet ikke er eller ikke længere er korrekte eller ajourførte, **herunder med hensyn til indehaverens status for så vidt angår vaccination, test og/eller restitution**, eller hvis certifikatet ikke længere er tilgængeligt for indehaveren.

3a. Certifikatet skal være forsynet med følgende tekst: »Dette certifikat er ikke et rejsedokument. Den videnskabelige viden om vaccination mod, testning for og restitution efter covid-19 udvikler sig fortsat, også med hensyn til nye varianter af virusset, der giver anledning til bekymring. Undersøg venligst inden afrejsen, hvilke folkesundhedsmæssige foranstaltninger og dertil knyttede restriktioner der gælder på bestemmelsesstedet.«

Medlemsstaten skal give indehaveren klare, fyldestgørende og rettidige oplysninger om anvendelsen af vaccinationscertifikatet, testcertifikatet og/eller restitutionscertifikatet med henblik på denne forordning.

3b. Besiddelse af et EU-covid-19-certifikat er ikke en forudsætning for at udøve retten til fri bevægelighed.

3c. Udstedelse af certifikater i henhold til stk. 1 må ikke føre til differentieret behandling og forskelsbehandling på grundlag af vaccinationsstatus eller besiddelse af et specifikt certifikat, som er omhandlet i artikel 5, 6 og 7. Medlemsstaterne sikrer universelle, tilgængelige, rettidige og gratis testmuligheder for at garantere retten til fri bevægelighed inden for Unionen uden forskelsbehandling på grund af økonomiske eller finansielle muligheder.

4. Udstedelsen af de i stk. 1 omhandlede certifikater berører ikke gyldigheden af anden dokumentation for vaccination, test eller restitution, der er udstedt før ikrafttrædelsen af denne forordning eller til andre formål, navnlig til medicinske formål.

4a. EU-transportknudepunkter, såsom lufthavne, havne, jernbane- og busstationer, hvor de i stk. 1 omhandlede certifikater kontrolleres, bør anvende standardiserede og fælles kriterier og procedurer for kontrollen af certifikaterne på grundlag af retningslinjer, der er udarbejdet af Kommissionen.

⁽²³⁾ Rådets henstilling om en fælles ramme for anvendelse og validering af hurtige antigenest og gensidig anerkendelse af covid-19-testresultater i EU (2021/C 24/01) (EUT C 24 af 22.1.2021, s. 1).

Torsdag den 29. april 2021

5. Hvis Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt i henhold til andet afsnit, skal certifikater, der er udstedt i overensstemmelse med denne forordning af et tredjeland, med hvilket Den Europæiske Union og dens medlemsstater har indgået en aftale om fri bevægelighed for personer, som giver de kontraherende parter mulighed for at begrænse en sådan fri bevægelighed af hensyn til folkesundheden på en ikke-diskriminerende måde, og som ikke indeholder en mekanisme for indarbejdelse af EU-retsakter, godkendes på de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5.

Kommissionen vurderer, hvorvidt et sådant tredjeland udsteder certifikater i overensstemmelse med denne forordning og har givet formel sikkerhed for, at det vil godkende certifikater udstedt af medlemsstaterne. I så fald vedtager den en gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 2.

6. Kommissionen **anmoder** Udvalget for Sundhedssikkerhed, der er oprettet ved artikel 17 i afgørelse 1082/2013/EU, **ECDC og EMA** om at udarbejde vejledning om den tilgængelige videnskabelige dokumentation vedrørende de virkninger af medicinske hændelser, der er dokumenteret i de i stk. 1 omhandlede certifikater.

6a. Medlemsstaterne stiller tilstrækkelige ressourcer til rådighed til gennemførelsen af denne forordning, herunder til at forebygge, afsløre, efterforske og retsforfølge svig og ulovlig praksis i forbindelse med udstedelsen og anvendelsen af EU-covid-19-certifikatet.

Artikel 4

Tillidsramme for EU-covid-19-certifikatet

1. Kommissionen og medlemsstaterne opretter og vedligeholder en digital tillidsrammeinfrastruktur, der muliggør sikker udstedelse og kontrol af de i artikel 3 omhandlede certifikater.

2. Tillidsrammen skal så vidt muligt sikre interoperabilitet med teknologiske systemer, der er oprettet på internationalt plan.

3. Hvis Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt i henhold til andet afsnit, skal certifikater, der er udstedt af tredjelande til unionsborgere og deres familiemedlemmer **samt personer, der er statsborgere eller bosiddende i Andorra, Monaco, San Marino og Vatikanet/Den Hellige Stol**, i henhold til en international standard og et teknologisk system, der er interoperabel(t) med den på grundlag af denne forordning fastsatte tillidsramme, og som gør det muligt at kontrollere certifikatets ægthed, gyldighed og integritet, og som indeholder de i bilaget anførte oplysninger, behandles som certifikater udstedt af medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordning, således at indehaverne lettere kan udøve deres ret til fri bevægelighed inden for Den Europæiske Union. Med henblik på dette afsnit godkender medlemsstaterne vaccinationscertifikater, der er udstedt af tredjelande, på de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5.

Kommissionen vurderer, hvorvidt certifikater udstedt af et tredjeland opfylder betingelserne i dette stykke. I så fald vedtager den en gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 2. **Kommissionen fører også et offentligt tilgængeligt register over de tredjelande, der opfylder betingelserne for udstedelse af certifikater i henhold til denne forordning.**

Artikel 5

Vaccinationscertifikat

1. Hver medlemsstat udsteder **automatisk** vaccinationscertifikater som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), til en person, der har modtaget en covid-19-vaccine **■**.

2. Vaccinationscertifikatet skal omfatte følgende kategorier af personoplysninger:

a) identifikation af indehaveren

b) oplysninger om den anvendte vaccine **og om antallet af doser og datoer**

c) certifikatmetadata som f.eks. udstederen af certifikatet **■**.

Personoplysningerne medtages i vaccinationscertifikatet i overensstemmelse med de særlige datafelter, der er fastsat i bilagets punkt 1.

Kommissionen tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 11 at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilagets punkt 1 **ved at ændre eller fjerne datafelter eller** tilføje datafelter, **der hører under** de kategorier af personoplysninger, der er nævnt i **litra b) og c) til** dette stykke.

Torsdag den 29. april 2021

3. Vaccinationscertifikatet udstedes i et sikkert og interoperabelt format, jf. artikel 3, stk. 2, og det skal klart fremgå, hvorvidt vaccinationsforløbet **for den specifikke vaccine** er afsluttet eller ej.

4. Hvis det i tilfælde af ny videnskabelig dokumentation eller for at sikre interoperabilitet med internationale standarder og teknologiske systemer er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 12 på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikel.

5. ▮ En medlemsstat **skal godkende** dokumentation for vaccination med henblik på at fravige restriktioner for den frie bevægelighed, der er indført i overensstemmelse med EU-retten for at begrænse spredningen af covid-19, **og** ligeledes på samme betingelser godkende gyldige vaccinationscertifikater udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med nærværende forordning for en covid-19-vaccine, for hvilken der er udstedt markedsføringstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004.

Medlemsstaterne kan til samme formål ligeledes godkende gyldige vaccinationscertifikater udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning for ▮ en covid-19-vaccine, der er godkendt af WHO til anvendelse i nødsituationer.

6. Hvis en unionsborger eller et familiemedlem til en unionsborger **eller en person, der er statsborger eller bosiddende i Andorra, Monaco, San Marino eller Vatikanstaten/Den Hellige Stol**, er blevet vaccineret i et tredjeland med en af de typer covid-19-vacciner, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, og hvis myndighederne i en medlemsstat har modtaget alle de nødvendige oplysninger, herunder pålidelig dokumentation for vaccination, udsteder de et vaccinationscertifikat som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), til den pågældende person.

Artikel 6

Testcertifikat

1. Hver medlemsstat udsteder **automatisk** testcertifikater som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), til personer, der er testet for covid-19 ▮ .

2. Testcertifikatet skal omfatte følgende kategorier af personoplysninger:

a) identifikation af indehaveren

b) oplysninger om den udførte test

c) certifikatmetadata som f.eks. udstederen af certifikatet ▮ .

Personoplysningerne medtages i testcertifikatet i overensstemmelse med de særlige datafelter, der er fastsat i bilagets punkt 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 11 at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilagets punkt 2 ved **at ændre eller fjerne datafelter eller tilføje datafelter, der hører under de kategorier af personoplysninger, der er nævnt i litra b) og c) til dette stykke.**

3. Testcertifikatet udstedes i et sikkert og interoperabelt format, jf. artikel 3, stk. 2.

4. Hvis det i tilfælde af ny videnskabelig dokumentation eller for at sikre interoperabilitet med internationale standarder og teknologiske systemer er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 12 på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikel.

5. ▮ En medlemsstat **godkender** dokumentation for en **negativ** test for sars-CoV-2-infektion **med henblik på at fravige** restriktioner for den frie bevægelighed, der er indført i overensstemmelse med EU-retten for at begrænse spredningen af covid-19, **og** godkender ligeledes gyldige testcertifikater udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 7

Restitutionscertifikat

1. Hver medlemsstat udsteder efter anmodning restitutionscertifikater som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), tidligst den 11. dag efter at en person har modtaget sin første positive test for sars-CoV-2-infektion **eller efter fremlæggelse af en efterfølgende negativ NAAT-test. Det skal også være muligt at udstede et restitutionscertifikat gennem påvisning af antistoffer ved en serologisk test.**

Kommissionen tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 11 at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre det antal dage, fra hvilke der kan udstedes et restitutionscertifikat, på grundlag af vejledning fra Udvalget for Sundhedssikkerhed, jf. artikel 3, stk. 6, eller på grundlag af videnskabelig dokumentation, som ECDC har gennemgået.

Torsdag den 29. april 2021

Kommissionen tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 11 at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastlægge og ændre de typer af serologiske test for antistoffer mod sars-CoV-2, for hvilke der kan udstedes et restitutioncertifikat, på grundlag af videnskabelig dokumentation, som ECDC har gennemgået.

2. Restitutionscertifikatet skal omfatte følgende kategorier af personoplysninger:

- a) identifikation af indehaveren
- b) oplysninger om tidligere sars-CoV-2-infektion **dokumenteret ved en positiv NAAT-test eller et positivt resultat af en serologisk test**
- c) certifikatmetadata som f.eks. udstederen af certifikatet **■**.

Personoplysningerne medtages i restitutioncertifikatet i overensstemmelse med de særlige datafelter, der er fastsat i bilagets punkt 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 11 at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilagets punkt 3 ved **at ændre eller fjerne datafelter**, herunder indtil hvornår et certifikat er gyldigt, **eller tilføje datafelter, der hører under de kategorier af personoplysninger, som er nævnt i litra b) og c) til dette stykke.**

3. Restitutionscertifikatet udstedes i et sikkert og interoperabelt format, jf. artikel 3, stk. 2.

4. Hvis det i tilfælde af ny videnskabelig dokumentation eller for at sikre interoperabilitet med internationale standarder og teknologiske systemer er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 12 på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikel.

5. **■** En medlemsstat godkender dokumentation for restitution efter en sars-CoV-2-infektion som grundlag for at fravige restriktioner for den frie bevægelighed, der er indført i overensstemmelse med EU-retten for at begrænse spredningen af covid-19, **og** godkender på samme betingelser gyldige restitutioncertifikater udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 8

Tekniske specifikationer

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af den tillidsramme, der oprettes ved denne forordning, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der omfatter tekniske specifikationer og regler for:

- a) sikker udstedelse og kontrol af de i artikel 3 omhandlede certifikater
- b) beskyttelse af personoplysninger under hensyntagen til oplysningernes art
- c) udfyldelse af de i artikel 3 omhandlede certifikater, herunder kodesystemet og eventuelle andre relevante elementer **■**
- e) udstedelse af en gyldig, sikker og interoperabel stregkode
- f) sikring af interoperabilitet med internationale standarder og/eller teknologiske systemer
- g) fordeling af ansvar mellem dataansvarlige og for så vidt angår databehandlere **i overensstemmelse med kapitel IV i forordning (EU) 2016/679**
- ga) **fastlæggelse af procedurer for regelmæssig afprøvning, vurdering og evaluering af effektiviteten af de vedtagne databeskyttelses- og sikkerhedsforanstaltninger**
- gb) **sikring af tilgængeligheden for personer med handicap til de menneskeligt læsbare oplysninger i det digitale certifikat og i det papirbaserede certifikat i overensstemmelse med de harmoniserede EU-tilgængelighedskrav. [Ændring 16]**

Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 2. **Når den påtænkte gennemførelsesretsakt vedrører behandling af personoplysninger, hører Kommissionen EDPS og kan, hvis det er relevant, høre EDPB.**

I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, navnlig for at sikre rettidig gennemførelse af tillidsrammen, vedtager Kommissionen umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 13, stk. 3.

Torsdag den 29. april 2021

Tillidsrammen skal bygge på en offentlig nøgleinfrastruktur til kontrol af integriteten af EU-covid-19-certifikaterne og ægtheden af de elektroniske segl. Tillidsrammen skal muliggøre afsløring af svig, navnlig forfalskning, og sikre, at udstederen ikke gennem kontrol af EU-covid-19-certifikater og elektroniske segl oplyses om kontrollen.

Artikel 8a

Nationale digitale certifikater og interoperabilitet med tillidsrammen for EU-covid-19-certifikatet

Hvis en medlemsstat har vedtaget eller vedtager et nationalt digitalt certifikat til rent indenlandske formål, sikrer den, at det er fuldt ud interoperabelt med tillidsrammen for EU-covid-19-certifikatet. De samme garantier som i denne forordning finder anvendelse.

Artikel 8b

Yderligere anvendelse af rammen for EU-covid-19-certifikatet

Hvis en medlemsstat ønsker at indføre EU-covid-19-certifikatet til andre mulige anvendelser end det tiltænkte formål om at lette den frie bevægelighed mellem medlemsstaterne, skaber den pågældende medlemsstat et retsgrundlag i henhold til national ret under overholdelse af principperne om effektivitet, nødvendighed og proportionalitet, herunder specifikke bestemmelser, der klart fastlægger anvendelsesområdet og omfanget af behandlingen, det specifikke formål, de kategorier af enheder, der kan kontrollere certifikatet, og de relevante garantier med henblik på at forhindre forskelsbehandling og misbrug, under hensyntagen til risiciene for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Der må ikke lagres oplysninger i forbindelse med kontrolprocessen. [Ændring 12]

Artikel 9

Databeskyttelse

1. *Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med gennemførelsen af nærværende forordning. Personoplysningerne i de certifikater, der udstedes i overensstemmelse med denne forordning, behandles **udelukkende** med det formål at kontrollere de oplysninger, der er medtaget i certifikatet, som fastsat i denne forordning og indtil den ikke længere finder anvendelse.*

2. *De personoplysninger, der medtages i de i artikel 3 omhandlede certifikater, behandles af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten eller af operatører af grænseoverskridende passagertransport, der i henhold til national lovgivning er forpligtet til at gennemføre visse folkesundhedsmæssige foranstaltninger under covid-19-pandemien, **udelukkende** med det formål at bekræfte og kontrollere indehaverens status for så vidt angår vaccination, test eller restitution. Med henblik herpå begrænses personoplysningerne til, hvad der er strengt nødvendigt. Personoplysninger, hvortil der gives adgang i henhold til dette stykke, opbevares **eller behandles ikke af kontrolenheden til andre formål. Der udstedes et særskilt uafhængigt certifikat for hver vaccination, test eller restitution, og certifikatet må ikke indeholde oplysninger om indehaverens tidligere certifikater.***

3. *Personoplysninger, der behandles med henblik på udstedelse af de i artikel 3 omhandlede certifikater, herunder udstedelse af et nyt certifikat, må ikke opbevares længere **af udstederen**, end hvad der er **strengt** nødvendigt af hensyn til formålet, og under ingen omstændigheder længere end den periode, inden for hvilken certifikaterne kan anvendes til at udøve retten til fri bevægelighed, **hvorefter de personlige oplysninger omgående og uigenkaldeligt slettes. Personoplysningerne i certifikatet må ikke gøres til genstand for centraliseret behandling eller opbevaring på medlemsstats- eller EU-plan.***

4. *Myndigheder eller andre udpegede organer med ansvar for udstedelsen af de i artikel 3 omhandlede certifikater betragtes som dataansvarlige, jf. artikel 4, stk. 7, i forordning (EU) 2016/679. Senest den ... [en måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] offentliggør medlemsstaterne de enheder, der forventes at fungere som dataansvarlige, databehandlere og modtagere af oplysningerne, og meddeler Kommissionen disse oplysninger og eventuelle ændringer heraf regelmæssigt efter denne dato. Senest den ... [to måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] offentliggør Kommissionen de indsamlede oplysninger på en offentligt tilgængelig liste og ajourfører denne.*

Torsdag den 29. april 2021

5. De dataansvarlige og databehandlerne træffer tilstrækkelige tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at sikre et sikkerhedsniveau, der er passende i forhold til risikoen ved behandlingen.

6. Gør en dataansvarlig som omhandlet i stk. 4 brug af en databehandler, må databehandleren i henhold til artikel 28, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679 ikke videregive personoplysninger til et tredjeland.

Artikel 10

EU-covid-19-certifikatet og rejserestriktioner

Efter indførelsen af EU-covid-19-certifikatet indfører og gennemfører medlemsstaterne ingen yderligere rejserestriktioner såsom karantæne, selvisolation eller en test for sars-CoV-2-infektion eller diskriminerende foranstaltninger for indehavere af certifikater, jf. artikel 3.

Artikel 11

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen for en periode på **12 måneder** fra [datoen for ikrafttrædelsen].
3. Den i artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1 og 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. **Når en sådan delegeret retsakt vedrører behandling af personoplysninger, hører Kommissionen EDPS og kan, hvis det er relevant, høre EDPB.**
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1 og 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 12

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 11, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 13

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

Torsdag den 29. april 2021

Artikel 14

Rapportering

1. Senest den ... [fire måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

2. Rapporten skal omfatte en vurdering af denne forordnings indvirkning på den frie bevægelighed, herunder på rejseaktivitet og turisme, på grundlæggende rettigheder og navnlig ikke-forskelsbehandling og beskyttelsen af personoplysninger, og indeholde oplysninger om den nyeste vaccine- og testteknologi, bl.a. baseret på oplysninger fra ECDC. Rapporten skal også indeholde en vurdering af medlemsstaternes anvendelser af EU-covid-19-certifikatet til formål baseret på national lovgivning, som ikke er fastsat i denne forordning.

3. Senest tre måneder før anvendelsen af denne forordning ophører, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten skal indeholde en vurdering i overensstemmelse med stk. 2. Den kan ledsages af lovgivningsforslag, navnlig om forlængelse af datoen for anvendelse af denne forordning, under hensyntagen til udviklingen i den epidemiologiske situation og på grundlag af principperne om nødvendighed, proportionalitet og effektivitet.

Artikel 15

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på **og finde anvendelse fra dagen** efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. **Forordningen ophører med at finde anvendelse 12 måneder efter ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Torsdag den 29. april 2021

BILAG

Datasæt til certifikater

1. Datafelter, der skal medtages i vaccinationscertifikatet:
 - a) navn: efternavn(e) og fornavn(e) i nævnte rækkefølge
 - b) fødselsdato
 - c) målsygdom eller -agens – ***covid-19 eller sars-CoV-2 eller en variant heraf***
 - d) vaccine/profylakse
 - e) vaccinelægemiddel
 - f) indehaver af markedsføringstilladelsen for vaccinen eller vaccineproducent
 - g) nummer i en række af vaccinationer/doser
 - h) dato for vaccination, med angivelse af datoen for ***hver dosis, der er modtaget, og for*** den senest modtagne dosis
 - i) medlemsstat, hvor vaccinen er givet
 - j) udsteder af certifikat
 - k) **■ certifikat gyldigt indtil (højest [ét år] efter datoen for vaccination).**
2. Datafelter, der skal medtages i testcertifikatet:
 - a) navn: efternavn(e) og fornavn(e) i nævnte rækkefølge
 - b) fødselsdato
 - c) målsygdom eller -agens – ***covid-19 eller sars-CoV-2 eller en variant heraf***
 - d) testtype
 - e) ***type af prøveudtagning (f.eks. rhinopharyngeal, oropharyngeal)***
 - f) testnavn (valgfrit i forbindelse med NAAT-test)
 - g) testproducent (valgfrit i forbindelse med NAAT-test)
 - h) dato og klokkeslæt for prøveudtagning
 - i) dato og klokkeslæt for testresultat (valgfrit i forbindelse med hurtig antigenest)
 - j) testresultat
 - k) testcenter eller -facilitet
 - l) medlemsstat, hvor testen er taget
 - m) udsteder af certifikat
 - n) ***certifikat gyldigt indtil (højest [72 timer] fra prøveudtagningen til NAAT-test og [24 timer] fra prøveudtagningen til hurtige antigenest).***
3. Datafelter, der skal medtages i restitutionscertifikatet:
 - a) navn: efternavn(e) og fornavn(e) i nævnte rækkefølge
 - b) fødselsdato
 - c) ***sygdom eller agens — covid-19 eller sars-CoV-2 eller en variant heraf, som borgeren er kommet sig over***
 - d) sygdom eller agens, som borgeren er kommet sig over
 - e) dato for første positive NAAT-testresultat

Torsdag den 29. april 2021

- f) dato for serologisk test eller antistoftest*
 - g) medlemsstat, hvor testen er taget*
 - h) udsteder af certifikat*
 - i) certifikat gyldigt fra*
 - j) certifikat gyldigt indtil (højest [90 dage] efter datoen for det første positive testresultat).*
-

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0146

Digitalt grønt certifikat — tredjelandstatsborgere

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 29. april 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt bor eller opholder sig på medlemsstaternes område, under covid-19-pandemien (digitalt grønt certifikat) (COM(2021)0140 — C9-0100/2021 — 2021/0071(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

[Ændring 1, med mindre andet er angivet]

(2021/C 506/41)

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER (*)

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/...

om en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der lovligt bor eller opholder sig på medlemsstaternes område, under covid-19-pandemien (EU-covid-19-certifikat)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Schengenreglerne kan tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i Unionen, og tredjelandstatsborgere, der er indrejst lovligt i en medlemsstat, i en periode på 90 dage inden for 180 dage færdes frit på alle andre medlemsstaters område.
- (2) Den 30. januar 2020 erklærede generaldirektøren for Verdenssundhedsorganisationen (WHO) det globale udbrud af severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (sars-CoV-2), som forårsager coronavirussygdom 2019 (covid-19), for en folkesundhedsmæssig krisesituation af international betydning. Den 11. marts 2020 vurderede WHO, at covid-19 kan karakteriseres som en pandemi.
- (3) For at begrænse virussets spredning har medlemsstaterne truffet forskellige foranstaltninger, hvoraf nogle har haft indvirkning på rejser til og inden for medlemsstaternes område, bl.a. indrejserestriktioner eller krav om karantæne for personer, der rejser på tværs af grænserne. **Sådanne restriktioner har skadelige virkninger for borgere og virksomheder, navnlig grænsearbejdere og pendlere eller sæsonarbejdere.**
- (4) Rådet vedtog den 13. oktober 2020 Rådets henstilling (EU) 2020/1475 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit.

(*) Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med symbolet ■ .

⁽¹⁾ EUT L 337 af 14.10.2020, s. 3.

Torsdag den 29. april 2021

- (5) Rådet vedtog den 30. oktober 2020 Rådets henstilling (EU) 2020/1632 ⁽²⁾ om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien i Schengenområdet, hvori det henstillede til de medlemsstater, der er bundet af Schengenreglerne, at anvende de principper, de fælles tærskelværdier, de fælles kriterier og den fælles ramme for tiltag, der er fastlagt i Rådets henstilling (EU) 2020/1475.
- (6) Mange medlemsstater har iværksat eller agter at iværksætte initiativer med henblik på udstedelse af vaccinationscertifikater. For at sådanne **vaccinationscertifikater** i praksis kan anvendes i forbindelse med grænseoverskridende rejser inden for Unionen, skal de imidlertid være fuldt interoperable, **kompatible**, sikre og kontrollerbare. Det er nødvendigt med en fælles tilgang blandt medlemsstaterne til indholdet og formatet af, samt principperne og de tekniske standarder for sådanne certifikater **og deres beskyttelsesniveau**.
- (7) I flere medlemsstater fritages vaccinerede personer allerede på nuværende tidspunkt for **restriktioner for den frie bevægelighed inden for Unionen**. **Medlemsstaterne bør godkende vaccinationsdokumentation med det sigte at fravige restriktioner for den frie bevægelighed**, der i overensstemmelse med EU-retten er indført for at inddæmme spredningen af covid-19, såsom krav om at gå i karantæne/selvisolation eller blive testet for sars-CoV-2-infektion, **og de bør være forpligtet til på de samme betingelser at godkende gyldige vaccinationscertifikater udstedt af andre medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning**. Godkendelsen bør foretages på de samme betingelser, dvs. at hvis en medlemsstat f.eks. anser det for **tilstrækkeligt** at give en enkelt dosis af en vaccine, bør den også anse det for at være tilstrækkeligt for indehavere af et vaccinationscertifikat, hvori der anføres en enkelt dosis af samme vaccine. Af hensyn til folkesundheden bør denne forpligtelse være begrænset til de personer, der har fået covid-19-vacciner, for hvilke der er udstedt markedsføringstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, **eller vacciner opført på WHO's liste over vacciner, der er godkendt til anvendelse i nødsituationer**. I forordning (EU) 2021/xxxx af xx 2021 fastlægges der en ramme for udstedelse, kontrol og godkendelse af interoperable certifikater for vaccination, test og restitution i forbindelse med covid-19 med henblik på at fremme den frie bevægelighed under covid-19-pandemien. Den finder anvendelse på unionsborgere og tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til unionsborgere.
- (8) I overensstemmelse med artikel 19, 20 og 21 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen kan tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af disse bestemmelser, rejse frit inden for de andre medlemsstaters område.
- (9) **Uden at det berører de fælles foranstaltninger vedrørende personers passage af de indre grænser som fastsat i Schengenreglerne, navnlig forordning (EU) 2016/399, og** for at gøre rejser inden for medlemsstaternes område lettere for tredjelandsstatsborgere, der har ret til at foretage sådanne rejser, bør rammen for udstedelse, kontrol og godkendelse af de interoperable certifikater for vaccination, test og restitution i forbindelse med covid-19, der indføres ved forordning (EU) 2021/xxxx, også finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af nævnte forordning, forudsat at de lovligt bor eller opholder sig på en medlemsstats område, og at de i overensstemmelse med EU-retten har ret til at rejse til andre medlemsstater.
- (10) For at certifikaterne i praksis kan anvendes i forbindelse med grænseoverskridende rejser, skal de være fuldt interoperable. **Alle EU-transportknudepunkter såsom lufthavne, havne, jernbane- og busstationer, hvor certifikatet kontrolleres, bør anvende standardiserede og fælles kriterier og procedurer for kontrollen af EU-covid-19-certifikatet på grundlag af retningslinjer, der er udarbejdet af Kommissionen**.
- (11) Denne forordning **har til formål at lette anvendelsen af proportionalitetsprincippet og princippet om ikkeforskelsbehandling med hensyn til eventuelle restriktioner for den frie bevægelighed og andre grundlæggende rettigheder som følge af pandemien, samtidig med at der tilstræbes et højt folkesundhedsbeskyttelsesniveau, og** skal ikke fortolkes således, at den letter eller tilskynder til vedtagelsen af restriktioner for den frie bevægelighed eller andre grundlæggende rettigheder som reaktion på pandemien. Desuden kan et eventuelt behov for at kontrollere de certifikater, der indføres ved forordning (EU) 2021/xxx, ikke i sig selv begrunde en midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser. Kontrol ved de indre grænser bør fortsat være en sidste udvej, der er underlagt særlige regler fastlagt i forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeksen) ⁽³⁾.

⁽²⁾ Rådets henstilling (EU) 2020/1632 af 30. oktober 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien i Schengenområdet (EUT L 366 af 4.11.2020, s. 25).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

Torsdag den 29. april 2021

- (12) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning udbygger Schengenreglerne, skal Danmark i henhold til artikel 4 i nævnte protokol træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen senest seks måneder efter Rådets vedtagelse heraf.
- (13) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁽⁴⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland. Selv om Irland ikke er omfattet af denne forordning, kan Irland for at gøre det lettere at rejse inden for Unionen også udstede certifikater, der opfylder de samme krav, som gælder for **EU-covid-19**-certifikater, til tredjelandstatsborgere, der lovligt bor eller opholder sig på dets område, og medlemsstaterne vil kunne godkende sådanne certifikater. Irland kan også godkende certifikater, som andre medlemsstater har udstedt til tredjelandstatsborgere med lovlig bopæl eller lovligt ophold på deres område.
- (14) For så vidt angår Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien udgør denne forordning en udvikling af Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (15) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁽⁵⁾.
- (16) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁶⁾.
- (17) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU⁽⁷⁾.
- (18) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Databeskyttelsesråd er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁽⁸⁾ og afgav udtalelse den [...] —

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

Torsdag den 29. april 2021

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Medlemsstaterne anvender de regler, der er fastlagt i forordning (EU) 2021/XXXX [forordning om et **EU-covid-19**-certifikat], på tredjelandstatsborgere, der ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, men som lovligt bor eller opholder sig på deres område, og som har ret til at rejse til andre medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på **og anvendes fra** dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0149

EU-programmet for bekæmpelse af svig 2021-2027 *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014 (05330/1/2021 — C9-0108/2021 — 2018/0211(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (05330/1/2021 — C9-0108/2021),
 - der henviser til udtalelse fra Kommissionen (COM(2021)0149),
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽¹⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0386),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Budgetkontroludvalget (A9-0126/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster af 12.2.2019, P8_TA(2019)0068.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0150

Jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (omarbejdning) (12262/1/2020 — C9-0011/2021 — 2017/0237(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (12262/1/2020 — C9-0011/2021),
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 18. januar 2018 ⁽¹⁾,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0548),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Transport- og Turismeudvalget (A9-0045/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt overholdt, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 197 af 8.6.2018, s. 66.

⁽²⁾ EUT C 363 af 28.10.2020, s. 296.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0151

Den Europæiske Forsvarsfond *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092 (06748/1/2020 — C9-0112/2021 — 2018/0254(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (06748/1/2020 — C9-0112/2021),
 - der henviser til udtalelse af 12. december 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽²⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0476),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0120/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 22.3.2019, s. 75.

⁽²⁾ Vedtagne tekster af 18.4.2019, P8_TA(2019)0430.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0152

Programmet for et digitalt Europa ***II

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240 (06789/1/2020 — C9-0109/2021 — 2018/0227(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/45)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (06789/1/2020 — C9-0109/2021),
 - der henviser til udtalelse af 17. oktober 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 5. december 2018 ⁽²⁾ fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0434),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A9-0119/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 292.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 272.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 17.4.2019, P8_TA(2019)0403.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0153

Program for miljø- og klimainsatsen (LIFE) 2021-2027 *II**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om Rådets førstebehandlingsholdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (LIFE) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1293/2013 (06077/1/2020 — C9-0110/2021 — 2018/0209(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: andenbehandling)

(2021/C 506/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets førstebehandlingsholdning (06077/1/2020 — C9-0110/2021),
 - der henviser til udtalelse af 18. oktober 2018 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 9. oktober 2018 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling ⁽³⁾ til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0385),
 - der henviser til artikel 294, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 67,
 - der henviser til indstilling ved andenbehandling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A9-0130/2021),
1. godkender Rådets førstebehandlingsholdning;
 2. konstaterer, at retsakten er vedtaget i overensstemmelse med Rådets holdning;
 3. pålægger sin formand sammen med Rådets formand at undertegne retsakten, jf. artikel 297, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin generalsekretær at undertegne retsakten, efter at det er kontrolleret, at alle procedurer er behørigt afsluttet, og efter aftale med Rådets generalsekretær at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 226.

⁽²⁾ EUT C 461 af 21.12.2018, s. 156.

⁽³⁾ Vedtagne tekster af 17.4.2019, P8_TA(2019)0405.

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0154

Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet: indholdet af elektroniske registre *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 29. april 2021 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 389/2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet for så vidt angår indholdet af elektroniske registre (COM(2021)0028 — C9-0016/2021 — 2021/0015(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2021/C 506/47)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2021)0028),
 - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C9-0016/2021),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 82,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0121/2021),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Torsdag den 29. april 2021

P9_TA(2021)0158

Parlamentets overslag over indtægter og udgifter for regnskabsåret 2022**Europa-Parlamentets beslutning af 29. april 2021 om overslag over Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2022 (2020/2264(BUI))**

(2021/C 506/48)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾, særlig artikel 39,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027⁽²⁾ og til de fælles erklæringer, der er opnået enighed om mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen i denne forbindelse⁽³⁾, samt de dertil knyttede ensidige erklæringer⁽⁴⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. maj 2020 om overslag over Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2021⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. november 2020 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021⁽⁸⁾
- der henviser til sin beslutning af 18. december 2020 om Rådets holdning til det andet forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2017 om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. september 2018 om foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv i EU⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2019 om integrering af ligestillingsaspektet i Europa-Parlamentet⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11.

⁽³⁾ EUT C 444 I af 22.12.2020.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0357, bilag II.

⁽⁵⁾ EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28.

⁽⁶⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 15.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0123.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0302.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0385.

⁽¹⁰⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 19.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0331.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0010.

Torsdag den 29. april 2021

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640), navnlig punkt 2.1.4 om »Opførelse og renovering af bygninger på en energi- og ressourceeffektiv måde«,
- der henviser til EMAS-midtvejsstrategien for 2024, der blev vedtaget af Styringskomitéen for Miljøforvaltning i Bruxelles den 15. december 2020,
- der henviser til undersøgelsen: The European Parliament's carbon footprint — Towards carbon neutrality ⁽¹³⁾,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 14/2014: Hvordan beregner, reducerer og udligner EU's institutioner og organer deres drivhusgasemissioner ⁽¹⁴⁾?
- der henviser til additionalitetskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (direktivet om fremme af vedvarende energi), navnlig betragtning 90 og artikel 27,
- der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 om maksimering af potentialet for energieffektivitet i EU's bygningsmasse ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til direktivet om bygningers energimæssige ydeevne ⁽¹⁶⁾ og direktivet om energieffektivitet ⁽¹⁷⁾,
- der henviser til erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om deres bygninger som forbillede i forbindelse med energieffektivitetsdirektivet ⁽¹⁸⁾,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet — en europæisk transportsektor, der er klar til fremtiden (COM(2020)0789), navnlig punkt 9 om kollektiv trafik,
- der henviser til generalsekretærens beretning til Præsidiets med henblik på opstilling af det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag for regnskabsåret 2022,
- der henviser til det foreløbige forslag til budgetoverslag opstillet af Præsidiets den 8. marts 2021, jf. forretningsordenens artikel 25, stk. 7, og artikel 102, stk. 1,
- der henviser til forslaget til budgetoverslag, opstillet af Budgetudvalget, jf. forretningsordenens artikel 102, stk. 2,
- der henviser til forretningsordenens artikel 102,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A9-0145/2021),

⁽¹³⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652735/IPOL_STU\(2020\)652735_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652735/IPOL_STU(2020)652735_EN.pdf)

⁽¹⁴⁾ EUT C 364 af 15.10.2014, s. 3.

⁽¹⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0227.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0306.

Torsdag den 29. april 2021

- A. der henviser til, at den fortsatte forøgelse af Parlamentets betydning som medlovgiver og som budgetmyndighedens ene part med kontrolbeføjelser samt dets betydning for at fremme det europæiske demokrati, herunder i forbindelse med den europæiske reaktion på covid-19-pandemien og i overensstemmelse med den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetkontrol med nye forslag på grundlag af artikel 122 i TEUF med potentielle betydelige virkninger for Unionens budget⁽¹⁹⁾, har fremhævet det fortsatte behov for at udstyre Parlamentet med passende lovgivningsmæssig knowhow og finansielle ressourcer for at sikre kvaliteten af lovgivnings- og tilsynsarbejdet samt med henblik på formidling af dets resultater; der henviser til, at Parlamentets og dets medlemmers troværdighed i de europæiske borgeres øjne afhænger af Parlamentets egen evne til at planlægge og gennemføre sine udgifter på en forsigtig, effektiv og berettiget måde for at sikre, at de afspejler de fremherskende økonomiske realiteter;
- B. der henviser til, at Kommissionen i sin vinterprognose vurderer, at BNP faldt med 6,9 % i 2020 og forudser at det ikke vil vende tilbage til 2019-niveau før i 2023; der henviser til, at de overslag, som Parlamentet har vedtaget, udgjorde en stigning på 2,68 % for 2020 og en stigning på 2,54 % for 2021;
- C. der henviser til, at det budget, som generalsekretæren har foreslået til det foreløbige forslag til Parlamentets budgetoverslag for 2022, indeholder en stigning på 3,31 %, hvilket er et godt stykke over inflationsraten;
- D. der henviser til, at Parlamentet oplevede en samlet nedskæring på 6 % i sit personale i den periode, der var omfattet af den foregående FFR, hvilket primært blev støttet af dets administration, samtidig med at Parlamentet siden vedtagelsen af Lissabontraktaten behandler et stigende antal lovgivningssager som medlovgiver og oplever en stigning i aktiviteterne i forbindelse med Next Generation EU; der henviser til, at det er dybt bekymret over den uholdbare arbejdsbyrde for mange specialiserede udvalgssekretariater og politiske grupper;
- E. der henviser til, at den europæiske grønne pagt sigter mod at nå sine ambitiøse klimamål uden kompensation (modregning) for drivhusgasemissioner gennem internationale kreditter;
- F. der henviser til, at det forventes, at der højst sandsynligt vil blive truffet afgørelse om Paul-Henri SPAAK-Bygningens fremtid i 2021 på basis af resultatet af en konkurrence organiseret af Præsidiets, hvilket vil medføre en markant udgiftsstigning midt i en krisesituation; der henviser til, at SPAAK-bygningen bør opfylde de højeste miljø- og sikkerhedsstandarder;
- G. der henviser til, at den frivillige pensionsfond blev oprettet i 1990 ved Præsidiets regulativ om den supplerende (frivillige) pensionsordning⁽²⁰⁾; der henviser til, at Præsidiets på sit møde den 10. december 2018 besluttede at ændre de regler, der gælder for pensionsfonden, ved at hæve pensionsalderen fra 63 til 65 år og ved at indføre en afgift på 5 % på alle pensionsudbetalinger til fremtidige pensionister med henblik på at forbedre disse udbetalingers bæredygtighed; der henviser til, at det anslås, at disse ændringer af reglerne reducerede det aktuariemæssige underskud med 13,3 mio. EUR;

Generelle rammer

1. minder om, at størstedelen af Parlamentets budget er fastsat af vedtægtsmæssige eller kontraktmæssige forpligtelser; bemærker, at 55 % af budgettet er underlagt lønindeksregulering i overensstemmelse med tjenestemandsvedtægten og statuten for Europa-Parlamentets medlemmer; minder om, at den lønindeksregulering, som Kommissionen for øjeblikket forventer for juli 2021 og 2022, beløber sig til henholdsvis 2,9 % og 2,5 %, hvilket svarer til en stigning i 2022 på 31,9 mio. EUR;
2. støtter den aftale, der blev indgået i budgetforliget mellem Præsidiets og Budgetudvalget den 14. april 2021, om at fastsætte forhøjelsen af 2021-budgettet til 2,4 %, hvilket svarer til et samlet niveau for overslagene for 2022 på 2 112 904 198 EUR, om at nedbringe omfanget af udgifter i det foreløbige udkast til budgetoverslag, som Præsidiets havde godkendt den 8. marts 2021, med 18,85 mio. EUR, og om tilsvarende at reducere bevillingerne under følgende budgetposter:

1004 01 — Ordinære rejseudgifter: mødeperioder, udvalg eller disses delegationer, politiske grupper og diverse; 1405 01 — Udgifter til tolkning: ekstern tolkning; 2007 01 — Opførelse af bygninger og indretning af lokaler; 2022 — Vedligeholdelse, reparation, drift og rengøring af bygninger, 2024 Energiforbrug; 2120 01: Inventar: køb, leje, vedligeholdelse og reparation af inventar; 2140: Teknisk materiel og tekniske anlæg; 3000 — Udgifter til personalets tjenesterejser og rejser mellem de tre arbejdssteder; 3040 — Diverse udgifter til interne møder; 3042 — Møder, kongresser, konferencer og delegationer; 3210 09: Udgifter til Europa-Parlamentets forskningstjenester, herunder biblioteket og de historiske arkiver og vurdering af videnskabelige og teknologiske projekter (STOA) og til det europæiske videnskabelige mediecentrum; udgifter til det europæiske videnskabelige mediecentrum; 3243 01: Europa-Parlamentets besøgscentre;

⁽¹⁹⁾ EUT C 444 I af 22.12.2020, s. 5.

⁽²⁰⁾ Tekster vedtaget af Præsidiets, PE 113.116/BUR./rev. XXVI/01-04-2009.

Torsdag den 29. april 2021

Parlamentarium og Europa experience-centre; 3244 01: Tilrettelæggelse af og modtagelse i forbindelse med gruppebesøg, Euroscola-programmet og indbydelse af opinionsdannende personer fra tredjelande: udgifter til modtagelse og tilskud til besøgsgrupper; 4220 02: Udgifter til parlamentarisk assistance: vederlag og godtgørelser til akkrediterede assistenter — statut for medlemmer; 4220 04: Udgifter til parlamentarisk assistance: udgifter til tjenesterejser og rejser mellem de tre arbejdssteder og ekstern uddannelse af akkrediterede assistenter — Statut for medlemmerne;

3. støtter kraftigt en forhøjelse på 76 stillinger til de politiske grupper og 66 stillinger til udvalgssekretariaterne med henblik på at tage forholdsmæssig højde for den øgede arbejdsbyrde og for at gennemføre Unionens politikker; opfordrer samtidig Præsidiets til at gøre brug af mulige synergier med henblik på at øge effektiviteten i administrationen og til at analysere, hvordan digitalisering og nye arbejdsmetoder bidrager til at strømline direktoraterne og til at muliggøre overførsel af stillinger til udvalgssekretariaterne; opfordrer Præsidiets til også at undersøge tilstrækkeligheden af medlemmernes godtgørelser til parlamentarisk assistance i lyset af medlemmernes og deres medarbejders stigende arbejdsbyrde;

4. understreger, at Parlamentets budget for 2022 skal være realistisk og nøjagtigt med henblik på at undgå overbudgettering; noterer sig den nuværende praksis med at bruge opsamlingsoverførsler ved årets udgang som bidrag til byggeprojekter; understreger, at en sådan opsamlingsoverførsel finder systematisk sted i de samme kapitler, afsnit og ofte også på de samme budgetposter; mener, at en sådan praksis risikerer at blive opfattet som programmeret overbudgettering; anmoder om, at der forud for den næste opsamlingsoverførsel indledes overvejelser om finansiering af centrale investeringer baseret på gennemsigtighed;

Et grønnere Parlament

5. understreger, at Parlamentet skal være i front med hensyn til at indføre mere digitale, fleksible og energieffektive arbejdsmetoder og mødepraksisser, lære af erfaringerne fra covid-19-pandemien og udnytte de investeringer i teknologi, der allerede er gennemført; opfordrer i denne forbindelse til en omfattende og ambitiøs gennemgang af, hvordan medlemmer, ansatte og tjenestemænd udfører deres parlamentariske arbejde; mener, at en sådan gennemgang primært bør fokusere på, at institutionen fungerer effektivt og godt, og også bør vurdere virkningen af fjern- og hybridmiljøer på mødekvaliteten, samtidig med at man undgår at almindeliggøre foranstaltninger, der har til formål at håndtere ekstraordinære omstændigheder, i overdreven grad;

6. glæder sig over Parlamentets miljødelsessystemmål (EMAS) for 2024; minder om, at EMAS-midtvejsstrategien for 2024 indeholder en revisionsklausul med henblik på at øge miljøambitionerne på grundlag af den observerede performance; opfordrer Parlamentet til at revurdere sine EMAS-mål i lyset af covid-19-pandemien i 2022 og til at revurdere de mål, der blev vedtaget i 2019 for de centrale resultatindikatorer, i opadgående retning; gentager sin opfordring til at ændre den nuværende CO₂-reduktionsplan med henblik på at opnå kulstofneutralitet inden 2030 ved hjælp af en intern pris på CO₂;

7. anerkender, at næsten to tredjedele af Parlamentets CO₂-aftryk stammer fra personbefordring; opfordrer til at sikre en fornuftig nedskæring af antallet af rejser i forbindelse med møder, der kan gennemføres effektivt på afstand eller i hybridform, og til at fremme et skift til lavemissionsalternativer for alle resterende rejser, forudsat at dette ikke påvirker kvaliteten af det lovgivningsmæssige og politiske arbejde;

8. opfordrer til, at frivilligt telearbejde udvides til flere dage og flere funktioner; opfordrer til, at der gives fortrinsret til hybridmøder eller fjernmøder, når de ikke involverer politisk beslutningstagning, såsom høringer og drøftelser eller interne og forberedende møder, samtidig med at det anerkendes, at fysisk tilstedeværelse er mere effektiv i politiske forhandlinger, herunder hvad angår tolkning og fjerntolkning, når det er nødvendigt; opfordrer generalsekretæren til på baggrund af de foranstaltninger, som er blevet indført af hensyn til driftskontinuiteten under covid-19, at etablere en ny fleksibel ramme for levering af fjerntolkning i tiden efter covid-19; bemærker, at overdreven brug af digitale værktøjer kan have en negativ indvirkning på visse personers trivsel; opfordrer til, at der foretages en revision af missionsreglerne inden udgangen af 2022 for at sikre en korrekt behovsbaseret godkendelse, en specifik begrundelse for godkendelse af alle missioner og krav til lavemissionstransportformer, uden at medlemmerne hindres i at opfylde deres mandat, samt til at udelukke de mest skadelige transportformer med undtagelse af ekstreme tilfælde, hvor alternative transportformer til lange transporter eller til områder, der er vanskelige at få adgang til, ville forstyrre balancen mellem miljømålet og effektiviteten af det parlamentariske arbejde; forventer som en betingelse for godkendelse, at forberedende møder og efterfølgende briefinger i forbindelse med alle officielle delegationsbesøg afholdes som fjernmøder, og at godkendelse af delegationer fra 2022 begrænses til kun at omfatte de personer, der som sådan er berettigede til at deltage i sådanne delegationer; opfordrer Præsidiets til at sikre, at ekstraordinære udvalgsmøder i Strasbourg begrænses til ekstraordinære omstændigheder, og til at sikre, at de i hvert enkelt tilfælde er behørigt begrundede, før de godkendes;

Torsdag den 29. april 2021

9. opfordrer medlemmerne til at anvende alternative transportmuligheder med lave CO₂-udledninger; gentager sin opfordring til at revidere gennemførelsesbestemmelserne til medlemmernes statut, således at medlemmerne får godtgjort, hvad der svarer til fleksible economy-flybilletter, når de rejser inden for Unionen, med undtagelse af flyrejser til og fra regionerne i den yderste periferi, flyvninger med én eller flere mellemlandinge eller flyvninger på over fire timer; noterer sig, at nogle medlemmer har langt fra deres valgkredse til Parlamentets arbejdssteder, som kræver rejse med fly;

10. opfordrer til at forbedre cykel-, ladcykel-, e-cykel- og e-scooterinfrastrukturen i Parlamentets bygninger, navnlig ved at installere letanvendelige og sikre parkerings- og cykelreparationsstandpladser; opfordrer Parlamentet til at arbejde tæt sammen med de relevante lokale myndigheder og navnlig Bruxelles-regionen i sine bestræbelser på at gå forrest inden for bæredygtig bytrafik ved at påtage sig en proaktiv rolle i gennemførelsen af GoodMove-planen; opfordrer til en udvidelse af cykelordningen i Parlamentet; opfordrer til, at der indføres specifikke foranstaltninger til fremme af aktiv mobilitet blandt Parlamentets personale, herunder specifikke uddannelsesaktiviteter vedrørende sikker pendling, vedligeholdelse og reparation; opfordrer til, at der gennemføres en pilotundersøgelse vedrørende anvendelse af ladcykler i forbindelse med visse logistiske processer i Parlamentet og mellem EU-institutionernes bygninger;

11. tilskynder Parlamentets personale til at benytte offentlig transport og opfordrer til, at der senest i 2022 indføres et system med subsidierede kort til offentlig transport for personalet, som indebærer, at retten til endnu en parkeringsvignet bortfalder; forventer, at tjenestevogne anvendes til transport af medlemmer og personale og akkrediterede parlamentariske assistenter (APA'er) med tjenesterejseordrer mellem Bruxelles og Strasbourg; opfordrer til at sikre en passende forøgelse af antallet af parkeringspladser, der udelukkende er forbeholdt elektriske køretøjer, og til at udarbejde en oversigt over det samlede antal parkeringspladser i overensstemmelse med gældende lovgivning på de tre arbejdssteder;

12. forventer, at Parlamentets tjenestegrene informerer alle besøgsgrupper om de miljømæssige konsekvenser af deres transport, og at der i 2022 etableres et tilskyndelsessystem, hvor godtgørelse af rejseudgifter baseres på miljøindvirkningerne; anmoder Præsidiets om at indlede revisionen af reglerne for besøgsgrupper i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet — en strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet — en europæisk transportsektor, der er klar til fremtiden (COM(2020)0789), navnlig punkt 9 i denne meddelelse, om kollektive rejser, og om at tilpasse rejseudgifterne for besøgsgrupper til ændringer i markedspriserne og tillade ændringer for at undgå markedsudsving i forbindelse med rejseudgifterne, der skaber indirekte geografisk forskelsbehandling;

13. opfordrer administrationen til at overvåge de forventede fortsatte energiomkostningsstigninger for 2022 og til at undersøge omkostningsbesparelser og forbrugseffektivitet; opfordrer til, at der sættes en stopper for opgraderingen af anlæg til opvarmning af fossile brændstoffer, til at der udarbejdes en køreplan for udfasning af fossile brændstoffer med specifikke delmål, der skal vedtages i 2022, med henblik på at undgå strandede aktiver, og til at der foretages en analyse af effektiviteten af anvendelse af varmepumpesystemer og andre relevante teknologier i overensstemmelse med EMAS-målene; opfordrer Parlamentet til at øge andelen af vedvarende energi i sit energimiks og navnlig i sin energiproduktion og forventer yderligere, at der senest i 2023 installeres avancerede tagsolcellepaneler i Bruxelles, som udnytter det maksimale potentiale af sådanne paneler; opfordrer samtidig til, at indkøb af oprindelsesgarantier gradvist erstattes med lokale vedvarende energikilder;

14. forventer, at Parlamentets tjenestegrene fortsætter med at reducere papirforbruget ved at gå over til et papirløst, kollektivt og online miljø for alle møder samt ved yderligere at gennemføre e-signaturmetoder; gentager sin anmodning om, at der foretages en analyse af alternativer til transportkasser i overensstemmelse med EMAS-målet om at opnå et »papirløst« Parlament så hurtigt som muligt;

15. forventer, at principperne om energieffektivitet først og den cirkulære økonomi anvendes på alle investeringer, herunder digitale investeringer og forvaltningsmæssige beslutninger; opfordrer til at sikre fuldstændig gennemførelse af Parlamentets affaldshåndteringsstrategi i overensstemmelse med principperne om affaldshierarki, navnlig hvad angår den bæredygtige og cirkulære tilgang til håndtering af bygge- og anlægsaffald; opfordrer til fuldstændig gennemførelse af foranstaltninger, der skal sikre opnåelsen af et engangsplastfrit Parlament;

16. minder om, at langt størstedelen af Parlamentets medlemmer støtter ét enkelt hjemsted for at sikre en effektiv anvendelse af EU-skatteydernes penge og med henblik på at sikre, at Parlamentet påtager sig sit institutionelle ansvar for at reducere sit CO₂-aftryk; minder om behovet for at finde løsninger med henblik på at optimere det parlamentariske institutionelle arbejde, de finansielle omkostninger og CO₂-aftrykket; mener, at de indhøstede erfaringer og investeringer i forbindelse med telearbejde og fjernmøder kan tjene som grundlag for at tilpasse behovet for personaletjenesterejser; minder om, at Europa-Parlamentet i henhold til traktaten om Den Europæiske Union skal have sit hjemsted i Strasbourg; bemærker, at permanente ændringer ville kræve en traktatændring, hvilket kræver enstemmighed;

Torsdag den 29. april 2021

17. minder om, at udbudsbetingelser bør være mere vidtgående end princippet om den bedste pris og også omfatte miljømæssige, sociale og kønsrelaterede kriterier med detaljerede indikatorer; glæder sig over, at helpdesken for grønne offentlige indkøb har fået udvidet sit mandat til også at omfatte sociale og kønsrelaterede elementer og opfordrer til, at der indføres en forpligtelse til at konsultere helpdesken for grønne offentlige indkøb i forbindelse med udbud på over 15 000 EUR; forventer, at Præsidiets vedtager et rapporteringssystem for bæredygtighed såsom »Global Reporting Initiative« og dets udvidelse til at omfatte kønsspecifik rapportering om bæredygtighed (Embedding Gender in Sustainability Reporting) senest i 2022;

Gennemsigtighed og ansvarlighed

18. beklager, at Præsidiets nægter at efterkomme plenarforsamlingens ønske, som det har givet udtryk for ved flere lejligheder, om en reform af godtgørelsen af generelle udgifter og derved aktivt forhindrer, at anvendelsen af EU-skatteydernes penge bliver mere gennemsigtig og ansvarlig; kræver, at Præsidiets indfører ændringer af reglerne for godtgørelsen for generelle udgifter senest ved udgangen af 2021;

19. beklager, at Præsidiets nægter at gennemføre det ønske, som plenarforsamlingen har givet udtryk for ved flere lejligheder vedrørende de centrale reformskridt for Parlamentet, som oprindeligt blev nævnt i dets ovennævnte beslutning af 26. oktober 2017 om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU, herunder blandt andet indførelsen af obligatoriske kurser i bekæmpelse af chikane for alle ansatte og medlemmer; kræver, at Præsidiets omgående gennemfører plenarforsamlingens beslutninger fuldt ud;

20. beklager, at Præsidiets nægter at efterkomme plenarforsamlingens ønske, som den har givet udtryk for adskillige gange, om at yde et niveau af beskyttelse af APA'er, der agerer som whistleblowere, jf. direktiv (EU) 2019/1937 om beskyttelse af whistleblowere⁽²¹⁾, som svarer til det beskyttelsesniveau, som ydes til APA'er, der udsættes for chikane; opfordrer Præsidiets til at fastlægge klare og juridisk bestemte standarder for, i hvilke tilfælde der kan ydes beskyttelse af whistleblowere, herunder af APA'er, og til at offentliggøre disse standarder;

21. beklager, at Præsidiets nægter at gennemføre plenarforsamlingens ønske, som det har givet udtryk for ved talrige lejligheder, om at træffe foranstaltninger til fuld tilpasning af godtgørelsessatserne for tjenestemænd, øvrige tjenestemænd og APA'er for så vidt angår tjenstlige rejser mellem Parlamentets tre arbejdssteder; opfordrer Præsidiets til at adressere dette spørgsmål uden yderligere forsinkelse og til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe denne ulighed fra og med genoptagelsen af plenarmøderne i Strasbourg;

22. opfordrer endnu en gang Formandskonferencen til at revidere gennemførelsesbestemmelserne for delegationers virksomhed og rejser uden for Den Europæiske Union; understreger, at en sådan revision bør overveje muligheden for, at APA'er på visse betingelser ledsager medlemmerne på Parlamentets officielle delegationsrejser og tjenesterejser;

23. beklager, at Præsidiets ved flere lejligheder har forsinket gennemførelsen af plenarforsamlingens ønske om at arbejde på en teknisk løsning, der gør det muligt for medlemmerne at udøve deres stemmeret under barselsorlov eller fædreorlov, under langvarig sygdom eller i tilfælde af force majeure, og til at præcisere de juridiske, finansielle og tekniske begrænsninger, som en sådan løsning ville medføre; mener, at ethvert skridt i denne henseende ville have gjort det muligt at fremme etableringen af de ordninger for telearbejde og afstemninger i Parlamentet, som blev indført, da pandemien opstod; forventer, at Præsidiets, eftersom den tekniske mulighed nu er blevet bekræftet, vil overtage arbejdet med at ophæve de juridiske og finansielle grænser, der måtte være tilbage;

24. minder på baggrund af de seneste års årlige rapporter om åbenhedsregistret om, at ca. halvdelen af alle indføringer i registret er ukorrekte; frygter, at registret ikke kan opfylde sit formål om større gennemsigtighed for interesserepræsentanternes aktiviteter, hvis halvdelen af indførelserne heri giver ufuldstændige eller ukorrekte oplysninger; opfordrer Parlamentet til at træffe foranstaltninger til at øge registrets nøjagtighed;

25. gentager sit krav om, at Parlamentet skal udarbejde en detaljeret årlig rapport over de interesserepræsentanter og andre organisationer, der fik adgang til Parlamentets bygninger, og sit krav om offentliggørelse heraf, samtidig med at databeskyttelsesforordningen overholdes;

26. forventer, at Præsidiets i fremtiden proaktivt vil orientere medlemmerne om gennemførelsen af relevante plenarbeslutninger;

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

Torsdag den 29. april 2021

Ligestilling

27. opfordrer til, at der foretages en kønsbudgetteringsanalyse til understøttelse af fremtidige foreløbige forslag til budgetoverslag i overensstemmelse med Unionens forpligtelse til at foretage kønsbudgettering; opfordrer til, at der indføres et specifikt kønsopdelt regnskabssystem med udgifter for medlemmer, personale og eksperter i kønsopdelt form;
28. opfordrer til, at der vedtages kriterier for evaluering og overvågning af kønsspecifikke udbud baseret på fremme af lige muligheder i alle Parlamentets udbudsbetingelser;

Digital infrastruktur

29. støtter investeringer i digital infrastruktur, herunder cybersikkerhed; understreger, at informations- og kommunikationsteknologi (IKT) skal bygge på sikre softwareløsninger, dvs. open source-softwareløsninger, der sikrer fuld kontrol over softwaren og over Parlamentets dataforvaltning samt frihed i udviklingen af applikationer og teknologiindkøb, der specifikt undgår afhængighed eller teknologisk fastlåsning til store teknologiske platforme, navnlig med hensyn til cloud-udbydere;
30. understreger, at Parlamentet skal indarbejde miljøspørgsmålet i den digitale dagsorden; understreger, at digital innovation skal bidrage positivt til den grønne omstilling; efterlyser en reduktion af miljøaftrykket af digital teknologi (grøn IT), navnlig gennem tilpasning af interne politikker; opfordrer Parlamentet til at integrere miljøvenligt design af digitale tjenester i sin forvaltning af IKT og til at vælge muligheder, der respekterer den cirkulære økonomi og fremmer ressourceeffektivitet;
31. minder om de iboende risici for informationssikkerheden og privatlivets fred ved at anvende tredjepartsafhængige løsninger til deling af følsomme data og de positive virkninger af open source-software for digital autonomi og dens fordele med hensyn til sikkerhed; insisterer på, at brugerne bør have mulighed for at anvende open source-software på Parlamentets udstyr, og understreger at der er behov for decentraliserede open source-løsninger til virtuelle møder og instant messaging; fremhæver behovet for at uddanne brugerne ordentligt med særligt fokus på cybersikkerhed; understreger behovet for automatisk sprogranskriptions- og oversættelsessoftware for at støtte en ligelig udbredelse af oplysninger på alle officielle sprog;
32. opfordrer kraftigt til, at der træffes foranstaltninger for at sikre, at Parlamentets indkøb af software og digital infrastruktur, herunder cloud-løsninger, undgår leverandørfastlåsning gennem krav om portabilitet og fuld interoperabilitet, anvender open source-software og øremærker indkøb som er rettet mod SMV'er og nystartede virksomheder;
33. understreger, at softwaredata og -værktøjer, der genereres af den offentlige sektor og/eller offentligt finansierede softwaredata og -værktøjer, bør kunne genanvendes, være åbent tilgængelige og i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, og at de, hvis de er beregnet til kritisk brug, skal en sikkerhedscertificering eller en sikkerhedsrevision; mener desuden, at AI, der anvendes af Parlamentet, bør lanceres som open source-software under den offentlige udbudsprocedure med tilgængelig softwaredokumentation og algoritmer, som giver mulighed for at efterprøve, hvordan AI-systemet nåede til en bestemt konklusion; understreger, at der i enhver forudgående overensstemmelsesvurdering bør indgå en revision af indvirkningen på de grundlæggende rettigheder;
34. bemærker, at der er indført systemer til fjernafstemning for at sikre kontinuiteten i Parlamentets arbejde under pandemien; anmoder om, at disse afstemningssystemer harmoniseres;
35. opfordrer til hurtigere og sikrere trådløse netværk på alle tre arbejdssteder;

Dialogen med borgerne

36. understreger, at Parlamentet er den eneste EU-institution, der er underlagt almindelige valg; mener, at det er vigtigt at give borgerne en bedre forståelse af Parlamentets aktiviteter samt at øge den politiske bevidsthed og fremme Unionens værdier; opfordrer til, at der tildeles øgede digitale midler til direkte kontakt med borgerne;
37. støtter oprettelsen af Europa Experiences senest i 2024 i alle medlemsstater; noterer sig bekræftelsen af, at forsinkelser forårsaget af covid-19-pandemien ikke vil bringe vigtige milepæle i fare; støtter administrationen i dens politik, der sigter mod at maksimere synergiene; forventer, at de langsigtede budgetmæssige virkninger af Europe Experiences for så vidt angår driftsomkostninger vil blive fremlagt for Budgetudvalget inden vedtagelsen af budgettet for 2022; minder om, at Europa Experiences bør gøre det muligt for alle borgere at få en bedre forståelse af, hvordan de europæiske institutioner fungerer;

Torsdag den 29. april 2021

38. mener, at Europa-Parlamentets forbindelseskontorer (EPLO'er) bør udvide deres netværk og engagere sig mere med borgerne; opfordrer Parlamentet til at udvikle møder og arrangementer såsom Det Europæiske Ungdomsarrangement (EYE) mellem medlemmer og unge på lokalt plan gennem sine forbindelseskontorer;

39. anerkender betydningen af besøgsgrupper; bemærker, at ingen besøgsgrupper har kunnet besøge Parlamentets bygninger under covid-19-pandemien; minder om, at i overensstemmelse med Præsidiets afgørelse af 5. oktober 2020 er 40 % af den uudnyttede kvote for 2020 blevet omfordelt til 2022; glæder sig over, at Parlamentet investerer en betydelig indsats i de tjenester, det tilbyder besøgende, især unge, som fortsat er en central målgruppe; opfordrer til, at der ikke foretages yderligere forhøjelser af godtgørelser til besøgende i den resterende del af mandatperioden, end hvad der er praktisk muligt;

40. konstaterer, at omkring 50 millioner mennesker tilhører forskellige sproglige mindretal, regioner og lokalsamfund i Unionen; minder om, at Parlamentet tilskynder til borgernes engagement og deltagelse, herunder de nationale, regionale og sproglige mindretal, i Unionen; minder om, at Parlamentet kraftigt støtter flersprogethed og fremmer nationale, regionale og sproglige mindretals rettigheder; mener, at Parlamentet kan bidrage aktivt til bekæmpelsen af desinformation ved også at tilvejebringe oplysninger på de sprog, der tales af sproglige mindretal, regioner og lokalsamfund, hvor det er relevant; anmoder Præsidiets om at analysere gennemførligheden og anslå de finansielle omkostninger ved at levere kommunikationsmateriale, f.eks. til Europa Experience-centrene og konferencen om Europas fremtid på sprogene for sproglige mindretal, regioner og lokalsamfund i de forskellige medlemsstater;

41. opfordrer Præsidiets til at udarbejde en oversættelse af vigtige udenrigspolitiske beslutninger vedtaget i henhold til forretningsordenens artikel 54 (initiativbetænkninger) til De Forenede Nationers officielle sprog, der ikke er EU-sprog, (dvs. arabisk, kinesisk og russisk), af landespecifikke beslutninger vedtaget i henhold til artikel 132 (beslutning, der ledsager redegørelser fra Kommissionen og NF/HR) samt af beslutninger vedtaget i henhold til artikel 144 (uopsættelige beslutninger) til det pågældende lands officielle sprog med henblik på at øge virkningen og rækkevidden af Parlamentets udenrigspolitiske aktiviteter, og opfordrer budgetmyndigheden til at sikre, at der stilles tilstrækkelige bevillinger til rådighed til dette formål;

42. opfordrer generalsekretæren til at se på muligheden for at indføre international tegnsprogstolkning for alle plenarforhandlinger i overensstemmelse med de anmodninger, der er vedtaget af plenarforsamlingen, og til at implementere denne afgørelse i overensstemmelse med princippet om lige adgang for alle borgere;

43. anser det for altafgørende, at hver EU-institution, der er involveret i oprettelsen og forvaltningen af den kommende konference om Europas fremtid, herunder Parlamentet, bør råde over tilstrækkelige administrative budgetter til at gøre konferencen til en succes allerede fra meddelelsen af overslaget over indtægter og udgifter;

44. opfordrer til at give borgere og bosiddende i medlemsstaterne og partnerlandene mulighed for at få virtuelle rundvisninger i Parlamentet, således at der opnås en bedre forståelse af institutionens arbejde og værdier blandt den brede offentlighed;

45. opfordrer til, at der oprettes en særlig besøgstjeneste for ældre besøgende, som fremhæver EU-programmer og -politikker, der fremmer aktiv aldring;

Byggeprojekter

46. forventer en mere gennemsigtig og detaljeret planlægning og beslutningstagning i forbindelse med Parlamentets bygningspolitik, herunder tilvejebringelse af tidlig information, under behørig hensyntagen til finansforordningens artikel 266; opfordrer til en debat om Parlamentets funktionsmåde og til en revision af Parlamentets rumbehov i lyset af pandemiens virkninger og den forventede stigning i telearbejde og, hvis det er relevant, til en tilpasning af den langsigtede bygningsstrategi; understreger, at en omhyggelig planlægning bør give mulighed for betydelige besparelser;

47. anmoder Præsidiets om at offentliggøre sin afgørelse om Paul-Henri Spaak-Bygningen, herunder en detaljeret oversigt over udgifter og bilag; noterer sig, at Spaak-Bygningen ikke vil være til rådighed under renoveringsarbejdet, og opfordrer til at optimere de allerede tilgængelige lokaler i overensstemmelse med Parlamentets behov; minder i den forbindelse om Parlamentets tilsagn om at foretage den nødvendige tilpasning og renovering af sine bygninger med henblik på at skabe et miljø, der er tilgængeligt for alle brugere i overensstemmelse med Unionens standarder; henstiller, at der tages behørigt hensyn til diversitets- og inklusionskriterier i planlægningen og omstruktureringen af Parlamentets bygninger;

48. glæder sig over Præsidiets afgørelse om at vedtage bygningspas for livscyklusforvaltningen af Parlamentets bygningsportefølje; forventer, at det nye værktøj anvendes til at bidrage til en effektiv gennemførelse af foranstaltninger til at opnå klimaneutrale eller passive bygninger så hurtigt som muligt og senest i 2050; forventer også, at passet kommer til at omfatte forbedring af indendørs luftkvalitet og sunde bygninger;

Torsdag den 29. april 2021

49. bemærker, at der i det af generalsekretæren foreslåede budget for 2022 er afsat 4,358 mio. EUR til byggeri ved indgangen til WEISS-Bygningen, og bemærker endvidere, at der allerede var afsat 8 mio. EUR i budgettet for 2021 til et sådant byggeri; anmoder om ajourførte oplysninger om dette projekts samlede omkostninger;

Andre spørgsmål

50. gentager sin anmodning til Præsidiets om at sikre fuld fleksibilitet med hensyn til medlemmernes tilstedeværelse i de grønne uger for at lette deres arbejdsordninger;

51. minder om, at artikel 27, stk. 1 og stk. 2, i statuten for medlemmer af Europa-Parlamentet⁽²²⁾ fastsætter, at »Europa-Parlamentets frivillige pensionsfond videreføres efter denne stats ikrafttræden for de medlemmer eller tidligere medlemmer, der allerede har erhvervet rettigheder i denne fond«, og at »erhvervede rettigheder bevares i fuldt omfang«; opfordrer generalsekretæren og Præsidiets til fuldt ud at respektere statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og til at oprette en pensionsfond med en klar plan for, hvordan Parlamentet kan overtage og påtage sig sine forpligtelser og sit ansvar for sine medlemmers frivillige pensionsordning;

52. bemærker, at tjenesteudbydere er blevet hårdt ramt af pandemien; glæder sig over Parlamentets bestræbelser, såsom levering af solidaritetsmåltider, på at bidrage til at mindske indvirkningen på underleverandører og deres ansatte; fremhæver, at anvendelse af underleverandører for rengørings- og cateringtjenester stiller mennesker, hovedsageligt kvinder, i en ekstremt sårbar situation; er dybt bekymret over det massive antal afskedigelser af medarbejdere i cateringvirksomheden Compass Group; opfordrer de relevante myndigheder i Parlamentet til i samarbejde med underleverandører at undersøge alle mulige alternative løsninger, der kan sikre beskæftigelsen inden for rammerne af den sociale dialog, og til at indkøbe yderligere tjenesteydelser, der kan begrundes med anvendelsen af Parlamentets budget; opfordrer Parlamentet til at træffe alle nødvendige forholdsregler for at sikre, at de højeste arbejdsretlige standarder for rengøringspersonale, som hovedsagelig består af kvinder, og cateringpersonale, overholdes af de eksterne kontrahenter, navnlig hvad angår psykisk pres og arbejdsvilkår; opfordrer Præsidiets til at genoverveje Parlamentets eksternaliseringspolitik;

53. opfordrer generalsekretæren og Præsidiets til at skabe en kultur med resultatbaseret budgettering i hele Parlamentets administration og en effektiv ledelsestilgang med henblik på at øge effektiviteten og den miljømæssige bæredygtighed, reducere den administrative byrde og mindske bureaukratiet i institutionens interne arbejde; understreger, at den effektive ledelsestilgang har vist sig at føre til løbende forbedringer af arbejdsproceduren takket være forenklingen og det administrative personales erfaring;

54. fremhæver behovet for at gennemgå Parlamentets HR-politik for at gøre det muligt for institutionen at gøre brug af den ekspertise, som alle Parlamentets ansatte har erhvervet; mener, at det derfor er nødvendigt at ændre reglerne for at gøre det muligt for alle personalekategorier, herunder APA'er, at deltage i interne udvælgelsesprøver og indføre HR-udviklingsordninger, som vil gøre det muligt for Parlamentet at bevare den ekspertise, som erhverves af disse kategorier i institutionens tjeneste;

55. opfordrer generalsekretæren til at vurdere de risici, der er forbundet med at ansætte et stigende antal kontraktansatte, herunder faren for at skabe en tostrengt personalestruktur i Parlamentet; insisterer på, at de vigtigste faste stillinger og opgaver skal varetages af fastansat personale;

56. opfordrer til mere fleksibilitet og mindre bureaukrati i medlemmernes kontorforvaltning og kontrakter under hensyntagen til onlineplatformenes gentagne fejl og vanskelighederne ved at arbejde på afstand under covid-19-pandemien; anmoder Parlamentets Generalsekretariat og finanstjenester om at indføre et særligt sæt fleksible regler;

57. bemærker, at Parlamentet modtager ca. 250 praktikanter i Bruxelles hvert halve år; mener, at alle praktikanter i Parlamentet bør tilbydes samme rabatter på transport som de øvrige ansatte; mener, at disse tiltag ikke ville medføre en væsentlig byrde på Parlamentets budget og ville medføre en betydelig reduktion af udgifterne for praktikanter i Bruxelles;

58. minder om, at det er nødvendigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til finansiering af kulturelle og kunstneriske aktiviteter i og uden for Parlamentets bygninger for at understrege dets støtte til den kulturelle og kreative sektor;

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets afgørelse af 28. september 2005 om vedtagelse af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer (2005/684/EF, Euratom) (EUT L 262 af 7.10.2005, s. 1).

Torsdag den 29. april 2021

59. minder om Parlamentets politiske engagement med hensyn til dets eksterne forbindelseskontorer og opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at sikre de nødvendige betingelser, såsom fælles forvaltning af bygninger, hvor der er behov for det, og sikre, at værtsstaternes myndigheder giver Parlamentets personale diplomatisk status;

60. opfordrer til, at Myndigheden for Politiske Partier og Fonde forelægger rettidige og gennemsigtige årsberetninger;

61. mener, at covid-19-pandemien har negative konsekvenser for Parlamentets livlighed; understreger vigtigheden af at sikre et dynamisk og livligt Parlament, når covid-19-krisen er overstået; anmoder derfor Præsidiumet om at foretage en analyse med henblik på at finde frem til nye praksisser, som kan gøre Parlamentet mere livligt, efterfulgt af henstillinger, der om nødvendigt kan gennemføres gennem en revision af forretningsordenen;

o

o o

62. vedtager budgetoverslaget for regnskabsåret 2022;

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning og budgetoverslaget til Rådet og Kommissionen.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA